

ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยช่วงปี พ.ศ. 2508-2543

นายฐิติกร เตรยาภรณ์

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาวารสารสนเทศ

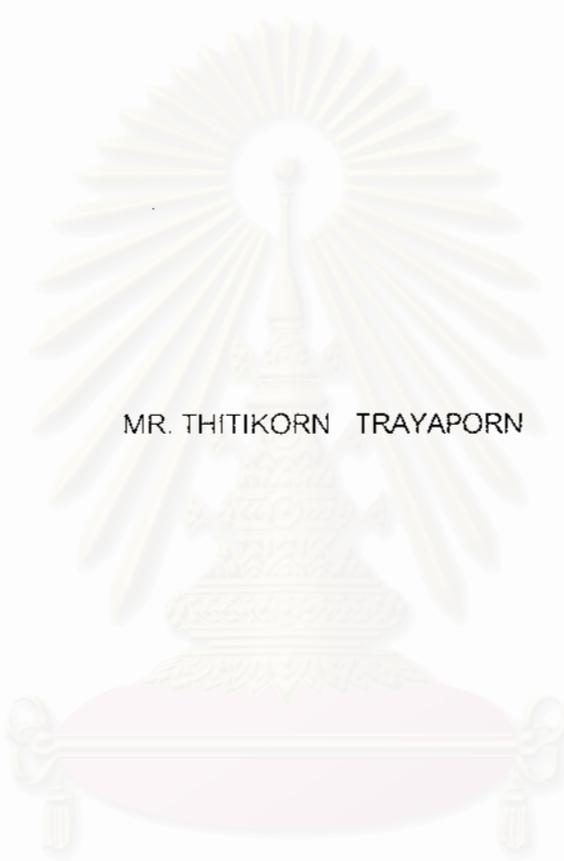
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2543

ISBN 974-131-038-2

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE IMAGE OF MALE HOMOSEXUALS
AS REFLECTED IN THE CONTENT OF THAI DAILY NEWSPAPERS DURING 1965-2000

MR. THITIKORN TRAYAPORN

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Journalism

Department of Journalism
Faculty of Communication Arts
Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974-131-038-2

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์
รายวันไทยช่วงปี พ.ศ. 2508-2543

โดย

นายฐิติกร เตรยาภรณ์

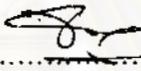
สาขาวิชา

วารสารสนเทศ

อาจารย์ที่ปรึกษา

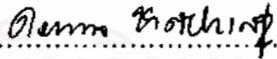
อ. ดร. ดวงกมลชาติประเสริฐ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารบัณฑิต

..... คณะบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ จุมพล รอดคำดี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. พีระ จิระโสภณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์ ดร. ดวงกมลชาติประเสริฐ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ รจิตลักษณ์ แสงอุไร)

จิตติกร เตรยาภรณ์ : ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์
รายวันไทยช่วงปี พ.ศ. 2508-2543 (THE IMAGE OF MALE HOMOSEXUALS AS
REFLECTED IN THE CONTENT OF THAI DAILY NEWSPAPERS DURING 1965-2000)
อ. ที่ปรึกษา : อ. ดร. ดวงกมลชาติประเสริฐ, 260 หน้า. ISBN 974-130-038-2.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการนำเสนอภาพลักษณ์ของกลุ่มชาย
รักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์รายวันไทยช่วงปี พ.ศ. 2508-2543 ว่ามีลักษณะเป็นการสร้าง ดำรง หรือ
ตอกย้ำแบบฉบับ (Stereotype) และทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ (Anti-Homosexual) ของ
คนในสังคมหรือไม่ อย่างไร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ชิ้นงานทั้งสิ้น 702 ชิ้นที่
เสนอในเหตุการณ์ 11 เหตุการณ์เกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ ระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2508-2543 ใน
หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและสยามรัฐ

ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยในช่วงปี พ.ศ. 2508-2543 มีลักษณะการนำเสนอ
ภาพลักษณ์ด้านลักษณะท่าทางและด้านพฤติกรรมกรรมการแสดงออกของชายรักร่วมเพศและเนื้อหาใน
ด้านประเด็นหลัก และสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นการสร้าง ดำรง หรือตอกย้ำแบบฉบับ
(Stereotype) และทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ (Anti-Homosexual) ของคนในสังคม ยกเว้น
ในส่วนการเสนอเนื้อหาด้านข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว เนื่องจากหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเลือก
นำเสนอในด้านเป็นกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา วารสารสนเทศ
สาขาวิชา วารสารสนเทศ
ปีการศึกษา 2543

ลายมือชื่อนิสิต.....จิตติกร เตรยาภรณ์
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....อ.ดวงกมล

4185070128 : MAJOR JOURNALISM

KEY WORD: MALE HOMOSEXUAL / IMAGE / CONTENT/ GAY / KATOEY

THITIKORN TRAYAPORN : THE IMAGE OF MALE HOMOSEXUALS AS REFLECTED IN THE CONTENT OF THAI DAILY NEWSPAPERS DURING 1965-2000. THESIS ADVISOR: DR. DUANGKAMOL CHARTPRASERT, 260 pp. ISBN 974-13-1038-2.

The purpose of this research was to study and compare images of male homosexuals as reflected in the content of Thai daily newspapers during 1965-2000 and to determine if the images cause, maintain or reinforce negative stereotypes and anti-homosexual opinions in the society. Content analysis was conducted on 702 samples, found in 11 male homosexuals-related news stories during 1965-2000 in Thai Rath and Siam Rath newspapers.

The result of the research is that Thai daily newspapers portray negative images; 1) appearance and gesture and 2) behavior, and also publish derogatory contents regarding theme and the cause of homosexuality. Consequently, these images and contents cause, maintain or reinforce negative stereotypes and anti-homosexual opinion in Thai society. The newspapers, however, generally present neutral comments and opinions of news sources which don't cause, maintain, or reinforce negative stereotypes and anti-homosexual opinion of Thai society.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Department Journalism
Field of study Journalism
Academic year 2000

Student's signature.....*Thitikorn Trayaporn*
Advisor's signature.....*D. Chartprasert*

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. ดวงกมล ชาติประเสริฐ ที่กรุณาให้คำแนะนำและความช่วยเหลืออันเป็นประโยชน์ในการลงมือทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้มาโดยตลอด พร้อมทั้งนี้ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. พีระ จิโรโสภณ และรองศาสตราจารย์ รจิตต์ลักษณ์ แสงอุไร ที่กรุณาร่วมเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และให้คำแนะนำติชมจนวิทยานิพนธ์สำเร็จออกมาเป็นที่น่าพอใจ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ ทุกคนที่ช่วยเหลือในด้านข้อมูล และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ รวมถึงบรรณารักษ์ที่ห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหอสมุดแห่งชาติ รวมถึงเจ้าหน้าที่ประจำภาคทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือต่างๆ ในการสอบ

สุดท้าย ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณบิดา มารดา และพี่สาวที่คอยช่วยเหลือทั้งกำลังกาย กำลังใจ และกำลังทรัพย์สนับสนุนการศึกษาของข้าพเจ้ามาโดยตลอด

ฐิติกร เตรยาภรณ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพและตาราง.....	ซ
บทที่ 1 : บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการทำวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	7
ปัญหาคำถามวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
บทที่ 2 : เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ก) แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ.....	9
• ความหมายและประเภทของชายรักร่วมเพศ.....	10
- ความหมายของรักร่วมเพศ.....	10
- ประเภทของกลุ่มชายรักร่วมเพศ.....	11
• สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ	12
- แนวคิดและทฤษฎีทางทางการแพทย์.....	12
- ความเชื่อทางศาสนา.....	19
• ระบบการแบ่งแยกเพศและความหมายของ “กะเทย” และ “เกย์” ในสังคมไทย.....	21
• ความแตกต่างของสังคมไทยและตะวันตกเรื่องความเข้าใจและทัศนคติที่เกย์มีต่อตนเอง ...	22
• บทบาทบนเตียงกับการแยกเพศเกย์ไทย	24
• รักร่วมเพศในฐานะพฤติกรรมเบี่ยงเบน	25
- พฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviance) และทฤษฎีการประทับตรา (Labeling Theory)...	25
- การประทับตรากับการรายงานข่าวของสื่อมวลชน.....	26

สารบัญ (ต่อ)

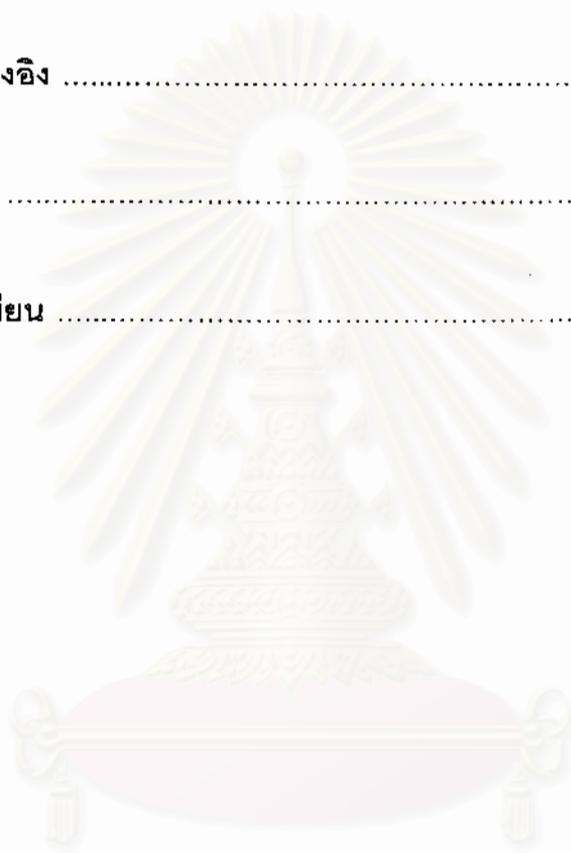
	หน้า
● ผลของการที่รักร่วมเพศถูกประทับตราเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน.....	27
- ความรู้สึกและทัศนคติด้านลบของสังคมต่อกลุ่มรักร่วมเพศ (Homophobia)	27
- ความรู้สึกเกลียดชังความเป็นรักร่วมเพศของกลุ่มรักร่วมเพศ (Internalized Homophobia)	30
- ภาวะเครียดและกดดัน (Minority Stress) จากการเป็นคนกลุ่มน้อยที่มีพฤติกรรมทางเพศต่างจากสังคมส่วนใหญ่ (Sexual Minority) ของกลุ่มรักร่วมเพศ	31
● รักร่วมเพศในฐานะพฤติกรรมเบี่ยงเบนในสังคมอเมริกันและสังคมไทย.....	33
● ความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับการเสนอเรื่องราวของกลุ่มรักร่วมเพศในฐานะเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน.....	35
● การเปิดเผยความเป็นรักร่วมเพศต่อสังคม (Disclosure)	35
- ผลของการเปิดตัวของกลุ่มชายรักร่วมเพศ.....	36
- การเปิดตัวของกลุ่มชายรักร่วมเพศในสังคมไทยในสื่อสิ่งพิมพ์.....	41
- ตัวอย่างผู้ที่เปิดเผยพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทย	42
● สื่อมวลชนกับการสร้างความเป็นจริงในสังคม ภาพลักษณ์ แบบฉบับและทัศนคติของสังคมต่อชายรักร่วมเพศ	47
- สื่อมวลชนกับการสร้างความเป็นจริงทางสังคม.....	47
- ภาพลักษณ์ (Image)	49
- แบบฉบับ (Stereotype).....	58
- ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศ	64
- "กะเทย" กับความคาดหวังของสังคมไทย.....	66
- ทัศนคติของสังคมไทยต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ.....	68
- งานวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในแวดวงวิชาการไทย.....	69
- การต่อต้านกลุ่มรักร่วมเพศในช่วงทศวรรษ 1980.....	71
- การเคลื่อนไหวของกลุ่มชายรักร่วมเพศในประเทศไทย.....	73
- สื่อมวลชนกับกลุ่มชายรักร่วมเพศและโรคเอดส์ในสังคมไทย.....	74
ข) แนวคิดเกี่ยวกับข่าว สารคดี บทบรรณาธิการ และบทความประจำในหนังสือพิมพ์	77
- ความหมายและลักษณะของข่าว	77
- องค์ประกอบของเหตุการณ์ที่มีคุณค่าข่าว	78

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
- การคัดเลือกข่าวและการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวใน ข่าวอาชญากรรม	81
- ความหมายและลักษณะของบทความประจักษ์	82
- ความหมายและลักษณะของสารคดี	82
- ความหมายและลักษณะของบทบรรณาธิการ	83
สมมติฐานการวิจัย	84
นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง	86
บทที่ 3 : ระเบียบวิธีวิจัย	96
ประชากร	96
กลุ่มตัวอย่าง	97
ระยะเวลาที่ทำการวิจัย	99
วิธีการสุ่มตัวอย่าง	99
ข้อดกกลางเบื้องต้น	101
ขอบเขตในการศึกษา	102
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	102
หน่วยการวิเคราะห์	103
การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	104
เกณฑ์ในการบันทึกข้อมูล	104
การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ	108
การทดสอบสมมติฐาน	109
บทที่ 4 : ปริมาณการนำเสนอภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหา ในหนังสือพิมพ์รายวันไทยช่วงปี พ.ศ. 2508-2543	110
ผลการวิเคราะห์ ส่วนที่ 1	111
ผลการวิเคราะห์ ส่วนที่ 2	165
บทที่ 5 : สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ	203
สรุปผลการวิจัย	203

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
อภิปรายผล	208
ข้อเสนอแนะทั่วไป	226
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	226
รายการอ้างอิง	228
ภาคผนวก	235
ประวัติผู้เขียน	260

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2.1 แสดงร้อยละของผู้ป่วยเอดส์ตามปัจจัยเสี่ยงและปีที่เริ่มป่วย (2527-30 มิ.ย. 2537)	76
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในหนังสือพิมพ์รายวันไทย	112
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงเวลา	113
4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในไทยรัฐและสยามรัฐ	114
4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา	115
4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือพิมพ์รายวันไทย	116
4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือพิมพ์รายวันไทย	117
4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงเวลา	118
4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในไทยรัฐและสยามรัฐ	120
4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในไทยรัฐและสยามรัฐ	122
4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา	123
4.11 แสดงจำนวนและร้อยละของประเด็นเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงเวลา	124
4.12 แสดงจำนวนและร้อยละของประเด็นเนื้อหาในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา ...	127
4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางประเด็นเนื้อหาและตำแหน่งหน้าที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันไทย	128
4.14 แสดงจำนวนและร้อยละของประเด็นเนื้อหาและตำแหน่งหน้าที่นำเสนอในไทยรัฐและสยามรัฐ	129
4.15 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการนำเสนอและประเด็นเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงเวลา	130
4.16 แสดงจำนวนและร้อยละของประเด็นเนื้อหาในส่วนที่เป็นข่าวในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา	132
4.17 แสดงจำนวนและร้อยละของประเด็นเนื้อหาในส่วนที่เป็นความคิดเห็นในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา	133

สารบัญตาราง (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.18 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในหนังสือพิมพ์ รายวันไทย	134
4.19 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันไทย แบ่งตามช่วงเวลา	135
4.20 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวโดยรวมใน หนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงเวลา	136
4.21 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่มใน หนังสือพิมพ์รายวันไทย	138
4.22 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่มใน หนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงเวลา	139
4.23 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในไทยรัฐและสยามรัฐ ...	140
4.24 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในไทยรัฐและสยามรัฐ แบ่งตามช่วงเวลา	141
4.25 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวโดยรวมในไทยรัฐ และสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา	142
4.26 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่มใน ไทยรัฐและสยามรัฐ	143
4.27 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่มใน ไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา	145
4.28 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์ รายวันไทย	146
4.29 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์ รายวันไทยแบ่งตามช่วงเวลา	147
4.30 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศในไทยรัฐและสยามรัฐ	149
4.31 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศในไทยรัฐและสยามรัฐ แบ่งตามช่วงเวลา	150
4.32 แสดงจำนวนและร้อยละของชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในไทยรัฐและสยามรัฐ แบ่งตามเหตุการณ์	152

สารบัญตาราง (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.33 แสดงจำนวนและร้อยละของชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในไทยรัฐและสยามรัฐ แบ่งตามช่วงเวลา	152
4.34 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการนำเสนอในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา	154
4.35 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการนำเสนอส่วนข่าวของไทยรัฐและสยามรัฐ แบ่งตามช่วงเวลา	155
4.36 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการนำเสนอส่วนความคิดเห็นของไทยรัฐและ สยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา	156
4.37 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอเนื้อหาในตำแหน่งหน้าที่ต่างๆ ของไทยรัฐและ สยามรัฐแบ่งตามเหตุการณ์	158
4.38 แสดงจำนวนและร้อยละของการนำเสนอเนื้อหาในตำแหน่งหน้าที่ในไทยรัฐและ สยามรัฐตามช่วงเวลา	159
4.39 แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของไทยรัฐและสยามรัฐแบ่ง ตามเหตุการณ์ (ตารางนี้)	160
4.40 แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของไทยรัฐและสยามรัฐใน แบ่งตามช่วงเวลา (ตารางนี้)	160
4.41 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอเนื้อหาในตำแหน่งหน้าที่ของไทยรัฐและสยามรัฐ ...	161
4.42 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอเนื้อหาในตำแหน่งหน้าที่ในห้าอันดับแรกของไทยรัฐ และสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา	162
4.43 แสดงจำนวนและร้อยละของประเภทเนื้อหาในไทยรัฐและสยามรัฐ	163
4.44 แสดงจำนวนและร้อยละของประเภทเนื้อหาในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา ...	164
4.45 แสดงจำนวนและร้อยละของชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศแบ่งตามเหตุการณ์ และช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญในหนังสือพิมพ์รายวันไทย	167
4.46 แสดงจำนวนและร้อยละของชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศแบ่งตามเหตุการณ์ และช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญในไทยรัฐและสยามรัฐ	168
4.47 แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่งหน้าที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตาม ช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	169
4.48 แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่งหน้าที่นำเสนอในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตาม ช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	171

สารบัญตาราง (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.49 แสดงจำนวนและร้อยละของการให้พื้นที่ในการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งเหตุการณ์และช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	172
4.50 แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่ในการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามเหตุการณ์และช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	173
4.51 แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งและประเด็นเนื้อหาของชิ้นงานในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	174
4.52 แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งและประเด็นเนื้อหาของชิ้นงานในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	175
4.53 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	176
4.54 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	178
4.55 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	180
4.56 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงที่มีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	181
4.57 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	182
4.58 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	183
4.59 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	184
4.60 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	185
4.61 แสดงจำนวนและร้อยละของประเด็นเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	187
4.62 แสดงจำนวนและร้อยละของประเด็นเนื้อหาในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	188
4.63 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในหนังสือพิมพ์	

สารบัญตาราง (ต่อ)

บทที่	หน้า
รายวันไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	189
4.64 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในหนังสือพิมพ์รายวัน- ไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	190
4.65 แสดงจำนวนและร้อยละทิศทาง การเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่มใน หนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	191
4.66 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในไทยรัฐและ สยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	192
4.67 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่มใน ไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	193
4.68 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทาง การเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่ม ใน ไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	195
4.69 แสดงจำนวนและร้อยละของประเภทเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตาม ช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	196
4.70 แสดงจำนวนและร้อยละของประเภทเนื้อหาในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมี และไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	198

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
5.1 แสดงวงจรการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์รายวันไทย	224

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน เราไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า นอกจากเพศชายและหญิงแล้ว ยังมีคนอีกกลุ่มหนึ่ง อยู่ร่วมในสังคมเดียวกับเรา นั่นคือ กลุ่มชายรักร่วมเพศ (Male Homosexual) ซึ่งหมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับบทบาททางเพศของตน โดยจะมีความสุขทางเพศกับบุคคลที่มีเพศเดียวกับตน คือ เพศชายด้วยกัน

จากการสำรวจของนายแพทย์สมนึก วิบูลเสธ อดีตนายกสภาคต่อด้านกามโรคแห่งประเทศไทย ได้ประมาณการไว้ว่า ในจำนวนประชากรไทยราว 50 ล้านคนนั้น จะมีเกย์ปะปนอยู่ถึงห้าแสนคน หรือประมาณหนึ่งเปอร์เซ็นต์ของประชากรทั้งหมด (อนุสรณ์ บุญชิต และศิรินทร์ อนุวัช, 2529: 11) และหากคำนวณจากสถิติคนไข้ที่มาปรึกษาปัญหาการรักร่วมเพศที่นายแพทย์สุรพงษ์ อัมพวันวงษ์ และคณะได้ประมาณการไว้ว่า จำนวนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในเมืองไทยมีไม่ต่ำกว่า 5% ของประชากรผู้ใหญ่ (2525: 185 อ้างถึงใน ณัฐพงษ์ กระจ่าง, 2540: 2) ในปี พ.ศ. 2542 จำนวนประชากรชายไทยทั่วประเทศที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไปมีทั้งสิ้น 19,767,000 คน ดังนั้น จะมีชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่ถึง 988,350 คน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2540: 7 อ้างถึงใน กิ่งรัก อิงคะวัต, 2542: 4)

ประวัติความเป็นมาของพฤติกรรมรักร่วมเพศชายในสังคมไทย มีการค้นพบการกล่าวอ้างถึงในหลักฐานทางประวัติศาสตร์หลายชิ้น เช่น ในพระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ ฉบับเจ้าพระยาทิพากรวงศ์ รัชกาลที่ 3 ที่กล่าวถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศของกรมหลวงรักษ์รณเรศ เสนาบดีผู้ใหญ่ผู้เป็นผู้รักสองเพศ แต่นิยมเพศชายมากกว่า เพราะไม่ยุ่งเกี่ยวกับภรรยาอีกเลย ตั้งแต่คลุกคลีกับนายละครที่เป็นผู้ชาย (อนุสรณ์ บุญชิต และศิรินทร์ อนุวัช, 2529: 41) และร่องรอยจิตรกรรมฝาผนังวัดคงคาราม จังหวัดราชบุรี ที่แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับรักร่วมเพศ (ประนอม สโรช-มาน, 2524: 164 อ้างถึงใน ทัศนทกานต์ ดวงรัตน์, 2539: 2)

ส่วนหลักฐานทางพุทธศาสนาพบว่า มีการปฏิเสธผู้ที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศไว้ในพระไตรปิฎก ห้ามมิให้กะเทยและคนที่มีอวัยวะสองเพศ (อุกโตพยัญชนก) อุปสมบท ซึ่งกะเทยในที่นี้หมายถึง ผู้ที่พอใจให้บุรุษเกี่ยวข้องกับตนโดยมีความรู้สึกว่าเป็นเหมือนสตรี และในพระ-

บัญญัติพระพุทธรองค์ก็ยังคงกล่าวว่า การเสพเมณฑนทางทวารจะเป็นเหตุแห่งอาบัติปาราชิกแก่ภิกษุผู้กระทำ (สุชีพ ปุญญานุภาพ 2525: 224 อ้างถึงใน ธารทิพย์ ดันศลารักษ์, 2533: 40)

นอกจากนี้ ในประวัติศาสตร์ไทย พฤติกรรมรักร่วมเพศยังถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมที่น่ารังเกียจ อับยศและเสื่อมเสีย ถือเป็นพฤติกรรมที่ขัดต่อบรรทัดฐานของสังคมและกฎหมายอันได้แก่กฎหมายมณฑลเทศาภิบาล ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายตราสามดวงเมื่อสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกฯ พระองค์ทรงมีพระบรมราชโองการให้กำหนดกฎหมายว่าด้วยการให้ราษฎรรักษาศีล คือ ศีลห้าในฐานะเป็นนิจศีล และศีลแปดในฐานะเป็นอุโบสถศีล และตามกฎหมายนี้ถือว่าการเสพเมณฑนธรรมโดยทางมุกขมรรคและเวจมรรคในกิริยาตนเอง เป็นการละเมิดศีลข้อที่ว่าด้วยกาเมสุมิจฉาฯ ส่วนการเสพเมณฑนทางเวจมรรคกับผู้อื่นผู้ใดที่ไม่ต้องห้ามตามศีลข้อกาเมฯ ก็เป็นการละเมิดศีลข้อพรหมาริยาฯ อันเป็นอุโบสถศีล และถึงแม้ว่าจะไม่มีการกำหนดโทษสำหรับการละเมิดศีลตามพระราชกำหนดนี้ไว้เป็นการเฉพาะ แต่ได้มีการระบุไว้เป็นการทั่วไปว่า "ถ้าแลผู้ใดมิได้กระทำตามพระราชกำหนดนี้จะเอาผู้นั้นเป็นโทษตามโทษานุโทษ" (กิตติศักดิ์ ปรกติ, 89-90 อ้างถึงใน อริน พินิจวรารักษ์ 2527: 34)

และในสมัยรัชกาลที่ 5 พระองค์ทรงดัดแปลงกฎหมายลักษณะความผิดฐาน Sodomy โดยให้รวมอยู่ในพระราชกำหนดโทษผู้ข่มขืนล่อลวงประเวณี ร.ศ. 118 (พ.ศ. 2443) ซึ่งกำหนดโทษผู้ข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นอันมิใช่ภรรยาของตน และผู้กระทำชำเราผิดธรรมดาโลกย์ว่าต้องจำคุกตั้งแต่ 10 ปีลงมา (หยุด แสงอุทัย, 2490 อ้างถึงใน กิตติศักดิ์ ปรกติ, 2526: 89, 93, 106-107) ต่อมา ได้มีการตรากฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 (พ.ศ. 2452) ซึ่งกล่าวพาดพิงถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศไว้ในมาตรา 242 ว่า "ผู้ใดกระทำชำเราผิดธรรมดามนุษย์ด้วยชายก็ดีหญิงก็ดี หรือชำเราด้วยสัตว์เดียวิจจำนาก็ดี ท่านว่ามันมีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปจนถึงสามปี และให้ปรับตั้งแต่ห้าสิบบาทขึ้นไปจนถึงห้าร้อยบาทด้วยอีกโทษหนึ่ง" (อำนาจ ยัสโยธา, 2541: 156) ซึ่งต่อมากฎหมายดังกล่าวก็ได้ล้มเลิกไปในปี พ.ศ. 2499 (ไทยรัฐ, 5 พฤศจิกายน 2541: 5) เนื่องจากมีการตรวจชำระและจัดทำประมวลกฎหมายลักษณะอาญาฉบับใหม่ โดยคณะกรรมการร่างประมวลกฎหมายมีมติเห็นควรให้ยกเลิกความผิดฐานนี้เสีย เพราะเห็นว่ามักไม่เกิดเป็นคดีขึ้นประการหนึ่ง และเห็นว่าจะเป็นการเสื่อมเสียเกียรติยศของประเทศชาติอีกประการหนึ่ง (หยุด แสงอุทัย, 2493: 179 อ้างถึงใน อริน พินิจวรารักษ์, 2527: 34)

อย่างไรก็ดี นับตั้งแต่การล้มเลิกกฎหมายดังกล่าวในปี พ.ศ. 2499 จวบจนกระทั่งถึงปัจจุบัน แม้ว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศจะไม่ผิดกฎหมาย ตราบเท่าที่ไม่ได้กระทำต่อหน้าธารกำนัล หรือใช้กำลังบังคับข่มขืนผู้อื่น (กิตติศักดิ์ ปรกติ, 2526: 97-149 อ้างถึงใน อูษา ศรีพานิช, 2541: 3) แต่สังคมก็ยังคงมองรักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน (Deviance) ไปจากบรรทัดฐานทางสังคม เป็นความผิดปกติทางเพศ เป็นสิ่งวิปริต บางคนก็เชื่อว่าเป็นอาการป่วยทางจิตที่ต้องได้รับการบำบัดรักษา (Simmons, 1965 อ้างถึงใน Beverly Greene, Gregory M. Herek, ed., 1994: 32) ซึ่ง Kite & Deaux (1986) Leitner & Cado (1982) Steffensmeier & Steffensmeier (1974) ศึกษาพบว่า คนส่วนใหญ่มักจะปักใจเชื่อทันทีว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นอาการป่วยทางจิตชนิดหนึ่ง (อ้างถึงใน Beverly Greene, Gregory M. Herek, ed., 1994: 32) และในช่วงปี พ.ศ. 2527 ภาพลักษณ์ของรักร่วมเพศโดยเฉพาะชายรักร่วมเพศดูจะยิ่งติดลบมากขึ้น เมื่อมีรายงานผ่านทางสื่อมวลชนพบผู้ป่วยโรคเอดส์คนไทยรายแรกเป็นชายรักร่วมเพศ (มาลี บุญศิริพันธ์, 2539: I-II) ส่งผลให้คนไทยจำนวนไม่น้อยในขณะนั้นถึงกับเชื่อว่า เอดส์เป็นโรคเฉพาะของคนกลุ่มรักร่วมเพศเท่านั้น (อ้างแล้ว: 21)

จากการที่สังคมไทยมองว่า รักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่แตกต่างจากแบบแผนพฤติกรรมทางเพศของคนส่วนใหญ่ สื่อมวลชนจึงมักหยิบยกเรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศมานำเสนอ ซึ่งนอกจากจะเป็นการทำหน้าที่ “กระบอกเสียงสำคัญ” ประกาศแจ้ง และเป็นตัวบ่งชี้ให้สังคมทราบถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนของพวกรักร่วมเพศให้เด่นชัดขึ้นแล้ว สื่อมวลชนยังเป็นกลไกสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติร่วมของสังคมที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ด้วย (กาญจนา แก้วเทพ, 2541: 41-42)

ทว่า ในการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศของสื่อมวลชนไทย โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์มักเสนออย่างมีอคติต่อกลุ่มรักร่วมเพศ Peter A. Jackson นักวิจัยแผนกประวัติศาสตร์แปซิฟิกและเอเชีย มหาวิทยาลัยแห่งชาติแห่งออสเตรเลีย ซึ่งมีผลงานทางวิชาการจำนวนมากเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และปัญหารักร่วมเพศในประเทศไทย ถึงกับกล่าวว่า หนังสือพิมพ์ไทยบางฉบับมีทัศนคติด้านลบต่อพวกรักร่วมเพศ (Homophobic Newspaper) เขาตั้งข้อสังเกตว่าการนำเสนอเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศของหนังสือพิมพ์ไทยมักจะเป็นไปในด้านลบ และกล่าวถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าเป็นโรคชนิดหนึ่ง เป็นสิ่งพิลึก วิดถาวร วิปริต ผิดปกติ ผิดธรรมชาติ ผิดประเพณี เสียชาติเกิด (1995: 14) และภาพลักษณ์ของชายรักร่วมเพศที่นำเสนอมักเป็นในลักษณะภาพเหมารวมหรือแบบฉบับ (Stereotype) เช่น เป็นพวกกระตุงกระตึง ชอบเที่ยวกลางคืน

ขอบนิทาน (กิงรัก อิงคะวัต, 2542: 105) และ "กะเทย" จะถูกประทับตราว่ามีภาพลักษณ์เป็น โสเภณี มีวิถีทางการดำเนินชีวิตที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศ (Peter A. Jackson, 1995: 189)

หรือในกรณีข่าวเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศกับเอชไอวี/เอดส์ การรายงานข่าวของสื่อมวลชน มักเป็นการให้ภาพลักษณ์ของผู้ป่วยที่บริสุทธิ์ และผู้ป่วยที่กระทำผิด ผู้บริสุทธิ์ หมายถึง "บุคคลที่มีชีวิตปกติ" และได้รับเชื้อเอชไอวีโดยบังเอิญ เช่น จากการถ่ายเลือด และทารกเพิ่งเกิด ส่วนผู้ที่กระทำผิด ได้แก่ บุคคลที่ใช้ชีวิตผิดปกติแตกต่างจากบรรทัดฐานของสังคม มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น พวกรักร่วมเพศ และสำส่อน (Wellings, 1988 อ้างถึงใน มาลี บุญศิริพันธ์, 2539: 13) ซึ่งการนำเสนอข่าวในลักษณะซ้ำๆ ในมิติเดียวเช่นนี้ มักจะเกิดขึ้นอยู่เสมอในข่าวเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศ แม้ว่าบ่อยครั้งที่สื่อมวลชนจะพยายามเสแสร้งแก้งานนำเสนอข่าวกลุ่มรักร่วมเพศในรูปแบบอื่นที่แตกต่างออกไป แต่ก็ยังคงยึดมั่นในแนวความคิดเดิม คือ ทศนคติด้านลบต่อพวกรักร่วมเพศ (Ruth Simpson, 1976: 110)

แม้ว่านักสื่อสารมวลชนยังไม่สามารถตอบคำถามถึงอำนาจของสื่อมวลชนต่อผู้รับสารว่ามี มากน้อยเพียงใดได้อย่างชัดเจน แต่ข้อสรุปหนึ่งที่เป็นยอมรับคือ สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อผู้รับสาร อย่างแน่นอนไม่มากนักน้อย ในทางใดก็ทางหนึ่ง หรือในช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่ง (พีระ จิรโสภณ, 2527: 60) ดังนั้น การนำเสนอเนื้อหาและภาพลักษณ์ด้านลบของชายรักร่วมเพศในสื่อมวลชนย่อม จะมีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ ทศนคติ หรือแบบฉบับในใจของผู้รับสารบ้างแตกต่างกันไปใน แต่ละบุคคลและแต่ละช่วงเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากพิจารณาถึงอำนาจของสื่อมวลชนในการ สร้างความเป็นจริงทางสังคมที่ทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ จากการที่สื่อมวลชนเข้ามาทำหน้าที่ เป็น "ตัวกลาง" ในการรายงานเหตุการณ์ต่างๆ ไปสู่ผู้รับสารที่ไม่สามารถสัมผัสกับเหตุการณ์เหล่านั้น ได้ด้วยตนเอง หรือผ่านประสบการณ์ตรง "สาร" ของสื่อมวลชนจึงนับว่ามีอิทธิพลอย่างมากต่อ การเรียนรู้และการสร้างความเชื่อเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงทางสังคมแก่ผู้รับสาร (ขวัญเรือน กิติวัฒน์, 2530)

ฉะนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ภาพลักษณ์ต่างๆ เกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศอันเกิดจากการเสนอ เนื้อหาของสื่อมวลชนสามารถมีอิทธิพลต่อการก่อรูป ดำรง หรือตอกย้ำทัศนคติ ความคิด ความเชื่อ และแบบฉบับต่างๆ ที่คนในสังคมมีต่อกลุ่มรักร่วมเพศ และสื่อมวลชนจะยังมีความสำคัญมากขึ้นสำหรับบุคคลที่ไม่รู้จัก หรือไม่สนิทสนมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ รวมไปถึงผู้ที่รังเกียจ

ไม่ยอมรับกลุ่มรักร่วมเพศ เนื่องจากจะเป็นช่องทางการเปิดรับข้อมูลเพียงทางเดียวของพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องกลุ่มรักร่วมเพศ หากสื่อมวลชนนำเสนอภาพลักษณ์ของกลุ่มรักร่วมเพศในด้านลบเพียงด้านเดียวอาจทำให้ผู้รับสารมีแนวโน้มที่จะเกิดทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มรักร่วมเพศรุนแรงมากยิ่งขึ้น (Beverly Greene and Gregory M. Herek, ed., 1994: 30)

ผลจากการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศในแง่ลบของสื่อมวลชนดังกล่าว ย่อมส่งผลกระทบต่อสังคมและกลุ่มรักร่วมเพศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ชายหญิงรักร่วมเพศจะเกิดความรู้สึกลำบากใจ อึดอัด หรือหวาดกลัวที่จะติดต่อ รู้จักสนิทสนมกับพวกรักร่วมเพศ จึงพยายามหลีกเลี่ยงที่จะปรึกษาหารือหรือร่วมงานด้วย ในรายที่เกลียดชังพวกรักร่วมเพศมากๆ อาจถึงกับจงใจทำให้งานของอีกฝ่ายล้มเหลวหรือเสียหายได้ กลายเป็นอุปสรรคต่อการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพในสังคม (Amy J. Zuckermann and George F. Simons, 1996: 16) ส่วนผลร้ายต่อพวกรักร่วมเพศนอกจากจะต้องประสบปัญหาด้านการยอมรับจากสังคม คือ จะถูกมองในลักษณะของความผิดปกติ วิปริตทางเพศ น่ารังเกียจ น่าสมเพช น่าเหยียดหยันตีเถียนถูกกีดกันในโอกาสและสิทธิทางสังคมบางอย่างเช่น การรับจ้างทำงาน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ในสังคม (เพ็ญมาศ กำเนิด-โทน, 2528: 6 อ้างถึงใน ทันชกานต์ ดวงรัตน์: 4) แล้ว การได้รับรู้แนวคิดจากสื่อมวลชนที่รังเกียจเหยียดฉันท์ มองพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าเป็นสิ่งที่น่าละอาย (อรอนงค์ นิยมธรรม, 2531: 23-24) จะก่อให้เกิดความรู้สึกแง่ลบต่อความเป็นรักร่วมเพศของตนเอง และกลายเป็นอัตมโนทัศน์ของพวกเขา (Gregory M. Herek, ed., 1998: 147) ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ขัดขวางกระบวนการพัฒนาทางด้านอารมณและความรู้สึก และก่อให้เกิดโรคหรืออาการผิดปกติบางอย่างทางจิตใจ (Maylon, 1982 อ้างถึงใน Beverly, Greene and Gregory M. Herek, ed., 1994: 177-178)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในสื่อมวลชนว่าเป็นไปในทิศทางใด โดยเลือกศึกษาการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันไทย เนื่องจากข้อสังเกตของ Peter A. Jackson ที่ว่าหนังสือพิมพ์รายวันไทยมีทัศนคติด้านลบต่อพวกชายรักร่วมเพศ ทว่า เขามีได้ทำการศึกษาการนำเสนอเนื้อหาข่าวในหนังสือพิมพ์ไทยอย่างจริงจังและเป็นระบบ บวกกับข้อได้เปรียบของหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นสื่อที่เข้าถึงคนได้ทุกชั้น ทุกเพศ ทุกวัย มีอิทธิพลต่อผู้อ่านทั้งด้านความคิด ทัศนคติ และการดำรงชีวิต อีกทั้งในแง่ของการศึกษาค้นคว้าหนังสือพิมพ์เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่บันทึกเหตุการณ์ต่างๆ สามารถสะท้อนถึงทัศนคติ ความเชื่อของสังคมในช่วงเวลานั้นๆ ได้เป็นอย่างดี

การวิจัยเรื่องนี้จะใช้การวิเคราะห์เนื้อหาชิ้นงานในหนังสือพิมพ์ราย-วันไทยเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2508-2543 โดยผู้วิจัยเลือกเหตุการณ์คดีฆาตกรรมนายดาเวลด เบอริแกน บรรณาธิการหนังสือพิมพ์บางกอกเวิลด์ชาวอเมริกันที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นจุดเริ่มต้นในการวิจัย เนื่องจาก Peter A. Jackson กล่าวว่า คดีฆาตกรรมดังกล่าวนับเป็นครั้งแรกที่เกย์ตกเป็น "ข่าวใหญ่" ในหน้าหนังสือพิมพ์และมีการนำเสนอข่าวนี้ติดต่อกัน 2-3 สัปดาห์ (สายพิณ ศุภุทธมงคล, 2540)

ผู้วิจัยจะศึกษาการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของภาพลักษณ์ รวมถึงลักษณะการนำเสนอเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทในแต่ละช่วงเวลา และนำข้อมูลที่ได้นั้นมาวิเคราะห์ว่าภาพลักษณ์และเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่หนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอ มีลักษณะเป็นการสร้าง ดำรง หรือตอกย้ำแบบฉบับ (Stereotype) และทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ (Anti-Homosexual) ในสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร รวมถึงจะศึกษาถึงระดับการให้ความสำคัญในเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศของหนังสือพิมพ์รายวันไทยทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ เช่น ปริมาณความถี่ ประเด็นเนื้อหา ตำแหน่งหน้าที่นำเสนอ ฯลฯ

ผู้วิจัยจะแบ่งช่วงเวลาในการศึกษาเป็น 4 ช่วง โดยใช้เหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศเป็นเกณฑ์ในการแบ่งช่วงเวลาเพื่อศึกษาภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทย และวิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมือนหรือแตกต่างในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้

ช่วงที่หนึ่ง (พ.ศ. 2508-2514) ได้แก่ ช่วงที่ยังไม่มีการเปิดตัวอย่างชัดเจนของกลุ่มชายรักร่วมเพศในสังคมไทย

ช่วงที่สอง (พ.ศ. 2515-2526) ได้แก่ ช่วงที่มีการเปิดตัวอย่างเป็นทางการของกลุ่มชายรักร่วมเพศ คือ มีการจัดงานประกวดกะเทยในปี พ.ศ. 2515 (อริน พิณิจวารักษ์, 2527: 36)

ช่วงที่สาม (พ.ศ. 2527-2533) ได้แก่ ช่วงที่โรคเอดส์แพร่ระบาดเข้าสู่ประเทศไทย โดยพบผู้ป่วยชาวไทยคนแรกเป็นชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ที่เป็นชายรักร่วมเพศในประเทศไทยมีจำนวนมาก

ช่วงที่สี่ (พ.ศ. 2534-2543) ได้แก่ ช่วงที่ผู้ป่วยชายรักร่วมเพศที่ติดเชื้อ เอชไอวี/เอดส์ในประเทศไทยมีจำนวนลดลงมาก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการนำเสนอภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศและลักษณะการเสนอเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยในช่วงปี พ.ศ. 2508-2543 ว่ามีลักษณะเป็นการสร้าง ดำรง หรือต่อยุ่แบบฉบับ และทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศของคนในสังคมหรือไม่ อย่างไร

ข้อจำกัดของการวิจัย

ในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศของหนังสือพิมพ์ในประเด็นทั่วไปที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องความเป็นรักร่วมเพศ เช่น ข่าวหรือสารคดีที่กล่าวถึงความสามารถ ความสำเร็จในหน้าที่การงานของผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หนังสือพิมพ์มักไม่เอ่ยพาดพิงถึงการเป็นรักร่วมเพศของผู้นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากบุคคลนั้นมีตำแหน่งหน้าที่ในระดับสูงหรือเป็นผู้มีชื่อเสียง และไม่เปิดเผยตัวตนต่อสังคมว่ามีพฤติกรรมรักร่วมเพศ แม้ว่าจะเป็นที่ทราบกันโดยนัยในสังคมว่าผู้นั้นมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่หนังสือพิมพ์มักจะเลี่ยงไม่นำเสนอถึงแง่มุมดังกล่าว หรืออาจจะกล่าวถึงในการใช้ภาษาเชิงหยอกล้อ หยิกแกลมหยอกในเนื้อหาข่าว แต่ไม่ได้นำเสนออย่างชัดเจน เนื่องจากในสังคมไทยถือว่า การวิพากษ์วิจารณ์บุคคลสาธารณะ (Public Figure) ว่ามีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ถือเป็นสิ่งที่ไม่สมควรกระทำ (Peter A. Jackson, 1995: 66) เนื้อหาดังกล่าวจึงไม่อาจจะระบุได้แน่ชัดว่าเกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักร่วมเพศหรือไม่ จึงไม่สามารถนำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาได้

ปัญหาคำถามวิจัย

หนังสือพิมพ์รายวันไทยในช่วง พ.ศ. 2508-2543 มีลักษณะการเสนอภาพลักษณ์และเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศเป็นการสร้าง ดำรง และต่อยุ่แบบฉบับ และทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศในสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร ในแต่ละช่วงเวลา

- หนังสือพิมพ์รายวันไทยนำเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิกและด้านพฤติกรรมของกลุ่มชายรักร่วมเพศเป็นไปในทิศทางใด เหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ในแต่ละช่วงเวลา

- หนังสือพิมพ์รายวันไทยนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในด้านประเด็นเนื้อหา ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว และสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นไปในทิศทางใด เหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ในแต่ละช่วงเวลา
- หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพให้ความสำคัญในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ในแต่ละช่วงเวลา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบความเคลื่อนไหวและทิศทางภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยในช่วงปี พ.ศ. 2508-2543
2. ทำให้ทราบลักษณะการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์รายวันไทยในช่วงปี พ.ศ. 2508-2543
3. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงาน หรือโครงการรณรงค์ต่างๆ ในการจัดทำแผนงานด้านโรคเอดส์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ
4. เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยในแง่มุมอื่นๆ ที่เกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยช่วงปี พ.ศ. 2508-2543” มีความเกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่หนึ่ง แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ

ส่วนที่สอง แนวคิดเกี่ยวกับข่าว บทความประจำ สารคดี และบทบรรณาธิการ

ส่วนที่หนึ่ง: แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ

- ความหมายและประเภทของชายรักร่วมเพศ
 - ความหมายของรักร่วมเพศ
 - ประเภทของกลุ่มชายรักร่วมเพศ
- สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ
 - แนวคิดและทฤษฎีทางทางการแพทย์
 - ความเชื่อทางศาสนา
- ระบบการแบ่งแยกเพศและความหมายของ “กะเทย” และ “เกย์” ในสังคมไทย
- ความแตกต่างของสังคมไทยและตะวันตกเรื่องความเข้าใจและทัศนคติที่เกย์มีต่อตนเอง
- บทบาทในการรักร่วมเพศกับการแยกเพศเกย์ไทย
- รักร่วมเพศในฐานะพฤติกรรมเบี่ยงเบน
 - พฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviance) และทฤษฎีการประทับตรา (Labeling Theory)
- ผลของการที่รักร่วมเพศถูกประทับตราเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน
 - ความรู้สึกและทัศนคติด้านลบของสังคมต่อกลุ่มรักร่วมเพศ (Homophobia)
 - ความรู้สึกเกลียดชังความเป็นรักร่วมเพศของกลุ่มรักร่วมเพศ (Internalized Homophobia)
 - ภาวะเครียดและกดดัน (Minority Stress) จากการเป็นคนกลุ่มน้อยที่มีพฤติกรรมทางเพศต่างจากสังคมส่วนใหญ่ (Sexual Minority)
- รักร่วมเพศในฐานะพฤติกรรมเบี่ยงเบนในสังคมอเมริกันและสังคมไทย

- ความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับการเสนอเรื่องราวของกลุ่มรักร่วมเพศในฐานะเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน
- การเปิดเผย (Disclosure) ต่อสังคมของกลุ่มชายรักร่วมเพศ
 - ผลของการเปิดเผยของกลุ่มชายรักร่วมเพศ
 - การเปิดเผยของกลุ่มชายรักร่วมเพศในสังคมไทยในสื่อสิ่งพิมพ์
 - ตัวอย่างผู้ที่เปิดเผยพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทย
- สื่อมวลชนกับการสร้างความเป็นจริงในสังคม ภาพลักษณ์ (Image) แบบฉบับ (Stereotype) และทัศนคติของสังคมต่อชายรักร่วมเพศ
 - สื่อมวลชนกับการสร้างความเป็นจริงทางสังคม
 - ภาพลักษณ์ (Image)
 - แบบฉบับ (Stereotype)
 - "กะเทย" กับความคาดหวังของสังคมไทย
 - ทัศนคติของสังคมไทยต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ
 - การต่อต้านกลุ่มรักร่วมเพศในช่วงทศวรรษ 1980
 - งานวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในแวดวงวิชาการไทย
 - การเคลื่อนไหวของกลุ่มชายรักร่วมเพศในประเทศไทย
 - สื่อมวลชนกับกลุ่มชายรักร่วมเพศและโรคเอดส์ในสังคมไทย

ความหมายและประเภทของชายรักร่วมเพศ

ความหมายของรักร่วมเพศ

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization หรือ WHO) กล่าวถึงการเป็นรักร่วมเพศในการจำแนกโรคสากลครั้งที่ 9 หรือ The Ninth Revision of the International Classification of Diseases (ICD9) ไว้ว่า การเป็นรักร่วมเพศ หมายถึง การที่บุคคลมีความพึงพอใจทางเพศกับคนที่ มีเพศเดียวกับตนเพียงอย่างเดียวหรือส่วนใหญ่ โดยอาจจะมีหรือไม่มีความสัมพันธ์ทางกายต่อกัน ก็ได้ และการวินิจฉัยว่าผู้ใดเป็นรักร่วมเพศนั้น ไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าเป็นความผิดปกติทางจิต (1978: 40 อ้างถึงใน ธารทิพย์ ตันศลารักษ์, 2533: 12) ซึ่งการเป็นรักร่วมเพศสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ หญิงรักร่วมเพศ และชายรักร่วมเพศ

ประเภทของกลุ่มชายรักร่วมเพศ

กลุ่มชายรักร่วมเพศ สามารถแบ่งออกได้เป็นสองประเภท คือ

1. ด้านร่างกาย (Physical)

กะเทย (Hermaphrodite) ในทางการแพทย์หมายถึง ผู้ที่มีความพิการทางร่างกาย กล่าวคือ มีอวัยวะของ 2 เพศกำลังอยู่ในตัวคนคนเดียว เช่น อาจมีองคชาติ และมีเต้านม หรือมีอัณฑะ แต่ก็มีมดลูกด้วย ทำให้ไม่สามารถวินิจฉัยได้ว่าเป็นเพศชายหรือหญิงได้แน่ชัด ทั้งนี้เกิดจากความผิดปกติบางอย่าง เป็นต้นว่า ความผิดปกติทางฮอร์โมน ในมุมมองทางการแพทย์ กะเทยไม่จำเป็นต้องเป็นรักร่วมเพศเสมอไป เนื่องจากมีการพบว่า ผู้ที่มี พฤติกรรมรักร่วมเพศจำนวนมากก็ไม่ได้มีลักษณะของกะเทยปรากฏอยู่แต่อย่างใด (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, 2525: 238-240 อ้างถึงใน ธารทิพย์ ตันศลารักษ์, 2533: 16)

“กะเทย” แบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

ก. กะเทยแท้ (True Hermaphrodite) เป็นคนที่มีเครื่องเพศข้างในเป็นของทั้งหญิงและชาย คือ อัณฑะและรังไข่ ส่วนอวัยวะสืบพันธุ์ข้างนอกอาจเป็นอวัยวะของเพศหญิงหรือเพศชายอย่างเดียว

ข. กะเทยเทียม (Pseudo Hermaphrodite) เป็นคนที่มีอวัยวะเพศภายในเป็นเพศหนึ่ง ภายนอกอีกเพศหนึ่งหรือสองเพศกำลังกัน กะเทยเทียมยังสามารถแบ่งย่อยออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

- กะเทยเทียมหญิง หมายถึง คนที่มีรังไข่เช่นผู้หญิงทั่วไป แต่เครื่องเพศข้างนอกเป็นองคชาติ หรืออาจจะคาบเกี่ยวกันระหว่างของชายและของหญิง
- กะเทยเทียมชาย จะตรงกันข้ามกับกะเทยเทียมหญิง คือ มีอวัยวะเพศภายในเป็นลูกอัณฑะ ส่วนที่มองเห็นข้างนอกจะเป็นอวัยวะเพศหญิง หรือกำลังแยกไม่ชัดว่าเป็นของชายและของหญิง (อนุสรณ์ บุญชิต และถิรนนท์ อนุวัช, 2529: 6-7)

2. ด้านจิตใจ (Psychological) แบ่งจากความรู้สึกพึงพอใจในเพศของตน และการแสดงออกได้ดังนี้

- Gay (เกย์) หมายถึง ผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศชอบเพศชายด้วยกัน แต่ยังคงพึงพอใจในเพศชายของตนเอง ด้านการแต่งกาย เกย์จะแต่งตัวเป็นผู้ชาย บุคลิก

ภาพภายนอกอาจบ่งชี้ผู้เป็นเกย์ได้ลำบาก เพราะมีทั้งสภาพเรียบร้อย จนถึงเหมือนผู้ชายทั่วไป

- Transvestitism (ลักเพศ) หมายถึง ผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศชอบเพศชายด้วยกัน ทว่าพึงพอใจที่จะเลียนแบบเพศหญิงด้วยการแต่งตัวเลียนแบบ บุคลิกภายนอกของพวกนี้จะสามารถบ่งชี้ได้ง่าย เช่น มีจริตเหมือนผู้หญิง แต่งหน้า หรืออาจมีหน้าอก ผอมยาว ฉีดฮอร์โมน แต่ไม่ได้แปลงเพศ
- Transsexualism หรือ Transgender (แปลงเพศ) หมายถึง ผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศชอบเพศชายด้วยกัน มีความต้องการที่จะเป็นเพศหญิง และได้แปลงเพศเป็นผู้หญิงแล้ว หรือที่เรียกว่า “สาวประเภทสอง” (ศ. นพ. วิทยา นาควัชระ, สัมภาษณ์: 2542 อ้างถึงใน กิ่งรัก อิงคะวัต, 2542: 1)

สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ปัจจุบัน แม้ว่าองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์จะได้รับความเชื่อถือจากสังคม เนื่องจากมีความเป็นเหตุเป็นผล และสามารถพิสูจน์ความเที่ยงตรงและชัดเจนได้ ทว่า ความเชื่อด้านศาสนา ก็ยังมีอิทธิพลต่อทัศนคติ และความเชื่อของบุคคลอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะในประเด็นเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศ ดังนั้น ในส่วนต่อไปนี้จะกล่าวถึงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศทั้งในมุมมองทางการแพทย์และศาสนา

1. แนวคิดและทฤษฎีทางการแพทย์

สาเหตุแห่งการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในทางการแพทย์มีหลายสาเหตุและซับซ้อน จนกระทั่งทุกวันนี้ก็ยังไม่สามารถหาข้อสรุปที่แท้จริงได้ และยังคงมีการโต้เถียงกันถึงสาเหตุหลักของพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าเป็นผลมาจากธรรมชาติ (Nature) หรือจากการเลี้ยงดู (Nurture) (Herdt, 1993; E. Stein, 1990 อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 5; Collin Spencer, 1997: 112, กิติกร มีทรัพย์, 2541, 89) โดยทั้งสองฝ่ายต่างยังขาดหลักฐานที่แน่นอนเพียงพอมาสนับสนุนความคิดเห็นของตน (Bailey & Pillard, 1991; LeVay, 1991; Kitzinger, 1995 อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 5) อย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญด้านสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ล้วนเห็นพ้องต้องกันว่า สาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศน่าจะเกิดจากปัจจัยหลายประการร่วมกัน (Herek, 1991 อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 5) ในส่วนต่อไปนี้จะกล่าวถึงสาเหตุของ

พฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยจะยกตัวอย่างเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับชายรักร่วมเพศ ซึ่งแบ่งเป็นสองกลุ่มใหญ่ๆ ได้ดังนี้

1.1 สาเหตุด้านชีววิทยา หรือเป็นผลจากธรรมชาติ (Nature)

1.2 สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม หรือเป็นผลจากการเลี้ยงดู (Nurture)

1.1 สาเหตุด้านชีววิทยา หรือเป็นผลมาจากธรรมชาติ (Nature)

มีการศึกษาถึงปัจจัยด้านสภาวะทางร่างกายและชีววิทยา (Constitutional and Biological Factors) เพื่ออธิบายถึงการเป็นรักร่วมเพศ ซึ่งสามารถแบ่งการศึกษาออกได้เป็นสามแนว ได้แก่ การศึกษาเกี่ยวกับฮอร์โมน การศึกษาเกี่ยวกับพันธุกรรมหรือโครโมโซม และการศึกษาเกี่ยวกับระบบสมอง แม้ว่าผลการศึกษาหลายชิ้นในด้านชีววิทยาจะยังไม่เป็นที่ยอมรับ ทว่านับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1969 เป็นต้นมา ได้มีการศึกษามากมายที่ยืนยันถึงบทบาทด้านชีวภาพว่าเป็นปัจจัยหนึ่งต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ แม้ว่าจะมีข้อปัจจัยสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งรวมถึงพฤติกรรมทางเพศก็ตาม (Bangkok Post, Outlook, 1990: 44)

ก. การศึกษาเกี่ยวกับฮอร์โมน

Hyde กล่าวถึง การศึกษาเกี่ยวกับผลของฮอร์โมนจากต่อมไร้ท่อที่มีต่อการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขาตั้งข้อสังเกตว่า ระดับของฮอร์โมนเพศชาย หรือเทสโทสเตอโรน (Testosterone) ในชายรักร่วมเพศจะต่างจากชายรักต่างเพศหรือไม่ (1992: 383 อ้างถึงใน ธารทิพย์ ตัณศลารักษ์, 2533: 19) ซึ่งผลการศึกษาฮอร์โมนในช่วงต่อมาก็ยังไม่สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน แม้ว่าจะมีการพัฒนาความละเอียด และความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจมากกว่าเดิม ทว่า ก็ไม่สามารถยืนยันถึงความต่างระดับของฮอร์โมนในชายรักร่วมเพศและชายรักต่างเพศได้ เนื่องจากผลการศึกษาต่างๆ ไม่สอดคล้องกัน อย่างไรก็ตาม แม้ผลการศึกษาเรื่องนี้ยังไม่แน่ชัด แพทย์บางรายก็ได้ใช้ฮอร์โมนเทสโทสเตอโรนในการบำบัดพฤติกรรมรักร่วมเพศ (ธารทิพย์ ตัณศลารักษ์, 2533: 19)

ความสนใจเรื่องฮอร์โมนอีกแนวหนึ่ง เป็นการศึกษาถึงระดับฮอร์โมนในระยะเวลาตั้งครรภ์ของมารดา โดยตั้งสมมติฐานว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นผลมาจากการมีระดับฮอร์โมนแอนโดรเจน (Androgen) ที่ไม่สมดุลระหว่างตั้งครรภ์ แต่ทว่าผลการศึกษาด้านนี้ก็ยังไม่สามารถหาข้อสรุป

ได้เช่นเดียวกัน (Hyde, 1982: 383; Meyer, 1985: 1058 อ้างถึงใน ธารทิพย์ ตันศลารักษ์, 2533: 20)

กิติกร มีทรัพย์ ได้กล่าวอ้างถึงสาเหตุทางชีวภาพว่า จะเน้นศึกษาเรื่องฮอริโมนเป็นสำคัญ คือ เกิดความไม่ปกติของฮอริโมนเพศชายและหญิง อันมีผลต่อความไม่ปกติต่ออณูสณิมทางเพศ ทว่า การศึกษาด้านนี้ยังไม่ม้งานวิจัยสนับสนุนความสัมพันธ์ของระดับเซ็กซ์ ฮอริโมน กับรักร่วม-เพศอย่างมีนัยสำคัญในปัจจุบัน (2541, 89)

ข. การศึกษาเกี่ยวกับพันธุกรรมหรือโครโมโซม

คณะนักวิจัยในแผนกทดลองชีวเคมีของสถาบันโรคมะเร็งแห่งสหรัฐอเมริการายงานไว้ใน นิตยสาร Science ว่า จากการศึกษาครอบครัวของผู้ชายเกย์ 76 คน พบว่า สมาชิกของครอบครัวเหล่านี้มีญาติพี่น้องที่เป็นเกย์เหมือนกันมากกว่าที่พบในครอบครัวของประชากรทั่วไป ที่น่าสนใจมากคือ ญาติพี่น้องที่เป็นเกย์ส่วนใหญ่มาจากฝ่ายมารดา พบว่า ญาติข้างมารดาประมาณ 7.5% เป็นพวกรักร่วมเพศเมื่อเทียบกับฝ่ายบิดาที่มีเพียง 2% ที่เป็นรักร่วมเพศ จากข้อสังเกตดังกล่าวนี้ ทำให้นักวิจัยพยายามหาคำตอบด้วยการวิเคราะห์โครโมโซม อันเป็นหน่วยพันธุกรรมที่ตัดสินเพศของทารก

โครโมโซมที่ตัดสินเพศมีอยู่สองชนิด คือ X และ Y ผู้ชายได้โครโมโซม X จากมารดา และได้โครโมโซม Y จากบิดา โครโมโซมของผู้ชายจึงเป็น XY ส่วนผู้หญิงจะเป็นโครโมโซม XX โดยได้จากบิดาและมารดาฝ่ายละตัว และเนื่องจากหลักฐานที่ชี้ไปที่ตระกูลของฝ่ายมารดาที่เป็นต้นกำเนิดโครโมโซมของชายรักร่วมเพศ นักวิทยาศาสตร์จึงเน้นการศึกษาไปที่โครโมโซม X และได้ข้อสรุปว่า ต้นกำเนิดการรักร่วมเพศมาจากโครโมโซม X ที่ผิดปกติ ซึ่งเป็นหน่วยโครโมโซมที่ได้จากมารดา

จากการศึกษาบทบาทของ DNA ซึ่งเป็นส่วนประกอบของเซลล์ที่มีบทบาทเกี่ยวกับการถ่ายทอดลักษณะทางกรรมพันธุ์ พบว่าในพี่น้องเกย์ 40 คู่ 33 คู่ มีโครโมโซมที่ผิดปกติในบริเวณเดียวกัน ในเมื่อพี่น้องเหล่านี้มีลักษณะทางกายภาพต่างกันแทบทุกอย่าง ความคล้ายคลึงกันของลักษณะ DNA ในโครโมโซมจึงจะสรุปผลเป็นอย่างอื่นไม่ได้ นอกจากว่าคนเหล่านี้มี DNA ของความเป็นเกย์เหมือนกัน หรือมีโครโมโซม X ที่ผิดปกติเหมือนกัน งานวิจัยยังชี้ด้วยว่า ชายรักร่วม-เพศอาจถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมนี้ให้บุตรของตนได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ผู้หญิงที่ไม่มี

ประวัติครอบครัวที่เป็นเกย์มาแต่งงานกับชายรักร่วมเพศ ก็สามารถให้กำเนิดบุตรที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ (สูนีย์ สถาพร, 2537: 43-44)

ค. การศึกษาเกี่ยวกับระบบสมอง

Allen, Hines, Shryne และ Gorski (1986) ศึกษาเซลล์สมองของมนุษย์เพศชายและหญิงพบว่า สมองส่วน Hypothalamus ซึ่งมีเซลล์ชื่อว่า 3rd Interstitial Nucleus of the Anterior Hypothalamus หรือ INAH3 นั้น จะมีขนาดแตกต่างกันในผู้หญิงและผู้ชาย โดยที่ผู้หญิงจะมีขนาดของ INAH3 เล็กกว่าผู้ชายสามเท่า และสำหรับผู้ชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะมีขนาด INAH3 เล็กกว่าในผู้ชายรักต่างเพศสามเท่า

ต่อมา LeVay (1991) ก็ทำการศึกษาสมองของชายรักร่วมเพศ 19 คน ชายรักต่างเพศจำนวน 16 คน และหญิงซึ่งไม่ทราบว่ามีพฤติกรรมรักร่วมเพศหรือรักต่างเพศอีก 6 คน โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเสียชีวิตก่อนอายุ 60 ปี LeVay พบว่าเซลล์ INAH3 ในสมองส่วน Hypothalamus ของชายรักร่วมเพศจะมีความคล้ายคลึงกับเพศหญิงมากกว่าชายรักต่างเพศ เขาจึงสรุปว่า ขนาดของ INAH3 ในสมองส่วน Hypothalamus ของชายรักร่วมเพศและผู้หญิงมีขนาดใกล้เคียงกัน ส่วนในชายรักต่างเพศจะมีขนาดโดยเฉลี่ยใหญ่กว่าสองเท่า อย่างไรก็ตามก็ปรากฏว่าในชายรักร่วมเพศบางราย ไม่พบเซลล์ INAH3 ซึ่งผลการวิเคราะห์ทางสถิติระบุว่า ความเป็นไปได้ของกรณีดังกล่าวจะเกิดขึ้นในอัตราหนึ่งในพันราย (อ้างถึงใน Hilda F. Besner and Charlotte I. Spungun, 1995: 3-4)

1.2 สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม หรือเป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดู (Nurture)

จะเน้นความเชื่อว่า พัฒนาการทางจิตใจเรื่องเพศ (Psychosexual) และพัฒนาการทางจิต-สังคม (Psycho-social) ที่ผันแปรไปมีอิทธิพลการเกิดรสนิยม “รักร่วมเพศ” กล่าวคือ ครอบครัวและสังคมนั่นเองผลักดันให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ และพบว่ามีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยมากมายที่สนับสนุนสาเหตุด้านนี้ (กิติกร มีทรัพย์, 2541: 89) ซึ่ง Peter A. Jackson กล่าวว่า คนในสังคมไทยส่วนใหญ่ยังเชื่อว่า สภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ เช่น ด้านพื้นฐานของครอบครัวและการเลี้ยงดู ชายรักร่วมเพศมักจะมีมาจากครอบครัวที่บิดาอ่อนแอ กำพรว้า หรือขาดบิดาเป็นแบบอย่าง และสาเหตุดังกล่าวมักได้รับการนำเสนอผ่านทางสื่อมวลชนอยู่เสมอ (1995: 83)

ก. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

ทฤษฎีนี้อธิบายว่า ทักษะและพฤติกรรมของบุคคลเกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้ทางสังคม Bandura (1986) กล่าวว่า สังคมได้หล่อหลอมการแบ่งแยกบุคคลเป็นเพศใดเพศหนึ่งมาตั้งแต่กำเนิดแล้ว เช่น เด็กผู้ชายสวมกางเกง ส่วนเด็กผู้หญิงสวมกระโปรง หรือการเล่นและของเล่นที่ผู้ปกครองจัดหาให้ก็จะแตกต่างกันไปตามเพศ ตัวเด็กก็จะเรียนรู้ถึงความคาดหวังของสังคมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนให้เป็นที่ยอมรับโดยการสังเกตตัวแบบ (Model) ทั้งด้านพฤติกรรม วาจา สัญลักษณ์และสัมผัส จากการเลียนแบบและการได้รับแรงเสริม เด็กจะเรียนรู้บทบาททางเพศผ่านกระบวนการทางสังคม จากครอบครัวไปสู่สังคมภายนอก จากตัวแบบที่มีมาอย่างต่อเนื่องในบ้าน โรงเรียน สภาพแวดล้อมทั่วไป หนังสือ การอ่าน และการแพร่ภาพของสื่อมวลชน

การเรียนรู้บทบาทและพฤติกรรมของบุคคลจะเกิดจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ และครอบครัวนับเป็นสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นของมนุษย์ที่มีอิทธิพลอย่างสูงในวัยเด็ก ดังนั้น หากเด็กอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ก็จะเรียนรู้บทบาทและพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมไปด้วย ทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นได้ (อ้างถึงใน มณฑาทิพย์ ชัยเปรม, 2540: 14) ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลให้บุคคลมีพฤติกรรมรักร่วมเพศสามารถจำแนกได้ ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมในครอบครัว

- บุคลิกของบิดามารดา และความสัมพันธ์ในครอบครัว

Hatterer กล่าวว่า จิตแพทย์ส่วนใหญ่เชื่อว่า รากฐานของรักร่วมเพศเกิดจากลักษณะพื้นฐานครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยเฉพาะระหว่างบิดามารดากับลูก (1979 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม, 2516: 2) Bieber และคณะ ศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ของมารดาที่ใกล้ชิด ให้ความสนิทสนมกับลูกมากเกินไป จะทำให้ลูกมีความอ่อนแอไม่สมกับความเป็นชาย และหากมารดามักใช้เวลาอยู่กับลูกชายนานๆ จะเป็นการส่งเสริมให้ลูกชายต่อต้านบิดาโดยไม่รู้ตัว ส่วนความสัมพันธ์กับบิดาจะค่อนข้างห่างเหิน บิดาไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับลูก ลูกจะรู้สึกเกลียดและกลัวบิดา (1967: 968-969 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม, 2516: 3-4) โดยซาگیرและโรบินส์ พบว่า 84% ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่เขาศึกษาตอบว่า พ่อไม่เอาใจใส่ตัวเขาเลย (อ้างถึงใน ไพบูลย์ จาตุร-ปัญญา, 2531: 40)

บุคลิกของบิดามารดาก็มีส่วนสำคัญต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศเช่นกัน กล่าวคือ มารดาที่แข็งแกร่ง เข้มงวดเกินไป หรือบิดาที่แสดงท่าทีเฉยเมย ห่างเหินเกินไป หรือยอมตามเกินไป หรือการขาดบิดามารดาในช่วงวัยที่สำคัญของเด็ก หรือมารดาที่ทำตัวเป็นเจ้าของที่มีลักษณะที่ปกป้องคุ้มครองจนเกินไป หรือให้ความใกล้ชิดสนิทสนมโดยเฉพาะกับบุตรชาย ก็จะเป็นแรงจูงใจ ให้เด็กชายมีความอ่อนแอและยิ่งห่างเหินบิดา หรือกิจกรรมของผู้ชายมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะใน ระยะเวลาที่เข้าวัยรุ่น ถ้ายิ่งห่างเหินบิดามาก หรือในขณะเดียวกันบิดามีลักษณะเกรี้ยวกราด เด็กชายก็ ยิ่งถอยหลังให้กับความเป็นผู้ชายมากขึ้น เพราะมองภาพพจน์ไปในทางไม่ดี

นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง จำนวนของชายและหญิงในครอบครัวก็อาจมี ส่วนต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ เช่น การเติบโตของเด็กชายหรือเด็กหญิงในท่ามกลางพี่น้องที่ เป็นชายทั้งหมด หรือหญิงทั้งหมด ก็มีหน้าที่ทำให้เกิดการเลียนแบบหรือปรับตัวที่ผิดไป และเป็น สาเหตุของการรักร่วมเพศได้ (สมโภชน์ สุขวัฒนา, 2522: 33 อ้างถึงใน อำนวย ยัสโยธา, 2541: 147)

- การอบรมเลี้ยงดู

การเลี้ยงดูถือเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง และมีการศึกษาวิจัยจำนวนมากยืนยันว่า การเลี้ยงดูของครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ

ดี จี บราวน์ ศึกษาพบว่า มีเกย์ถึง 67% ได้รับการเลี้ยงดูในวัยเด็กแบบเด็กผู้หญิง เนื่องจากพ่อแม่ที่อยากได้ลูกสาวมากกว่าลูกชาย เมื่อไม่สมหวังก็จับลูกชายคนเล็กแต่งตัวเป็น ผู้หญิงเล่นหม้อข้าวหม้อแกง หัดเย็บปักถักร้อย เด็กส่วนมากก็จะคล้อยตามบทบาทที่พ่อแม่ อุปโลกน์ให้ เมื่อเติบโตขึ้นเขาก็จะคบหาแต่ผู้หญิง และทำตัวให้คล้ายผู้หญิงมากขึ้นทุกที (อ้างถึง ใน ไพบูลย์ จาตุรปัญญา, 2531: 40)

อำพล สุอำพัน (2535) และพยอม องคตานุวัตร (2525) กล่าวว่า การเลี้ยงดูแบบ ลำเอียง รักและเอาใจใส่ลูกสาวมากกว่า จะทำให้เด็กชายประพฤติตัวแบบลูกสาว เพื่อเรียกร้อง ความรักความสนใจ

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2539) กล่าวว่า การที่มารดาไม่สนับสนุนพฤติกรรมแบบเด็ก ผู้ชาย แต่กลับสนับสนุนพฤติกรรมแบบผิดเพศ เช่น ชอบให้ลูกชายเรียบร้อยแบบเด็กผู้หญิง เล่น

แบบเด็กผู้หญิง ตลอดจนชมว่าการแต่งตัวแบบเด็กผู้หญิง หรือทำท่ากระตุงกระตังเป็นสิ่งน่ารัก หรือคิดว่าพฤติกรรมแบบเพศตรงข้ามนั้นเป็นสิ่งธรรมดา และจะหายไปเองเมื่อโตขึ้น จะทำให้เด็กชายแสดงความประพฤติดตรงข้ามกับเพศของตนต่อไปเรื่อยๆ (อ้างถึงใน มณฑาทิพย์ ชัยเปรม, 2540: 17)

II. สภาพแวดล้อมภายนอกครอบครัว

นอกจากสิ่งแวดล้อมในครอบครัวแล้ว สภาพแวดล้อมภายนอกครอบครัวก็มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างมาก เช่น สภาพแวดล้อมในโรงเรียน ที่มีการจัดกิจกรรมให้เด็กชายแสดงบนเวทีในบทบาทของผู้หญิง จากเมื่อไม่เคยได้รับความสนใจเมื่อปฏิบัติเป็นผู้ชาย แต่เมื่อแสดงเป็นผู้หญิงกลับมีคนสนใจชื่นชม ทำให้เด็กชายเกิดความภาคภูมิใจ รู้สึกตัวเองมีค่า มีความเด่น จึงไม่ยอมแสดงบทบาทเป็นผู้ชายอีก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสมทรง สุวรรณเลิศ (2528) ที่กล่าวถึงการจัดกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมของโรงเรียน เช่น การที่โรงเรียนชายล้วนจัดการประกวดนางนพมาศ เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของตน หรือการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนบางวิชา เช่น เย็บปักถักร้อย คหกรรม โดยมนตรี ต้นประยูร (2531) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนชายที่แสดงออกทางพฤติกรรมเป็นหญิง ให้ความเห็นว่าเป็นการเรียนบางวิชาสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมรักสวยรักงาม (อ้างถึงใน มณฑาทิพย์ ชัยเปรม, 2540: 18)

อีกทั้ง ยังมีการกล่าวว่า นอกจากพ่อแม่แล้ว เด็กสามารถจะเรียนรู้บทบาททางเพศจากบุคคลอื่นๆ ได้ เช่น จากครูอาจารย์ เพื่อน ดาราภาพยนตร์ที่เป็นชายแต่แสดงบทบาทเป็นหญิง หรืออิทธิพลของสื่อมวลชน ซึ่งมีผลทำให้เด็กชายไม่สามารถเลียนแบบบิดา และหันมาลอกเลียนแบบพฤติกรรมกระตุงกระตัง กลายเป็นพวกรักร่วมเพศ (มณฑาทิพย์ ชัยเปรม, 2540: 18) ทว่าประเด็นนี้ยังเป็นที่โต้แย้งกันอยู่ในปัจจุบันในสังคมไทย (ชนชญาณ์ จันทร์วิตรกุล และคณะ, 2542: 23) เช่น ในกรณีการห้ามผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเข้าเรียนในคณะศึกษาศาสตร์ของสถาบันราชภัฏ ฝ่ายที่เห็นด้วยก็อ้างเหตุผลว่า เป็นแบบอย่างที่ไม่เหมาะสมกับเยาวชน อาจก่อให้เกิดการเลียนแบบได้ แต่ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย เช่น น.พ. ม.ล. สมชาย จักรพันธ์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีธัญญา และดำรงตำแหน่งนายกสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย ออกมากล่าวค้านว่า

“การที่จะเลียนแบบกันได้ มันต้องใช้เวลาอันนานเป็นปีๆ และต้องเป็นลักษณะการใช้ชีวิตร่วมกัน ไม่ใช่เข้าไปเรียนไม่กี่ชั่วโมงในหนึ่งวัน หรืออยู่ร่วมกันในลักษณะที่ห่างๆ (และ) ยังไม่มีข้อพิสูจน์ว่า ถ้าเกย์มาสอนเด็กแล้ว จะทำให้เด็กเป็นเกย์ไปด้วย” (มติชน, 30 มกราคม 2540: 9)

ข. แนวคิดความเป็นคนสองเพศปนกันอยู่ (Bisexuality)

แนวคิดนี้เชื่อว่า มนุษย์เรามีความเป็นคนสองเพศปะปนกันอยู่ กล่าวคือ ในตัวผู้ชายก็จะมีความเป็นผู้หญิง และในผู้หญิงก็จะมีความเป็นผู้ชายปนอยู่ ถ้าหากมีโอกาสแสดงความรู้สึกของอีกเพศหนึ่งออกมาได้ ก็จะแสดงออกมา มักพบในกลุ่มนักเรียนประจำ นักโทษในคุก กองทหาร หรือบางประเทศที่ไม่อนุญาตให้มีเพศสัมพันธ์ง่ายๆ เช่น ตะวันออกกลาง ส่วนคนที่มีความเป็นชายแท้ (Pure Male) หรือหญิงแท้ (Pure Female) ไม่สนใจเพศเดียวกันเลยนั้นมีจำนวนน้อยมาก (วิทยานาควัชระ, 2529:188)

2. ความเชื่อทางศาสนา

2.1 ความเชื่อทางพุทธศาสนา

ศาสนาประจำชาติของประเทศไทยคือ ศาสนาพุทธ นิกายเถรวาท ซึ่งมีแนวคิดเกี่ยวกับการเดินทางสายกลาง ไม่ยึดติดลุ่มหลงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวคิดดังกล่าวมีผลอย่างสูงต่อวิถีชีวิตของพุทธศาสนิกชนชาวไทยเป็นอย่างมาก รวมถึงทัศนคติที่มีต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศด้วย

ในทางพุทธศาสนาเชื่อว่า กะเทย หมายถึง พวกที่ชอบแต่งกายเลียนแบบเพศตรงข้ามและเป็นผู้ที่อวัยวะเพศไม่ตรงกับเพศที่ได้รับ ซึ่งมีสาเหตุมาจากผลกรรมจากชาติก่อนที่กระทำผิดคบชู้ ฉะนั้น พฤติกรรมรักร่วมเพศจึงเปรียบเสมือนเป็นผลกรรมที่ก่อให้เกิดความทุกข์ใจ มิได้เป็นบาปดังเช่นในศาสนาคริสต์ นอกจากนี้ พุทธศาสนามีความเชื่อว่า ไม่มีผู้ใดสามารถเปลี่ยนแปลงกรรมได้ มนุษย์จะต้องอดทนรับผลกรรมนั้นๆ ด้วยเหตุนี้ ทัศนคติของพุทธศาสนิกชนต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศจึงเป็นไปในลักษณะสงสาร เห็นอกเห็นใจ (Peter A. Jackson, 1995: 56-58) Dyne ถึงกับกล่าวว่า ศาสนาพุทธไม่ต่อต้านและไม่ประณามพฤติกรรมรักร่วมเพศ (1991 อ้างถึงใน Hilda F. Besner and Charlotte I. Spungun, 1995: 44)

อย่างไรก็ดี นุญจ เบญจมาศ อธิบดีบรรณารักษณิตยสารนีออน กล่าวว่า แม้คนไทยรับเอาแนวคิดทางพุทธศาสนามาใช้ในชีวิตประจำวัน และมักได้รับการอบรมสั่งสอนให้มีนิสัยเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สงบกาย สงบใจ เป็นมิตรกับผู้อื่น ไม่ก้าวร้าว ไม่ดูต่ำกว่ากล่าวผู้อื่น แต่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งไม่ดี พวกเขาจะไม่พูดวิพากษ์วิจารณ์ตรงๆ พ่อแม่ ญาติพี่น้องอาจจะบอกว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่พวกเขาจะไม่ตำหนิตั้งๆ หรือรุนแรงว่า

คุณไม่ดี คุณเลว เพราะคุณเป็นเกย์ (Neil Miller, 1992: 114-115 อ้างถึงใน Peter A. Jackson, 1995: 69)

2.2 ความเชื่อทางคริสตศาสนา

Blumenfeld & Raymond กล่าวถึงในช่วงยุคต้นของคริสตศาสนาว่า ประเด็นเกี่ยวกับรักร่วมเพศได้รับความสนใจไม่มากนัก โดยเริ่มมีความคิดเกี่ยวกับรักร่วมเพศว่าเป็นบาป เป็นการฝ่าฝืนธรรมชาติ และเป็นจุดบกพร่องของมนุษย์ในช่วงปลายศตวรรษที่ 13 จากงานเขียนของ St. Thomas Aquinas ที่เชื่อว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ ผิดหลักศีลธรรม เขากล่าวว่า พฤติกรรมทางเพศที่ไม่ก่อให้เกิดการให้กำเนิดถือเป็นสิ่งผิด ซึ่งพฤติกรรมทางเพศดังกล่าวมี 3 แบบ คือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การร่วมเพศกับสัตว์ และการร่วมเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน (ชนชญาณ์ จันทร์วิวัตกุล และคณะ, 2542: 33) ความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับความเชื่อพื้นฐานบางประการของคริสตศาสนานิกายคาทอลิกในขณะนั้น จึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติของสมาชิกศาสนจักรจำนวนมาก

ปัจจุบันยังมีสมาชิกศาสนจักรจำนวนมากที่ยังยึดมั่นในความเชื่อของ Aquinas เกี่ยวกับรักร่วมเพศว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นบาป ชั่วร้ายและผิดทำนองคลองธรรม (Hilda F. Besner and Charlotte I. Spungun. 1995: 43) และยังเชื่อในคัมภีร์ไบเบิลทั้งฉบับเก่าและใหม่ (Old and New Testament) ที่กล่าวถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศว่า เป็นการกระทำผิดขั้นร้ายแรงที่สมควรได้รับการลงโทษ (Genesis 19: 4, 5, 24; Corinthians 6: 9; Leviticus 20:13 อ้างถึงใน Hilda F. Besner and Charlotte I. Spungun 1995: 19) ตัวอย่างเช่น ข้อพระคัมภีร์ในภาคพันธสัญญาเดิมที่ระบุว่า

“ชายใดเข้านอนกับผู้ชาย กระทำอย่างกับผู้หญิง ทั้งสองคนกระทำผิดในสิ่งอันพึงรังเกียจ ให้ชว้างทั้งสองคนนั้นเสียให้ตาย ที่เขาต้องตายนั้น เขาได้รับผิดชอบเอง” (เลวีนิติ บทที่ 20 ข้อ 13)

หรือในข้อพระคัมภีร์ในภาคพันธสัญญาใหม่ ที่กล่าวไว้ว่า

“ฝ่ายผู้ชายก็เลิกการสัมพันธ์กับผู้หญิงให้ถูกตามธรรมชาติเช่นกัน และเราร้อนด้วยไฟแห่งราคะตัณหาที่มีต่อกัน ผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน ประกอบกิจอันชั่วช้าอย่างน่าละอาย เขาจึงได้รับผลกระทบอันสมควรแก่ความผิดของเขา” (โรม บทที่ 1 ข้อ 27) (อ้างถึงใน ชนชญาณ์ จันทร์วิวัตกุล และคณะ, 2542: 32-33)

แต่ถึงกระนั้น ก็เริ่มมีสมาชิกบางกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยและเผยแพร่คำสอนที่แตกต่างออกไป โดยมีแนวคิดสนับสนุนให้ฝ่ายศาสนจักรเสนอจุดยืนอย่างเป็นทางการระบุว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศ มิได้เป็นบาป ทว่า ยังคงเน้นย้ำถึงการแต่งงานระหว่างชายหญิงรักต่างเพศว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม ความเห็นที่แตกต่างกันนี้ก่อให้เกิดความแตกร้างในหมู่สมาชิกของศาสนจักร

อย่างไรก็ดี ผู้นำทางศาสนาส่วนใหญ่ก็ยังคงสนับสนุนแนวคิดที่ว่ารักร่วมเพศเป็นบาป และก่อให้เกิดความเสื่อมทางศีลธรรม และสมาชิกของศาสนจักรจำนวนมากก็ยังคงเทศน์คัดค้าน พฤติกรรมรักร่วมเพศ พวกเขายังคงเชื่อมั่นว่าพฤติกรรมดังกล่าวสามารถแก้ไขได้หากมีศรัทธาในพระเยซูคริสต์ (Hilda F. Besner and Charlotte I. Spungun. 1995: 43) การต่อต้านพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างรุนแรงจะเห็นได้จากผลการศึกษาของ Melton ที่ทำการสำรวจโบสถ์ของศาสนจักรจำนวน 47 แห่ง พบว่ามีถึง 34 แห่งที่ยังประณามพฤติกรรมรักร่วมเพศ และ 9 แห่ง แบ่งแยกพฤติกรรมรักร่วมเพศ (Homosexual Behavior) ที่พวกเขาถือว่าเป็นบาป ออกจากความรู้สึกรับบุคคลเพศเดียวกัน (Homosexual Orientation) โดยมีเพียง 8 แห่งเท่านั้นที่สนับสนุนสิทธิของเกย์และเลสเบี้ยน (1991 อ้างถึงใน Hilda F. Besner and Charlotte I. Spungun. 1995: 43-44)

ระบบการแบ่งแยกเพศและความหมายของ “กะเทย” และ “เกย์” ในสังคมไทย

ในสังคมไทยเรามักจะใช้คำว่า “กะเทย” ตามความหมายในพจนานุกรม ซึ่งแตกต่างจากความหมายทางการแพทย์ โดยหมายถึง ชายและหญิงที่แต่งกายเลียนแบบเพศตรงข้ามของตน ส่วนใหญ่ใช้เรียกชายรักร่วมเพศมากกว่าหญิงรักร่วมเพศ และมักใช้เรียกโดยหมายรวมถึงพวกชายและมักใช้เรียกโดยหมายรวมถึงพวกชายรักร่วมเพศทั้งที่แสดงออกและไม่แสดงออก (Peter A. Jackson, 1995: 194-197) อย่างไรก็ตาม ยังพบการใช้คำว่า “กะเทย” กับกลุ่มหญิงรักหญิงตามหน้าหนังสือพิมพ์ (Morris, 1994: 24 อ้างถึงใน Peter A. Jackson, 1995: 194-195)

ส่วนการเริ่มต้นใช้คำว่า “เกย์” ในสังคมไทยนั้น Peter A. Jackson กล่าวว่า เริ่มมีการใช้คำว่า “เกย์” ครั้งแรกในหน้าหนังสือพิมพ์ไทยเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2508 (E.G. Allyn และ Samorn Chaiyana, 1999: 116) ทว่า ในด้านความหมายที่หมายถึงกลุ่มชายรักชายนั้น นฤกุล เบญจมาศ อดีตบรรณาธิการนิตยสารนือออน มีความเห็นว่า เริ่มปรากฏในสังคมไทยครั้งแรกในปี พ.ศ. 2516 โดยเป็นที่รู้จักและใช้อย่างแพร่หลายในกลุ่มเกย์ที่มีฐานะระดับกลางและมีการศึกษาดี เพื่อใช้เรียกตัวเอง ส่วนกลุ่มเกย์ที่การศึกษาไม่สูงนักหรืออยู่ในต่างจังหวัด รวมถึงชายหญิงรักต่าง-

เพศส่วนใหญ่ในสังคมยังสับสนระหว่างคำว่า เกย์ กับ กะเทย (Peter A. Jackson, 2535: 228-229) เพราะในระบบการแบ่งแยกเพศและบทบาททางเพศของสังคมไทยนั้นไม่มีโมโนทัศน์เกี่ยวกับผู้ชายที่มีลักษณะภายนอก กิริยาอาการต่างๆ เป็นผู้ชาย แต่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน (Peter A. Jackson, 1995: 219; ชัด เย็นสบาย, 2542, C1-2) สังคมไทยในอดีตไม่ได้มองว่าเกย์เป็นผู้ชายอีกแบบหนึ่งที่มีพฤติกรรมทางเพศแตกต่างออกไป แต่จะจัดให้เกย์รวมอยู่ในกลุ่มเดียวกับกะเทย (Peter A. Jackson, 1995: 219) ตอนช่วงปลายทศวรรษ 1980-1990 จึงเริ่มมีการใช้คำว่า “เกย์” แพร่หลายมากยิ่งขึ้นในสังคม อันเนื่องมาจากเศรษฐกิจไทยที่บูมสุดขีด ทำให้ประเทศไทยมีการติดต่อด้านการค้า เศรษฐกิจ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่างๆ รวมถึงวัฒนธรรมกับต่างชาติ อีกทั้งในช่วงเวลาเดียวกันนั้น เกิดประเด็นเรื่องโรคเอดส์ คำว่า “เกย์” จึงเป็นที่รู้จักและเข้าใจมากขึ้น (276)

อย่างไรก็ตาม จวบจนกระทั่งปัจจุบัน ยังมีคนไทยจำนวนไม่น้อยก็ยังสับสนกับคำว่า “กะเทย” และ “เกย์” แม้กระทั่งหนังสือพิมพ์ไทยในฐานะที่เป็นสื่อมวลชน ก็มักไม่แยกแยะการเสนอข่าวเรื่องของกะเทยและเกย์ โดยมักจะกล่าวถึงกลุ่มชายหญิงรักร่วมเพศด้วยคำว่า กะเทย-ตุ๊ด-เกย์, เกย์-ตุ๊ด-ดี, เกย์-ทอม-ดี (275) ทำให้เกย์ไทยจำนวนไม่น้อยมีความเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีทัศนคติด้านลบต่อเกย์ เนื่องจากมักจะใช้คำว่า “ตุ๊ด” และอื่นๆ ที่แสดงความดูถูกเกย์ในหัวข้อข่าวและเนื้อข่าวอยู่เสมอ (283)

ความแตกต่างของสังคมไทยและตะวันตกเรื่องความเข้าใจและทัศนคติที่เกย์มีต่อตนเอง

ในสังคมตะวันตก Homosexual หมายถึง บุคคลที่มีความโน้มเอียงไปในทางเพศเดียวกัน Bisexual หมายถึงบุคคลที่มีความโน้มเอียงทางเพศต่อทั้งสองเพศ ขณะที่ Heterosexual หมายถึงบุคคลที่ชอบเฉพาะเพศตรงข้าม ส่วนคำว่า Gay และ Straight มีนัยในเชิงวัฒนธรรมมากกว่า ดังนั้น “เกย์” จึงหมายถึง Homosexual และอาจรวมถึง Bisexual ที่ออกมาใช้ชีวิตอย่างเกย์ คือ เทียวเกย์คลับและร่วมกิจกรรมกับชุมชนเกย์ ส่วน Straight ก็คือ คนทั่วไปที่มีวัฒนธรรมทางเพศอย่างตรงไปตรงมา

ส่วนในสังคมไทย มีผู้ให้ข้อสังเกตว่า ความเป็นเกย์ของเกย์ไทยถูกกำหนดโดยโครงสร้างทางวัฒนธรรมที่เน้นบทบาททางเพศระหว่างชายและหญิงเป็นอย่างมาก เวลาที่เราสงสัยว่าใครคนใดคนหนึ่งเป็นเกย์ เรามักจะมีภาพว่า เขาแอบชอบเพศเดียวกัน และมีความรู้สึกนึกคิดแบบผู้หญิง

เบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานที่ควรจะเป็นของผู้ชาย ฉะนั้นโดยทั่วไป เกย์ แปลว่า ไม่ใช่ผู้ชายเต็มตัว ทว่า เมื่อมองให้ละเอียดขึ้นจะพบว่า การแบ่งแยกเรื่องทางเพศในสังคมไทยสะท้อนค่านิยมเกี่ยวกับบทบาททางเพศระหว่างหญิงกับชายเป็นอย่างมาก

นอกจากคำว่า เกย์ แล้ว เราจะพบคำอื่นๆ เช่น กะเทย สาวประเภทสอง เกย์คิง เกย์ควีน คำว่า กะเทย เป็นศัพท์ดั้งเดิมในภาษาไทย แรกเริ่มหมายถึงบุคคลที่เมื่อดูที่กายภาพแล้ว ปรากฏทั้งสองเพศในตัวคนๆ เดียวกัน สังคมไทยดั้งเดิมไม่มีมีโนทัศน์เรื่องเกย์ แต่ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่าความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างเพศเดียวกันไม่มีอยู่ในสังคมดั้งเดิม เพียงแต่ว่าความสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายในอดีต ไม่ได้ทำให้เพศชายกลายเป็นเพศอื่น

ในเชิงกายภาพ สังคมไทยจึงประกอบไปด้วย 3 เพศ คือ เพศชาย เพศหญิง และเพศกะเทย ต่อมาคำว่า กะเทย ใช้ระบุเพศชายที่มีบุคลิกกระเดียดไปในแบบผู้หญิง โดยเฉพาะคนที่ชอบแต่งตัวคล้ายๆ กับผู้หญิง ซึ่งมักปรากฏว่า คนเหล่านี้ก็มักจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศชาย ซึ่งหมายถึงเพศที่มีองศาชาติโดยกำเนิดและมีบุคลิกอย่างผู้ชาย แม้ว่าผู้ชายที่มีความสัมพันธ์กับกะเทย หรือมีความสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกันเองนั้น อาจถูกมองว่าเป็นเรื่องวิถิตถาร แต่เพศชายก็ยังเป็นเพศชาย ไม่ใช่เกย์ ไม่ใช่กะเทย เพราะสังคมไทยไม่มีมีโนทัศน์เกี่ยวกับเกย์

ต่อมาเมื่อมีการรับคำว่า เกย์ มาใช้ก็เกิดความสับสน แต่เดิมวัฒนธรรมของไทยเราไม่ได้ระบุตัวตนหรือเอกลักษณ์ โดยจะถือเอากิจกรรมทางเพศ หรือวัตถุประสงค์ของการร่วมเพศมาเป็นเครื่องบ่งชี้ นอกเสียจากลักษณะที่เห็นทางกายภาพและการกำหนดบทบาททางเพศที่มีอยู่สูงระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย แต่นั่นก็ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องของรักร่วมเพศ

ในช่วงแรกๆ ประมาณ 30 กว่าปีที่ผ่านมา เมื่อเราเอาคำว่า เกย์ มาใช้จากภาษาอังกฤษ ในช่วงแรกเกย์จึงถูกมองว่า เป็นกลุ่มเดียวกับกะเทย ดังนั้น เราจึงมีอีกคำคือ เลือบ หรือ Bisexual ใช้เรียกเพศชายที่มีลักษณะผู้ชายแต่ในบางโอกาสอาจสนใจเพศเดียวกัน ทั้งนี้ สังคมไทยยังคงถือทัศนคติที่ว่าคนที่มีลักษณะเป็นผู้ชาย ถึงอย่างไรก็ต้องชอบผู้หญิง เพราะเรามีภาพเรื่องบทบาททางเพศคอยกำกับ ต่อมา มีการสร้างศัพท์ขึ้น โดยขอยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้อีก คือ การแบ่งแยกระหว่างเกย์คิงกับเกย์ควีน

บทบาทในการร่วมเพศกับการแยกเพศเกย์ไทย

ขณะนี้สังคมไทยเริ่มมีการรับรู้คล้ายกับตะวันตกว่า ความโน้มเอียงทางเพศอาจจะเป็นธรรมชาติภายในที่ไม่เกี่ยวกับบุคลิกภายนอก แต่สังคมไทยก็ยังคงติดกับกรอบของบทบาททางเพศแบบผู้ชายและผู้หญิง สังคมไทยจึงหยาบยื่นให้เกย์คิงมีบทบาทเป็นผู้ชาย และเกย์ควีนมีบทบาทเป็นผู้หญิง ทว่า บทบาทดังกล่าวไม่ได้ถือเอาอากัปกริยาภายนอกเป็นเครื่องตัดสิน แต่ถือเอาบทบาทบนเตียงหรือลักษณะการร่วมเพศเป็นหลัก

กล่าวคือ ถ้าบุคคลชอบเป็นฝ่ายรุก หรือการที่องคชาติเข้าไปอยู่ในร่างกายของอีกฝ่ายหนึ่ง ถือว่าผู้นั้นเป็นเกย์คิง ในทางตรงกันข้าม บุคคลที่ชอบเป็นฝ่ายรับ เป็นข้างล่าง จะถูกถือว่าเป็นเกย์ควีน โดยทั่วไป เกย์ควีนอาจจะมีลักษณะกะเทย แต่มีเกย์ควีนจำนวนไม่น้อยที่มีลักษณะของผู้ชายเต็มตัว มีกล้ามเนื้อมัดและขอบกั๊ฟ ในขณะที่มีเกย์คิงจำนวนมากไม่ชอบกะเทย นอกจากนั้น ยังมีบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นผู้ชายปกติ ไม่ชอบผู้ชายด้วยกัน แต่ชอบเฉพาะผู้หญิงและกะเทย และที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ มีเกย์ควีนจำนวนหนึ่งในบางครั้งอาจจะหลับนอนกับผู้หญิง ความสับสนเช่นนี้เป็นเพราะสังคมไทยเอาบทบาททางเพศของเพศชายและหญิงเข้ามามอง ดังนั้น บรรดากะเทยในสังคมไทยจึงถูกเรียกว่า “สาวประเภทสอง” ในขณะที่ผู้ที่นิยมเพศชายด้วยกันถูกมองว่า เป็นพวกแอบจืด

คำว่า สาวประเภทสอง ดูจะมีนัยชวนให้คิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับสาวประเภทสอง ไม่ทำให้ผู้ชายเป็นเกย์ขึ้นมาได้ เพราะสาวประเภทสองก็คือ ผู้หญิงอีกประเภทหนึ่ง แม้จะเป็นของปลอมก็ตาม ในที่สุดแล้วก็กลายเป็นว่า สำหรับบ้านเราจะมีเพศหญิง เพศชาย และกะเทยหรือสาวประเภทสอง และเกย์คิงและเกย์ควีนเป็นอีกพวกหนึ่ง แต่วัฒนธรรมเกย์บ้านเราคือ “ภาพของวัฒนธรรมที่สาวประเภทสองครอบงำวัฒนธรรมเกย์”

สำหรับสังคมไทย เกย์คิง อาจจะไม่แตกต่างจากผู้ชายทั่วไปมากนัก แต่สำหรับสังคมตะวันตก เกย์ คือ ไฮโมเซ็กซ์วลในเชิงวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเกย์คิง เกย์ควีน หรือกะเทยก็ตาม นอกจากนั้น ความโน้มเอียงของการเป็นฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับบนเตียงก็ไม่ได้ให้บุคคลนั้นแตกต่างกัน ตรงกันข้ามกับสังคมไทยเมื่อกล่าวถึงบทบาททางเพศ คำถามหนึ่งที่คนในสังคมไทยมักถามเมื่อเกิดความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับคู่เกย์ที่ตนรู้จักก็คือ ใครเป็นผู้หญิง ใครเป็นผู้ชาย

กล่าวโดยสรุป การมองว่า การที่ชุมชนเกย์เติบโตขึ้นมารวดเร็ว เป็นเพราะสังคมไทยเปิดเสรีในเชิงวัฒนธรรมกับต่างชาติมากขึ้นนั้น เป็นความเข้าใจผิด การที่มีชาวเกย์โดยเฉพาะกลุ่มกะเทยปรากฏให้เห็นเด่นชัดในสังคมไทยมากขึ้นนั้น จริงอยู่ว่า ส่วนหนึ่งเป็นเพราะวัฒนธรรมของเราเปิดเสรีมากขึ้นในระดับหนึ่ง แต่ปัจจัยสำคัญแล้วเป็นเพราะการเน้นบทบาททางเพศระหว่างชายและหญิงที่ทำให้วัฒนธรรมของสาวประเภทสองกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ครอบคลุมวัฒนธรรมเกย์บ้านเรา ทำให้สังคมไทยเราลืมไปว่ายังมีวัฒนธรรมเกย์รูปแบบอื่นๆ อีก (ซัด เย็นสบาย, 2542: 1 และ 20)

รักร่วมเพศในฐานะพฤติกรรมเบี่ยงเบน

พฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviance) และทฤษฎีการประทับตรา (Labeling Theory)

ดร. กาญจนา แก้วเทพ ได้อธิบายถึงความหมายของ “พฤติกรรมเบี่ยงเบน” ว่าเป็นแบบแผนพฤติกรรมของบุคคลที่แตกต่างออกไปจากมาตรฐานที่สังคมกำหนดเอาไว้ อาจมีระดับความรุนแรงมากน้อยแตกต่างกัน เช่น การจี้ปล้นถือเป็นการเบี่ยงเบนในระดับรุนแรงและผิดกฎหมาย ในขณะที่พฤติกรรมรักร่วมเพศซึ่งจัดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนเช่นกัน แต่ไม่รุนแรงถึงระดับผิดกฎหมาย และกรอบแบบแผนมาตรฐานที่สังคมวางไว้นั้นก็สามารถแปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลาและแตกต่างกันไปแต่ละสังคม เช่น พฤติกรรมรักร่วมเพศ เดิมอาจจะถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมที่วิปริตผิดมนุษย์ ทว่าในปัจจุบันในบางประเทศเริ่มมีการยอมรับว่า รสนิยมทางเพศมิได้มีอยู่เพียงรสนิยมเดียว เช่นในบางประเทศได้มีการอนุญาตให้มีการจดทะเบียนสมรสระหว่างบุคคลเพศเดียวกันได้ ซึ่งมีนัยยะแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศเกือบจะไม่ใช่พฤติกรรมเบี่ยงเบนแล้ว (2541: 41-42)

หากวิเคราะห์ตามทฤษฎีการประทับตรา (Labeling Theory) การที่บุคคลมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น ไม่ใช่เพราะพฤติกรรมเฉพาะแบบที่บุคคลกระทำ แต่มาจากการที่สังคมนิยามว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน และบุคคลผู้นั้นก็จะโดนสังคมประทับตราว่าเป็นผู้เบี่ยงเบน (อรอนงค์ นิยมธรรม, 2531: 22) ซึ่งบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมักจะถูกตำหนิติเตียน หรือประทับตราด้วยถ้อยคำต่างๆ เนื่องจากพวกเขาทำทนายสิ่งที่คนทั่วไปได้รับการอบรมสั่งสอนมาตั้งแต่เด็ก กฎเกณฑ์ที่ได้รับการยอมรับว่าถูกต้องชอบธรรมมานาน ย่อมเป็นที่หวงแหนของคนส่วนใหญ่ และคนเหล่านี้ก็จะรู้สึกว่าคุณเขามีส่วนได้ส่วนเสียในอันที่จะปกป้องรักษาสถานภาพเดิมเอาไว้จากพวกเขาที่พยายามจะเปลี่ยนแปลง (เสริน ปุณณะหิจากาณท์, 2523: 106-107 อ้างถึงใน อรอนงค์ นิยม-

ธรรม, 2531: 22) ฉะนั้น ผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจึงได้รับการนิยามจากสังคมว่าเป็นผู้เบี่ยงเบน เนื่องจากมีบทบาทและพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม ไม่สอดคล้องกับสถานภาพทางเพศที่บุคคลได้รับ และพวกเขาจะได้รับผลกระทบโดยตรงจากการประทับตราของสังคม (Kitsuse 1962: 88 อ้างถึงใน อรอนงค์ นิยมธรรม, 2531: 22) ดังจะได้กล่าวถึงในหัวข้อต่อไป

การประทับตรากับการรายงานข่าวของสื่อมวลชน

การประทับตราของสื่อมวลชนคือ การตั้งชื่อหรือสมญานามให้กับบุคคล ประเด็นเรื่องหรือการเคลื่อนไหวต่างๆ ด้วยถ้อยคำที่กะทัดรัด เช่น เรียกกลุ่มเรียกร้องสิทธิสตรีว่า “Bra Burners” และต่อมาก็เปลี่ยนเป็น “Libbers” ซึ่งนอกจากจะเป็นการประหยัดเวลาและเนื้อที่ในการกล่าวอ้างถึงของสื่อมวลชนเองแล้ว ยังมีส่วนทำให้มิติความหลากหลายของมนุษย์ในสังคมได้รับการนำเสนอแต่เพียงด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว หรืออาจเปลี่ยนประเด็นทางสังคมที่มีความซับซ้อนให้กลายเป็นสโลแกนที่เข้าใจง่าย เหมาะกับการพาดหัวข่าวหรือการขึ้นกราฟฟิกบนจอทีวี ซึ่งสื่อมวลชนที่ทำข่าวเกี่ยวกับบุคคล กลุ่มคน หรือประเด็นเรื่องบางเรื่อง อาจมีอคติต่อสิ่งที่เขารายงาน โดยความรู้สึกติดลบนั้นก่อตัวมาจากรายงานข่าวที่มีมาก่อนหน้าและได้รับการเสนอซ้ำๆ บ่อยครั้ง

ด้วยเหตุนี้ จึงไม่แปลกที่ข่าวในบางเรื่องได้รับการเสนอเพื่อตอกย้ำแบบฉบับ (Stereotype) และไม่ได้เสนอแง่มุมหรือข้อสังเกตการณ์ใดๆ ที่แปลกใหม่แก่ผู้อ่านหรือผู้ชมแต่อย่างใด และในทำนองเดียวกัน สื่อมวลชนจะเลือกแหล่งข้อมูลตามความเหมาะสมของผู้ใช้นั้นกับแบบฉบับที่ปรากฏ ซึ่งจะต้องสามารถเป็นตัวแทนของประเด็นเรื่อง หรือเหตุการณ์นั้นๆ ได้ด้วย

การเรียกร้องสิทธิของกลุ่มสตรีในช่วงแรกนั้นจะได้รับการประทับตราเรียกว่า เป็นการรวมตัวของกลุ่ม “Bra Burners” และจะต้องมีสิ่งแปลกๆ เกิดขึ้นในการรายงานข่าวเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิสตรี หากมีการเผาชุดชั้นในจริง ซึ่งเกิดขึ้นน้อยครั้ง จะปรากฏในรายงานข่าวว่ามี การเผาชุดชั้นใน และหากไม่มีการเผาชุดชั้นใน ก็ยังมีการกล่าวถึงการเผาชุดชั้นในอยู่ดี โดยจะเป็นในลักษณะ “No bras were burned, however” (อย่างไรก็ดี ไม่พบการเผาชุดชั้นใน) การรายงานข่าวดังกล่าวเป็นการตอกย้ำตราประทับ โดยเน้นย้ำสิ่งที่ไม่เกิดขึ้น ในลักษณะของการแสดงความรู้สึกประหลาดใจว่าสิ่งที่คาดการณ์ไว้ไม่เกิดขึ้น และการที่ไม่พบเหตุการณ์ที่คาดไว้ นั้น ก็ไม่ได้หมายความว่า ตราประทับดังกล่าวนั้นไม่สมควรใช้กล่าวอ้างถึงอีกต่อไป

นอกจากนี้ เมื่อตราประทับใดได้รับความนิยมนอกจากสังคม พฤติกรรมที่ตรงกันข้ามก็จะถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ “แปลก ผิดปกติ” หรือมีคุณค่าต่ำ ทว่า ไม่ใช่สัญญาณ (Sign) ที่แสดงว่าตราประทับที่มีอยู่แล้วนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องหรือเป็นการกล่าวถึงเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น

ในกรณีข่าวที่มีทั้งฝ่ายที่เห็นด้วยและคัดค้าน ก็อาจพบการประทับตราในเนื้อหาข่าวได้เช่นกัน ในกรณีที่ผู้รายงานข่าวพยายามจะนำเสนอประเด็นเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย โดยแบ่งแยกแหล่งข้อมูลออกเป็นสองฝ่ายและรายงานข้อมูลของทั้งสองกลุ่ม ทว่า ในบางครั้งพบว่า ในประเด็นหนึ่งๆ มีแหล่งข้อมูลมากกว่าสองฝ่าย หรือบางประเด็นพบว่า มีเพียงความคิดเห็นเดียวจากความคิดเห็นมากมายซึ่งไม่มีด้านใดที่ดีที่สุดหรือเหมาะสมที่สุดในทุกกรณี เช่น ในประเด็นเรื่องการทำแท้ง กลุ่มที่คัดค้านการทำแท้งประสบความสำเร็จด้วยการเผยแพร่ตราประทับแนวคิดเรื่อง “การสนับสนุนให้รักษาชีวิตของทารก” (Pro-Life) ซึ่งมีความหมายเป็นนัยว่าฝ่ายตรงข้ามคือ “สนับสนุนให้ทำลายชีวิตของทารกในครรภ์มารดา” (Pro-Death) เป็นฝ่ายที่มีเหตุผลด้อยกว่า

การประทับตรายังคงพบฝังแน่นในวงการสื่อมวลชน เพราะมันช่วยอธิบายและจัดการสิ่งต่างๆ ในสังคมให้เข้าใจได้ง่าย เป็นเรื่องยาก หรือแทบจะเป็นไปไม่ได้สำหรับผู้รายงานข่าวและแหล่งข้อมูลที่จะหลีกเลี่ยงการประทับตรา ทว่า ผู้อ่านหรือผู้บริโภคข่าวจะได้รับประโยชน์มากขึ้น หากผู้รายงานข่าวตระหนักถึงปัญหาที่เกิดจากการกระบวนการประทับตรา และไม่ให้การประทับตราเข้ามามีผลต่อการนำเสนอข่าว (Herbert Strentz, 1989: 43-44)

ผลของการที่รกร่วมเพศถูกประทับตราเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน

1. ความรู้สึกและทัศนคติด้านลบของสังคมต่อกลุ่มรกร่วมเพศ (Homophobia)

Lorde (1984) อธิบายถึงความหมายของ Homophobia ไว้ว่า เป็นความเชื่อในแบบแผนของตน คือ ความเป็นรักต่างเพศว่า ดีกว่า มีอำนาจเหนือกว่า และความกลัวความรู้สึกรักใคร่ชอบพอบุคคลที่มีเพศเดียวกับตน ดังนั้น จึงเกิดความรู้สึกเกลียดชังผู้อื่นที่มีความรู้สึกดังกล่าวไปด้วย (อ้างถึงใน Beth A. Firestein, 1996: 221)

Peter A. Jackson ได้ให้ความหมายไว้ว่า Homophobia คือ ความหวาดกลัวผู้มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ ซึ่งมีวิธีการแสดงออกหลายรูปแบบ เช่น การใช้คำพูดด่าทอ ล้อเลียน ประชดประชัน ไปจนถึงการทำร้ายร่างกายพวกรกร่วมเพศ (1995: 161)

และพจนานุกรม Collins Cobuild ให้ความหมายของ Homophobia ว่าหมายถึง ความรู้สึกไม่ชอบหรือรังเกียจบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยเฉพาะพวกเขารักร่วมเพศอย่างรุนแรง และไม่มีเหตุผล (John Sinclair, ed. 1995: 808) ฉะนั้น กล่าวโดยสรุป Homophobia หมายถึง ความหวาดกลัว ไม่ยอมรับ หรือมีทัศนคติด้านลบต่อพวกรักร่วมเพศนั่นเอง (Ski Hunter et al., 1998: 22)

Thompson & Zoloth (1990) แบ่งประเภทของ Homophobia ไว้ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

- 1) Personal Homophobia คือ ความรู้สึกกลัว ถ้าปากใจของบุคคลที่มีต่อพวกรักร่วมเพศ หรือความเป็นรักร่วมเพศ
- 2) Interpersonal Homophobia คือ ความหวาดกลัวที่แสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมต่างๆ เช่น การตั้งชื่อในทางเสียหาย (Name-Calling) เล่าเรื่องตลกล้อเลียน หรือการทำร้ายร่างกาย เพื่อทำร้ายความรู้สึกของพวกรักร่วมเพศ หรือที่เรียกกันในภาษาอังกฤษว่า “Gay Bashing”
- 3) Institutional Homophobia คือ การเลือกปฏิบัติต่อพวกรักร่วมเพศ เช่น การปฏิเสธการป้องกันสิทธิในการกีดกันโอกาสในเรื่องการว่าจ้างเข้าทำงาน หรือการเช่าที่พัก
- 4) Cultural Homophobia คือ มาตรฐานและบรรทัดฐานทางสังคมที่แฝงอิทธิพลครอบคลุมความคิดของคนในสังคม เช่น ความคิดที่ว่ามนุษย์ทุกคนเป็นพวกรักร่วมเพศหรือบุคลิกของตัวละครรักร่วมเพศที่มีอยู่เพียงไม่กี่รูปแบบในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ (อ้างถึงใน Beth A. Firestein, 1996: 221)

สำหรับประเทศไทยกับความหวาดกลัวพวกรักร่วมเพศนั้น E.G. Allyn and Samorn Chaiyana (1999: 115) และ Peter A. Jackson (1995: 161) ต่างมีความเห็นว่า สังคมไทยโดยรวมไม่ได้รังเกียจ หรือหวาดกลัวพฤติกรรมรักร่วมเพศและกลุ่มชายรักร่วมเพศ มีเพียงคนบางกลุ่มในสังคมเท่านั้นที่มีความรู้สึกเช่นนั้น แต่ก็มิได้หมายความว่าคนไทยทุกคนจะสามารถยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศ การยอมรับนั้นจะแตกต่างกันไปตามกลุ่มชั้นทางสังคม (Social Class) หรือสังคมที่อยู่อาศัย (Region) ดังนั้น ปัจจุบัน จึงพบคนไทยบางกลุ่มที่ยอมรับกลุ่มรักร่วมเพศ เพราะรู้สึกสงสาร เห็นใจพวกรักร่วมเพศ และก็มีคนไทยอีกจำนวนไม่น้อยที่ตำหนิ ไม่ยอมรับ รู้สึกกลัว และรังเกียจที่จะติดต่อกับพวกรักร่วมเพศ แต่มักจะไม่แสดงความรู้สึกด้านลบนั้นออกมาอย่างโจ่งแจ้ง (E.G. Allyn and Samorn Chaiyana, 1999: 141)

Allyn กล่าวถึงสาเหตุของการมีทัศนคติเกลียดชัง และกลัวผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ (Homophobia) ในสังคมไทยว่า เกิดจากในอดีตคนไทยที่มีฐานะดีมักจะส่งบุตรหลานไปศึกษาในต่างประเทศในแถบตะวันตก ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าว ทัศนคติเกลียดชัง และกลัวผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศรุนแรงมาก และความเชื่อที่ว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นโรคชนิดหนึ่งก็ยังคงเป็นที่ยอมรับ ดังนั้น คนไทยที่อาศัยในต่างประเทศ โดยเฉพาะแถบตะวันตกจะรับเอาแนวคิดดังกล่าวกลับมาเมืองไทยด้วย

อย่างไรก็ดี Peter Tatchell กลับมีความเห็นไปอีกแนวทางหนึ่งต่างจาก Allyn ตัวเขาเชื่อว่า แม้กลุ่มคนไทยที่มีโอกาสได้ไปศึกษาต่อ หรือเดินทางไปประเทศในแถบยุโรปส่วนหนึ่งจะเป็นพวกที่มีทัศนคติเกลียดชังกลุ่มรักร่วมเพศ แต่ก็มีคนไทยจำนวนไม่น้อยที่ได้ติดตามข่าวสาร ได้ยินได้ฟังการเคลื่อนไหวของกลุ่มรักร่วมเพศในแถบยุโรป ซึ่งพวกนี้จะเป็นคนกลุ่มแรกๆ ที่เริ่มยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศ ฉะนั้น อิทธิพลจากทางตะวันตกจึงเปรียบเสมือนดาบสองคมในด้านทัศนคติต่อกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมไทย (1991: 41 อ้างถึงใน Peter Jackson, 1995: 47-48)

ในส่วนของผลลัพธ์จากการที่สังคมประทับตราพวกรักร่วมเพศว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และรู้สึกชิงชัง รังเกียจ หรือหวาดกลัวพวกรักร่วมเพศย่อมจะก่อให้เกิดผลเสียต่อคนจำนวนมากในสังคม ตัวอย่างที่เห็นได้เด่นชัดคือ ทัศนคติด้านลบจะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำงานของหน่วยงาน องค์กร หรือกลุ่มสังคมต่างๆ มันจะขัดขวางการสร้างความสัมพันธ์ที่สนิทสนมระหว่างบุคคลเพศเดียวกันในสังคม ชายหญิงรักต่างเพศอาจเกิดความรู้สึก ตะขิดตะขวงใจ และอึดอัดที่จะต้องติดต่อ ทำความรู้จักสนิทสนมกับพวกรักร่วมเพศ ด้วยกลัวว่าผู้อื่นจะเข้าใจผิด ส่งผลให้พวกรักร่วมเพศต้องมีชีวิตอย่างโดดเดี่ยว ไม่มีความสัมพันธ์สนิทสนมกับคนกลุ่มอื่นๆ (Hilda F. Besner and Charlotte I. Spungun, 1995: 48, 50)

หากความรู้สึกและทัศนคติแง่ลบดังกล่าวเกิดขึ้นในสังคมหรือองค์กรโดยอ้อมเป็นอุปสรรคต่อการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพของทั้งฝ่ายชายหญิงรักต่างเพศและฝ่ายรักร่วมเพศ เนื่องจากทัศนคติหรือความรู้สึกด้านลบจะทำให้เกิดความพยายามหลีกเลี่ยงที่จะปรึกษาหารือ หลบเลี่ยงที่จะทำงานร่วมกัน หรืออาจถึงขั้นจงใจทำลายในงานของอีกฝ่ายผิดพลาด หรือกลั่นแกล้งให้ความพยายามของอีกฝ่ายล้มเหลวได้ ซึ่งผลที่ตามมาอาจได้แก่ความวุ่นวายเสียหาย ความรุนแรง ถึงขั้นการดำเนินการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจำนวนมากที่สามารถทำลายวิถีชีวิตของบุคคลใน

บริษัท หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าว และยังทำให้เกิดการสูญเปล่าด้านทรัพยากรอีกด้วย (Amy J. Zuckermann and George F. Simons, 1996: 16)

2. ความรู้สึกเกลียดชังความเป็นรักร่วมเพศของพวกรักร่วมเพศ (Internalized Homophobia)

Ross, Paulsen และ Stalstorm (1988 อ้างถึงใน Ski Hunter et al., 1998: 31) รายงานว่า การประทับตราจากสังคมมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกเกลียดชังความเป็นรักร่วมเพศของพวกรักร่วมเพศ (Internalized Homophobia) พวกรักร่วมเพศจะเรียนรู้ความคาดหวังของสังคมในด้านบทบาททางเพศ และการประณามของสังคมต่อผู้ที่แสดงบทบาทแตกต่างไปจากที่สังคมคาดหวัง ตั้งแต่ช่วงวัยเด็ก หรือได้รับรู้แนวคิดจากสื่อมวลชนซึ่งมักประกอบด้วย การให้นิยามเอกลักษณ์ โดยเฉพาะความรู้สึกรังเกียจเด็ดขาด มองว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่น่าละอาย (อรอนงค์ นิยม-ธรรม, 2531: 23-24) และจะเกิดความรู้สึกแค้นต่อตนเองเมื่อเริ่มตระหนักถึงความแตกต่างของตนจากบรรทัดฐาน (Norm) ของสังคม และการที่จะต้องถูกมองในแง่ลบจากสังคม (Gregory M. Herek, ed., 1998: 147) หรือเมื่อเกิดความรู้สึกสนใจเพศเดียวกัน Malyon (1982) กล่าวว่า ความรู้สึกและทัศนคติด้านลบเกี่ยวกับรักร่วมเพศในสังคมนั้นจะก่อตัวกลายเป็นอัตมโนทัศน์ของกลุ่มคนรักร่วมเพศ (อ้างถึงใน Beverly, Greene and Gregory M. Herek, ed., 1994:178) ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาวิจัยหลาย ๆ เรื่อง เช่น

ในการศึกษาวิจัยขนาดใหญ่ของ Bell & Weinberg (1978) ที่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นชายและหญิงรักร่วมเพศมากกว่า 1,000 คนในแถบ San Francisco Bay พบว่า ชายรักร่วมเพศผิวขาว 28% และชายรักร่วมเพศผิวดำ เกือบ 50% รู้สึก “ละอายใจ” เกี่ยวกับการที่พวกเขาไม่สัมพันธ์กับผู้ชาย และกลุ่มชายรักร่วมเพศทั้งผิวขาวและดำประมาณ 25% ก็มองว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศของตนเป็น “ความผิดปกติทางอารมณ์”

ผลการวิจัยดังกล่าวของ Bell & Weinberg สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jay & Young (1977) ซึ่งใช้การวิจัยแบบสุ่มตามความสะดวก โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ถึงชายและหญิงรักร่วมเพศมากกว่า 5,000 ราย โดยในคำถามที่ว่า “คุณเคยมีความรู้สึกอับอาย (หรือ) ละอายใจเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศของคุณหรือไม่” ชายรักร่วมเพศ 37% ตอบว่า “ค่อนข้างบ่อย” และ “เป็นบ้าง” และมีถึง 38% ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ตอบว่า “ไม่เคยเลย” ซึ่งจุดนี้ อาจมาจากข้อบกพร่องบางประการในด้านความหมายของคำถามที่แสดงถึงความรู้สึกแค้นต่อพวกรักร่วมเพศ โดยสรุป งานวิจัยของ Jay & Young ระบุว่า กลุ่มชายรักร่วมเพศประมาณ

25% และน่าจะเป็นตัวเลขที่สูงขึ้นในกลุ่มชายรักร่วมเพศผิวดำจะมีทัศนคติและความรู้สึกในด้านลบต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของตนเองในช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่งของชีวิต (อ้างถึงใน Beverly, Greene and Gregory M. Herek, ed., 1994:179)

American Psychological Association (1991), Gonsiorek (1982) และ Maylon (1982) ต่างระบุว่า ผลจากความรู้สึกด้านลบต่อความเป็นรักร่วมเพศในตนเองนั้นเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดความรู้สึกกดดัน บีบคั้นทางจิตใจแก่พวกรักร่วมเพศ และ Malyon ยังรายงานต่อไปว่า ในทางจิตวิทยานั้น การที่ผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีอัตมโนทัศน์ต่อตนเองในแง่ลบขัดขวางกระบวนการพัฒนาทางด้านอารมณ์และความรู้สึก (อ้างถึงใน Beverly, Greene and Gregory M. Herek, ed., 1994: 177-178) และเป็นตัวแปรสำคัญที่ก่อให้เกิดโรค หรืออาการผิดปกติบางอย่าง ด้านการพัฒนาทางจิตใจและอารมณ์ อันได้แก่ การก่อรูปเอกลักษณ์ของบุคคล การเคารพนับถือตนเอง การก่อตัวของกลไกการป้องกันตนเอง แบบแผนการรับรู้ ความมั่นคงทางอารมณ์ ความสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของ การทำงานของจิตใจส่วนที่อยู่เหนือการควบคุม

Marton พบว่า อัตมโนทัศน์ต่อตนเองในแง่ลบที่มักเกิดในลักษณะชั่วคราวชั่วคราว ไม่ถาวร จะมีผลให้พวกรักร่วมเพศต้องเก็บกดความรู้สึกกับบุคคลเพศเดียวกัน และต้องพยายามแสดงบุคลิก ลักษณะความเป็นชายหญิงรักต่างเพศตามเพศจริงๆ ของตน รวมถึงยังเป็นสิ่งที่ขัดขวางกระบวนการก่อรูปทางเอกลักษณ์ของบุคคลอีกด้วย (1982 อ้างถึงใน Beverly, Greene and Gregory M. Herek, ed., 1994: 180)

นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาถึงผลของความรู้สึกด้านลบต่อความเป็นรักร่วมเพศของพวกรักร่วมเพศมีความสัมพันธ์กับอาการและพฤติกรรมต่างๆ เช่น สัมพันธ์กับอาการเศร้าซึมหดหู่ (Shido, 1994) อาการโรคพิษสุราเรื้อรัง (Finnegen & Cook, 1984) การใช้ยาเสพติด (Glaus, 1988), ความผิดปกติเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร (Brown, 1986) และที่สำคัญคือ พบว่ามีความสัมพันธ์กับการฆ่าตัวตาย (Rofes, 1983) (อ้างถึงใน Gregory M. Herek, ed., 1998: 147)

3. ภาวะเครียดและกดดัน (Minority Stress) จากการเป็นคนกลุ่มน้อยที่มีพฤติกรรมทางเพศต่างจากสังคมส่วนใหญ่ (Sexual Minority)

แม้ว่ากลุ่มรักร่วมเพศจะไม่แตกต่างจากกลุ่มรักต่างเพศในด้านการพัฒนาทางจิตใจและอารมณ์ (Gonsiorek, 1991 อ้างถึงใน Gregory M. Herek, ed., 1998: 139) แต่พวกรักร่วมเพศ

มักจะประสบกับอาการเครียดและกดดัน เนื่องมาจากการเป็นคนกลุ่มน้อยในสังคมที่มีพฤติกรรมทางเพศต่างจากคนส่วนใหญ่ (Sexual Minority) (Gregory M. Herek, ed., 1998: 182) และการถูกประณาม แบ่งแยกจากสังคมตามทฤษฎีประทับตรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากต้องอาศัยอยู่ในสังคมที่รังเกียจ เกลียดชัง หวาดกลัวพฤติกรรม เอกลักษณะ ความสัมพันธ์ และกลุ่มรักร่วมเพศ (Homophobic Society) (138) พวกรักร่วมเพศจะเกิดอาการเครียดและกดดันเพิ่มมากขึ้น และอาการดังกล่าวย่อมจะส่งผลร้ายต่อสุขภาพจิตของพวกเขาด้วย ดังที่ Meyer (1995) ซึ่งศึกษาภาวะเครียดและกดดันในกลุ่มชายรักร่วมเพศพบว่า การถูกแบ่งแยก และการได้รับการปฏิบัติจากสังคมในด้านลบจะสัมพันธ์กับปัญหาทางจิต (อ้างถึงใน Gregory M. Herek, ed., 1998: 141)

อย่างไรก็ดี มิใช่พวกรักร่วมเพศทุกคนจะประสบกับภาวะเครียดและกดดันในระดับเดียวกัน จากการศึกษาพบว่าภาวะเครียดและกดดันจะบรรเทาลงได้ หากมีกลุ่มคนที่คอยปลอบใจ ให้คำปรึกษา เช่น สมาชิกในครอบครัว เพื่อน และกลุ่มรักร่วมเพศ หรือผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นมีบุคลิกกล้าหาญ แข็งแกร่ง ชอบเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ทำทนาย Kobasa (1979) พบว่า ผู้ที่มีบุคลิกดังกล่าวมักจะไม่เกิดความรู้สึกเครียดหรือกดดันแม้จะต้องเผชิญกับสถานการณ์เลวร้ายและในทางตรงกันข้าม DeLongis, Polkman และ Lazarus (1988) รายงานว่า ผู้ที่ไม่มีใครปลอบโยน ให้คำปรึกษา และมีความนับถือตัวเองต่ำ มักจะประสบกับปัญหาเกี่ยวกับจิตใจและร่างกายภายหลังจากสถานการณ์ที่เครียดและกดดันมากกว่าผู้ที่มีระดับความนับถือตัวเองสูงและมีกลุ่มคนคอยให้กำลังใจ (Gregory M. Herek, ed., 1998: 144-145)

ภาวะเครียดและกดดันสามารถเกิดขึ้นได้กับกลุ่มรักร่วมเพศทั้งที่เปิดเผยและไม่เปิดเผยตัวต่อสังคม สำหรับพวกที่เปิดเผยตัวนั้น กล่าวว่าจะต้องพบกับการถูกแบ่งแยก การได้รับคำปฏิเสธ ไม่ยอมรับ (Bradford et al., 1994 อ้างถึงใน Gregory M. Herek, ed., 1998: 148) และการถูกทำร้าย (D'Augelli, 1989; Duncan, 1990; Garnet, Herek, & Levy, 1992; Savin-Williams, 1994 อ้างถึงแล้ว) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การถูกทำร้ายทางคำพูดและทางร่างกายนั้นพบว่า มีผลกระทบอย่างสูงต่อการปรับตัวทางร่างกายและจิตใจ (Garnet et al., 1992 และ Savin-Williams, 1994 อ้างถึงแล้ว)

ส่วนพวกที่ไม่เปิดเผยตัวต่อสังคมจะเกิดความเครียดและกดดัน เนื่องจากไม่สามารถแสดงความรู้สึกหรือความคิดได้อย่างอิสระ และจะยิ่งเครียดและกดดันมากขึ้น เพราะนอกจากต้องเผชิญกับความเกลียดชังรักร่วมเพศจากสังคมแล้ว (Homophobia) ยังต้องพบกับความเกลียดชัง

ความเป็นรักร่วมเพศของตนเองอีก (Internalized Homophobia) นอกจากนั้น พวกเขายังต้องดำเนินชีวิตสองรูปแบบ (Double Lives) ที่แตกต่างกัน คือ แบบรักร่วมเพศและรักต่างเพศ การต้องคอยปฏิเสธความเป็นตัวตนที่แท้จริงและปิดบังบุคคลที่เขารักก็ยิ่งสร้างความเครียดและกดดันให้เพิ่มขึ้นอีกเป็นทวีคูณ (Bradford et al., 1994 อ้างถึงใน Gregory M. Herek, ed., 1998: 148-149, 150)

รักร่วมเพศในฐานะพฤติกรรมเบี่ยงเบนในสังคมอเมริกันและสังคมไทย

ไพร์ตัน พุกษชาติคุณากร (2530: 308-310) ได้กล่าวถึงสถานภาพของรักร่วมเพศชาวอเมริกันในแต่ละยุคไว้ว่า ในปี พ.ศ. 2495 สมาคมจิตแพทย์อเมริกันได้พิมพ์หนังสือชื่อ The Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder (DSM I) และได้จัด "รักร่วมเพศ" ในหัวข้อการเบี่ยงเบนทางเพศ หรือกามวิปริต (Sexual Deviation) ซึ่งเป็นบุคลิกภาพแปรปรวนชนิดต่อต้านสังคมอย่างหนึ่ง ในเวลานั้นเชื่อกันว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศเกี่ยวข้องกับความบกพร่องด้านมโนธรรมของมนุษย์

ต่อมาปี พ.ศ. 2511 ทางสมาคมก็ออกหนังสือ DSM II และไม่ได้จัดหัวข้อรักร่วมเพศอยู่ในบุคลิกแปรปรวนชนิดต่อต้านสังคม แต่ยังคงพิจารณาว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นความผิดปกติทางจิต และเป็นตัวอย่างของกามวิปริตอย่างหนึ่ง ซึ่งในสมัยนั้นถือว่า การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง (Heterosexual Intercourse) เป็นแบบอย่างของมาตรฐานทางสังคม

กระทั่งในปี พ.ศ. 2516 กลุ่มชายรักร่วมเพศได้จัดการประท้วงครั้งใหญ่ โดยได้รับการสนับสนุนของจิตแพทย์จำนวนมาก หลังจากนั้น คณะกรรมการสมาคมจิตแพทย์อเมริกันที่ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ตัดสินใจนำหัวข้อรักร่วมเพศออกจากการวินิจฉัยว่าเป็นความผิดปกติทางจิต ซึ่งนำไปสู่ความสับสนในเวลาต่อมา และเป็นประเด็นที่ส่งต่อให้สมาชิกของสมาคมลงมติ ปรากฏว่า ร้อยละ 58 ของสมาชิกสนับสนุนการตัดสินใจของคณะกรรมการ

ในปี พ.ศ. 2520 วารสาร Medical Aspects of Human Sexuality ได้จัดให้มีการลงคะแนนเสียง มีจิตแพทย์ตอบแบบสอบถาม 2,500 คน จาก 10,000 คน ผลปรากฏว่า ร้อยละ 69 จัดกลุ่มรักร่วมเพศเป็นการปรับตัวที่มีพยาธิสภาพ หรือผิดปกติ และในปี พ.ศ. 2523 DSM III ไม่ได้จัดคำวินิจฉัยสำหรับรักร่วมเพศ แต่มีคำว่า Ego-Dystonic Homosexuality ขึ้นมาแทน โดยจัด

อยู่ในหัวข้อความผิดปกติทางจิต-เพศ (Psychosexual Disorders) และอธิบายว่า เป็นรักร่วมเพศที่เดือดร้อนจากพฤติกรรมที่ตนเองเป็นอยู่ รวมทั้งประสงค์หรือต้องการมีเพศสัมพันธ์แบบชายหญิงทั่วไป การที่ DSM III จัดแบบนี้ เพราะถือว่ากลุ่มรักร่วมเพศสามารถทำงานในสังคม และติดต่อกันได้อย่างไม่เสียหาย

ต่อมาใน DSM III-R ก็ไม่มีคำว่า Ego-Dystonic Homosexuality อีกต่อไป แต่ภายในหัวข้อความผิดปกติทางเพศที่ไม่เข้ากลุ่มใด (Sexual Disorders not Otherwise Specified) ยังมีตัวอย่างอยู่ข้อหนึ่งใน 3 ข้อ ที่กล่าวว่า ผู้ป่วยรู้สึกทุกข์อย่างมากเป็นระยะเวลานานเกี่ยวกับเพศที่ตนเป็นอยู่ (Sexual Orientation) ซึ่งจากกลุ่มอาการดังกล่าว ไม่มีการวิจารณ์หรือแสดงข้อวิพากษ์ใดๆ ดังนั้น จึงอาจรวมทั้งพวกรักร่วมเพศ และรักแบบชายหญิงที่รู้สึกเป็นทุกข์กับสถานะของตน และประสงค์จะเปลี่ยนเป็นรักร่วมเพศเข้าไว้ในหัวข้อดังกล่าวด้วย (อ้างถึงใน รักใจ จินตวิโรจน์, 2541:22)

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า สถานภาพรักร่วมเพศทางการแพทย์ในสังคมอเมริกันมีการพัฒนา และได้รับการยอมรับมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งตรงกันข้ามกับสังคมไทย แม้ว่าสมาคมจิตแพทย์แห่งสหรัฐอเมริกายกเลิกการถือว่าสถานะของพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็น “ความผิดปกติทางจิต” มานับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 แล้ว (Ski, Hunter, Coleen Shannon, Jo Knox and James I. Martin, 1998: 174) ทว่าการแพทย์ไทยจะยังไม่เปลี่ยนวิธีการมองจากเดิมนัก ซึ่งผลของความแตกต่างในการให้ความหมายนี้มากมายมหาศาลต่อชีวิตผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศนัก (อำนาจ ยัสโยธา, 2541: 161)

ตัวอย่างของความไม่เท่าเทียมกันในสังคมต่อพวกรักร่วมเพศยังมีให้เห็นอยู่เป็นระลอกๆ เช่น กรณีสถาบันราช-ภัฏหามนักศึกษาที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศศึกษาต่อในสาขาอาชีพครู เมื่อต้นปี พ.ศ.2540 โดยได้ระบุข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นครูในระเบียบของกระทรวงไว้เป็นข้อๆ และในข้อที่สี่ เป็นต้นคุณลักษณะทางจิตใจ ซึ่งระบุว่า

“จะต้องมีคุณลักษณะเป็นผู้มีความรักและศรัทธาในอาชีพครู มีจิตใจมุ่งมั่นพัฒนาทั้งตนเอง ครอบครัว และสังคม ไม่เคยมีประวัติเป็นโรคจิต โรคประสาท ไม่เคยมีประวัติเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ (Sexual Deviation) ในรูปแบบต่างๆ ไม่เคยมีประวัติเป็นผู้มีบุคลิกภาพผิดปกติอื่นๆ อันจะเป็นอุปสรรคและก่อให้เกิดความเสียหายในการประกอบอาชีพครู เช่น รักเพศ

เดียวกัน (Homosexual) ฟังพอใจทางเพศกับผู้มีวัยยังไม่สมควร (Homophile)...” (ฐานสัปดาหวิ
วิจารณ์, 3 (4), 144 (209), 20-31 มกราคม 2540, 10-12)

แม้ว่าต่อมา นโยบายดังกล่าวจะล้าเลิกไปอย่างเงียบๆ (E.G. Allyn, and Samorn
Chaiyana, 1999: 136) แต่จากข้อกำหนดดังกล่าวแสดงความหมายโดยนัยว่า ความเชื่อว่า
พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็น “ความผิดปกติทางจิต” ยังคงฝังรากลึกในความคิดของคนในสังคมไทย
จวบจนถึงปัจจุบัน

ความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับการเสนอเรื่องราวกลุ่มรักร่วมเพศในฐานะเป็นพฤติ- กรรมเบี่ยงเบน

ในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่าง “สื่อมวลชน” กับ “พฤติกรรมเบี่ยงเบน” ดร. กาญจนา แก้ว-
เทพ กล่าวว่า เป็นไปอย่างใกล้ชิด เนื่องจากด้านหนึ่ง สื่อมวลชนจะทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียง
สำคัญที่ประกาศแจ้งให้คนในสังคมทราบว่า พฤติกรรมใดบ้างที่ถือว่าเป็นการเบี่ยงเบน สื่อมวลชน
จะเป็นตัวกลไกคอยติดตามกระแสการลากเส้นกั้นกรอบมาตรฐาน และการเบี่ยงเบนออกนอก
กรอบตลอดเวลา กล่าวคือเป็นตัวบ่งชี้ (Indicators) พฤติกรรมเบี่ยงเบนของสังคมนั่นเอง ส่วนใน
อีกด้านหนึ่งสื่อมวลชนเองก็เป็นกลไกสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติร่วมของสังคมที่มีต่อ
พฤติกรรมเบี่ยงเบนต่างๆ ตัวอย่างเช่น กรณีของผู้ป่วยโรคเอดส์จะพบว่า สังคมมีทัศนคติที่
เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากการทำงานของสื่อมวลชน (2541: 41-42)

การเปิดเผยความเป็นรักร่วมเพศต่อสังคม (Disclosure)

การเปิดตัวต่อสังคมเป็นขั้นตอนสุดท้ายในรูปแบบการยอมรับความเป็นรักร่วมเพศต่อ
ตนเอง (Coming Out) และถือเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาเอกลักษณ์รักร่วมเพศ และเพื่อไม่
ให้เกิดความสับสนกับกระบวนการยอมรับความเป็นรักร่วมเพศต่อตนเองจึงมีการใช้คำว่า
“Disclosure” หมายถึง การเปิดเผยความเป็นรักร่วมเพศต่อผู้อื่นแทน (Ski Hunter at al., 1998:
69)

ผลของการเปิดตัวของกลุ่มชายรักร่วมเพศ

Bradford & Ryan (1987) กล่าวว่า ในการเปิดเผยความเป็นรักร่วมเพศต่อสังคม พวกเขาจำเป็นต้องชั่งน้ำหนักระหว่างผลที่จะได้รับจากสังคมและความเสี่ยงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น (อ้างถึงใน Ski Hunter et al., 1998: 70) ซึ่งสามารถประมวลถึงผลดีและผลเสียของการเปิดตัวต่อสังคมได้ดังนี้

- ผลเสียของการเปิดตัว

Kitzinger (1991) กล่าวว่า ไม่มีการเปิดตัวของรักร่วมเพศคนใดที่ไม่ต้องเผชิญกับแบบฉบับ อคติ ความเป็นปรปักษ์ หรือการแบ่งแยกจากสังคม (อ้างถึงใน Ski Hunter et al., 1998: 70) พวกเขาอาจถูกปฏิเสธจากเพื่อนฝูง ครอบครัว (Rust, 1996a อ้างถึงใน Ski Hunter et al., 1998: 70) และที่ทำงาน เช่น ด้านการงานหรือการเลื่อนตำแหน่ง (Hall, 1998; M. Levine & Leonard, 1984 อ้างถึงใน Ski Hunter et al., 1998: 70) ซึ่งปฏิกิริยาของคนในสังคมต่อการเปิดเผยความเป็นรักร่วมเพศสามารถแจกแจงได้ดังนี้

ก. ปฏิกิริยาของครอบครัว

ปฏิกิริยาของครอบครัวจะมีพื้นฐานมาจากตราประทับกลุ่มรักร่วมเพศของสังคม เมื่อพ่อแม่รู้ว่าลูกมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ พวกเขาจะไม่มีพ่อแม่คนไหนที่ไม่รู้สึกเสียใจ แม้แต่พ่อแม่ที่มีการศึกษาสูงและมีความคิดแบบเสรีนิยม ก็จะมีปฏิกิริยาแง่ลบในช่วงแรก โดยพ่อแม่ส่วนใหญ่จะมีรู้สึกช็อก ผิดหวัง ขายหน้า ไม่ยอมรับ และบางรายอาจจะเศร้าโศกเสียใจราวกับว่าลูกของตนเสียชีวิต (B. Robinson, Walters, and Skeen, 1989 อ้างถึงใน Ski Hunter et al., 1998: 77)

หากปฏิกิริยาของพ่อแม่เป็นไปอย่างเคร่งเครียด พ่อแม่อาจจะทำร้ายร่างกายลูกหรือไล่ออกจากบ้าน (Bales, 1985; Hersch, 1988; A. Martin & Hetrick, 1985 อ้างถึงใน Ski Hunter et al., 1998: 77) L. Collins & Zimmermann (1983) และ DeVine (1983–1984) กล่าวตรงกันว่าเมื่อพ่อแม่รู้ความจริงแล้ว พวกเขาจะรู้สึกห่างเหินเหมือนมีกำแพงมาคั่นระหว่างพวกเขากับลูก พ่อแม่บางรายเชื่อว่า ลูกของเขาจะรู้สึกไม่สบายใจแม้ว่าจะอยู่กับคนในครอบครัว Sauerman (1984) พบว่า ระยะเวลาที่พ่อแม่จะสามารถทำใจยอมรับลูกได้อีกครั้งนั้นกินเวลาตั้งแต่สองเดือนถึงสองปี ซึ่งตรงกับที่ B. Robinson et al. (1989) ที่กล่าวไว้ว่า พ่อแม่จะต้องใช้เวลาประมาณสองปีที่จะสามารถยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศของลูกได้ (อ้างถึงใน Ski Hunter et al., 1998: 77–78)

ข. ปฏิกริยาของกลุ่มเพื่อนสนิท

ชายรักร่วมเพศมักจะเปิดเผยตัวต่อเพื่อนเป็นกลุ่มแรก (Herdt & Boxer, 1993; Savin-Williams, 1990b อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 84) แต่ก็ยังนับว่าเป็นเรื่องยากสำหรับชายรักร่วมเพศ พวกเขาจะพยายามหลบเลี่ยงไม่พูดถึงเรื่องนี้ แม้ว่าอาจจะทำให้เพื่อนๆ รู้สึกว่าถูกทรยศเมื่อได้ทราบจากผู้อื่นว่าเพื่อนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ (Cain, 1991a อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 84) อย่างไรก็ตาม ปฏิกริยาของเพื่อนสนิทต่อการเปิดเผยความเป็นรักร่วมเพศนั้นเป็นไปได้อย่างไม่รุนแรงนัก (Weinberg et al., 1994 อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 84)

ค. ปฏิกริยาของกลุ่มเพื่อนในโรงเรียน

Lopez & Chris (1993) กล่าวว่า พวกรักร่วมเพศมักไม่ชอบเปิดเผยความเป็นรักร่วมเพศของตนในโรงเรียน เนื่องจากความไม่แน่ใจถึงปฏิกริยาของเพื่อนนักเรียนคนอื่นๆ และกลัวการถูกรังควานทั้งทางคำพูดและร่างกาย Rhoads (1995) พบว่า ภายหลังจากการเปิดเผยตัวต่อเพื่อนๆ ในโรงเรียน เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเกิดผลร้ายตามมาไม่หยุดหย่อน เช่น การถูกทำร้าย การถูกรังควาน และการถูกแบ่งแยก (อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 78) ซึ่ง Herdt & Boxer (1993) กล่าวว่า โรงเรียนมีบทบาทสำคัญมากในการดำรงไว้ซึ่งความรู้สึกว่า พฤติกรรมอื่นใดที่นอกเหนือจากรักต่างเพศเป็นสิ่งผิดปกติ ผิดธรรมชาติ (อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 133)

จากการศึกษาของ Telljohann & Price เมื่อปี 1993 รายงานว่า 71% ของวัยรุ่นหญิงรักร่วมเพศ และ 73% ของวัยรุ่นชายรักร่วมเพศเคยเผชิญกับปัญหาในโรงเรียน เนื่องมาจากพฤติกรรมทางเพศของพวกเขา ปัญหาดังกล่าวได้แก่ การถูกรังแก ทำร้ายร่างกาย การถูกข่มขู่ ทำร้าย การได้ยินคำวิพากษ์วิจารณ์และถูกล้อเลียนเพื่อความตลกขบขัน มีการเขียนข้อความล้อเลียนบนตู้ล็อกเกอร์ พวกเขาจะเกิดความรู้สึกหวาดกลัว โดดเดี่ยว ไร้เพื่อน (อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 133) ซึ่งตรงกับผลการศึกษาของ A. Martin & Hetrick (1988: 178) ที่ว่า 32% ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายหญิงรักร่วมเพศที่ตัดสินใจเลิกเรียนหนังสือกลางคันเนื่องจากพวกเขารู้สึกอ้างว้างและโดดเดี่ยว (อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 133-134)

ง. ปฏิกริยาของเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา

Kaupman (1991) Landau (1994) J. Lee & Brown (1993) ต่างกล่าวว่า พวกถูกจ้างที่เป็นรักร่วมเพศอาจพบกับคำขู่ต่างๆ นานา หรืออาจจะถึงกับถูกไล่ออกจากงาน หากเปิดเผยความเป็นรักร่วมเพศ (อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 24) ด้วยเหตุนี้เอง จึงพบว่า มากกว่าสองใน

สามของกลุ่มชายและหญิงรักร่วมเพศเชื่อว่า การเปิดเผยความเป็นรักร่วมเพศในที่ทำงานจะก่อให้เกิดปัญหาแก่พวกเขา และไม่ว่านโยบายใดๆ ที่ป้องกันการการแบ่งแยกก็เกิดขึ้นจะนำมาใช้ในสถานที่ทำงาน หรือไม่ว่าพวกเขาจะมีความสามารถมากเพียงใด พวกรักร่วมเพศจะรู้สึกว่าเป็นเพื่อนร่วมงานและเจ้านายจะประเมินความสามารถของพวกเขาต่ำลง หากพวกเขาเปิดเผยความเป็นรักร่วมเพศยิ่งกว่านั้น ความน่าเชื่อถือและอำนาจของพวกเขา ก็จะลดลงไปด้วย (M. Levine & Leonard, 1984; Winkelpleck & Westfeld, 1982; M. Levine & Leonard, 1984 อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 84-85)

การตัดสินใจเปิดตัวของพวกรักร่วมเพศในที่ทำงานจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน เช่น ประเภทของงาน ตำแหน่ง และกลุ่มผู้ร่วมงาน ในสายอาชีพที่เกี่ยวกับศิลปะ การแสดง และงานบริการ เช่น ช่างทำผม พ่อครัว และบริการ รวมถึงงานในตำแหน่งเสมียน หรือพนักงานในออฟฟิส (White Collar) ในระดับล่างๆ กลุ่มรักร่วมเพศไม่จำเป็นต้องปิดบังความเป็นรักร่วมเพศมากนัก พวกเขามีโอกาสเปิดเผยความเป็นรักร่วมเพศได้ค่อนข้างมาก (Harry, 1993 อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 85) ส่วนอาชีพที่พวกรักร่วมเพศจะต้องปกปิดพฤติกรรมรักร่วมเพศของตน ได้แก่ งานด้านกฎหมาย แพทย์ศาสตร์ ทันตกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Harry, 1993 อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 85) และ B. Schneider (1986) พบว่า พวกรักร่วมเพศที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กก็มักจะเปิดเผยตัว โดยเฉพาะครูที่สอนในระดับประถมและมัธยมศึกษา เนื่องจากหากแสดงออกว่าเป็นรักร่วมเพศ พวกเขาจะต้องพบกับกรรโชกของผู้ปกครองและอาจจะถูกไล่ออกจากงาน (Byrne, 1993; Harry, 1993; Rubenstein, 1991 อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 85) ส่วนปัจจัยเรื่องตำแหน่งหน้าที่การงานนั้น พบว่า พวกรักร่วมเพศที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูงมักจะเปิดเผยตัวในสถานที่ทำงาน (Bradford & Ryan, 1987; Hall, 1986; B. Schneider, 1986 อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 84-85)

จากการที่พวกรักร่วมเพศจำนวนไม่น้อยหวาดกลัวถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นหากผู้อื่นล่วงรู้ว่ามีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และเลือกจะปกปิดไว้เป็นความลับ พวกเขาก็จำเป็นต้องเผชิญกับผลเสียอันเกิดจากการปิดบังความเป็นรักร่วมเพศดังนี้

1. ด้านจิตใจและอารมณ์

- ต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยว แก้ไขปัญหาต่างๆ โดยลำพัง (Pharr, 1998; Berger, 1982; Cain, 1991b; Malyon, 1981-1982 อ้างถึงใน Ski Hunter at al., 1998: 70, 72) และยังทำให้

พวกเขา รู้สึกเครียด กัดดันจากการที่ไม่สามารถเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของเขาได้ (Weinberg et al., 1994 อ้างถึงใน Ski Hunter et al., 1998: 71)

- รู้สึกต่ำต้อย มีระดับความนับถือตัวเองต่ำ และมีความคิดด้านลบต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของตน (Weinberg & Williams, 1974)
- เกิดความรู้สึกละอายใจ วิตกกังวล และเศร้าซึมหดหู่ (J. Smith, 1988; Weinberg & Williams, 1974)
- รู้สึกว่าสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริง (Unauthentic) (Goffman, 1963; I. Jones et al., 1984)
- ซึมเศร้าเนื่องจากความรู้สึกที่ขัดแย้งภายในจิตใจเกี่ยวกับเอกลักษณ์ตนเองทางสังคมกับส่วนตัว (Goffman, 1963; I. Jones et al., 1984; Matteson, 1996)
- จะรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าจากสิ่งที่ผู้อื่นต้องการให้เขาเป็นมากกว่าสิ่งที่ตัวเองต้องการจะเป็น (H. Martin, 1991)
- จะไม่รู้สึกว่าตนเองมีสถานะใดสถานะหนึ่งอย่างเต็มที่ (Bohan, 1996)
- พวกเขาจะรู้สึกว่าไม่ยอมเปิดเผยตัวตนต่อสังคมจะต้องหวาดผวายุ่งยุดตลอดเวลา เพราะกลัวจะถูกเปิดเผย (Bell & Weinberg, 1978; Harry, 1982b; Pope, 1995; Rofes, 1993) และพวกเขาจะต้องพยายามปกปิดความเป็นรักร่วมเพศของเขาไม่ให้ผู้ใดล่วงรู้ (Cain, 1991b; Rust, 1993a) (อ้างถึงใน Ski Hunter et al., 1998: 71)

2. การที่พวกเขาไม่ยอมเปิดเผยตัวตนต่อสังคม จะทำให้แบบฉบับของพวกเขาที่ยังคงมีต่อเนื่องไปในสังคม (Pharr, 1998 อ้างถึงใน Ski Hunter et al., 1998: 70) และการที่พวกเขายังปกปิดตัวเอง ก็มีความเป็นไปได้สูงว่าพวกเขาจะไม่เรียกร้องให้เกิดความยุติธรรมและการได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาคของพวกเขา เพราะไม่ต้องการให้ตัวเองกลายเป็นที่สนใจของสังคม รวมทั้งอาจจะสนับสนุนการแบ่งแยกกีดกันพวกเขาเพื่อป้องกันมิให้ผู้อื่นล่วงรู้ความเป็นรักร่วมเพศของตน (Hodges & Hutter, 1979 อ้างถึงใน Ski Hunter et al., 1998: 70)

● ผลดีของการเปิดตัว

Jourade (1971) กล่าวว่า การเปิดตัวของพวกเขาจะมีผลให้สภาพร่างกายและจิตใจของพวกเขาดีขึ้น (Gregory M. Herek, ed., 1998: 146) ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็นผลดีต่อตนเองในระดับบุคคล และในระดับสังคมดังต่อไปนี้

ผลดีต่อตนเองในระดับบุคคล

1. ความรู้สึกเป็นอิสระจากการหลบๆ ซ่อนๆ และไม่ต้องหวาดระแวงกับการไม่ได้รับการยอมรับ (Cramer & Roach, 1988; Weinberg & Williams, 1974)
2. มีความรู้สึกเคารพตัวเองมากขึ้น (Hammersmith & Weinberg, 1973; Nemeyer, 1980)
3. มีอัตมโนทัศน์เพิ่มสูงขึ้น (Schmitt & Kurdek, 1987)
4. มีการสร้างเอกลักษณ์ของตนเองในด้านบวก (Bell & Weinberg, 1978; Coleman, 1981 – 1982b)
5. เกิดการก่อตัวด้านเอกลักษณ์ของตนเอง (Cramer & Roach, 1988; Murphy, 1989; Pope, 1995; Rand, Graham, & Rawlings, 1982; Wells & Kline, 1987)
6. เกิดความมั่นใจ แน่ใจในความเป็นรักร่วมเพศของตนเอง (Harry, 1993; Wells & Kline, 1987)
7. ลดความวิตกกังวลและความซึมเศร้า (Schmitt & Kurdek, 1987) (อ้างถึงใน Ski Hunter et al., 1998: 73)

ผลดีต่อตนเองในระดับสังคม

1. มีโอกาสในการติดต่อพบปะกับผู้ที่มีความวิตกกังวลเหมือนๆ กัน (Garnet et al., 1992)
2. เกิดการรวมกลุ่ม และพัฒนาเพื่อจัดเป็นระบบช่วยเหลือให้คำปรึกษาซึ่งกันและกัน (Gonsiorek, 1993)
3. ลดความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว (Murphy, 1989)
4. ได้รู้จัก และเพิ่มความสนิทสนมในกลุ่มเพื่อนและคู่อีก “เพศเดียวกัน” (Harry, 1993; Cramer & Roach, 1988; Sophie, 1987; Wells & Kline, 1987) (อ้างถึงใน Ski Hunter et al., 1998: 73)

กล่าวโดยสรุปถึงผลของการเปิดเผยความเป็นรักร่วมเพศต่อสังคมนั้นมีทั้งผลดีและเสีย โดยพวกรักร่วมเพศจะได้ผลดีในด้านจิตใจ อารมณ์ความรู้สึก เพราะไม่ต้องปิดบังความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง ซึ่งจะมีผลให้สุขภาพจิตของพวกเขาดีขึ้น ส่วนผลเสียก็คือ ต้องเผชิญกับการถูกประณามจากสังคม และเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในสังคมที่ยึดติดกับภาพลักษณ์ด้านลบ หรือมีความรู้สึกเกลียดชังพวกรักร่วมเพศ

การเปิดตัวของกลุ่มชายรักร่วมเพศในสังคมไทยในสื่อสิ่งพิมพ์

จุดเริ่มต้นสำคัญ ได้แก่ การจัดงานประกวดกะเทยในปี พ.ศ. 2515 ซึ่งเป็นงานที่ชาวรักร่วมเพศจำนวนมากเปิดเผยตนเองอย่างเป็นทางการ และนับเป็นการชุมนุมคนรักร่วมเพศครั้งใหญ่ โดยก่อนหน้านี้ พบการเปิดเผยตัวของกลุ่มรักร่วมเพศบ้างประปรายในหนังสือพิมพ์ หรือการเขียนปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศของตนกับคอลัมนิสต์ เช่น จดหมายถึงคอลัมนิสต์ไขปัญหาในนิตยสารคุณหญิง ฉบับธันวาคม พ.ศ. 2513, หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2515 และฉบับวันที่ 21-22 ตุลาคม พ.ศ. 2515 เป็นต้น และภายหลังปี พ.ศ. 2515 การเปิดเผยตัวต่อสังคมจะมีมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด (อริน พินิจวรารักษ์, 2527: 36)

ในเดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2518 เกิดคอลัมนิสต์ตอบปัญหารักร่วมเพศของโก๋ ปากน้ำ ชื่อ “ปัญหาหัวใจเพศที่สาม” เป็นคอลัมนิสต์ประจำในนิตยสาร “แปลก” โดยเริ่มตีพิมพ์ในฉบับที่ 10 ซึ่งก่อนหน้านี้ได้มีการเสนอเรื่องกลุ่มรักร่วมเพศในนิตยสารแปลกฉบับที่ 3 เป็นเนื้อหาบทสัมภาษณ์กลุ่มกะเทยในคอลัมนิสต์ “สาวประเภทสอง” โก๋ ปากน้ำ ให้สัมภาษณ์ว่า ช่วงแรกที่เขียนคอลัมนิสต์ดังกล่าว พฤติกรรมรักร่วมเพศยังไม่เป็นที่ยอมรับ และมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ในแง่ลบเป็นจำนวนมาก กล่าวหาว่า เขาส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคม (Peter A. Jackson, 1995: 27-28) คอลัมนิสต์ของโก๋ ปากน้ำในนิตยสาร “แปลก” เป็นเสมือนแบบฉบับของคอลัมนิสต์ตอบปัญหาสำหรับกลุ่มรักร่วมเพศในเวลาต่อมา เช่น คอลัมนิสต์ให้คำปรึกษาแก่ชายรักร่วมเพศของปาน บุญนาคในนิตยสาร “ฉงน” ซึ่งเป็นหนังสือประเภทเดียวกับ “แปลก” และคอลัมนิสต์ตอบปัญหารักร่วมเพศในนิตยสารเฉพาะกลุ่มชายรักร่วมเพศในช่วงยุคต้นทศวรรษ 1980 เช่น นีออน และมิถุนา จูเนียร์ (31)

ช่วงต้นทศวรรษ 1980 เกิดนิตยสารเฉพาะกลุ่มชายรักร่วมเพศในสังคมไทยอย่างน้อย 2 ฉบับ คือ “เซิงชาย” กับ “บอย” โดยมีปาน บุญนาคเป็นผู้ริเริ่ม เนื้อหาภายในประกอบด้วยเรื่องสั้น บทความและภาพนายแบบ แต่ทั้งสองฉบับก็วางจำหน่ายได้เพียงหนึ่งถึงสองฉบับก็ต้องปิดตัวไปเนื่องจากตลาดของกลุ่มชายรักร่วมเพศในขณะนั้นยังมีกำลังซื้อไม่มากพอ (242) ความสำเร็จของนิตยสารเฉพาะกลุ่มชายรักร่วมเพศแบบรายเดือนเกิดขึ้นในช่วงกลางทศวรรษ 1980 ในปี พ.ศ. 2526 เกิดนิตยสาร “มิถุนา จูเนียร์” เป็นนิตยสารเฉพาะกลุ่มชายรักร่วมเพศฉบับแรกที่ประสบความสำเร็จทางยอดขาย ต่อมาก็มีนิตยสารประเภทนี้ทยอยตามมา เช่น นีออน มิดเวย์ มรกต ฯลฯ ทว่านิตยสารเหล่านี้กลับมีบทบาทจำกัดในการสร้างความรู้สึกเป็นชุมชนชายรักร่วมเพศแก่กลุ่มผู้อ่าน อาจเนื่องมาจากการที่บทความในนิตยสารเป็นเรื่องที่แปลจากนิตยสารเกย์ในอเมริกา ซึ่งมีเนื้อหาไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับคนไทยสักเท่าไรนัก อย่างไรก็ดี ภายในเล่มก็ยังมีบทความอื่นๆ ที่เขียนโดย

นักเขียนคนไทยและนับว่ามีประโยชน์แก่ผู้อ่าน เช่น โครเคดส์ ทศนคติคนไทยต่อกลุ่มรักร่วมเพศ ด้านยอดขายของหนังสือประเภทนี้ถือว่าไม่มากนัก รายรับส่วนใหญ่จะมาจากการสั่งซื้อภาพลับเฉพาะของนายแบบ และการสั่งซื้อวีดีโอเรทเธ็กซ์จากประเทศตะวันตกและญี่ปุ่น (242-243)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดเผยตัวต่อสังคมของกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมไทย มีดังนี้

1. เกิดจากการพัฒนาการทางวิชาการและด้านวัตถุ โดยเฉพาะการรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาเป็นแบบอย่าง ดร. ไพฑูรย์ เครือแก้ว แสดงทัศนคติถึงการรับอิทธิพลตะวันตกในสังคมไทยว่า หลังจากสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา ไทยรับเอาความเจริญของฝรั่งมาเป็นแบบฉบับเป็นแฟชั่นในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพฯ (2525: 168 อ้างถึงใน อริน พินิจวรารักษ์, 2527: 37) และความเจริญดังกล่าวได้เปลี่ยนวิถีชีวิตของคนในสังคม โดยเฉพาะความเจริญด้านสื่อสารมวลชน ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์ การกระจายเสียง หรือการกระจายภาพทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อกลุ่มคนรักร่วมเพศในแง่ที่ทำให้คนส่วนหนึ่งมีความกล้าในการเปิดเผยตนเอง เพราะมีตัวอย่างให้เห็นและทราบว่ามีคนอื่นจำนวนมากไม่น้อยที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเหมือนตน ความอับอายที่จะเปิดเผยตัวจึงลดน้อยลง

2. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปกลายเป็นแบบตัวใครตัวมัน จากเดิมที่สังคมมีขนาดเล็ก ต่อมาก็ตายตัวกลายเป็นสังคมขนาดใหญ่ ทุกคนต่างต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อตนเอง ความสนใจต่อกันจึงมีน้อยลง

3. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางครอบครัว จากเดิมที่นิยมอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวใหญ่ ก็กลายเป็นครอบครัวเดี่ยว ขนาดเล็ก สมาชิกมีความเป็นอิสระเสรีภาพ ความเป็นตัวของตัวเอง ไม่ต้องกระทำตามญาติพี่น้อง (ทองปลิว ชมชื่น 2525: 23 อ้างถึงใน อริน พินิจวรารักษ์, 2527: 38) จึงสามารถเลือกทางเดินชีวิตของตนเองได้อย่างอิสระ (อ้างแล้ว: 37-38)

ตัวอย่างผู้ที่เปิดเผยพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทย

Peter A. Jackson (1995: 250) กล่าวว่า ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา มีเพียงปานบุณนาค ดร. เสรี วงษ์มณฑา และนที ชีระโจนพงษ์ เท่านั้นที่กล้าเปิดเผยต่อสังคมว่าเป็นเกย์ และพร้อมที่จะเปิดเผยต่อสื่อมวลชนเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ

สาเหตุที่ทั้งสามเป็นที่รู้จักในสังคม เริ่มมาจากในช่วงกลางทศวรรษ 1980 สื่อมวลชนไทยเริ่มให้ความสนใจนำเสนอประเด็นเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศชาย มีการรายงานข่าวคราวการสัมภาษณ์ปราชัย และมีบทความทางวิชาการในประเด็นเรื่องรักร่วมเพศตามสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ในระยะแรกๆ

ที่มีการอภิปรายเรื่องรักร่วมเพศ ปาน บุนนาค หรือ ดร. เสรี วงษ์มณฑา มักได้รับเชิญเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้ร่วมอภิปรายอยู่เสมอ เนื่องจากทั้งสองเป็นบุคคลที่เปิดเผยมุมมองที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศต่อสังคมในขณะนั้น และในขณะนั้นยังไม่มีกระแสเคลื่อนไหวจัดตั้งองค์กรกลุ่มชายรักร่วมเพศ ดังนั้นทั้งคู่จึงเปรียบเสมือน “กระบอกเสียง” ของกลุ่มชายรักร่วมเพศในการเผยแพร่ข้อมูลไปสู่สังคม (Peter A. Jackson, 1995: 248)

ส่วน นที ธีระโรจนพงษ์ จะเป็นเกย์รุ่นที่สามที่ได้รับความสนใจจากสื่อมวลชน เรื่องราวหรือความคิดเห็นของเขาและ ดร. เสรี มักจะได้รับการนำเสนอจากสื่อมวลชนมากเป็นพิเศษ ก่อให้เกิดความขุ่นเคืองใจต่อชายรักร่วมเพศบางส่วน พวกเขาคิดว่าบุคคลิกการแสดงออกของทั้ง ดร. เสรี และนทีเป็นไปเพื่อโปรโมตตนเองต่อสังคม มากกว่าจะเป็นไปเพื่อก่อให้เกิดการยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทย แต่เนื่องจากความอับอายในการเปิดเผยตัวตนต่อสาธารณะ เกย์ส่วนใหญ่จึงยังไม่เปิดเผยตัว ทำให้ทัศนคติ ความคิดเห็นของ ปาน, ดร. เสรี และนที มีอิทธิพลอย่างสูงต่อวาทกรรมทางสังคมในประเด็นเรื่องชายรักร่วมเพศ (Peter A. Jackson, 1995: 245, 250-251)

- ปาน บุนนาค

ปานเป็นที่รู้จักในสังคมในช่วงกลางทศวรรษ 1970 และนับเป็นคนแรกที่กล้าออกมาเปิดเผยตัวตนต่อสื่อมวลชนว่าเป็นเกย์ ปานมีอาชีพเป็นช่างทำผมชื่อดัง เขาเป็นคนมีเสน่ห์ ร่ารวย อารมณ์ขัน พูดจาจะฉวน และไม่อายที่จะแสดงกิริยาท่าทางเหมือนผู้หญิง เขาทำทนายแบบฉบับของคนในสังคมที่ว่า ผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่น่าอับอายและต้องอยู่อย่างหลบๆ ซ่อนๆ ปานเป็นที่นับถือจากคนในสังคม และมักได้รับเชิญไปเป็นแขก หรือแสดงความคิดเห็นทางสื่อมวลชนอยู่เสมอ

ช่วงต้นทศวรรษ 1980 ปานเขียนคอลัมน์ให้คำปรึกษาแก่ชายรักร่วมเพศในนิตยสาร “ฉวน” ซึ่งมีรูปแบบเหมือนคอลัมน์ของโก๋ ปากน้ำในนิตยสาร “แปลก” เขาได้เขียนชีวประวัติของตนเองไว้ในหนังสือ “เหตุไฉนเธอต้องเป็นเกย์” และในช่วงครึ่งหลังของทศวรรษ 1980 ปานรับเป็นนักเขียนประจำนิตยสารเกย์ “มิดเวย์” เขาเสียชีวิตเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2532 หลังจากที่ป่วยมาเป็นเวลานาน และข่าวการเสียชีวิตของปาน บุนนาคก็ตกเป็นข่าวหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์ (Peter A. Jackson, 1995: 251)

- ดร. เสรี วงษ์มณฑา

ดร. เสรี กลายเป็นบุคคลที่สาธารณชนให้ความสนใจในช่วงกลางทศวรรษ 1980 เนื่องจากการที่เขายอมรับว่าเขาเป็นเกย์ต่อสาธารณชน ดร. เสรี จบการศึกษาจากประเทศทางตะวันตก มีความรู้ทางภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เขาเป็นนักเขียนนักแปลที่มีผลงานมากมาย เคยจัดรายการโทรทัศน์ และรายการวิทยุ เป็นนักแสดงและยังเคยดำรงตำแหน่งคณบดีคณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อีกด้วย

ในช่วงกลางทศวรรษ 1980 ดร. เสรี ได้จัดรายการวิทยุตอบปัญหาเกี่ยวกับชีวิตพวกรักร่วมเพศ มีรูปแบบเนื้อหาผสมผสานระหว่างความคิดเห็นส่วนตัวของ ดร. เสรี เอง เกี่ยวกับการเป็นเกย์และความสัมพันธ์ของพวกรักร่วมเพศผสมกับการตอบจดหมายจากผู้ฟังที่เป็นเกย์ รายการวิทยุดังกล่าวเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์จากสื่อมวลชนและสังคมเป็นอย่างมาก เนื่องจากเกรงกันว่าจะเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีต่อเยาวชน (Peter A. Jackson, 1995: 252-253)

ด้วยลักษณะนิสัยของ ดร. เสรี ซึ่งเป็นผู้มีวาทศิลป์เฉียบคมและเฉียบไว สื่อมวลชนจึงมักจะสัมภาษณ์ความคิดเห็นของเขาอยู่เสมอๆ ซึ่งทัศนคติการมองโลกในแง่ลบของ ดร. เสรี เกี่ยวกับชีวิตพวกชายรักร่วมเพศที่ได้รับการถ่ายทอดจากทั้งในรายการวิทยุของเขาและจากการให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชนอยู่เสมอ เช่น กล่าวถึงชีวิตเกย์ว่าเศร้า เหงา พวกเกย์มักจะก่อปัญหาให้กับตัวเอง เช่น การหึงหวงแย่งชิงผู้ชายที่รัก หรือแย่งผู้ชายเพียงเพราะต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย เหล่านี้ล้วนแต่ทำให้คนในสังคมไม่ชอบพวกรักร่วมเพศ การแสดงความคิดเห็นของ ดร. เสรี ในลักษณะดังกล่าว ก่อให้เกิดความไม่พอใจ และความรู้สึกไม่เห็นด้วยแก่กลุ่มเกย์จำนวนมาก พวกเขามีความเห็นว่า วิถีชีวิตและการแสดงความคิดเห็นของ ดร. เสรี ก่อให้เกิดแบบฉบับต่อกลุ่มเกย์โดยรวม (Peter A. Jackson, 1995: 252-253) Peter Tatchell กล่าวว่า การที่ ดร. เสรี ตอกย้ำความคิดที่ว่า รักร่วมเพศเป็นสิ่งไม่ดี อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เขาได้รับการสัมภาษณ์อยู่เสมอๆ (อ้างถึงใน Peter A. Jackson, 1995: 252) นอกจากนี้ กิริยาท่าทางกระดุกกระดิงของ ดร. เสรี ก็ก่อให้เกิดแบบฉบับด้านรูปธรรมของเกย์ในความคิดของคนในสังคม และไม่ได้ช่วยพัฒนาภาพลักษณ์ของเกย์ในสังคมไทยที่ว่า เกย์คือผู้ชายอีกแบบหนึ่ง ไม่ใช่กะเทย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ช่วงทศวรรษ 1980 ทั้งปาน บุณนาค และ ดร. เสรี มักกล่าวถึงเกย์ควีนหรือกะเทยที่แสดงกิริยาท่าทางเหมือนผู้หญิงมากกว่าเกย์คิง หรือเกย์ที่มีลักษณะเหมือนผู้ชาย

และการประกาศตัวของทั้งคู่ก็ไม่ก่อให้เกิดการเปิดเผยตัวของกลุ่มเกย์ในสังคมไทย (Peter A. Jackson, 1995: 255)

- นที ธีระโรจนพงษ์

นทีเป็นที่รู้จักในช่วงปลายยุคทศวรรษที่ 1980 นับเป็นรุ่นที่สามของผู้ที่ประกาศตัวว่าเป็นเกย์ต่อสังคม นทีมีเชื้อสายจีน เขาเริ่มสนใจการแสดงแจ๊สแดนซ์ขณะกำลังศึกษาที่บอสตัน สหรัฐอเมริกา และในช่วงกลางทศวรรษ 1980 จากการที่เขาได้รู้จักกับชาวอเมริกัน ทำให้เขาตระหนักถึงพิษภัยของโรคเอดส์ เมื่อเดินทางกลับถึงเมืองไทย เขาจึงร่วมกับ Eric Allyn จัดตั้งกลุ่มภราดรภาพยับยั้งโรคเอดส์แห่งประเทศไทย (The Fraternity for AIDS Cessation in Thailand: FACT) ขึ้นในประเทศไทย เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยแก่กลุ่มชายรักร่วมเพศ

นทีเลือกใช้สื่อสิ่งพิมพ์เฉพาะกลุ่มของเกย์เพื่อนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย และเขาได้พยายามนำเสนอถึงภาพลักษณ์ด้านดีของเกย์ในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม และค่านิยมทางวัฒนธรรมของสังคมไทยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวผ่านทางหนังสือพิมพ์และสื่ออื่นๆ โดยสารที่นทีต้องการนำเสนอสู่สังคมคือ “เกย์” คือผู้ชายอีกแบบหนึ่งและไม่ใช่สิ่งที่น่ากลัว เขาได้พยายามรณรงค์ให้มีการใช้คำว่า “กุลเกย์” ซึ่งหมายถึง เกย์ที่เป็นที่นับถือและมีความประพฤติที่เหมาะสมในหนังสือพิมพ์และสื่อมวลชน โดยเริ่มต้นใช้ชื่อ “กุลเกย์” เป็นชื่อจดหมายข่าวรายเดือนของ FACT นอกจากนี้ นทียังได้เขียนหนังสือชีวประวัติของตนเองในปี พ.ศ. 2533 ชื่อ “กว่าจะข้ามเส้นสีขาว” เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการที่เขาบอกความลับว่า เขาเป็นเกย์กับแม่ของเขา ซึ่งติดอันดับเป็นหนังสือขายดีในปี พ.ศ. 2533

การที่นทีสามารถเข้าถึงกลุ่มคนหลายๆ กลุ่มได้ ทำให้เขาได้รับความนับถือจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งของรัฐ และกลุ่มที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศ องค์การระหว่างประเทศหลายแห่งมองว่า FACT ที่เขาร่วมก่อตั้ง เป็นกลุ่มที่มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยแก่กลุ่มชายรักร่วมเพศ หญิงชายบริการ และต่อคนในสังคมทั่วไปด้วย นอกจากนี้ FACT ยังได้รับเงินสนับสนุนจากองค์กรอนามัยโลกและรัฐบาลประเทศแคนาดาและออสเตรเลียเพื่อจัดตั้งศูนย์โทรศัพท์ (Hot Line) ให้คำแนะนำช่วยเหลือ และตั้งสำนักงานในจังหวัดเชียงใหม่ หนองคาย และพญา

นที่พยายามแสดงภาพลักษณ์ด้านบวกของกลุ่มเกย์ในช่วงเวลาที่กลุ่มชายรักร่วมเพศกำลังโดนต่อต้านจากสังคมว่าเป็นกลุ่มที่แพร่กระจายโรคเอดส์ในประเทศไทย ทั้งที่จริงแล้ว แม้ว่าผู้ป่วยคนไทยรายแรกจะเป็นชายมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่จำนวนผู้ป่วยในกลุ่มชายรักร่วมเพศกลับไม่ได้มีจำนวนสูงขึ้น ในขณะที่กลุ่มชายหญิงรักต่างเพศที่ป่วยด้วยโรคเอดส์มีจำนวนสูงขึ้นมากจนน่าตกใจ ในช่วงทศวรรษ 1990 จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศในประเทศไทยมีจำนวนลดน้อยลงจากที่คาดการณ์ไว้ ทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ว่ากลุ่มรักร่วมเพศชายก็มีความรับผิดชอบต่อสังคมในการไม่แพร่เชื้อเอดส์สู่ผู้อื่น และก่อให้เกิดภาพลักษณ์ในทางที่ดีต่อหน่วยงานด้านสาธารณสุขของราชการ และบุคคลทั่วไป (Peter A. Jackson, 1995: 255–257)

นอกจากปาน ดร. เสรี และนที ที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น Peter A. Jackson ยังได้กล่าวถึงเกย์ที่เป็นที่รู้จักในสังคมอีกสองคน ได้แก่ วรยุทธ มิลินทจินดา และวสันต์ อุตตะมะโยธิน ซึ่งทั้งสองโด่งดังเป็นที่รู้จักจากผลงานด้านบันเทิง

วรยุทธ มิลินทจินดา เริ่มโด่งดังในฐานะนักแสดงในยุคต้นทศวรรษ 1980 จากละครเรื่อง “ประชาชนชาวแฟลต” โดยรับบทเป็นช่างทำผม ชื่อ อี๊ด หรือ อี้อี๊ด ที่มีลักษณะนิสัยชอบนินทาและกระตุงกระตึ่ง เป็นที่ถูกอกถูกใจผู้ชมเป็นอย่างมาก ส่งผลให้เขากลายเป็นนักแสดงที่เป็นที่รู้จักในช่วงข้ามคืน จวบจนกระทั่งทุกวันนี้ก็ยังมีคนเรียกเขาว่า อี้อี๊ด ปัจจุบัน วรยุทธทำหน้าที่เป็นผู้จัดละครโทรทัศน์ที่มีชื่อเสียง

ส่วน วสันต์ อุตตะมะโยธิน เคยเป็นที่ชื่นชอบแบบเสื้อผ้า ช่างแต่งหน้า และแดนเซอร์ โดยในปัจจุบันเป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยม เขามักจะเป็นแขกรับเชิญ หรือเป็นพิธีกรร่วมในรายการวาไรตี้ ทอล์กโชว์ รวมทั้งละครต่างๆ ทั้งแนวชีวิตและตลก ภาพลักษณ์ของเขาจะเป็นลักษณะกระตุงกระตึ่ง มักจะแต่งตัวกึ่งๆ คล้ายผู้หญิง และมักมีนิสัยก้อร้อก้อตึกกับตัวแสดงชายในเรื่อง (1995: 250)

สื่อมวลชนกับการสร้างความเป็นจริงในสังคม ภาพลักษณ์ (Image) แบบฉบับ (Stereotype) และทัศนคติของสังคมต่อชายรักร่วมเพศ

สื่อมวลชนกับการสร้างความเป็นจริงทางสังคม

ดร. กาญจนา แก้วเทพ กล่าวว่า ปัจจุบันคนเรามากจะรับรู้โลกแห่งความเป็นจริงโดยผ่านตัวกลางอื่นๆ ในสังคม มิได้รับรู้โลกความเป็นจริงด้วยตัวเองและโดยตรงเสมอไป โดยตัวกลางที่สำคัญในสังคมสมัยใหม่ ได้แก่ สื่อมวลชน (อ้างถึงใน จิตราภรณ์ วนัสพงศ์, 2539: 15) ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า หน้าที่หลักสำคัญของสื่อมวลชนประการหนึ่ง คือ การนำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริงมาแปรเปลี่ยนให้เป็น “สาร” หรือข่าว บทความ สารคดีในหนังสือพิมพ์ และผู้อ่านก็จะรับรู้เรื่องที่เกิดขึ้นในที่ต่างๆ ทั่วโลก โดยไม่ได้ไปรับรู้หรือเห็นด้วยประสบการณ์ของตน แต่รับรู้จากการถ่ายทอดจากสื่อมวลชน

ดังนั้น สารของสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลในการสร้างความรู้ และความเชื่อเกี่ยวกับโลกภายนอกให้เกิดขึ้นกับผู้อ่าน เพราะแต่ละวันมีเรื่องราวและเหตุการณ์ต่างๆ มากมายทั่วโลก ซึ่งคนทุกคนไม่สามารถรับรู้เรื่องราวทุกเรื่องได้ด้วยตนเอง สื่อมวลชนจึงมีหน้าที่รายงานเรื่องเหล่านั้นให้คนในสังคมได้รับรู้ และถือเป็น “ประสบการณ์ทางอ้อม” กล่าวได้ว่า เราเรียนรู้เรื่องราวและเหตุการณ์ในสังคมผ่านการตีความและคัดเลือกของสื่อมวลชนได้ โดยไม่ต้องมีส่วนร่วมโดยตรง (จิตราภรณ์ วนัสพงศ์, 2539: 15)

อย่างไรก็ดี ได้มีการอภิปรายโต้แย้งกันอย่างกว้างขวางในหมู่นักสื่อสารมวลชนว่า สื่อมวลชนอาจไม่ได้สะท้อนภาพแห่งความเป็นจริงที่เกิดขึ้นเสมอไป แต่อาจจะเป็นตัวกลั่นกรองหรือเลือกเฟ้นภาพเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริงของโลกมาให้ผู้รับสาร กล่าวอีกนัยหนึ่ง สื่อมวลชนมีส่วนในการบอกผู้อ่านว่า อะไรคือความเป็นจริงในโลก (ขวัญเรือน กิติวัฒน์, 2530: 48-52 อ้างถึงใน จิตราภรณ์ วนัสพงศ์, 2539: 15-16)

จากงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างความเป็นจริงในสังคมโดยสื่อมวลชน พบว่า

1. เนื้อหาสื่อมวลชนส่วนใหญ่มีความโน้มเอียงที่จะเสนอเรื่องราวของบุคคลระดับสูง ซึ่งหมายถึงผู้มีอาชีพการงานที่มีรายได้ดี มีสถานภาพและอำนาจในสังคมที่เห็นได้ชัดเจน
2. เนื้อหาของสื่อมวลชนมักจะสื่อแสดงให้เห็นความลำเอียงที่มีต่อประเทศหรือสถานที่บางแห่งอยู่ไม่น้อย

3. เนื้อหาของสื่อจะให้ภาพที่ดูเป็นพิมพ์เดียวกันของคนกลุ่มน้อยหรือพวกนอกกลุ่มบางจำพวก เช่น ผู้หญิง ชนกลุ่มน้อย สมาชิกสหภาพแรงงาน คนยากจน ผู้อพยพ แม้ว่าแบบฉบับที่นำมาเสนอนั้นจะมีส่วนเสี้ยวของความเป็นจริงปะปนอยู่บ้างก็ตาม แต่ก็เสนออย่างคับแคบและมองแง่ลบเดียวซ้ำๆ ซากๆ ติดจะรังเกียจเดียดฉันท์ สะท้อนให้เห็นขีดจำกัดของสื่อมวลชนที่ไม่อาจเข้าถึงความเป็นจริงของกลุ่มบุคคลนี้ได้ หรือไม่ก็อาจจะเป็นการบิดเบือนความจริงด้วยซ้ำไป

4. สื่อมวลชนมีแนวโน้มจะหลอเลี้ยงมายาคติ (Myth) ที่เกี่ยวกับเหตุการณ์หรือพฤติกรรมบางอย่าง ทั้งที่เป็นการบิดเบือนความเป็นจริงของประวัติศาสตร์หรือมนุษยชาติ เช่น มายาคติเกี่ยวกับชาตินิยม หรือเรื่องเพศ

5. แบบฉบับของการเลือกเนื้อหาของสื่อมวลชนถือเรื่องที่มีความก้าวร้าวรุนแรงและกระทบอารมณ์ความรู้สึกอย่างรุนแรงเป็นเกณฑ์สำคัญ เช่น การก่ออาชญากรรมที่ใช้ความรุนแรงต่อบุคคล ดูจะได้รับ ความสนใจมากกว่าอาชญากรรมแบบอื่นๆ (ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ อ้างถึงใน จิตราภรณ์ วันสพงค์, 2539: 16-17)

วิธีการที่สื่อมวลชนจะสร้างความเป็นจริงทางสังคม คือ การกำหนดเรื่องพิจารณา (Agenda Setting) ซึ่งเชื่อในความสามารถของสื่อมวลชนในการเป็นผู้กำหนด (Set) ประเด็นหรือหัวข้อปัญหาต่างๆ ให้ประชาชนผู้รับสารต้องรับสารหรือตระหนักถึงปัญหาต่างๆ ตามที่สื่อมวลชนเป็นผู้กำหนดวาระข่าวสารให้ประชาชนรับสาร ผลที่ตามมาคือ ประชาชนจะคิดและปฏิบัติตามวาระหรือประเด็นที่สื่อมวลชนกำหนดไว้ (พัชนี เขยจรรยา, เมตตา วิวัฒนานุกูล และถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2538: 202)

ส่วนอีกแนวคิดหนึ่ง ได้แก่ เรื่อง “นายทวารข่าวสาร” (Gatekeeper) ซึ่ง Schramm อธิบายไว้ว่า นายทวารข่าวสารเป็นผู้มีสิทธิ์ในการเปิดเผย หรือปิดบังข่าวสารที่จะส่งผ่านไปยังประชาชน (พัชนี เขยจรรยา, เมตตา วิวัฒนานุกูล และถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2538: 153) และจากการที่สื่อมวลชนไม่สามารถเสนอเหตุการณ์ทุกเรื่องที่เกิดในสังคมได้ทั้งหมด จึงต้องคัดเลือกเรื่องที่จะนำเสนอผู้รับสาร การที่สื่อมวลชนทำหน้าที่เป็น “ตัวกรอง” ในการนำเสนอเนื้อหาและเลือกสรรเนื้อหา ทำให้บางครั้งการกลั่นกรองเนื้อหาอาจกลายเป็นการบิดเบือนความจริง หรือเป็นการเลือกเพิกเฉยสิ่งที่ไม่ต้องการทิ้งไป ซึ่งเท่ากับกลายเป็นอุปสรรคขัดขวางความรู้ และลดโอกาสที่จะขยายประสบการณ์ของผู้รับสารไปด้วย (รักใจ จินตวิโรจน์, 2541: 15 อ้างถึงใน ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ, 2531: 67)

จากที่กล่าวมานี้ สามารถสรุปได้ว่า ข้อความหรือภาพที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ไทย ทั้งในรูปแบบข่าว บทความ สารคดี หรือข้อเขียนอื่นๆ ไม่ได้ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงเสมอไป โดยอาจจะไม่เป็นความจริงเลย หรือเป็นจริงเพียงบางส่วน กล่าวคือ สื่อมวลชนสามารถเปลี่ยนบทบาทจากการรวบรวมข่าวมาเป็นผู้สร้างข่าว (From News Gathering to News Making) นั่นเอง (จิตรภรณ์ วนัสพงศ์, 2539: 16-17) และจากการที่สื่อมวลชนไม่ได้นำเสนอความเป็นจริง แต่เป็นผู้สร้างภาพใดภาพหนึ่ง และส่งผลให้ผู้อ่านเกิดการรับรู้ หรือทัศนคติอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งหนึ่งหรือบุคคลที่ถูกกล่าวถึงในหนังสือพิมพ์ ผลที่เกิดขึ้นจากการสร้างภาพนั้น คือ “ภาพลักษณ์” (Image) และ “แบบฉบับ” (Stereotype) ดังที่จะได้กล่าวต่อไป

ภาพลักษณ์ (Image)

- ความหมายของ “ภาพลักษณ์”

คำว่า “Image” นี้ นักวิชาการตะวันตกได้บัญญัติขึ้นใช้และมีการศึกษาอย่างกว้างขวางมาเป็นเวลานานแล้ว ซึ่งในภาษาไทยได้มีการบัญญัติศัพท์ขึ้นใช้แทนหลายคำ เช่น ภาพพจน์ จินตภาพ และภาพลักษณ์

Kenneth Boulding (1961: 1-9) ให้นิยามของภาพลักษณ์ไว้ดังนี้ ภาพลักษณ์ เป็นความรู้และความรู้สึกของเราต่อสิ่งต่างๆ โดยเฉพาะความรู้นั้นเป็นความรู้ที่เราสร้างขึ้นเองซึ่งประกอบไปด้วย “ข้อเท็จจริง” และ “คุณค่า” ที่เราเป็นผู้ให้รวมกันอยู่ เขาเสนอว่า บุคคลแต่ละคนจะเก็บสะสมความรู้เชิงอัตวิสัย (Subjective Knowledge) เป็นการสะสมเกี่ยวกับสิ่งในโลกรอบๆ ตัวที่เราได้ประสบ ความรู้เชิงอัตวิสัยของบุคคลนี้จึงเป็นที่รวมของ สิ่งต่างๆ ที่เราเชื่อว่าเป็นจริง เนื่องจากเราไม่สามารถที่จะรับรู้และทำความเข้าใจกับสิ่งต่างๆ นั้นได้อย่างถี่ถ้วนเสมอไป เรามักจะได้เฉพาะ “ภาพ” บางส่วนหรือลักษณะกว้างๆ ของสิ่งเหล่านั้นซึ่งมีความไม่แน่นอนชัดเจนอยู่ เราจึงมักต้องตีความหรือให้ความหมายแก่สิ่งนั้นๆ ด้วยตัวเราเอง ความรู้เชิงอัตวิสัยนี้จะประกอบกันเข้าเป็นภาพลักษณ์ของเราที่มีต่อสิ่งต่างๆ ในโลก และพฤติกรรมของเราจะขึ้นอยู่กับภาพลักษณ์ที่เรามีอยู่ในสมองด้วย

ภาพลักษณ์มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับทัศนคติ (Attitudes) โดยทัศนคติถือเป็น “อัสมาสัย” (Predisposition) หรือแนวโน้มที่บุคคลจะมีการกระทำลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพื่อตอบโต้สิ่งเร้าหนึ่ง ภายใต้เงื่อนไขเฉพาะหนึ่งๆ ซึ่งภาพลักษณ์เองก็จัดเป็นอัสมาสัยเช่นกัน แต่เป็น

อรรถศาสตร์ที่จะนำไปสู่การรับรู้และตีความสิ่งเร้า หากทัศนคติเป็นสิ่งที่โน้มนำ (Orientation) ที่นำไปสู่พฤติกรรมที่สามารถมองเห็นได้ ภาพลักษณ์ก็เป็นสิ่งที่โน้มนำให้เกิดการรับรู้และตีความ ซึ่งเป็นกระบวนการในระดับความรู้สึกนึกคิดที่ไม่สามารถมองเห็นได้

แม้ว่าภาพลักษณ์ของสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะมีลักษณะไม่หยุดนิ่ง (Dynamic of Image) แต่เมื่อเกิดภาพลักษณ์ใดแล้วจะเปลี่ยนแปลงได้ยาก เพราะการเปลี่ยนแปลงนั้นจะไปกระทบกระเทือนโครงสร้างของพฤติกรรมมากมาย การสร้างภาพลักษณ์ถึงแม้จะยาก แต่ก็ง่ายกว่าการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ที่เสียไปแล้ว การพยายามสรรหาข้อมูลให้แก่บุคคลเพื่อ让他เปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์นั้น ข้อมูลนั้นอาจถูกปฏิเสธได้ หากข้อมูลดังกล่าวขัดแย้งกับความคิดเห็น ความเชื่อเดิม ทัศนคติเดิมและค่านิยมของบุคคล ข้อมูลใหม่ที่ให้ไปนั้นอาจจะถูกคิดว่ามีผิด หรือเป็นการบิดเบือนไปได้ (อ้างถึงใน วิวิธต์ แสงดาวฉาย, 2531: หน้า 11-12)

ในพจนานุกรม Webster's Third New International Dictionary ได้ให้ความหมายของ Image ไว้ดังนี้

1. แบบภาพจำลองของคน หรือสิ่งของ เช่น รูปปั้นหรือภาพเหมือน
2. สิ่งจำลองที่บุคคลได้รับจากสิ่งที่เห็นว่าเป็นจริงเหมือนอย่างที่ยังเป็นจริงๆ
3. รูปร่างลักษณะภายนอก
4. สิ่งที่แสดงออกมาผ่านการสัมผัสหรือปรากฏด้วยสายตาหรือสถาปัตยกรรมที่ปรากฏให้เห็น
5. ภาพในจิตใจ ซึ่งเป็น
 - 5.1 ภาพในใจที่ประทับใจ เร้าความรู้สึกที่ตอบสนองของบางสิ่ง หรือความหมายในใจทั่วไปที่ให้กับคนที่เป็นสมาชิกของกลุ่ม
 - 5.2 ทัศนคติที่มีต่อสิ่งบางสิ่ง หรือความทรงจำในจิตใจ ซึ่งถูกสร้างขึ้น
 - 5.3 ความคิดหรือแนวคิด
6. สิ่งที่ปรากฏชัด สังกะสีได้ง่าย (Editorial Staff, 1976: 1128 อ้างถึงใน รวมพล สายอรุณ, 2541: 4)

รวมพล สายอรุณ (2541: 4-5) ให้นิยามคำว่า “ภาพลักษณ์” หมายถึง ภาพที่บุคคลมีในใจที่สะท้อนสิ่งต่างๆ หรือคน หรือกลุ่มออกมา โดยสามารถแยกออกได้เป็น ภาพลักษณ์ที่เป็นรูปธรรม เช่น ลักษณะภายนอกที่สังเกตเห็นได้ สัมผัสได้ และภาพลักษณ์ที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ทัศนคติ

ความคิด หรือความเชื่อซึ่งสัมผัสไม่ได้ ที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้นๆ โดยไม่จำเป็นว่าจะต้องตรงตามความเป็นจริงเสมอไป

ก. ภาพลักษณ์ด้านรูปธรรมของชายรักร่วมเพศ

เพ็ญมาศ กำเหนิดโทน (2528: 42) ศึกษาภาพลักษณ์ภายนอกของเกย์ตามความคิดของครู พบว่า พวกครูจะคิดว่าภาพลักษณ์ภายนอกของเกย์คือ

1. ท่าทางนุ่มนวล เลือกลงเป็นอันดับแรก 80 คน
2. ร้องกรีดกรีดมีจริต เลือกลงเป็นอันดับแรก 73 คน
3. มีแฟนเป็นผู้ชายด้วยกัน เลือกลงเป็นอันดับแรก 17 คน
4. แต่งตัวเป็นผู้หญิง เลือกลงเป็นอันดับแรก 10 คน
5. แต่งหน้าทาปาก เลือกลงเป็นอันดับแรก 6 คน

รวมพล สายอรุณ ได้แบ่งรูปแบบการแสดงออกภายนอกของเกย์ตามลักษณะภายนอกเป็น 4 รูปแบบในการศึกษาภาพลักษณ์เกย์ในสายตานักศึกษา คือ

1. พวกที่มีภาพลักษณ์ “เหมือนผู้ชายแท้”
2. พวกที่มีภาพลักษณ์ “ไม่โจ่งแจ้งว่าเป็นเกย์” มีภาพลักษณ์เป็นผู้ชายแต่แสดงกิริยาคล้ายผู้หญิง ไม่ปรากฏชัดเจนว่าเป็นเบง เป็นมีลักษณะท่าทางนุ่มนวลมีพิศปติ เรียบร้อยพิศปติ แต่งตัวเนี้ยบพิศปติ
3. พวกที่มีภาพลักษณ์ “โจ่งแจ้งว่าเป็นเกย์” แสดงออกอย่างเต็มที่ คือมีลักษณะ แสดงอาการต้งตึง พุดจากรีด กรีด แต่งหน้าทาปาก และแต่งตัวเป็นผู้หญิง
4. พวกที่มีภาพลักษณ์ “เหมือนผู้หญิงแท้” คือ มีการผ่าตัดแปลงเพศและเสริมทรวงอก (2541: 9-10)

ผลการศึกษาของเขาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มองว่า ภาพลักษณ์ภายนอกของเกย์คือเหมือนผู้ชายทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 76.8% (อ้างแล้ว: 128)

ข. ภาพลักษณ์ด้านนามธรรมของชายรักร่วมเพศ

Alex Thio ให้ภาพลักษณ์ด้านนามธรรมของชายรักร่วมเพศไว้ ดังนี้

1. ชอบเด็ก ชอบลวนลาม หรือล่อลวงเด็ก
2. มีอารมณ์แปรปรวน ไม่แน่นอน เดียวดีเดี๋ยวร้าย

3. มีอารมณ์รุนแรง ก้าวร้าว มักเป็นชาวอยู่เสมอว่า เกย์ฆ่าคู่ขาเพราะความหึงหวง
4. เป็นพวกวิตถาร หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ผิดปกติ ชัดกับธรรมชาติ
5. มีความต้องการทางเพศมากกว่าคนปกติ ผักไฟทางเพศ
6. เป็นผู้แพร่เชื้อเอดส์ (อ้างถึงใน รวมพล สายอรุณ, 2541:11)

รวมพล สายอรุณ นำข้อมูลของ Thio เป็นกรอบในการศึกษาภาพลักษณ์เกย์ด้านนามธรรมในสายตานักศึกษา พบว่า นักศึกษาเห็นว่า เกย์คือ ผู้ที่มีอารมณ์แปรปรวนมากกว่าคนปกติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาคือ ภาพว่าเกย์วิตถารมากกว่าปกติ ร้อยละ 63.8 และมีอารมณ์รุนแรงมากกว่าปกติ ร้อยละ 59.7 (2541: 128)

รุ่งกานดา พงศ์ธรรกุลพานิช ศึกษาถึงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับรัก-ร่วมเพศ พบว่า

1. นักเรียนส่วนใหญ่ (85.1%) มีความเห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การเป็นรักร่วม-เพศชายแสดงถึงความเจ็บป่วยทางจิตควรได้รับการรักษา
2. นักเรียนส่วนใหญ่ (72.6%) มีความเห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า พวกรักร่วมเพศชายมักมีปัญหาทางอารมณ์ เช่น มีอารมณ์แปรปรวนง่ายกว่าปกติ
3. นักเรียนส่วนใหญ่ (67.3%) มีความเห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า พวกรักร่วมเพศชายเป็นปัญหาสังคม
4. นักเรียนส่วนใหญ่ (60.1%) มีความเห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ในชีวิตบั้นปลายของพวกรักร่วมเพศชายมักพบกับความโดดเดี่ยว ว้าเหว่
5. นักเรียนส่วนใหญ่ (57.2%) มีความเห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า พวกรักร่วมเพศชายไม่ควรเป็นผู้นำชุมชนหรือสังคม
6. นักเรียนส่วนใหญ่ (43.3%) มีความเห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การติดต่อกับพวกรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ และอีก 28.6% ตอบว่า ไม่แน่ใจ (2530: 43, 49, 54-55)

กิ่งรัก อิงคะวัต ศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการบริโภคและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของกลุ่มชายรักชาย (เกย์) ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มชายรักชาย หรือเกย์ มีรูปแบบการใช้ชีวิต 6 รูปแบบ ดังนี้

1. Homey Gay Lifestyle เป็นรูปแบบการใช้ชีวิตที่ชอบทำกิจกรรมในบ้านและกิจกรรมทางศาสนา รวมทั้งกิจกรรมเพื่อความรู้อย่างเช่น ปักต้นไม้ เข้าครัว พักผ่อนอยู่บ้านในวันหยุด ชอบทำบุญ และนั่งสมาธิบ้าง นอกจากนี้ยังชอบเข้าห้องสมุด และชมนิทรรศการต่างๆ

2. Night Going Gay Lifestyle เป็นรูปแบบการใช้ชีวิตที่ชอบเที่ยวกลางคืน ชอบเดินราตรี ดื่มเหล้า เพราะคิดว่าไม่ใช่เรื่องเสียหาย คิดว่าการชู้ชิตินินทาเป็นเรื่องสนุกปาก มีความเห็นว่ายายาเสพติด ยาอี เป็นสิ่งคลายเครียด มองว่า สินค้าไทยไม่มีคุณภาพ

3. Obviously Gay Lifestyle เป็นรูปแบบการใช้ชีวิตที่นิยมแต่งตัวแฟชั่น เป็นผู้หญิงบ้าง บางโอกาส มักเปลี่ยนคู่นอนบ่อย และให้ความสำคัญกับรูปร่างหน้าตาของผู้ที่จะมาเป็นแฟนด้วยสนใจเรื่องสวยๆ งามๆ คิดว่าผู้ชายสามารถแต่งหน้าอ่อนๆ ได้ และคิดว่าการแต่งตัวแปลกๆ เวอร์ๆ ดูเท่ ชอบกิจกรรมการพนันบ้าง กลุ่มนี้พร้อมให้ความร่วมมือกับกิจกรรมเกย์ หรือนิทรรศการเกย์เป็นอย่างดี

4. Trendy Gay Lifestyle เป็นรูปแบบการใช้ชีวิตที่สนใจในความก้าวหน้าของชีวิต และความก้าวหน้าของวิทยาการใหม่ๆ ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ให้ความสำคัญกับการติดต่อสื่อสาร เช่น ขาดอุปกรณ์ติดต่อสื่อสารไม่ได้ ชอบลองของใหม่ รักอิสระ เป็นตัวของตัวเองสูง แต่ขณะเดียวกันก็มีกลุ่มเพื่อนเหนียวแน่น

5. Conservative Gay Lifestyle เป็นรูปแบบการใช้ชีวิตที่นิยมใช้ชีวิตแบบระมัดระวังตัว เช่น ตระหนักถึงการออม มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเอดส์เป็นอย่างดี และมีความคิดเห็นว่ายูคใหม่ไม่ควรแสดงออกมาก และเห็นว่าสิทธิเสรีภาพของเกย์ไทยยังจำกัดอยู่

6. Healthy Gay Lifestyle เป็นรูปแบบการใช้ชีวิตที่นิยมใช้ชีวิตอย่างคำนึงถึงสุขภาพ มีกิจกรรมด้านกีฬา ออกกำลังกาย เล่นกล้าม มีความใส่ใจในการรักษาสุขภาพให้ดี หลีกเลี่ยงอาหารไขมัน น้ำตาลสูง พิถีพิถันการแต่งกาย มีกิจกรรมการท่องเที่ยวสูง ชอบเที่ยวต่างจังหวัดและต่างประเทศ (2542: 97-98)

กึ่งรัก อิงคะวัต ยังกล่าวอีกว่า การที่สังคมส่วนใหญ่มองภาพรวมของเกย์ว่า กระตือรือร้น ชอบเที่ยวกลางคืน ชอบนินทา อาจมาจากรูปแบบการใช้ชีวิตแบบ Obviously Gay Lifestyle และ Night Going Gay Lifestyle ที่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย สะท้อนภาพลักษณ์ด้านลบออกมาอย่างเห็นได้ชัด จึงเป็นเสมือนตัวแทนรูปแบบการดำเนินชีวิตของเกย์ ทั้งๆ ที่มีรูปแบบอื่นๆ อีก แต่ถูกมองข้ามไป ไม่ได้ถูกนำเสนอสู่สังคม (อ้างแล้ว: 105)

คมชัดตร วุฒิโรจน์ กล่าวถึง ลักษณะนิสัยของเกย์ไทยไว้ดังต่อไปนี้ (2534: 74-75 อ้างถึงใน รักใจ จินตวิโรจน์, 2541: 23-24)

1. ไร้เอกภาพ เกย์ไทยยังขาดการรวมกลุ่ม และไม่มีองค์กรเกย์ใดๆ พอที่จะประสานเกย์ทุกกลุ่มให้มาร่วมมือกัน เพื่อดำเนินกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม เหมือนเช่นองค์กรเกย์ในต่างประเทศ ซึ่งอาจเป็นเพราะเกย์ไทยไม่ถูกต่อต้าน หรือถูกละเมิดสิทธิเหมือนเกย์ในต่างประเทศ เกย์ไทยยังไม่มีอิสระในการดำรงชีวิต มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย

2. ทักษะในเรื่องความรัก เกย์ไทยส่วนมากจะนิยมรักผู้ชายแท้ ถึงขนาดทุ่มเทเงินทองจนแทบหมดตัว ทั้งนี้เพราะทักษะที่ว่า หากเกย์ชอบกับเกย์จะถูกเพื่อนฝูงยั่วเย้า ผิดกับเกย์ต่าง-ประเทศที่มักจะนิยมชมชอบเกย์ด้วยกันเอง เพราะถือว่าจะมีแต่พวกเดียวกันที่เข้าใจและเห็นใจกันเอง ฉะนั้น เรื่องอกหักจึงมักเกิดขึ้นกับเกย์ไทย แต่ไม่ค่อยเกิดกับเกย์ต่างประเทศ

3. ใช้ความเป็นผู้ชายบังหน้า เกย์ไทยจำนวนไม่น้อย โดยเฉพาะในระดับชนชั้นกลางถึงระดับชั้นสูง มักใช้วิธีแต่งงานเพื่อหนีตัวเอง คู่ที่ภรรยาทนพฤติกรรมเกย์ของสามีไม่ได้ก็ต้องเลิกร้างต่อกัน บางคู่ก็ต้องอดทนอยู่เพื่อรักษาเกียรติของวงศ์ตระกูล

4. ทักษะในการเปลี่ยนคู่ จากประวัติศาสตร์ของเกย์ไทยที่มักจบลงด้วยความเศร้าสลด ทำให้เกิดทัศนคติในหมู่เกย์ไทยว่า “ไม่มีรักแท้ให้กับเกย์” ดังนั้น เกย์ไทยจึงไม่จริงจังกับความรักรักจนทำให้สังคมมองว่า เกย์ไม่จริงจัง และเป็นพวกล่าส่อนทางเพศ ทำให้เกย์รุ่นหลังๆ เกิดลัทธิเอาอย่าง เพราะกลัวผิดหวังจนกลายเป็นลักษณะของเกย์ไทย

5. มีความสามารถสูง เกย์ไทยได้บุกเบิกให้สังคมเห็นความสามารถ เช่น เป็นเจ้าแม่วงการเสริมสวย เป็นนางแบบอันลือชื่อ เป็นนักร้องที่มีแฟนคลั่งไคล้ทั่วประเทศ เป็นโฆษกและนักแสดงที่ประสบความสำเร็จ ฯลฯ นอกจากนี้ เกย์แต่ละคนต่างก็มีวิชาชีพตามความถนัด เพื่อสร้างฐานะและบำเรอความสุขให้กับตนเองด้วยความสามารถของพวกเขาที่แทรกอยู่ในทุกวงการ ทำให้ผู้คนต่างยอมรับในความสามารถ จนเป็นลักษณะของเกย์ไทยประการหนึ่ง

● องค์ประกอบและการก่อตัวของภาพลักษณ์

องค์ประกอบของภาพลักษณ์ อาจแยกได้ 4 ส่วน ซึ่งจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันจนไม่สามารถแยกออกเป็นส่วนๆ ได้อย่างเด็ดขาด และจะผสมผสานกันเป็นภาพของโลกที่บุคคลได้ประสบมา

1. องค์ประกอบเชิงการรับรู้ เป็นสิ่งที่บุคคลได้จากการสังเกตโดยตรง สิ่งที่ถูกสังเกตนั้นจะนำไปสู่การรับรู้ (Cues) หรือมีสิ่งที่ถูกรับรู้ที่นั่นเอง ซึ่งอาจจะเป็นบุคคล สถานที่ เหตุการณ์ ความคิด หรือวัตถุสิ่งของต่างๆ เราจะได้ภาพสิ่งแวดล้อมต่างๆ โดยการผ่านการรับรู้

2. องค์ประกอบเชิงความรู้ ได้แก่ ภาพลักษณ์ที่เป็นความรู้เกี่ยวกับลักษณะประเภท ความแตกต่างของสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการสังเกตสิ่งที่ถูกรับรู้
3. องค์ประกอบเชิงความรู้สึก ได้แก่ ภาพลักษณ์ที่เกี่ยวกับความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เป็นสิ่งที่เกี่ยวพันกับความรู้สึกผูกพัน ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบ
4. องค์ประกอบเชิงการกระทำ เป็นภาพลักษณ์ที่เกี่ยวกับความมุ่งหมายหรือเจตนาที่จะเป็นแนวทางปฏิบัติตอบโต้สิ่งเร้า นั้น อันเป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเชิงความรู้และเชิงความรู้สึก

ลักษณะการก่อตัวของภาพลักษณ์จะเริ่มจากมีสิ่งที่ถูกสังเกต หรือสิ่งที่ถูกรับรู้ ซึ่งอาจเป็นบุคคล สถานที่ เหตุการณ์ ความคิด หรือวัตถุสิ่งของต่างๆ ผ่านเข้ามาทางช่องทางการรับรู้ อันได้แก่ การรับสัมผัสทั้งห้าของบุคคลอาจเป็นการสังเกตจากประสบการณ์โดยตรงหรือโดยอ้อมที่ผ่านสื่อในรูปแบบต่างๆ จากข้อมูลที่ได้จากการสังเกตที่ผ่านมาโดยกระบวนการของการรับรู้ ซึ่งจะต้องมีการให้ความหมายแก่สิ่งที่ถูกสังเกตด้วยนั้น นำไปสู่การสร้างความรู้ ซึ่งมีการแยกแยะตามลักษณะประเภทและความแตกต่างของสิ่งต่างๆ นั้น เป็นความรู้ที่สร้างขึ้นจากการตีความและให้ความหมายด้วยตัวเอง แต่สิ่งที่ถูกสังเกต หรือความรู้ที่สร้างขึ้นเองนี้จะเกี่ยวพันกับพื้นฐานประสบการณ์เดิม เช่น ทักษะ ค่านิยม เกิดเป็นความรู้สึกต่อสิ่งที่ถูกสังเกตนั้น แสดงออกมาในรูปความผูกพัน ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบ และความรู้สึกนี้เป็นความรู้สึกที่มีความพร้อมที่จะแสดงออกเป็นการกระทำที่มีทิศทางด้วย (Kenneth Boulding, 1961: 1-6 อ้างถึงใน วิวิธต์ แสงดาวฉาย, 2531: หน้า 11-12)

- ภาพลักษณ์ของชายรักร่วมเพศในสื่อมวลชน

ภาพลักษณ์เกิดจากการที่บุคคลรับรู้เรื่องราวต่างๆ ทั้งจากประสบการณ์ตรงและอ้อม ซึ่งในปัจจุบัน สื่อมวลชนนับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการให้ประสบการณ์ทางอ้อมแก่คนในสังคมที่เป็นผู้รับสาร เป็นตัวกลางเชื่อมผู้รับสารจำนวนมากกับเรื่องราวที่เกิดในโลกที่ผู้คนไม่สามารถรับรู้ได้ด้วยตัวเองหรือโดยตรง โดยเรื่องราวต่างๆ จะผ่านการตีความและคัดเลือกจากสื่อมวลชนก่อน ฉะนั้น สื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลสามารถสร้างภาพลักษณ์ของสิ่งต่างๆ ให้กับผู้รับสาร โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์จะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้อ่านให้มือคิด และลำเอียงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สามารถกำหนดให้ผู้อ่านมีความเห็นว่าประเด็นข่าวหนึ่งข่าวใดสำคัญกว่าข่าวประเด็นอื่นๆ ได้ (ขวัญเรือน กิติวัฒน์, 2530: 48-52 อ้างถึงใน จิตราภรณ์ วนัสพงศ์, 2539: 22) ดังนั้น ในการรับ

รูปภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศ หนังสือพิมพ์จึงเป็นแหล่งประสบการณ์ทางอารมณ์ทางอ้อมของผู้อ่านที่ไม่เคยรู้จักบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

นที ธีระโรจนพงษ์ แสดงความเห็นว่ ภาพของชายรักชายที่ปรากฏในสื่อมวลชนมักเป็นเชิงตลกขบขัน และมุ่งเน้นไปทางกลุ่มแปลงเพศ หรือเลียนแบบเพศหญิง และสร้างตัวละครให้ดูจัดจ้าน อันเป็นการเสนอภาพลักษณ์กลุ่มชายรักร่วมเพศเพียงมุมมองเดียว ทั้งที่ในกลุ่มมีความแตกต่างหลากหลาย (สัมภาษณ์: 20 มกราคม 2542 อ้างถึงใน กิ่งรัก อิงคะวัต, 2542: 6) ซึ่งตรงกับที่วิทยา นาควัชระ กล่าวว่ ปัจจุบันสื่อมวลชนมักจะเสนอภาพลักษณ์ของชายรักร่วมเพศในเชิงตลกขบขัน ดูเป็นเรื่องปกติ (สัมภาษณ์: 25 กุมภาพันธ์ 2542 อ้างถึงใน กิ่งรัก อิงคะวัต, 2542: 6)

Peter A. Jackson มีความเห็นว่ ภาพลักษณ์ของชายรักร่วมเพศในสังคมไทยมักเป็นในลักษณะชายกลางคนที่มีการคล้ายผู้หญิงกับเด็กหนุ่ม ส่วนหนึ่งอาจมาจากการที่สื่อมวลชนมักนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตของปาน บุณนาค และดร. เสรี วงษ์มณฑา (1995: 149)

ในส่วนภาพลักษณ์ “กะเทย” Peter A. Jackson พบว่ สังคมไทยมักจะวิพากษ์วิจารณ์กะเทยมากกว่าเกย์ เนื่องจากสามารถสังเกตเห็นได้ง่ายกว่า และเกย์ส่วนใหญ่จะไม่แสดงตัวต่อสาธารณะ กะเทยจึงตกเป็นเป้าหมายในการวิพากษ์วิจารณ์เพียงกลุ่มเดียว (68) และหนังสือพิมพ์ก็มักนำเสนอแบบฉบับของกะเทยว่ เป็นพวกมักมากในกามและประกอบอาชีพโสเภณี (189) เป็นพวกชอบไฉ้อวด เสียงดัง ประหลาด ไม่มีวัฒนธรรม เห็นแก่ตัว และเป็นเสมือนอาชญากร ทำให้พวกกะเทยถูกมองในด้านลบ และคนในสังคมบางคนก็แสดงอาการหมั่นไส้ หรือเกลียดชังกะเทย รวมไปถึงพวกเกย์จำนวนมากก็ยังมีความเห็นว่ กะเทยมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดีในสังคมไทยและทำให้สังคมหมดความนับถือในกลุ่มชายรักร่วมเพศ (200)

นอกจากนั้น การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณมักจะนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับกะเทย หรือชายที่มีแต่งตัวเลียนแบบเพศหญิง โดยมักจะมีโทนในการนำเสนอไปในทางหยอกล้อ ไม่จริงจัง และมักจะออกไปในแนวล้อเลียน ตลกขบขันเป็นส่วนใหญ่ เช่น ในช่วงยุค 1970 รูปถ่ายของปาน บุณนาคซึ่งเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในงานสังคมในกรุงเทพฯช่วงนั้นและแต่งตัวหรูหราเลียนแบบผู้หญิง เป็นที่สะดุดตาแก่ผู้ที่ได้พบเห็น มักจะได้ลงในหน้าข่าวสังคมของหนังสือพิมพ์อยู่เสมอๆ ตัวอย่างเช่น ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 27 ตุลาคม ค.ศ. 1971 ได้ตีพิมพ์ภาพของ ปาน บุณนาคนั่งคุกเข่าและสายตาของเขามองขึ้นฟ้า

ด้านหลังเขามีกะเทยอีกเจ็ดคนนั่งอยู่ โดยมีคำบรรยายภาพเขียนไว้ใจความดังนี้คือ หากชาติหน้ามีจริง ขอให้เกิดมามีหน้าอก (Peter A. Jackson & Nerida M. Cook, 1999: 231)

E.G. Allyn และ Samorn Chaiana ตั้งข้อสังเกตว่า ในระยะหลัง บ่อยครั้งที่กลุ่มชายรักร่วมเพศ โดยเฉพาะกะเทยจะได้รับการนำเสนอจากสื่อมวลชนในด้านที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น ในฐานะเป็น “ฮีโร่” (Hero) กรณีข่าวเกี่ยวกับ “น้องต๋ม” ปริณญา เกียรติบุษบา นักมวยที่มีสถิติชนะน็อกคู่ต่อสู้ถึง 18 ครั้งจากจำนวน 22 ครั้งที่ชกแข่งขันภายในระยะเวลาสองปี (ถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2541) โดยช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2541 เมื่อน้องต๋มไม่ยอมถอดเสื้อคลุมเพื่อขึ้นชั่งน้ำหนัก สื่อมวลชนก็นำเสนอข่าวนี้และคอยติดตามรายงานข่าวการขึ้นชกของน้องต๋มในเวลาต่อมา ซึ่งเป็นการแข่งขันชกมวยที่มีผู้ชมมากที่สุดครั้งหนึ่ง เมื่อน้องต๋มที่ขณะนั้นอายุ 16 ปี ได้รับชัยชนะเหนือคู่ต่อสู้ที่ปรมาสน้องต๋มไว้ว่าไม่ใช่ผู้ชายแท้ และน้องต๋มเข้าไปหอมแก้มคู่ต่อสู้หลังการแข่งขัน สื่อมวลชนก็นำเสนอภาพดังกล่าวต่อมาอีกหลายสัปดาห์

ตัวอย่างอื่นๆ ของการนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักร่วมเพศในรูปแบบที่แปลกไปจากเดิม ได้แก่ การนำเสนอข่าวนักกีฬาบอลเลย์บอลที่เป็นกะเทยในทีม “สตรีเหล็ก” ซึ่งคว้าตำแหน่งชนะเลิศการแข่งขันบอลเลย์บอลประเภททีมชายในกีฬาแห่งชาติ “ปากน้ำโพเกมส์” เมื่อกลางปี พ.ศ. 2539 โดยนักกีฬากลุ่มนี้ตกเป็นข่าวใหญ่ในหน้าหนังสือพิมพ์ เมื่อผู้ใหญ่ในวงการกีฬาไม่อนุญาตให้พวกเขาลงแข่งขันในกีฬาระดับนานาชาติในนามของประเทศ เพราะเกรงกันว่าจะสร้างความเสื่อมเสียแก่ประเทศชาติ เรื่องราวของทีมบอลเลย์บอลกลุ่มนี้ได้รับการนำเสนออย่างเห็นใจจากสื่อมวลชน และตัวพวกเขาเองก็แสดงความรู้สึกเสียใจที่ไม่มีโอกาสพิสูจน์ความสามารถของพวกเขาอีกครั้ง นอกจากนี้ สื่อมวลชนยังให้ความสนใจเรื่องของชายแปลงเพศที่เคยมีตำแหน่งเป็นนางงามสาวประเภทสอง แต่เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ จึงหันมาประกอบอาชีพใช้แรงงานแบกข้าวสารเมื่อช่วงกลางปี 2541 และในช่วงเวลาเดียวกันนั้น หนังสือพิมพ์ก็นำรูปของนางงามไทยและมีสอาคาซ่าร์ลงคู่กัน และเขียนบรรยายใต้ภาพเป็นเชิงคำถามว่า นางงามคนใดสวยกว่ากัน (1999: 122-123)

แบบฉบับ (Stereotype)

- ความหมายของแบบฉบับ (Stereotype)

Miller (1982) กล่าวว่า มีผู้ให้นิยามความหมายของแบบฉบับมากมาย โดยส่วนใหญ่หมายถึง ความเชื่อของคนส่วนมากเกี่ยวกับลักษณะนิสัย บุคลิก หรือความประพฤติของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง (อ้างถึงใน Jacques-Philippe Leyen et al., 1994: 11) ซึ่งอาจเกิดจากการที่สื่อมวลชนนำเสนอภาพลักษณ์ด้านใดด้านหนึ่งซ้ำๆ ซากๆ จนก่อให้เกิดคุณลักษณะหรือลักษณะแบบใดแบบหนึ่งต่อบุคคลที่ถูกล่ามถึงในสื่อมวลชนนั้นในสายตาผู้อ่าน เช่น ชาวไทยเป็นชนชาติที่ขี้เหนียว หรือคนญี่ปุ่นขยัน จนทำให้ผู้อ่านเชื่อและจัดคนกลุ่มนั้นให้มีลักษณะเช่นนั้นเสมอไป กระบวนการตัดสินใจนี้ เรียกว่า “แบบฉบับ” (จิตราภรณ์ วนัสพงศ์, 2539: 22)

David J. Stang (1981: 150-155) กล่าวถึงแนวคิดเรื่อง “แบบฉบับ” ในทางจิตวิทยาไว้ว่า วิธีการหนึ่งที่เราจะจัดระเบียบข้อมูลให้เป็นกลุ่มๆ ได้ สามารถกระทำได้โดยการแยกสิ่งๆ ที่เหมือนกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน เมื่อเรารู้สิ่งใหม่ เราจะวิเคราะห์ลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพของสิ่งนั้น ประเมินคุณภาพของสิ่งนั้นโดยวัดจากความรู้สึกของตัวเอง แล้วพยายามจัดมันเข้าประเภท เช่น เห็นสัตว์ตัวหนึ่งที่คล้ายแมว แต่ดูไปแล้วคล้ายกับสุนัขมากกว่า เราก็จะตัดสินใจจัดสัตว์ตัวนั้นเข้ากลุ่ม “สุนัข” และเรียกมันว่า “สุนัข” (อ้างถึงใน จิตราภรณ์ วนัสพงศ์, 2539: 23)

นอกจากนั้น กลุ่มหรือประเภทที่มีอยู่เดิมยังมีอิทธิพลต่อสิ่งใหม่ที่เรพบเห็นอีกด้วย เช่น เมื่อเราเห็นสัตว์ตัวหนึ่งมีขนยาวรุงรัง คนเรามักจะมีความเชื่อเดิมว่า สัตว์ที่มีขนยาวรุงรังจะมีกลิ่นเหม็น เราก็จะสรุปทันทีว่า สัตว์ที่มีขนรุงรังตัวที่เราพบมีกลิ่นตัวเหม็นโดยยังไม่ได้พิสูจน์ว่าจริงหรือไม่ กระบวนการตัดสินใจดังกล่าวเรียกว่า “แบบฉบับ” (จิตราภรณ์ วนัสพงศ์, 2539: 23-25)

กาญจนา แก้วเทพ (2541: 42-43) ให้ความหมายของแบบฉบับ หรือ การสรุปเหมารวม (Stereotype) ว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของทัศนคติที่คนกลุ่มหนึ่งมีภาพลักษณ์ของคนอีกกลุ่มหนึ่งอย่างเหมารวมๆ กัน เช่น คนกรุงเทพฯจะมีทัศนคติว่าคนใต้ใจดำ ส่วนคนเหนือก็จะมองว่าคนกรุงเทพฯ หลอกหลวงเก่ง คนอีสานเห็นว่าคนใต้รักพวกพ้อง เป็นต้น ทัศนคติดังกล่าวนั้นอาจจะออกมาทางบวก ทางลบ หรือทั้งบวกและลบผสมกัน เช่น เรามักจะมีทัศนคติเหมารวมต่อหมอในทางบวก (เช่น เป็นคนเก่ง ฉลาด รวย) มีทัศนคติเหมารวมต่อนักการเมืองในทางลบ (เช่น หลอกหลวง เห็นแก่ตัว

พูดจาเชื่อถือไม่ได้) มีทัศนคติต่อครูใหญ่สาวที่หนักผู้อุทิศตัวให้แก่ลูกศิษย์ในทางบวกและลบผสมกัน (เป็นลบต่อความเป็นสาวที่หนัก แต่เป็นบวกในแง่การอุทิศตนต่อศิษย์)

ดังนั้น กล่าวสรุปได้ว่า แบบฉบับ คือ ความเชื่อ ความคาดหวังล่วงหน้า ซึ่งบุคคลจะคิด รู้สึก ประพฤติปฏิบัติ แบบฉบับทำให้เราคาดเดาถึงบางสิ่งบางอย่างที่เราเพิ่งได้ค้นพบ โดยนำไปเปรียบเทียบกับสิ่งที่เหมือนกับที่เราเคยพบมาก่อน โดยเรามักไม่ตรวจสอบให้แน่ชัดเสียก่อน ซึ่งบ่อยครั้งที่แบบฉบับในใจของเราอาจจะคลาดเคลื่อน ดังนั้น จึงถือได้ว่า แบบฉบับเป็น “อคติ” (Prejudice) รูปแบบหนึ่ง (จิตราภรณ์ วนัสพงศ์, 2539: 23-25)

ในทัศนะของนักสังคมวิทยา แบบฉบับนั้นไม่ว่าจะเป็นทางบวกหรือทางลบก็ตามล้วนแต่เป็นอันตรายทั้งสิ้น เพราะเป็นทัศนคติที่เกิดมาจากอคติ และมีผลทำให้เราด่วนสรุปอะไรเร็วเกินไป สรุปอะไรเกินเลยจากข้อมูลที่มีอยู่ มองข้ามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเอาความนึกคิดที่มีต่อกลุ่มมาประเมินค่าอย่างปราศจากการจำแนกแยกแยะ

การเปลี่ยนแปลงแบบฉบับเป็นไปค่อนข้างยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากเรามีข้อมูลที่สร้างแบบฉบับของสิ่งหนึ่งน้อยเท่าไร มันก็ยังมีอิทธิพลสูงกว่าข้อมูลที่ได้มาในภายหลังมากขึ้นเท่านั้น อิทธิพลนี้เรียกว่า Prior-Entry Effect อีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้แบบฉบับไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ง่ายเพราะ การที่แบบฉบับเดิมนั้นได้รับการตอกย้ำให้แน่ใจบ่อยครั้งเช่น พบสัตว์ที่มีขนรุงรังและตัวเหม็นบ่อยๆ เราก็มีแนวโน้มจะเลือกรับข้อมูลที่ตอกย้ำ หรือสอดคล้องกับแบบฉบับเดิมในใจของเรา และมักจะขจัดข้อมูลที่ไม่สอดคล้องกับความรู้อื่นๆ

อย่างไรก็ดี ทฤษฎีจิตวิทยาสังคมเชื่อว่า แบบฉบับเกิดจากการรับรู้ จึงย่อมสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยผ่านการเรียนรู้ โดยให้ความรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ เช่น ชาวอเมริกันในช่วงอายุ 60 ปีเศษจำนวนมาก ที่เคยผ่านสงครามสู้รบกับชาวเยอรมันและญี่ปุ่นสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง พวกเขาเคยมีทัศนคติด้านลบต่อชาวอเมริกันที่สืบเชื้อสายมาจากญี่ปุ่นหรือเยอรมัน แต่กลับมองว่าชาวรัสเซียเป็นพันธมิตร แต่ปัจจุบัน สถานการณ์ทางการเมืองได้พลิกผันไป ศัตรูในอดีตได้กลายเป็นพันธมิตร ทัศนคติของกลุ่มชาวอเมริกันกลุ่มนี้จึงเปลี่ยนแปลงไปจากหน้ามือเป็นหลังมือ เพราะการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ที่มีส่วนสัมพันธ์ระหว่างประเทศนั่นเอง (จิตราภรณ์ วนัสพงศ์, 2539: 23-25)

- สื่อมวลชนกับการสร้างแบบฉบับ

กาญจนา แก้วเทพ (2541: 42-43) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างการสรุปเหมารวมหรือแบบฉบับกับสื่อมวลชนไว้ว่า ในด้านหนึ่งสื่อมวลชนก็เป็นกลไกในการสร้างและการถ่ายทอดการสรุปเหมารวม หรือแบบฉบับต่างๆ อยู่ตลอดเวลา ดังที่มิงงานวิจัยจำนวนมากพบว่า ทุกครั้งที่มีการพูดถึงปัญหาเสพติด ทุกคนจะคิดถึงกลุ่มวัยรุ่นว่าเป็นกลุ่มคนที่ใช้ยาประเภทนี้ เมื่อมีการพูดถึงโรคเอดส์ ทุกคนจะคิดถึงกลุ่มรักร่วมเพศ ฯลฯ ภาพของคนสลัม กรรมกร มอเตอร์ไซด์รับจ้างจะถูกสร้างและถ่ายทอดทัศนคติผ่านสื่อมวลชนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจิตราภรณ์ วันสพงศ์ (2539: 26) ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ข้อมูลหรือข่าวสารที่ปรากฏในสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ หรือโทรทัศน์นั้น จะเป็นข้อมูลที่ผ่านการปรุงแต่งและคัดเลือกมาแล้ว เข้าใจง่าย และมักนำเสนอข่าวหรือข้อเท็จจริงในรูปของการสรุป ทำให้ผู้อ่านได้ข้อสรุปเบื้องต้นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และบังเกิดภาพคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

นอกจากนั้น ในการสร้างศิลปะบางอย่าง เช่น การสร้างละครแบบ sit-com (ซึ่งใช้เวลาสั้นๆ ในการนำเสนอ) การสร้างภาพยนตร์ การสร้างภาพยนตร์โฆษณา มิวสิควิดีโอ เราก็จะพบว่า ฝ่ายผู้สร้างงานจำเป็นต้องอาศัยความรู้เรื่องการสรุปเหมารวมมาเป็นรูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาสาระที่ต้องการอยู่ตลอดเวลา ภาพของผู้ร้ายในหนังไทยจะต้องเป็นชายร่างใหญ่ หนวดเครารุงรัง เวลายิ้มจะมีลักษณะแสบๆ เสียงหัวเราะ ฯลฯ เพื่อให้ผู้ชมรับรู้ความหมายได้อย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ตาม ในอีกด้านหนึ่ง เราก็อาจจะเห็นวิธีการนำเสนอที่สลายอคติแบบสรุปเหมารวม หรือแบบฉบับ เราอาจจะพบฆาตกรในหนังฮอลลีวู้ดที่มีหน้าตาหล่อเหลากว่าพระเอก หรือพบพระเอกหน้าตาน่าเกลียด มิงงานโฆษณาของโทรทัศน์ชุดหนึ่งที่มีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นสำนึกของคนเรื่องการสรุปเหมารวมอย่างตรงๆ โดยสร้างให้ชายขี่มopedมอเตอร์ไซด์ไล่หลังคนขี่รถยนต์คันหนึ่งมาติดๆ ฉากสุดท้ายจบด้วยเรื่องราวที่ว่า ชายขี่มopedมอเตอร์ไซด์ต้องการมาเตือนว่า “ประตुरถยนต์ปิดไม่แน่น” พร้อมกับบทพากย์ที่ว่า “อย่าตัดสินคนเพียงแค่ดูรูปร่างหน้าตาเท่านั้น” เพราะฉะนั้นสื่อจึงมีศักยภาพได้ทั้ง 2 แง่มุมในเรื่องที่เกี่ยวกับการสรุปเหมารวม (กาญจนา แก้วเทพ, 2541: 42-43)

ในด้านทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Albert Bandura อธิบายว่า มนุษย์จะเรียนรู้พฤติกรรมและความเชื่อจากการสังเกต โดยเฉพาะเมื่อพฤติกรรมความเชื่อถูกตอกย้ำบ่อยครั้ง ปรากฏในรูปแบบที่ง่ายต่อการเข้าใจ และได้รับการกระตุ้นส่งเสริม และจากข้อเท็จจริงจำนวนมาก

ที่ปรากฏในสื่อมวลชนมีลักษณะสอดคล้องกับคุณสมบัติดังกล่าว จึงเชื่อได้ว่า ผู้รับสารจะเรียนรู้หรือรับเอาข้อเท็จจริงจากสื่อมวลชน และข้อเท็จจริงนั้นก็จะกลายเป็นความเชื่อและพฤติกรรม (1977 อ้างถึงใน Alexis S. Tan and Kultida Suarchavarat, 1988: 648-654)

จากที่กล่าวมานี้พบว่า แนวคิดเรื่อง “แบบฉบับ” จะสัมพันธ์กับแนวคิดเรื่อง “ภาพลักษณ์” คือ ทั้งภาพลักษณ์และแบบฉบับเป็นสิ่งที่สื่อมวลชนสร้างขึ้น และมีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึก และความเชื่อของผู้รับสาร โดยภาพลักษณ์ของชายรักร่วมเพศที่นำเสนอผ่านทางหน้าหนังสือพิมพ์บ่อยๆ จะก่อให้เกิดเป็นแบบฉบับของชายรักร่วมเพศฝังแน่นในทัศนคติ ความเชื่อ และมีผลต่อพฤติกรรมของผู้รับสารต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศด้วย

- ตัวอย่างแบบฉบับของกลุ่มรักร่วมเพศ

Kenneth J. Neubeck and Mary Alice Neubeck แสดงตัวอย่างของแบบฉบับด้านลบบางส่วนที่สังคมมีต่อกลุ่มรักร่วมเพศไว้ดังนี้

1. เป็นการง่ายที่จะสังเกตได้ว่าผู้ใดมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
2. พวกรักร่วมเพศจะมีการดำเนินชีวิตที่ไร้ศีลธรรม เสเพล
3. กลุ่มรักร่วมเพศจะหมกมุ่นแต่เรื่องกามารมณ์และสำส่อน
4. พวกรักร่วมเพศจะชอบลวนลามผู้อื่นและล่อลวงเด็ก
5. พวกรักร่วมเพศจะเป็นกลุ่มแพร่เชื้อเอชไอวี/เอดส์ (1997: 350-354)

Hilda F. Besner and Charlotte I. Spungun (1995: 19-24) ได้รวบรวมแบบฉบับด้านลบเกี่ยวกับรักร่วมเพศไว้ ดังต่อไปนี้

1. พวกรักร่วมเพศเป็นผู้ป่วยทางจิต
2. พวกรักร่วมเพศเป็นพวกมีความต้องการทางเพศสูงและวิตถาร
3. พวกรักร่วมเพศมักจะประกอบอาชีพบางประเภท เช่น ช่างตัดผม ดีไซน์เนอร์เสื้อผ้า ช่างตกแต่งภายใน
4. พวกรักร่วมเพศไม่สามารถมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นแบบคู่รักเป็นระยะเวลานานๆ ได้
5. พวกรักร่วมเพศมักจะนัดพบกันตามบาร์เล็กๆ หรือร้านอาหาร และมักจะไปเที่ยว Bath House บ่อยๆ
6. พวกรักร่วมเพศและศาสนาเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกัน
7. พวกรักร่วมเพศมีความคิดเห็นคล้ายๆ กัน และมักจะชอบอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

8. ชายรักร่วมเพศชอบล่อลวงเด็ก

Simmons (1969) สอบถามประชาชน 180 คน เกี่ยวกับคุณสมบัติของพวกรักร่วมเพศ โดยให้พวกเขาจัดอันดับลักษณะของพวกรักร่วมเพศจากรายการที่เขาเตรียมไว้ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงแบบฉบับของกลุ่มรักร่วมเพศที่มีอยู่ในใจของพวกเขา ผลปรากฏว่า อันดับหนึ่งคือ มีความผิดปกติทางเพศ คิดเป็น 72% รองลงมาคือ วิดถาวร (52%) ป่วยทางจิต (40%) น่ารังเกียจ (14%) อันตราย (10%) และเป็นบาป (10%)

Staats (1978) ได้สอบถามนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอาร์โซนาให้เลือกคุณลักษณะที่คาดว่าจะมีในพวกรักร่วมเพศ คำตอบที่ได้รับมากที่สุดคือ เป็นคนอ่อนไหว คิดเป็นร้อยละ 48 รองมาคือ มีความเป็นปัจเจกชนต่างจากคนอื่น เฉลียวฉลาด ซื่อสัตย์ มีจินตนาการ เนียบ และซื่อฉลาด (อ้างถึงใน William Paul, 1982: 46-47)

Angela Simon ได้รวบรวมแบบฉบับทั้งด้านบวกและลบของกลุ่มรักร่วมเพศในสายตาของสังคม เพื่อทำการศึกษาความสัมพันธ์ของแบบฉบับและทัศนคติของคนในสังคมไว้ ดังต่อไปนี้ (Gregory M. Herek, ed. 1998: 72)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้านบวก	ด้านลบ
<ol style="list-style-type: none"> 1. ตลก มีอารมณ์ขัน 2. เป็นคนโรแมนติก 3. มั่นใจในตัวเอง 4. อ่อนไหว 5. อ่อนโยน 6. มีความคิดสร้างสรรค์ 7. มีความมุ่งมั่นที่จะยืนด้วยลำแข้งตัวเอง 8. ห่วงใยผู้อื่น 9. สุขภาพ 10. เห็นอกเห็นใจผู้อื่น 11. เฉลียวฉลาด 12. มอบความรักให้แก่คนทุกคน 13. เข้าใจผู้อื่น 14. อิสระ เป็นตัวของตัวเอง 15. ใจกว้าง 16. เป็นมิตรกับทุกคน 17. มีความสุข 	<ol style="list-style-type: none"> 1. รู้สึกอับอายในความเป็นตัวเอง 2. มองว่าตนเองดีกว่าชายหญิงรักต่างเพศ 3. มีความคิดด้านการเมืองเป็นแบบเสรีนิยมสุดขั้ว 4. มีชีวิตที่เหงาและโดดเดี่ยว 5. แสดงบทบาทของเพศตรงข้ามกับตนเองเมื่อมีความสัมพันธ์แบบคู่รัก 6. สับสน 7. มีชีวิตที่ขมขื่น 8. ดื้อดึง ไม่เชื่อฟัง ยากที่จะควบคุมได้ 9. มีอาการป่วยทางจิต 10. ชอบแสดงความรักกับคู่รักในที่สาธารณะ 11. ขาดการควบคุมตนเอง 12. พยายามจะมีเพศสัมพันธ์กับชายหญิงรักต่างเพศ 13. เป็นบุคคลที่น่ากลัว อันตราย 14. สนใจแต่เรื่องของตัวเอง 15. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษทางการเมือง 16. พยายามจะชักจูงให้เด็กมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ 17. ไม่ได้นับถือคริสตศาสนา 18. แพร่เชื้อเอชไอวี/เอดส์ 19. เปิดเผยเรื่องเพศของตนเองมากเกินไป 20. ขาดศีลธรรม 21. มีประสบการณ์เลวร้ายกับเพศตรงข้าม

ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศ

นายแพทย์ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์ จากกรมสุขภาพจิต ได้กล่าวบรรยายในงานอภิปรายเรื่อง “สิทธิหญิงรักหญิง: บทบาทของวงวิชาการและสื่อมวลชน” เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2540 และได้กล่าวถึงความเข้าใจผิดที่คนทั่วไปในสังคมมีต่อกลุ่มรักร่วมเพศพร้อมอธิบายให้ข้อมูลที่ถูกต้อง

นายแพทย์ยงยุทธเริ่มต้นกล่าวถึงประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติว่า ด้วยความเขลา ทำให้เราเคยจัดแบ่งว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นบุคคลที่มีความผิดปกติ หรือแม้แต่ในสมัยหนึ่ง การที่ผู้หญิงจะบริสุทธิ์หรือไม่ ก็กลายเป็นเรื่องของความผิดปกติหรือไม่ปกติเช่นกัน

“แต่นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา เรื่องเหล่านี้ก็ไม่ปรากฏอยู่ในองค์ความรู้ในทางสากลอีกต่อไป เพราะสมาคมจิตแพทย์ของสหรัฐอเมริกาได้ลงมติและประกาศว่า รักร่วมเพศไม่ใช่ความผิดปกติทางจิตใจ ถ้าท่านอ่านหนังสือเล่มไหนบอกว่า รักร่วมเพศเป็นเรื่องผิดปกติ แสดงว่าคนเขียนหนังสือเล่มนั้นต้องมีความหมายอยู่สองอย่าง คือ หนึ่ง เขาไม่ได้ติดตามข้อมูลความรู้เลย สอง เขามืออคติอย่างรุนแรง”

“แต่ประเด็นหลักที่ผมอยากเสนอในวันนี้ก็คือ มีความเข้าใจผิดอะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศอันจะนำไปสู่ความรังเกียจ และเมื่อรังเกียจสิ่งใดก็มักจะมีวิชาเกี่ยวกับสิ่งนั้น ตัวอย่างที่เห็นชัดก็คือ เรายังมีความเข้าใจผิดอย่างมากต่อเรื่องเอดส์ ต่อคนที่เป็โรคเรื้อน หรือแม้แต่คนญวน และคนที่รักเพศเดียวกันก็เช่นกัน” ความเข้าใจผิดดังกล่าวนี้ นายแพทย์ยงยุทธกล่าวว่าเป็นหกข้อด้วยกัน คือ

1. เข้าใจผิดว่ารักร่วมเพศเป็นความวิปริตทางเพศ

“ความจริงคือไม่ใช่ คำว่าวิปริตทางเพศในปัจจุบันมีความหมายเพียงประการเดียวครับ คือ คนที่ได้มาซึ่งความสุขและความพึงพอใจทางเพศด้วยวิธีการที่ทางคมไม่ยอมรับ เช่น ถ้ามองขอบไซ่วัยวะเพศ ชอบมีเพศสัมพันธ์โดยทำร้ายฝ่ายตรงข้าม ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นปัญหาของชายรักร่วมเพศ อย่างไรก็ตาม คนวิปริตทางเพศในความหมายนี้ ก็เกิดขึ้นได้ทั้งคนที่รักเพศเดียวกันและรักเพศตรงข้าม”

2. เข้าใจผิดว่า คนที่รักร่วมเพศต้องมีอารมณ์ฉุนเฉียว ก้าวร้าว ปากจัด

“ผมคิดว่า ความเข้าใจผิดนี้อาจจะมาจากคาแรกเตอร์ของตัวละครบางตัวในละครทีวี แต่จากการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพแล้ว เรื่องนี้ไม่เป็นความจริงโดยสิ้นเชิง ในเชิงวิชาการ ความเข้าใจผิดข้อนี้มักมาจากการศึกษาวิจัยที่มีอคติทั้งสิ้น เช่น ศึกษาวิจัยจากผู้ที่มาขอรับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ แน่นนอนนะครับ คนที่มาหาจิตแพทย์นี่จะต้องมีความคับข้อง ทุกข์ยากในชีวิตอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงไม่อาจกล่าวว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรได้ เราไม่อาจพบความแตกต่างระหว่างคนรักเพศตรงข้ามและคนรักเพศเดียวกันในเรื่องดังนี้ คือ ข้อแรก เขาวนปัญญา ไม่มีใครฉลาดกว่าใคร โง่กว่าใคร ข้อสอง บุคลิกภาพ ไม่มีใครมีบุคลิกภาพแปรปรวนมากกว่าใคร เพราะคนก้าวร้าวมีทั้งที่รักเพศตรงข้ามและรักเพศเดียวกัน คนกามวิตถารก็มีทั้งคนรักเพศเดียวกันและรักเพศตรงข้ามเช่นกัน”

3. เข้าใจผิดว่า คนที่รักเพศเดียวกันจะต้องแสดงออกให้เห็นได้ เช่น หัว กระจุกกระจิก

“รักร่วมเพศเป็นเรื่องพฤติกรรมส่วนตัวของคนเรา ซึ่งจะแสดงพฤติกรรมภายนอกออกมาหรือไม่ ไม่เกี่ยวกันครับ มีคนที่รักร่วมเพศเป็นจำนวนมากที่มีพฤติกรรมภายนอกตามแบบแผนปกติของสังคม”

4. เข้าใจผิด (ในทางบวก) ว่า คนที่รักร่วมเพศจะต้องมีลักษณะพิเศษ เช่น มีอารมณ์ละเมียดละไม เป็นคนเก่ง ฉลาดผิดปรกติ

“นี่ก็ไม่ใช่ความจริงอีกเช่นกันครับ คนที่รักร่วมเพศเป็นคนธรรมดา มีความสามารถต่างๆ นานาเช่นเดียวกับคนรักต่างเพศ”

5. เข้าใจผิดอย่างยิ่งว่า พฤติกรรมของคนรักร่วมเพศไม่ว่าจะเป็นท่าทางกระจุกกระจิกหรือหัว เข้มแข็ง จะทำให้คนอื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กเกิดการเลียนแบบและเป็นตาม

“ในทางจิตวิทยาพัฒนาการแล้ว เป็นไปไม่ได้ที่คนเราจะโน้มเอียงไปทางความเป็นชายและหญิง ในทางจิตวิทยามันลงหลักตั้งแต่วัยสามถึงห้าขวบ ดังนั้นที่กลัวกันว่า เด็กดูละครทีวีที่มีกะเทยแล้วจะทำให้เด็กกลายเป็นกะเทยนั้น ไม่จริงเลย เช่นเดียวกับที่มีครูเป็นกะเทยแล้วเด็กจะเลียนแบบก็ไม่จริง”

6. เข้าใจผิดอย่างยิ่งว่า การยอมรับคนที่รักเพศเดียวกันหมายถึงกาสนับสนุนให้มีการรักร่วมเพศอยู่ทั่วไป

“หากเข้าใจอย่างนี้ก็แสดงว่า ถ้าเรายอมรับคนพิการ ต่อไปเราจะพิการกันไปหมด ถ้ายอมรับผู้ติดเชื้อเอดส์ ต่อไปเราจะติดเชื้อเอดส์กันไปหมด มันเป็นไปได้ไหมล่ะครับ การยอมรับคือการเคารพในตัวเขา มีชีวิตอยู่อย่างเคารพซึ่งกันและกัน ซึ่งนั่นไม่ได้แปลว่าเป็นการสนับสนุนให้คนอื่นเป็นตามเขาครับ ตรงกันข้ามการยอมรับทำให้ปัญหาไม่ซ่อนเร้น เมื่อได้รับการยอมรับ คนเหล่านี้ก็就会有ความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่สร้างปัญหาให้สังคม ส่วนการที่จะป้องกันไม่ให้คนเป็นรักร่วมเพศต้องเกิดจากการทำความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้อย่างถ่องแท้ ซึ่งตลอดมา เนื่องจากการถูกรังเกียจเหยียดชัง ทำให้ความเข้าใจเรื่องนี้อยู่ในวงจำกัด เราทราบแต่เพียงว่า ปัจจัยที่สำคัญนั้นจะต้องป้องกันที่การเลี้ยงดูในวัยเด็ก โดยการส่งเสริมบทบาทที่เกื้อกูลกันและสัมพันธ์ภาพที่ดีของคนเป็นพ่อแม่” (ขวัญใจ เอมใจ, 2541: 40-41)

นพ. มล. สมชาย จักรพันธุ์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราชและดำรงตำแหน่งนายกสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย ได้กล่าวให้สัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์มติชนว่า ในปัจจุบันมีการหยิบยกข้อมูลที่ไม่ถูกต้องมาใช้อยู่หลายเรื่อง “ที่หาว่าเกย์มักจะไม่จริง เพราะมีผลการศึกษาออกมาแล้วว่า ชายแท้ยังใส่สอนมากกว่าเกย์ ในที่นี้หมายถึงคนที่อยู่ในระดับปกติของทั้งสองฝ่าย ไม่ใช่เกย์ที่หากินด้วยการขายตัว คนที่เป็นเกย์อยู่ในสังคมจะอันตรายน้อยกว่าผู้ชายทั่วไปด้วยซ้ำ ถ้าเขาได้รับการยอมรับ เขาก็สามารถใช้ชีวิตอยู่ได้ ส่วนที่อ้างว่าเกย์มักจะมีอารมณ์รุนแรง และก่อคดีฆาตกรรมนั้น ก็ไม่ใช่ส่วนมากหรือทั้งหมด แต่อาจจะเป็นคนในระดับต่ำซึ่งคนทั่วไปก็มีเหมือนกัน และที่ว่าอัตราการเพิ่มของกลุ่มคนรักร่วมเพศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว นั้น ก็ไม่เป็นความจริงเพราะผลการวิจัยก็ไม่ได้มีอัตราเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากแต่อย่างใด”

นพ. มล. สมชาย ได้กล่าวถึงทำนองเรื่องบทบาทของสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทยกับการเผยแพร่ข้อมูลในเรื่องรักร่วมเพศที่ถูกต้องในสังคมไทยว่า “ในช่วงเวลาปกติ ทางสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทยไม่ได้ออกมาเคลื่อนไหวอะไรเท่าไร เพราะไม่ได้คิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องผิดปกติอะไร ถ้าถือว่าเป็นโรคและผิดปกติ ก็คงออกมาแก้ไข” (มติชน, 30 มกราคม 2540: 9)

“กะเทย” กับความคาดหวังของสังคมไทย

Peter A. Jackson ได้ศึกษาพบมีการกล่าวถึง “กะเทย” หรือ “กระเทย” มาตั้งแต่ในกฎหมายตราสามดวง อีกทั้งในการศึกษาของ Guillion (1991) และ Peltier (1991) ยังพบว่า ในตำนานความเชื่อทางพุทธศาสนาของทางตอนเหนือของไทยและมอญเชื่อว่า มนุษย์แบ่งออกได้เป็นสามเพศ หรือ เพศชาย หญิง และกะเทย โดยกะเทยนั้นไม่ใช่เพศที่อยู่กึ่งกลางระหว่างเพศชาย

และหญิงดังที่เข้าใจกันในปัจจุบัน แต่จะเป็นเพศที่แยกออกมาต่างหากโดยเฉพาะ ซึ่ง Rosalind Morris (1994) เรียกแนวคิดนี้ว่า “ระบบสามเพศ” หรือ “ระบบเพศที่สาม” ซึ่งหากพิจารณาจากสังคมไทยในปัจจุบัน ยังคงพบว่าแนวคิดนี้ยังไม่เลือนหายไปจากสังคมไทย ดังจะเห็นได้จาก คำกล่าวเรียกกลุ่มกะเทย หรือกลุ่มชายรักร่วมเพศที่มีภาพลักษณ์เหมือนผู้หญิงแท้ว่า “สาวประเภทสอง” (1995: 193-194)

จากการที่คนไทยส่วนใหญ่มีความคิดว่า กะเทยหรือชายที่มีกิริยาท่าทางกระเดียดไปทางผู้หญิง หรือชอบแต่งกายเลียนแบบผู้หญิงเท่าที่จำเป็นเป็นผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ดังนั้น กะเทยจึงเป็นบทบาทเดียวที่ถูกนำไปเปรียบเทียบกับความเป็นผู้ชาย (Masculinity) โดยกะเทยจะมีบทบาทเป็นตัวแทนหลายๆ ของผู้หญิง และมีบทบาทในลักษณะเดียวกับเพศหญิงในการมีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากคำเรียกพวกกะเทยว่า “สาวประเภทสอง” ในการตัดสินความเป็นผู้ชายสังคมไทยจะใช้หลักเกณฑ์ 3 ประการ ดังนี้

1. ด้านพฤติกรรม ผู้ชายคนนั้นจะไม่ใช้กะเทย หากแต่งตัว พุดจา และแสดงพฤติกรรมต่างๆ เช่นผู้ชายปกติ
2. ด้านบทบาทในการมีเพศสัมพันธ์ ผู้ชายคนนั้นจะไม่ใช้กะเทย หากแสดงบทบาทของเพศชายในการมีเพศสัมพันธ์
3. ด้านบทบาททางสังคม ผู้ชายคนนั้นจะไม่ใช้กะเทย หากแต่งงาน มีครอบครัวหรือมีบุตร

กล่าวโดยสรุป กะเทยจะเป็นเสมือนภาพที่ตรงกันข้ามกับความเป็นผู้ชาย คือ ด้านพฤติกรรม จะชอบแต่งตัวเลียนแบบผู้หญิง วิธีการพุดจา กิริยาท่าทางกระเดียดไปทางผู้หญิง ด้านบทบาทในการมีเพศสัมพันธ์ กะเทยจะแสดงบทบาทของฝ่ายหญิง และด้านบทบาททางสังคม กะเทยจะปฏิเสธที่จะแต่งงาน แสดงบทบาทพ่อ เป็นผู้นำของครอบครัว ฉะนั้น กะเทยจึงเปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของความล้มเหลวของความเป็นผู้ชาย และเป็นเหมือนภาพลักษณ์ที่ผู้ชายจะต้องมีลักษณะตรงกันข้าม อาจกล่าวได้ว่า ในสังคมไทย สิ่งที่ตรงข้ามกับความเป็นผู้ชาย หากใช้ลักษณะที่อ่อนแอเหมือนผู้หญิง แต่เป็นลักษณะกะเทย หรือความไม่เป็นผู้ชาย ดังนั้น กะเทยจึงนับว่ามีส่วนสำคัญสำหรับการสร้างภาพลักษณ์ความเป็นผู้ชาย โดยจะเป็นเสมือนกระจกสะท้อนภาพลักษณ์ที่ตรงข้ามกับความเป็นผู้ชาย (Peter A. Jackson, 1995: 224-225)

นอกจากนี้ กะเทยในสังคมไทยยังเป็นเสมือนทางเลือกในการระบายอารมณ์ทางเพศอีกทางหนึ่งหากผู้ชายเกิดความต้องการหรือสถานการณ์เฉื่อยอานวย (180) ทั้งนี้ เนื่องมาจากใน

สังคมไทย การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงก่อนแต่งงานถือเป็นสิ่งต้องห้าม และเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่ชายและหญิงจะคบหาสมาคมกับคนเพศเดียวกัน ดังนั้น กะเทยจึงสามารถเป็นเครื่องระบายนามทางเพศสำหรับชายหนุ่มที่ยังไม่แต่งงานในบางโอกาส ซึ่งคำว่า “ผู้หญิงประเภทสอง” ที่ใช้เรียกกะเทยนั้นดูจะสะท้อนภาพดังกล่าวได้ชัดเจนขึ้น Peter A. Jackson สันนิษฐานว่า สาเหตุประการหนึ่งที่กะเทยได้รับการยอมรับในสังคมไทยมากกว่าทางตะวันตก อาจเป็นเพราะการที่กะเทยสามารถเป็นที่ระบายนามทางเพศสำหรับชายหนุ่มที่ยังไม่แต่งงานก็เป็นได้ (195)

ด้วยเหตุนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างกะเทยและเด็กหนุ่มจึงพบได้ไม่ยากนักในสังคมไทย โดยเฉพาะตามต่างจังหวัดและในกลุ่มชนชั้นแรงงาน เด็กหนุ่มจะได้รับความช่วยเหลือด้านทรัพย์สินเงินทองจากกะเทย แต่ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้จะถูกมองว่าเป็นไปอย่างไม่จริงจังยั่งยืน และจะต้องจบลงไม่ช้าก็เร็วเมื่อเด็กหนุ่มเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และเริ่มมีความสัมพันธ์แบบหนุ่มสาว (149)

ทัศนคติของสังคมไทยต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ

จากการศึกษาของ Whitam & Zent เมื่อปี พ.ศ. 2527 ที่ศึกษาข้ามวัฒนธรรมใน 4 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา กัวเตมาลา บราซิล และฟิลิปปินส์ ได้กล่าวถึงสังคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และมีส่วนที่พาดพิงถึงสังคมไทยด้วยว่า สังคมในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีเจตคติในเชิงอดกลั้นต่อเรื่องรักร่วมเพศสูง เมื่อเทียบกับสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ การศึกษาต่างๆ ถึงเจตคติต่อกลุ่มรักร่วมเพศโดยตรงต่างพบว่า รักร่วมเพศยังคงเป็นสิ่งผิดปกติ เป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคลที่อาจส่งผลกระทบต่อสังคมแวดล้อมบ้าง แต่ไม่ถือว่าเป็นปัญหาสังคมที่รุนแรง และในสังคมยังมีความรู้สึกเห็นใจร่วมกับความรู้สึกรังเกียจบ้าง (36 อ้างถึงใน ธารทิพย์ ตันศลาวัณย์, 2533: 41)

Peter A. Jackson กล่าวว่า ทัศนคติของคนไทยต่อชายรักร่วมเพศมีทั้งที่กล่าวโทษและสงสารเห็นใจ คนไทยส่วนหนึ่งคิดว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศไม่ใช่สิ่งเลวทราม ต่ำช้า แต่จะดีกว่าหากไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว หรืออาจกล่าวได้ว่า คนไทยไม่ลงโทษหรือต่อว่าผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่ก็ไม่สนับสนุน (1995: 64) โดยคนไทยส่วนมากจะมีความรู้สึกสงสาร เห็นอกเห็นใจผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เนื่องจากมีความเชื่อว่าพฤติกรรมเป็นสิ่งที่ไม่ออกนอกรอกจากการบังคับควบคุมได้ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะผลกรรมจากชาติก่อน ปัจจัยด้านยีนส์ พันธุกรรม หรือสิ่งแวดล้อม (121)

ทว่า การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับพวกรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์ไทยมักจะรายงานเนื้อหาข่าวโดยมักอ้างถึงนักจิตวิทยา หรือผู้ที่แสดงความคิดเห็นที่กล่าวโทษพวกรักร่วมเพศ เช่น ดร. วัลลภ ปิยะมโนธรรม ที่มีความคิดว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศว่าสามารถมีอิทธิพลต่อผู้อื่นให้มีพฤติกรรม “เบี่ยงเบน” ได้ และจะต้องหาวิธีการกำจัดพฤติกรรมรักร่วมเพศ และเมื่อนั้น ปัญหาสังคมเกี่ยวกับรักร่วมเพศก็จะหมดไป ด้วยเหตุนี้ พฤติกรรมรักร่วมเพศจึงถูกมองว่าเป็นเสมือนโรคชนิดหนึ่ง (121-122)

งานวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศในแวดวงวิชาการของไทย

Peter A. Jackson ได้กล่าวในบทความ Tolerant but Unaccepting: the Myth of a Thai “Gay Paradise” ถึงความคิดของชาวตะวันตก รวมถึงกลุ่มชายรักร่วมเพศชาวตะวันตกที่ว่า วัฒนธรรมไทยจะเปิดกว้างยอมรับกะเทย และเกย์ที่เปิดตัวต่อสาธารณะ ดังจะเห็นได้จากการให้รายละเอียดเกี่ยวกับประเทศไทยในหนังสือคู่มือเดินทางท่องเที่ยวของชายรักร่วมเพศชื่อ Spartacus 1980 International Gay Guide for Gay Men (Stamford 1980, 502) ว่า ประเทศไทยเป็นดินแดนสวรรค์สำหรับพวกรักร่วมเพศ (Gay Paradise) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการต่อต้านกลุ่มชายรักร่วมเพศรวมถึงผู้ที่ผ่าตัดแปลงเพศในสังคมไทยไม่รุนแรงเหมือนกับในประเทศแถบตะวันตก และพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่ถือว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมายในประเทศไทยหรือผิดศีลธรรมใดๆ ในพุทธศาสนา อีกทั้งความรู้สึกเกลียดชัง (Homophobic) ต่อกกลุ่มชายรักร่วมเพศที่รุนแรงในสังคมไทยก็แทบไม่มีให้เห็นเด่นชัดเท่าไรนัก ฉะนั้น จึงไม่แปลกที่ชาวตะวันตกจะมองว่า ประเทศไทยเป็นสวรรค์ของพวกรักร่วมเพศ อย่างน้อย ก็สำหรับพวกเกย์ซึ่งไม่ได้มีการแสดงออกเด่นชัดเหมือนกะเทย (Peter A. Jackson & Nerida M. Cook, 1999: 226-227)

ทว่า คำกล่าวนั้นดูจะขัดกับความคิดเห็นที่ต่อต้านความเป็นรักร่วมเพศซึ่งมีการนำเสนอผ่านทางวาทกรรม โดยเฉพาะด้านผลงานวิชาการซึ่งมักจะวิพากษ์วิจารณ์พฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนไปจากความสัมพันธ์แบบชายหญิงทั่วไปอย่างรุนแรง การศึกษาวิจัยต่างๆ มักจะกล่าวถึงกลุ่มชายรักร่วมเพศว่าเป็นกลุ่มที่ “วิปริต” และเป็นปัญหาที่ต้อง “แก้ไข” หรือเป็นอาการป่วย หรือเป็น “โรค” ซึ่งจำต้องเข้ารับการ “บำบัดรักษา” (อ้างแล้ว: 226-227)

Peter A. Jackson ซึ่งได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักวิชาการชาวไทยและตะวันตกหลายท่าน พบว่า นักวิชาการเหล่านั้นส่วนใหญ่มีความเห็นแบบว่า ความเป็นรักร่วมเพศไม่ใช่เป็นปัญหาในสังคมไทย เกย์และกะเทยได้รับการยอมรับในสังคมไทย อย่างไรก็ตาม แม้จะความเห็น

ดังกล่าวจะแผ่กระจายในวงการศึกษาของไทย ทว่าไม่มีการบันทึก หรือรายงานออกมาเป็น ลายลักษณ์อักษร เนื่องจากเรื่องรักร่วมเพศไม่ได้รับการพิจารณาเป็นหัวข้อที่ “จริงจัง” มีคุณค่า สำหรับการศึกษ (อ้างแล้ว: 228)

เขาได้กล่าวสรุปว่า การศึกษาพฤติกรรม และรูปแบบทางวัฒนธรรมของกลุ่มบุคคลที่ แปลงเพศและรักร่วมเพศในไทยทั้งทางประวัติศาสตร์และในยุคปัจจุบันนั้น ยังไม่ได้รับความสนใจ ศึกษามากนัก ซึ่งสืบเนื่องมาจากการที่มีนักวิชาการไทยเพียงไม่กี่คนที่สนใจศึกษาประเด็นเกี่ยวกับ กลุ่มรักร่วมเพศทำให้ความคิดที่ว่า เรื่องรักร่วมเพศเป็น “ความรู้ที่ไม่เหมาะสม” ในการศึกษาวิจัย (อ้างแล้ว: 240) ทั้งนี้ อาจเนื่องจากความลำบากใจของนักวิชาการในการศึกษาเรื่องดังกล่าวซึ่ง อาจจะไม่รู้สึกอับอาย และอาจถูกหัวเราะเยาะจากผู้อื่น (228)

ดังนั้น การพิจารณาจากวิถีการดำเนินชีวิตของคนในสังคมที่ยอมรับกลุ่มชายรักร่วมเพศ เพียงด้านเดียว เราก็จะพบว่า โดยภาพรวมแล้วสังคมจะยอมรับ เปิดกว้างแก่พวกเขา แต่เมื่อ พิจารณาในมุมมองจากการศึกษาต่างๆ หรือวาทกรรมเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ กลับพบการ ต่อต้านที่ชัดเจน ซึ่งล้วนแต่แสดงถึงการไม่ยอมรับและภาพลักษณ์ที่ติดลบของพวกเขาและกะเทย (240) Peter A. Jackson ได้ใช้วิธีการศึกษาแบบ Content Analysis จากผลงานวิชาการของไทย เกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ เช่น หนังสือ วิทยานิพนธ์ บทความต่างๆ ในช่วงปี ค.ศ. 1956-1994 จำนวนทั้งหมด 207 ชิ้น พบว่า มีงานวิจัยจำนวนสามในสี่ หรือ 76% ที่ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มชาย รักร่วมเพศ 19% ศึกษากลุ่มกะเทย และมีเพียง 6% เท่านั้นที่ศึกษาหญิงรักร่วมเพศ (Peter A. Jackson and Gerald Sullivan, ed., 1999:10) โดยในงานวิจัยที่เกี่ยวกับ “ปัญหาเกย์” และ “ปัญหารักร่วมเพศ” ส่วนใหญ่จะมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมรักร่วม- เพศมากขึ้น ซึ่งแตกต่างกับงานวิจัยที่ศึกษากะเทย ที่มักจะมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือพวกเขาให้ สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข (Peter A. Jackson & Nerida M. Cook, 1999: 237-238)

ด้านเนื้อหา จำนวนหนึ่งในสาม (31%) จะเป็นการศึกษาด้านจิตวิทยา ส่วนสาขาด้าน สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาจะพบเป็นจำนวน 21% ด้านวิทยาศาสตร์ชีววิทยา 14% และสุดท้าย ด้านศึกษาศาสตร์ 11% โดยเนื้อหาส่วนใหญ่ที่เกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศถึง 64% นั้นจะมี วัตถุประสงค์เมื่อค้นหาสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ และพยายามหาวิธีป้องกันมิให้ พฤติกรรมรักร่วมเพศแพร่ระบาดในสังคม และสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศที่ผู้เขียนมักหยิบยก

ขึ้นมากล่าวถึงเสมอๆ เพื่ออธิบายถึงการเพิ่มสูงขึ้นของจำนวนวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว เช่น การที่พ่อหรือแม่ไม่สามารถเป็นแบบอย่างทางเพศที่ดีแก่ลูกได้ พ่อห่างเหินกับลูกหรือแม่มีลักษณะที่มีอำนาจในครอบครัว รวมถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม และงานเขียนเหล่านี้จำนวนมากจะมองความเป็นรักร่วมเพศเป็นโรค เป็นความวิปริตทางเพศ (Peter A. Jackson and Gerald Sullivan, ed., 1999:10)

Peter A. Jackson and Gerald Sullivan เชื่อว่า การต่อต้านความเป็นรักร่วมเพศในสังคมไทยจะพบได้ในวาทกรรม เช่น รายงานวิชาการต่างๆ มากกว่าจะพบจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในชีวิตประจำวัน องค์ความรู้เกี่ยวกับรักร่วมเพศในทางวิชาการนั้นไม่ได้สะท้อนถึงทัศนคติของผู้คนในสังคมอย่างถูกต้องแม่นยำนัก ทัศนคติของคนในสังคมนั้นจะหลากหลายไปตามระดับชั้นทางสังคม ถิ่นที่อยู่อาศัยว่าเป็นในเมืองหรือชนบทที่ห่างไกล เชื้อชาติ อายุ และปัจจัยอื่นๆ (อ้างจาก Jackson, 1995a, esp. pp. 64-77; 1997b ใน Peter A. Jackson and Gerald Sullivan, ed., 1999:11)

การต่อต้านกลุ่มรักร่วมเพศในช่วงทศวรรษ 1980 (Anti-Homosexual)

การเปิดตัวต่อสังคมของกลุ่มชายหญิงรักร่วมเพศ รวมถึงการสัมมนา อภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศย่อมเกิดขึ้นพร้อมกับเสียงคัดค้านและต่อต้าน ในขณะที่นที และ ดร. เสรี เป็นเสมือนตัวแทนของกลุ่มชายรักร่วมเพศในการสัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน ดร. วัลลภ ปิยะมโนธรรม ก็ได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนไม่น้อยในด้านการต่อต้านกลุ่มรักร่วมเพศ

ดร. วัลลภ ปิยะมโนธรรม ในฐานะที่เป็นนักจิตวิทยาและให้คำแนะนำปรึกษาตามหนังสือพิมพ์กล่าวถึงนั้น เป็นที่รู้จักของสาธารณชนในช่วงครึ่งหลังทศวรรษ 1980 เมื่อเขาแสดงความเห็นวิพากษ์วิจารณ์พวกรักร่วมเพศโดยรวม และมุ่งประเด็นไปที่ ดร. เสรี เขามีความคิดว่าการที่จำนวนผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทยมีมากขึ้นนั้น เนื่องจากเกย์เป็นผู้ที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก และผู้คนให้ความสนใจ เป็นเหตุให้พฤติกรรมดังกล่าวระบาดไปสู่เยาวชน ทำให้เกิดการเลียนแบบ ดร. วัลลภ ยังกล่าวเตือนอีกว่า การที่สื่อมวลชนนำเสนอภาพลักษณ์ด้านดีของกลุ่มรักร่วมเพศจะทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศมากขึ้นในสังคม

ดร. วัลลภ มักจะกล่าวถึงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศว่ามาจาก “การขาดความอบอุ่นจากพ่อ หรือการติดแม่มากเกินไปทำให้เด็กชายมีพฤติกรรมทางเพศเบี่ยงเบน” เขา

เคยให้สัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ว่า เขามีวิธีการบำบัดรักษาทางจิต สามารถรักษาผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ถึง 65% และจะสามารถหายได้ถึง 90% หากผู้นั้นเต็มใจเข้ารับการรักษาและต้องการเป็นผู้ชายเต็มตัว อย่างไรก็ตาม ดร. วัลลภ มิได้อธิบายถึงวิธีการรักษาของเขา และสมาคมนักจิตวิทยาแห่งประเทศไทยก็ไม่ได้ดำเนินการสอบถาม ดร. วัลลภ ในเรื่องวิธีการรักษาแต่อย่างใด

ช่วงปี พ.ศ. 2530-2531 ชื่อของ ดร. วัลลภ ก็เป็นที่สนใจในหมู่สื่อมวลชนอีกครั้งเมื่อโรคเอดส์กลายเป็นเรื่องที่สังคมให้ความสนใจอย่างสูง เขามักได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรให้ความรู้ในประเด็นกลุ่มรักร่วมเพศ และให้คำจำกัดความของโรคเอดส์ในช่วงต้นว่า เป็นโรคเฉพาะของผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ (Peter A. Jackson, 1995: 257-258)

ในปี พ.ศ. 2532 ดร. วัลลภได้จัดแถลงข่าวถึงการศึกษาของศูนย์ให้คำปรึกษาทางจิต (Psychological Counseling Center) มหาวิทยาลัยประสานมิตร ซึ่งเขาดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าศูนย์ว่า การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นปัญหาที่พ่อแม่ผู้ปกครองต่างพากันวิตกกังวลมาก เพราะสังคมไทยยังขาดการควบคุมการนำเสนอเรื่องกลุ่มรักร่วมเพศ มีดารานักแสดงเป็นเกย์มากมาย และตัวละครในละครและภาพยนตร์ก็มีบุคลิกเป็นพวกรักร่วมเพศ เหล่านี้ถูกนำเสนอในละครที่วิพากษ์ นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ซึ่งจะทำให้เด็ก เยาวชนเกิดการเลียนแบบ เขาเกรงว่าการนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มรักร่วมเพศในสื่อมวลชน จะทำให้เด็กชื่นชอบ และเลียนแบบพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขาสังเกตพบว่า พฤติกรรมต่างๆ และการแต่งตัวของพวกรักร่วมเพศได้กลายเป็นแฟชั่นฮิตในกลุ่มเยาวชนและวัยรุ่นไทย ดร. วัลลภกล่าวสรุปกับนักข่าวหนังสือพิมพ์ว่า จากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า เกย์ไทยอยู่ในยุครุ่งเรือง (สมบุญธน์ อินประดิษฐ์ อ้างถึงใน Peter A. Jackson, 1995: 258-259)

ในส่วนประเด็นเรื่องสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ ดร. วัลลภ ปิยะมโนธรรม เคยกล่าวในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ว่า ครอบครัวและสภาพแวดล้อมในครอบครัวจะมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาทางเพศ การขาดความใกล้ชิดจากพ่อและได้รับความใกล้ชิดจากแม่มากเกินไปมีส่วนทำให้เด็กชายกลายเป็นพวกรักร่วมเพศ และปฏิเสธแนวคิดด้านชีววิทยาว่ามีส่วนต่อสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งเป็นการยึดติดกับแนวคิดในช่วงก่อน ค.ศ. 1969 ที่เชื่อกันว่า พฤติกรรมแทบทุกชนิดมีผลมาจากการเรียนรู้ (Bangkok Post, Outlook, 1990: 44)

สรุปได้ว่า การวิพากษ์วิจารณ์ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทย มักจะเป็นในลักษณะที่ว่า การนำเสนอเรื่องกลุ่มรักร่วมเพศของสื่อมวลชนจะทำให้เกิดการเลียนแบบ เป็นแฟชั่น เด็กและเยาวชนอาจเกิดความประทับใจ และเลียนแบบเพื่อความโก้เก๋ แต่แทบไม่มีผู้ใดถามถึงความน่าเชื่อถือ เทียงตรงของคำกล่าวนี้ และในช่วงปลายทศวรรษ 1980-1990 ภายหลังจากความตื่นตระหนกเรื่องโรคเอดส์ที่ว่า เป็นโรคเฉพาะของกลุ่มรักร่วมเพศลดน้อยลงไปมากแล้ว การกล่าวไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทยจะเป็นในลักษณะในรูปแบบว่า การที่สื่อมวลชนนำเสนอเรื่องพฤติกรรมรักร่วมเพศจะเป็นการกระตุ้นทำให้เยาวชนเลียนแบบ (Peter A. Jackson, 1995: 259)

การเคลื่อนไหวของกลุ่มชายรักร่วมเพศในประเทศไทย

Allyn กล่าวว่า ปี พ.ศ. 2524 มีการตั้งกลุ่มสิทธิเกย์ชื่อ “ชายขอบชาย” แต่กลุ่มก็สลายตัวไป เนื่องจากไม่พบการแบ่งแยกกีดกันเกย์ในสังคมไทย ต่อมาในปี พ.ศ. 2532 เกิดการจัดตั้งกลุ่มชายรักร่วมเพศขึ้นสองกลุ่มขึ้น เนื่องมาจากการตระหนักถึงพิษภัยและการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ กลุ่มแรกคือ กลุ่มภาวศรัทธาพยาบาลยังโรคเอดส์แห่งประเทศไทย หรือ FACT ที่ก่อตั้งโดยนที วีระโรจนพงษ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยไม่เฉพาะแก่กลุ่มชายรักร่วมเพศเท่านั้น แต่ในกลุ่มผู้หญิงอาชีพพิเศษและโสเภณี รวมทั้งประชาชน นักศึกษาและนักเรียนด้วย ส่วนวัตถุประสงค์อีกประการหนึ่งคือ พยายามทำให้สังคมมองเกย์ในภาพที่ถูกต้องมากขึ้น ขณะเดียวกันก็พยายามทำให้เกย์ตระหนักว่า เกย์ควรเป็นเกย์ที่มีคุณภาพ เป็นเกย์ที่ดีที่เรียกว่า “กุลเกย์”

ส่วนอีกกลุ่มได้แก่ ชมรมผู้ประกอบการเกย์สร้างสรรค์แห่งประเทศไทย (Gay Entrepreneur Association of Thailand: GEAT) เพื่อร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุขในการรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์ มีสมาชิกเป็นเจ้าของบาร์เกย์ทั่วประเทศกว่า 40 แห่ง ก่อตั้งโดย วัลลภ เชื้อสะอาด แห่งบาร์มายเวย์ ปัจจุบันมี “น้อย ทไวไลท์” หรือ วิโรจน์ วุฒิปวัฒน์ เป็นประธานกิตติมศักดิ์ของชมรม ชมรมนี้จะเน้นการรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์อย่างรัดกุม มีการแจกถุงยางอนามัยและส่งหมอมามาตรวจเลือดเป็นประจำ และชมรมลักษณะนี้ก็แตกออกเป็นอีกชมรมหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกันคือ “ชมรมผู้ประกอบการแห่งเมืองพัทยา” มี “แอ็ด” เจ้าของบาร์ “อดัม แอนด์ อีฟ” เป็นประธานชมรม (สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, ปีที่ 38 ฉบับ 7: 24-25).

Allyn กล่าวว่า ต่อมากิจกรรมของกลุ่ม GEAT ค่อยๆ ลดน้อยลงหลังจากที่ความสนใจของรัฐบาลในเรื่องการป้องกันโรคเอดส์เปลี่ยนไปจากเดิมที่มุ่งเน้นที่บาร์เกย์ ไปยังแหล่งท่องเที่ยวของชายหญิงรักต่างเพศแทน (1991a: 158 อ้างถึงใน Peter A. Jackson, 1995: 266) ส่วนกลุ่ม FACT ก็ยังคงดำเนินการรณรงค์เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีการตั้งกลุ่ม “FACT Friends” เป็นกลุ่มเกย์คนไทยที่อาสาสมัครมารวมตัวกันเพื่อการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้านโรคเอดส์ และจัดให้มีการพบปะกันทุกเดือน เดือนละหนึ่งครั้ง ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2535 มีการตั้ง “FACT House” ที่จัดตั้งขึ้นโดยไม่หวังผลกำไร เพื่อเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งนอกจากบาร์เกย์ ภายในจะมีบริการเครื่องดื่มและการแสดงโชว์ต่างๆ และจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางของชุมชนเกย์ ทว่า FACT House ก็ต้องปิดตัวหลังจากดำเนินการได้เพียง 2-3 เดือน เนื่องจากปัญหาด้านการบริหารเงิน แต่ดูเหมือนว่าน่าจะมาจากการที่ FACT House ไม่สามารถดึงดูดกลุ่มชาวเกย์ให้เข้ามาเที่ยวได้มากกว่า ปัจจุบัน FACT มีบทบาทไม่มากนักในการดำเนินโครงการต่างๆ ภายในกลุ่มเกย์ไทยที่มีความสัมพันธ์แบบชุมชนค่อนข้างกระจัดกระจาย ไม่รวมตัวกัน (Loose) (Allyn, E.G., and Samorn Chaiyana, 1999: 129)

สื่อมวลชนกับกลุ่มชายรักร่วมเพศและโรคเอดส์ในสังคมไทย

ผู้ป่วยด้วยโรคเอดส์รายแรกในประเทศไทยพบในปี พ.ศ. 2527 เป็นชายอายุ 28 ปีที่ไปศึกษาต่อระดับปริญญาโทในประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อ พ.ศ. 2524 ระยะเวลาอยู่ในอเมริกา มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผู้ป่วยรายนี้เริ่มป่วยเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2526 โดยระยะเริ่มแรกมีอาการเหนื่อยง่าย มีไข้ เข้ารับการตรวจที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในสหรัฐอเมริกา ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นปอดอักเสบทั้งสองข้างและได้รับการรักษาจนอาการดีขึ้น สัปดาห์ต่อมา เกิดอาการคอแข็ง ไข้สูง และเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลแห่งเดิม ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคปอดและเยื่อหุ้มสมองอักเสบและปอด มีการติดเชื้อแบบฉวยโอกาสชนิด Pneumocystis Carrinii Pneumonia จึงให้การวินิจฉัยว่า เป็นโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง เมื่อรักษาจนอาการดีขึ้นจึงเดินทางกลับมาประเทศไทยในปี พ.ศ. 2527 กลับมาไม่นานก็มีอาการปอดอักเสบ ท้องเดิน และเลือดออกจากรากฟันอาหาร จึงเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลรามาริบดี และเสียชีวิตในที่สุด (สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน, 2536 อ้างถึงใน กุศล สุทธธาดา, 2538: 215-216)

จากข้อมูลของกองระบาดวิทยาพบว่า ในช่วงแรกที่มีการรายงานผู้ติดเชื้อเอดส์ ส่วนใหญ่จะเป็นชายรักร่วมเพศหรือชายรักสองเพศ โดยในช่วงปี พ.ศ. 2527-2531 มีจำนวนผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นชายรักร่วมเพศมากที่สุด คิดเป็น 50.0% ส่วนชายรักสองเพศคิดเป็น 6.3% (2537ก อ้างถึงใน

กุศล สุทรธาดา, 2538:193) ดังนั้น การให้ความรู้และการพยายามลดการแพร่ระบาดของโรคจึงพุ่งเป้าหมายไปที่กลุ่มชายรักร่วมเพศและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ รวมถึงชาวต่างชาติที่อาศัยในเมืองไทยในฐานะที่อาจเป็นผู้แพร่เชื้อเอชไอวี (Peter A. Jackson, 1995: 282)

และเช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ในช่วงต้นของการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ความรู้สึกด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศก็เริ่มรุนแรงขึ้น Peter A. Jackson กล่าวว่า ช่วงกลางทศวรรษ 1980 สื่อมวลชนไทยได้กล่าวประณามกลุ่มชายรักร่วมเพศว่าเป็นกลุ่มที่แพร่โรคเอดส์ในประเทศไทย บางรายถึงกับกล่าวว่า การร่วมเพศแบบรักร่วมเพศเป็นเหตุที่ก่อให้เกิดเชื้อไวรัสเอชไอวี ซึ่งเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศในขณะนั้นเป็นในลักษณะเดียวกับประเทศในแถบตะวันตกที่กล่าวประณามว่า เอดส์เป็นโรคของพวกรักร่วมเพศ (1995: 282-283) โดยเกิดการรณรงค์เกี่ยวกับโรคเอดส์ในหน้าหนังสือพิมพ์ไทยช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม พ.ศ. 2530 เรียกร้องให้มีการยับยั้งและควบคุมการมีเพศสัมพันธ์ของบุคคลเพศเดียวกันเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ รวมทั้งมีการเรียกร้องให้แบนตัวละครที่เป็นเกย์ในละครและภาพยนตร์ ในคอลัมน์ Dateline Bangkok ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ วันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2530 ได้รายงานถึงการประณามกลุ่มชายรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์ไทยไว้ว่า ในบทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีการเรียกร้องให้รัฐบาลป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ด้วยการควบคุมพฤติกรรมรักร่วมเพศในประเทศ โดยกล่าวว่า อาจจำเป็นต้องประกาศให้พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ต้องถูกลงโทษ เพื่อลดจำนวนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและการแพร่ขยายของโรคเอดส์ (283)

อย่างไรก็ดี แม้ว่าในช่วงแรก อัตราการแพร่เชื้อเอชไอวี/เอดส์ ในกลุ่มชายรักร่วมเพศจะค่อนข้างสูง แต่ภายหลังจากปี พ.ศ. 2532 จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ที่เป็นชายรักร่วมเพศก็ลดน้อยลง กลับเป็นผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายหญิงรักต่างเพศที่มีจำนวนเพิ่มสูงมากขึ้น ดังจะเห็นได้จาก

ตาราง 2.1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 2.1 จำนวนร้อยละของผู้ป่วยเอดส์แยกตามปัจจัยเสี่ยงและปีที่เริ่มป่วย (2527- 30 มิถุนายน 2537)

ปัจจัยเสี่ยง/ปี พ.ศ.	27-31	32	33	34	35	36	37	รวม
เพศสัมพันธ์	75.0	78.8	59.3	74.5	77.0	74.7	78.9	75.5
- ชายรักร่วมเพศ	50.0	30.3	2.3	1.1	0.4	0.5	1.7	0.9
- ชายรักสองเพศ	6.3	12.1	4.7	0.9	0.1	0.0	0.1	0.2
- ชายรักต่างเพศ	18.8	33.3	45.3	66.7	68.8	65.1	66.8	65.7
- หญิงรักต่างเพศ	0.0	3.0	7.0	5.7	7.8	9.0	10.3	8.7
ยาเสพติดฉีดเข้าเส้น	6.3	12.1	23.3	7.5	8.9	7.8	7.2	8.1
รับเลือด	6.3	3.0	1.2	0.9	0.6	0.1	0.2	0.3
ติดเชื้อจากมารดา	12.5	6.1	15.1	15.0	8.5	6.9	6.1	7.6
ไม่ทราบสาเหตุ	0.0	0.0	1.2	2.1	5.0	10.5	7.7	8.6
รวม	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%
จำนวน	16	33	86	439	1420	5,440	1,146	8,580

(กองระบาดวิทยา, 2537ก. อ้างถึงใน กุศล สุนทรธาดา, 2538:193)

จากตาราง 2.1 จะเห็นได้ว่า นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ที่เป็นชายรักร่วมเพศมีจำนวนน้อยลงมาก จึงเป็นสาเหตุให้ Bruce Weniger ซึ่งเป็นผู้กล่าวรายงานในงานการประชุมนานาชาติเกี่ยวกับโรคเอดส์ในประเทศไทย เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2533 ตัดพวงชายรักร่วมเพศออกจากการจัดกลุ่มการแพร่กระจายเชื้อเอชไอวี/เอดส์ในประเทศไทยเหลือห้ากลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่หนึ่ง ผู้ที่ติดยาเสพติดแบบฉีดเข้าเส้น
2. กลุ่มที่สอง หญิงชายบริการ
3. กลุ่มที่สาม ชายที่มีพฤติกรรมสำส่อน
4. กลุ่มที่สี่ ภรรยาและคู่รักของชายที่มีพฤติกรรมสำส่อน
5. กลุ่มที่ห้า เด็กที่เกิดจากมารดาที่ติดเชื้อ (วีระสิทธิ์ และคณะ, 1992: 10 อ้างถึงใน Peter A. Jackson, 1995: 284-285)

ดังนั้น จึงกล่าวสรุปได้ว่า เมื่อเริ่มมีการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ทัศนคติของคนในสังคมไทยส่วนใหญ่ต่อรักร่วมเพศเป็นไปในด้านลบอย่างรุนแรง และเนื่องจากผู้ป่วยรายแรกที่พบเป็นชายรักร่วมเพศ สื่อมวลชนไทยโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ก็กล่าวถึงโรคเอดส์ว่า เป็นโรคของกลุ่มชาย

รักร่วมเพศเช่นเดียวกับในประเทศทางตะวันตก อย่างไรก็ตาม เมื่อจำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศลดน้อยลงในช่วงทศวรรษที่ 1990 สังคมและสื่อมวลชนก็เริ่มมองชายรักร่วมเพศในแง่บวกมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่น่าเสนอในสื่อมวลชนเริ่มเปลี่ยนแปลงไป มิได้พบแต่ภาพลักษณ์ที่หมกมุ่นแต่เรื่องกามารมณ์และไร้ศีลธรรม (Peter A. Jackson, 1995: 288)

ส่วนที่สอง: แนวคิดเกี่ยวกับข่าว บทความประจำ สารคดี และบทบรรณาธิการ

- ความหมายและลักษณะของข่าว

สำหรับหนังสือพิมพ์นั้น ข่าว ถือได้ว่าเป็นเนื้อหาที่สำคัญที่สุด ข่าวแต่ละข่าวที่ปรากฏอยู่ในหน้าต่างๆ ของหนังสือพิมพ์จะรายงานให้ผู้อ่านได้ทราบว่า ได้มีอุบัติการณ์ อาทิ การเกิด การตาย อุบัติเหตุ อุบัติภัยทางธรรมชาติ การต่อสู้ การประท้วง การค้นพบสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ การประชุม การแข่งขันกีฬา ฯลฯ เกิดขึ้นที่ใดบ้าง อุบัติการณ์เหล่านี้ กว่าจะได้รับการรวบรวมข้อมูล ข่าว การเขียนข่าว และตีพิมพ์ จะต้องได้รับการพิจารณา ประเมิน เปรียบเทียบคุณค่าและความสำคัญจากผู้ปฏิบัติงานหนังสือพิมพ์ โดยใช้มาตรฐานบางประการเป็นข้อวินิจฉัยว่า อุบัติการณ์เหล่านั้นเป็นข่าวหรือไม่ และอุบัติการณ์เหล่านี้มีองค์ประกอบของเหตุการณ์ที่มีคุณค่าข่าวเพียงไร

Joseph Pulitzer บิดาแห่งการวารสารศาสตร์และเจ้าของหนังสือพิมพ์ New York World ได้ชี้แนะให้ผู้สื่อข่าวในกองบรรณาธิการของเขาเสาะหา "เรื่องราวที่เพิ่งเกิดขึ้นใหม่ๆ เป็นเรื่องแตกต่างจากเรื่องอื่นๆ เรื่องเร้าอารมณ์ เรื่องรักๆ ใคร่ๆ เรื่องน่าตื่นเต้น เรื่องน่ารู้ น่าเห็น เรื่องกระจุ่มกระจิม น่าขบขัน เรื่องประหลาด และเรื่องที่มีมักจะเป็นที่โจษจันถึง"

Walter Lippman นักหนังสือพิมพ์ผู้มีชื่อเสียงในยุคต้นศตวรรษที่ 20 อธิบายธรรมชาติของข่าวไว้ว่า วิถีชีวิตของปัจเจกชนจะมีคุณค่าเป็นข่าว (Newsworthy) ก็ต่อเมื่อการกระทำของเขาหรือสิ่งที่อุบัติขึ้นแก่เขา ได้ปรากฏเป็นสาระสำคัญในบันทึกสาธารณะ (Public Record) และการที่สิ่งเหล่านี้จะปรากฏในบันทึกสาธารณะได้นั้น ต้องเป็นการกระทำที่เปิดเผย (Overt Act) ซึ่งมีคุณค่าต่อความสนใจของสาธารณชนด้วย

ข่าว คือ รายงานของเหตุการณ์หรือความคิดเห็น ซึ่งผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการในฐานะที่เป็นตัวแทนของสาธารณชน ได้พิจารณาเลือกสรรแล้วด้วยความเชื่อมั่นว่า เหตุการณ์หรือความคิดเห็นดังกล่าวจะเป็นที่สนใจของผู้รับสารส่วนใหญ่หรือบางส่วน ซึ่งก็หมายความว่า โดยตัวของเหตุการณ์หรือความคิดเห็นเองนั้น "ไม่เป็นข่าว" จนกว่าจะได้รับการรายงานให้ผู้อื่นได้รับทราบแล้วเท่านั้น เช่น สงครามการสู้รบ จะ "ไม่เป็นข่าว" จนกว่าจะมีการรายงานออกมาให้ผู้อื่นทราบ หรือความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับสถิติการประกอบอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้นในประเทศหรือการอพยพของคนจากท้องถิ่นห่างไกลเข้ามาหางานทำในเมืองหลวง ก็จะไม่ "ไม่เป็นข่าว" เช่นกัน ถ้าหากไม่ได้รับการรายงานออกมาให้สาธารณชนรับทราบ (สิริทิพย์ ชันสุวรรณ, 2539: 46-48)

องค์ประกอบของเหตุการณ์ที่มีคุณค่าข่าว (News Value)

เนื่องจากในแต่ละวัน เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคมมากมายเกินกว่าที่หนังสือพิมพ์จะสามารถรายงานได้ทั้งหมด ดังนั้น หนังสือพิมพ์จึงต้องพิจารณาเลือกเหตุการณ์บางเหตุการณ์เพื่อตัดสินว่า เหตุการณ์ใดจะมีคุณค่าข่าวพอที่จะรายงานสู่สาธารณชน และในการคัดเลือกเหตุการณ์ที่มีคุณค่าข่าว หนังสือพิมพ์จะพิจารณาองค์ประกอบ (Elements) ที่มีอยู่ในเหตุการณ์นั้น ที่มีผลให้เหตุการณ์หนึ่งมีความโดดเด่นเหนือกว่าเหตุการณ์อื่นๆ ซึ่ง Joseph Pulitzer บิดาแห่งการวารสารศาสตร์และเจ้าของหนังสือพิมพ์ New York World ได้ชี้แนะให้ผู้สื่อข่าวในกองบรรณาธิการของเขาเสาะหา "เรื่องราวที่เพิ่งเกิดขึ้นใหม่" เป็นเรื่องที่แตกต่างกันจากเรื่องอื่นๆ เรื่องเจ้าอาวมณี เรื่องรักๆ ใคร่ๆ เรื่องน่าตื่นเต้นเรื่องน่ารู้ที่น่าเห็น เรื่องกระจุกกระจิม น่าขบขัน เรื่องประหลาด และเรื่องที่น่าจะเป็นที่ใจษจนถึง"

อย่างไรก็ดี ข่าวหรือเหตุการณ์ที่ได้รับการรายงานมักมีองค์ประกอบของคุณค่าข่าวหลายประการ และซ้อนกันจนแทบแยกไม่ออก ซึ่งองค์ประกอบของคุณค่าข่าวมีดังนี้

1. ความมีชื่อเสียง (Prominence)

ในวงการข่าว มีคำกล่าวที่ว่า "ชื่อดังมักเป็นข่าว" (Names always make news) ซึ่งหมายความว่า เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลที่มีชื่อเสียงทั้งหลายมักได้รับความสนใจจากคนทั่วไป นอกจากชื่อเสียงของบุคคลแล้ว ยังหมายรวมถึง สิ่งของสถาบัน และสถานที่สำคัญต่างๆ ที่คนทั่วไปรู้จัก เช่น สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ หรือทำเนียบรัฐบาล

2. ความใกล้ชิด (Proximity)

ความใกล้ชิด หมายความว่าถึง ทั้งทางกายและทางใจ และนับเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญ เนื่องจากมนุษย์โดยทั่วไปมักจะให้ความสนใจเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตัวเขามากกว่าที่จะสนใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น ฉะนั้น เหตุการณ์ที่มีองค์ประกอบความใกล้ชิดกับผู้อ่านทั้งทางกายและทางใจ จึงมีคุณค่าสูงกว่าเหตุการณ์ที่ไม่มีความใกล้ชิดกับผู้อ่าน

3. ความทันต่อเวลา (Timeless)

เหตุการณ์ใดที่เกิดขึ้นสดๆ ร้อนๆ จะมีคุณค่าสูงกว่าและเป็นที่น่าสนใจของผู้อ่านมากกว่า เหตุการณ์ที่อุบัติขึ้นมานานแล้ว อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์บางอย่างแม้จะเกิดขึ้นมานานแล้ว แต่หากเพิ่งมีการค้นพบความเป็นไปของเหตุการณ์นั้นๆ เป็นครั้งแรก และการค้นพบนั้นเป็นที่สนใจของผู้อ่าน ก็นับว่าเหตุการณ์นั้นมีคุณค่าสูงเช่นกัน

4. ปุถุชนสนใจ (Human Interest)

เหตุการณ์ต่างๆ ที่มีผลให้มนุษย์เกิดอารมณ์พื้นฐาน (Emotion) เช่น โศกเศร้า เห็นใจ ดีใจ รัก เกลียด โกรธ กลัว ขบขัน อิจฉาริษยา ฯลฯ มักเป็นเหตุการณ์ที่เร้าให้คนทั่วไปสนใจได้ จึงทำให้เหตุการณ์นั้นมีคุณค่าสูง

5. ความขัดแย้ง (Conflict)

ในความสัมพันธ์พื้นฐานระหว่างมนุษย์ ย่อมหนีไม่พ้นการเกิดความขัดแย้งและการต่อสู้ ซึ่งขัดแย้งตั้งแต่ในระดับครอบครัวถึงระดับชาติ ตัวอย่างของความขัดแย้ง เช่น การทะเลาะวิวาท การแข่งกีฬา การเลือกตั้ง การอภิปราย การสู้รบ ฆ่าฟัน แต่ละเหตุการณ์จะมีคุณค่าแตกต่างกันไป โดยความขัดแย้งทางกายส่วนใหญ่จะเป็นที่สนใจของผู้คนมากกว่าความขัดแย้งทางใจ เนื่องจากปรากฏให้เห็นเป็นรูปแบบมากกว่า อีกทั้ง ความขัดแย้งทางกายยังนำไปสู่ความวิบัติเสียหาย ดังนั้น จึงมักพบการเสนอข่าวเกี่ยวกับสงคราม การฆาตกรรมเป็นข่าวใหญ่ตามหน้าหนังสือพิมพ์อยู่เสมอ

6. ผลกระทบ (Consequence)

เหตุที่ผู้คนนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ก็เพื่อนำข้อมูลข่าวสารไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน ดังนั้น เหตุการณ์ใดก็ตามเมื่ออุบัติขึ้นแล้วมีผลกระทบต่อคนจำนวนมากย่อมจะมีคุณค่าสูง

7. ความมีเงื่อนงำ (Suspense)

เหตุการณ์ใดที่เกิดขึ้นแล้วยังไม่สามารถคลี่คลายได้ หรือหาสาเหตุไม่ได้ ย่อมเป็นที่สนใจของคนทั่วไป เช่น คดีฆาตกรรมที่ยังไม่รู้ตัวฆาตกร และจะยิ่งเป็นที่สนใจ หากเป็นคดีที่สลับซับซ้อนหรือเกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีชื่อเสียง อีกทั้งถ้ามีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วไปด้วยแล้ว เหตุการณ์ดังกล่าวก็ยิ่งมีคุณค่าข่าวสูงมากขึ้น

8. ภัยพิบัติและความก้าวหน้า (Disaster and Progress)

ชีวิตที่ประสบความสำเร็จของบุคคลย่อมเป็นที่สนใจมากกว่าชีวิตคนธรรมดา คนส่วนใหญ่ต่างต้องการทราบว่า ผู้นั้นดำเนินชีวิตอย่างไรจึงประสบผลสำเร็จ นอกจากนั้น การคิดค้นประดิษฐ์วิวัฒนาการใหม่ๆ ความก้าวหน้าทางวิทยาการ รวมถึงภัยพิบัติจากผลของความก้าวหน้าก็เป็นที่น่าสนใจ และมีคุณค่าข่าวสูงเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ในทางจิตวิทยา ภัยพิบัติที่มาในรูปแบบของ “ข่าวร้าย” จะมีคุณค่าสูงกว่าความก้าวหน้าที่มาในรูปแบบ “ข่าวดี” เช่น กรณีเกิดแผ่นดินไหว หนังสือพิมพ์จะอุทิศหน้ากระดาษทั้งหน้าเพื่อรายงานข่าวนี้ และคนต่างสนใจจะติดตามข่าวนี้มากกว่าข่าวการสร้างตึก 26 ชั้น สาเหตุที่ข่าวร้ายมีคุณค่าข่าวสูงกว่าข่าวดี เนื่องจากข่าวร้ายสามารถสร้างอารมณ์ที่เกิดขึ้นในใจผู้อ่านได้นั่นเอง

9. เพศ (Sex)

เรื่องของเพศจัดว่ามีคุณค่าข่าวเสมอ เนื่องจากเป็นเรื่องใกล้ตัวมนุษย์ ฉะนั้น เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและความผิดปกติ หรือเหตุการณ์ทั้งดีและอื้อฉาวของมนุษย์เพศหญิงและชาย จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เรื่องนั้นเป็นข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ เช่น การประกวดนางงาม เรื่องอื้อฉาวของรักร่วมเพศ เป็นต้น

10. ความแปลกประหลาดผิดธรรมดา (Unusualness)

โดยปกติวิสัยของมนุษย์มักจะสนใจเรื่องแปลกประหลาดที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน หรือการกระทำบางอย่างที่ไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นไปได้จัดว่ามีคุณค่าข่าวสูง ตัวอย่างเช่น ข่าวการคลอดลูกแฝด 8 คน การปรากฏตัวของงูยักษ์ เป็นต้น (สิริทิพย์ ชันสุวรรณ, 2539: 49-52)

นอกจากคุณค่าข่าวที่ได้กล่าวมานี้ Galtung และ Ruge (Bohie อ้างถึงใน ธนิตา แสนคำ, 2543: 26) ยังได้กล่าวเสริมว่า ความเป็นลบของข่าวถือเป็นปัจจัยหนึ่งของคุณค่าข่าว โดยได้ให้เหตุผล 4 ประการว่าเหตุใดข่าวในเชิงลบจึงได้รับความนิยมมากกว่าข่าวในเชิงบวก ได้แก่

1. ชาวในเชิงลบมักจะได้นำเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันบ่อยครั้ง เนื่องจากกระจายไปสู่ผู้อ่านได้รวดเร็วกว่าชาวในเชิงบวก
2. ชาวในเชิงลบง่ายต่อการทำความเข้าใจที่ตรงกันของผู้อ่าน เวลาอ่านข่าวแล้วไม่แน่ใจว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นลบหรือบวก ผู้อ่านจะตัดสินใจว่าเป็นเรื่องเชิงลบไว้ก่อน
3. ชาวในเชิงลบมักจะสอดคล้องกับช่วงเวลาที่มึปัญหาของผู้อ่าน และชาวลักษณะนี้ก็จะสามารถสนองความต้องการข่าวร้ายที่แฝงอยู่ของผู้อ่าน
4. ชาวในเชิงลบมักเป็นเรื่องที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นมากกว่าชาวในเชิงบวก ทั้งในด้านความรู้สึกต่อเหตุการณ์ที่ไม่ค่อยปรากฏเท่าๆ กับความสามารถทำนายได้ จึงทำให้ชาวในเชิงลบถูกมองว่าเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นข่าวมากกว่า

การคัดเลือกข่าวและการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในข่าวอาชญากรรม

ในการคัดเลือกข่าวอาชญากรรมมานำเสนอ นักข่าวจะพิจารณาเรื่องความสนใจของผู้อ่านว่าจะมีผู้อ่านกี่คนที่สนใจข่าวนี้อีกและมีกี่คนที่จะได้รับผลกระทบจากข่าวนี้อีก และความสดของข่าว เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม ในการคัดเลือกข่าวมานำเสนอนั้น ไม่จำเป็นต้องมีคุณค่าข่าวทั้งสองข้อดังกล่าว เพียงแค่ข่าวชิ้นนั้นมีความน่าสนใจก็เพียงพอแล้ว (Marian Meyers, 1997: 89)

นักข่าวมักจะเสนอข้อมูลความคิดเห็นของทั้งสองฝ่ายที่ขัดแย้งกัน แต่บางครั้งฝ่ายหนึ่งจะได้รับการเสนออย่างมีน้ำหนัก และถูกต้องตามกฎหมายมากกว่าอีกฝ่าย ในข่าวอาชญากรรมเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญและมีสิทธิในการให้ข้อมูล สื่อมวลชนจะมองเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นแหล่งข่าวที่ไม่มีอคติ เป็นกลาง แตกต่างจากแหล่งข่าวกลุ่มอื่นที่อาจจะเอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และทำให้สื่อมวลชนต้องสัมภาษณ์ฝ่ายที่มีความเห็นตรงกันข้าม จากการที่สื่อมวลชนเสนอข้อมูลความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่สื่อมวลชนมองว่ามีลักษณะเป็นกลาง จึงถือว่าไม่จำเป็นที่จะต้องเสนอข้อมูลความคิดเห็นที่ตรงกันข้าม (อ้างแล้ว: 91-92) นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจยังอยู่ในฐานะที่สามารถให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้ เช่น วงจรการเกิดอาชญากรรม (อ้างแล้ว: 121-122)

- ความหมายและลักษณะของบทความประจำ

บทความประจำ หรือผู้อ่านทั่วไปเรียกว่า คอลัมน์ หรือ คอลัมน์ประจำ จะมีการนำเสนออย่างเป็นประจำ สม่ำเสมอ และยังคงนำเสนอในหน้าประจำของหนังสือเพื่อให้ผู้อ่านเปิดพบได้ทันทีเมื่อต้องการอ่าน และยังคงเสนอในเนื้อที่เฉพาะ (Installment) ที่มีความยาวใกล้เคียงกันทุกวัน ภายใต้ชื่อคอลัมน์ที่วางอยู่เป็นประจำ โดยนักเขียนหรือคอลัมนิสต์ มักเป็นผู้เชี่ยวชาญในปัญหา และเรื่องที่จะเขียน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สุขภาพอนามัย การครัว เย็บปักถักร้อย การตกแต่ง ภาพยนตร์ หนังสือ ละคร ดนตรี เป็นต้น

วิธีการนำเสนอคอลัมน์จะมีการประเมินคุณค่าของเรื่องที่เขียนในลักษณะของการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว (Personal Evaluation) ของนักเขียนเองมากกว่างานเขียนอื่นใด ด้านสำนวนลีลา ภาษาที่ใช้ในการเขียนก็จะมีลักษณะเป็นอัตวิสัย (Subjectivity) และไม่เป็นทางการ มีความเป็นกันเองกับผู้อ่านเสมือนหนึ่งว่าผู้เขียนกำลังพูดคุยกับผู้อ่าน ซึ่งจะสังเกตได้จากการที่คอลัมนิสต์ใช้สรรพนามเรียกตนเองว่า ผม เรา หรือข้าพเจ้าบ้าง บางคอลัมนิสต์ ใช้นามปากกา เรียกตนเองก็มี

ลักษณะสำคัญของคอลัมน์ คือ คอลัมน์จะต้องระบุ ชื่อผู้เขียน (Byline) ชื่อผู้เขียนซึ่งอาจเป็นนามจริง หรือนามปากกาก็ได้ จะอยู่ภายใต้ชื่อเขียน หรืออยู่ในเนื้อที่ที่เป็นชื่อของคอลัมนิสต์ได้ ทั้งชื่อของคอลัมน์และชื่อของผู้เขียนนี้ถือได้ว่าเป็นชื่อทางการค้า (Tradenames) ซึ่งนักเขียนอื่นจะนำไปใช้หรือลอกเลียนไปใช้ไม่ได้ (239-241)

- ความหมายและลักษณะของสารคดี

สารคดีเป็นงานเขียนที่เกี่ยวข้องกับการเสนอข้อเท็จจริง เพื่อบอกผู้อ่านว่ามีอะไร (What) เกิดขึ้นในชุมชนและสังคมบ้างเช่นเดียวกับข่าว แต่สารคดีจะขยายความ (Extend) ข้อเท็จจริงที่ข่าวได้เคยนำเสนอผู้อ่านไปแล้วให้กว้างขึ้นและลึกซึ้งกว่าที่ข่าวเคยเสนอ ด้วยการเสริมข้อเท็จจริงภูมิหลัง (Backgrounds) อื่นๆ รวมทั้งความรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็นของผู้เขียนเข้าไปด้วย

ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ในการเสนอสารคดีนั้น นักเขียนมิได้ถูกโครงสร้างของสารคดีบังคับให้ต้องเขียนตามแบบแผนดังเช่นที่ต้องปฏิบัติในการเขียนข่าว ทว่า โครงสร้างของสารคดีจะเป็นเพียง "กรอบ" ให้นักเขียนนำเสนอเรื่องราวของตนอย่างมีเอกภาพ (Unity) และมี

ความต่อเนื่องทางความคิด (Coherence) เท่านั้น ขณะเดียวกัน นักเขียนก็ได้ถูกเรื่องของเวลา และขนาดของเนื้อที่ที่จะนำเสนอสารคดีเข้ามาบีบบังคับให้ต้องเสนออย่างรวดเร็วและอย่างกระชับ กะทัดรัดมากนัก ซึ่งก็หมายความว่า นักเขียนจะมีเวลาส่วนหนึ่งในการค้นคว้ารวบรวมข้อมูล ภูมิ-หลังและข้อมูลเสริมอื่นๆ เพื่อนำมาเขียนเป็นสารคดีเสนอผู้อ่านได้

การที่ไม่ได้ถูกบีบบังคับด้วยกรณีต่างๆ ข้างต้น ทำให้นักเขียนสารคดีมีเสรีภาพมากพอที่จะใช้วิธีการนำเสนองานเขียนแก่ผู้อ่านของตนได้อย่างประณีต สละสลวย ละเอียดลอบ มีสีสัน มีชีวิตชีวา ชวนให้ตื่นเต้น สามารถสร้างอารมณ์ให้ผู้อ่านรู้สึกเพลิดเพลินไปกับการอ่านยิ่งขึ้น ด้วยการถ่ายทอดความคิดสร้างสรรค์ของนักเขียน ผสมผสานกับเทคนิคของการประพันธ์ ประยุกต์เข้ากับข้อเท็จจริง ผลงานเขียนซึ่งมีลักษณะเป็นงาน "วรรณศิลป์" (Written Work of Art) ขึ้นหนึ่งทีเดียว

ลักษณะที่เห็นได้ชัดอีกประการคือ ในการนำเสนอสารคดีนั้น นักเขียนมักนำภาพถ่าย ภาพวาด และภาพเขียนมาใช้เป็นส่วนประกอบสำคัญของการนำเสนอเพื่อให้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่อง และทำให้หน้าหนังสือสวยงามยิ่งขึ้น และในหลายๆ ครั้ง ก็มีการใช้ภาพถ่าย ล้วนๆ นำเสนอเป็นเรื่องราวสารคดีด้วย (182-183)

- ความหมายและลักษณะของบทบรรณาธิการ

บทบรรณาธิการจะมีลักษณะเป็นความเรียงสั้นๆ วิพากษ์วิจารณ์หรือวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เป็นปัญหาสาธารณะ ซึ่งก่อนหน้านั้นเคยได้รับการนำเสนอในหน้าข่าวมาแล้วในรูปของการเขียนที่เป็นภววิสัย (Objectivity) ในการวิพากษ์วิจารณ์ หรือวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เป็นปัญหาสาธารณะดังกล่าว ผู้เขียนซึ่งมิได้ระบุชื่อว่าเป็นผู้ใด จะชี้แจงนำนักเหตุผลที่มีอยู่ในเหตุการณ์ แล้วเสนอออกมาเป็นข้อโต้แย้ง (Arguments) ต่างๆ นานา ในท้ายที่สุดจะเสนอข้อสรุป (Conclusion) ของปัญหา หรือข้อเสนอแนะ (Recommendation) ในการแก้ปัญหาต่างๆ ด้วย

บทบรรณาธิการ คือ ข้อเขียนแสดงความคิดเห็นซึ่งได้รับการพิจารณาก่อนแล้วของหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งๆ เป็นข้อเขียนเกี่ยวกับปัญหาสาธารณะปัญหาใดปัญหาหนึ่งที่จะมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของสาธารณชนผู้อ่าน และความคิดเห็นที่แสดงออกเป็นบทบรรณาธิการนี้ ถือว่าเป็น "เสียง" (Voice) ของหนังสือพิมพ์ ซึ่งแถลงให้ผู้อ่านทราบถึง "จุดยืน" (Stand) หรือ "นโยบาย" (Policy) ของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อปัญหาที่เขียนถึง

และเนื่องจากไม่มีข้อเขียนใดของหนังสือพิมพ์จะสามารถแสดงออกถึงบุคลิก (Character) และนโยบายของหนังสือพิมพ์ได้ชัดเจนเท่าข้อเขียนที่เรียกว่า บทบรรณาธิการเช่นนี้ ดังนั้น นอกจากหนังสือพิมพ์จะวิพากษ์วิจารณ์ ได้แย่ง และชี้จุดอ่อนในกระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐบาลแล้ว หนังสือพิมพ์ยังมักจะใช้บทบรรณาธิการเป็นช่องทางรณรงค์จัดสิ่งไม่ดียังามออกไปจากชุมชนด้วย (215-216)

สมมติฐานการวิจัย

หนังสือพิมพ์รายวันไทยในช่วงปี พ.ศ. 2508-2543 จะมีลักษณะการเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิกและด้านพฤติกรรม และเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในด้านประเด็นเนื้อหา ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว และสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นการสร้าง ดำรง และตอกย้ำแบบฉบับและทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศในสังคมไทย

1. ภาพลักษณ์ด้านบุคลิกและด้านพฤติกรรมของกลุ่มชายรักร่วมเพศ
 - ภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเป็นแบบเหมือนผู้หญิงมากที่สุด
 - ภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเป็นแบบเหมือนผู้หญิงมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่สี่ (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่กลุ่มชายรักร่วมเพศเปิดเผยตัวต่อสังคมมากขึ้น
 - ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเป็นด้านลบมากที่สุด
 - ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเป็นด้านลบมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่สี่ (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก
2. การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ
 - 2.1 ประเด็นเนื้อหา
 - หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอประเด็นเนื้อหาในด้านลบเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากที่สุด

- หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอประเด็นเนื้อหาในด้านลบเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากที่สุด ในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่ 4 (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก
- หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอประเด็นเนื้อหาเรื่องกลุ่มชายรักร่วมเพศที่เป็นด้านลบในหน้าหนึ่งมากกว่าหน้าใน
- หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอประเด็นเนื้อหาเรื่องกลุ่มชายรักร่วมเพศที่เป็นด้านบวกและเป็นกลางในหน้าในมากกว่าหน้าหนึ่ง

2.2 การเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว

- หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอข้อมูลความคิดเห็นที่มีทิศทางเป็นลบต่อกลุ่มรักร่วมเพศมากที่สุด
- หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอข้อมูลความคิดเห็นที่มีทิศทางเป็นลบต่อกลุ่มรักร่วมเพศมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่ 4 (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก
- หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์มากที่สุด
- หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์มากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่ 4 (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก

2.3 การเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ

- หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะเสนอสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมเพียงด้านเดียวมากที่สุด
- หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพจะเสนอเนื้อหาทั้งสองด้าน (ด้านชีววิทยาและสิ่งแวดล้อม) มากที่สุด

3. การให้ความสำคัญในการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ

- หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะมีจำนวนชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ ในช่วงที่หนึ่งถึงสาม

- หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะมีจำนวนชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าหนึ่งมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ ในช่วงที่หนึ่งถึงสาม
- หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะมีจำนวนชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าในมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ ในช่วงที่หนึ่งถึงสาม
- หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะให้พื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ ในช่วงที่หนึ่งถึงสาม
- หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะมีจำนวนชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในทุกประเภทเนื้อหามากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ ในช่วงที่หนึ่งถึงสาม

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มชายรักร่วมเพศ

หมายถึง ผู้ชายที่มีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลที่มีเพศชายด้วยกันเพียงอย่างเดียวหรือส่วนใหญ่ โดยอาจจะมีหรือไม่มีความสัมพันธ์ทางกายต่อกันก็ได้ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็นเกย์ และกะเทยรวมถึงพวกที่ผ่าตัดแปลงเพศเป็นผู้หญิงเรียบร้อยแล้ว แต่ในการวิจัยครั้งนี้จะไม่แยกแยะประเภทของกลุ่มชายรักร่วมเพศ เนื่องจากต้องการศึกษาภาพลักษณ์โดยรวมของผู้ชายที่พึงพอใจในรสนทางเพศกับผู้ชายด้วยกัน และไม่นับรวมชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมสองเพศ

หนังสือพิมพ์รายวันไทย

หมายถึง หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ

หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่มักแสดงข่าวเบา (Soft News) เน้นการเสนอข่าวประเภทเร้าอารมณ์ผู้อ่าน (Sensational) เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวภัยพิบัติต่างๆ ซึ่งให้ผลตอบแทนทางอารมณ์โดยทันที (Immediate Rewards) ลักษณะการเสนอเนื้อหาเต็มไปด้วยการเร้าอารมณ์ ดึงดูดความสนใจด้วยการพาดหัวข่าวตัวโตๆ มีรูปภาพประกอบข่าวมากมาย รูปแบบการเขียนเต็มไปด้วยสีสันจินตนาการ และมักใช้ภาษาตลาด

อยู่เสมอ กลุ่มผู้รับสารจะเป็นคนทั่วไป ทุกเพศ ทุกวัย ทุก
ระดับการศึกษา และมีจำนวนยอดจำหน่ายสูง

หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ

หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่มีลักษณะการนำเสนอเนื้อหาเน้น
ข่าวหนัก (Hard News) เช่น ข่าวเศรษฐกิจ การเมือง สังคม
ข่าวประเภทนี้จะมุ่งสนองความรู้ ความคิดเห็นเป็นสำคัญ
และให้ผลตอบแทนกับผู้อ่านในระยะยาว (Delayed
Rewards) คือ ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจ และเป็น
ประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ได้

สำหรับการวิจัยนี้ จะเลือกศึกษาหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นตัว-
แทนของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ และหนังสือพิมพ์สยามรัฐ
เป็นตัวแทนของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ

มีลักษณะเป็นการสร้าง ดำรง และต่อยอด หมายถึง ลักษณะการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชาย
รักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์ดังต่อไปนี้

1. มีความถี่มาก และสม่ำเสมอ
2. เน้นย้ำ หรือให้ความสำคัญต่อภาพลักษณ์หรือเนื้อหา
ด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว
3. เน้นย้ำ หรือให้ความสำคัญต่อภาพลักษณ์หรือเนื้อหา
ด้านลบ

ช่วงเวลา

หมายถึง ระยะเวลาที่แบ่งตามเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม
ชายรักร่วมเพศและเป็นที่สนใจของสังคมไทย โดยแบ่งออก
เป็น 4 ช่วงเวลา ดังนี้

ช่วงที่ 1 ได้แก่ พ.ศ. 2508-2514

ช่วงที่ 2 ได้แก่ พ.ศ. 2515-2526

ช่วงที่ 3 ได้แก่ พ.ศ. 2527-2533

ช่วงที่ 4 ได้แก่ พ.ศ. 2534-2543

ช่วงที่หนึ่งถึงสาม	หมายถึง ระยะเวลาช่วงที่ 1 (พ.ศ. 2508-2514) ช่วงที่ 2 (พ.ศ. 2515-2526) และช่วงที่ 3 (พ.ศ. 2527-2533) ซึ่งทั้งสามช่วงนี้เป็นช่วงเวลากลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้มีจุดยืนเป็นหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพอย่างชัดเจน
ภาพลักษณ์	หมายถึง ภาพที่ปรากฏในจิตใจต่อวัตถุ คน หรือกลุ่มคน ซึ่งภาพดังกล่าวนั้นไม่จำเป็นว่าจะต้องตรงตามความเป็นจริงเสมอไป อาจเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น และผู้อ่านรับรู้ได้จากการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชน ซึ่งสามารถแบ่งได้ 2 ด้าน คือ ด้านบุคลิก และด้านพฤติกรรม
ภาพลักษณ์ด้านบุคลิก	<p>หมายถึง ภาพเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศซึ่งสะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์ เป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นได้หรือสัมผัสได้ เช่น กิริยาท่าทาง การแต่งกาย รูปร่างสรีระ โดยอนุมานจากคำ วลี ประโยค หรือข้อความใดๆ ที่สะท้อนให้เห็นลักษณะท่าทางซึ่งสามารถแบ่งได้ 3 รูปแบบ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> <li data-bbox="719 1189 1407 1413">1. “แบบผู้ชาย” คือ มีท่าทางต่างๆ เหมือนผู้ชาย อาจจะมีกิริยาอาการนุ่มนวล หรือเรียบร้อยผิดปกติ ลำอาง แต่งตัวเนียบผิดปกติ แต่ไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าเป็นชายรักร่วมเพศหากพิจารณาจากลักษณะภายนอก <li data-bbox="719 1435 1407 1704">2. “แบบกำกึ่ง” คือ มีการแสดงออกทางกิริยาท่าทางต่างๆ เลียนแบบผู้หญิงอย่างเต็มที่ ได้แก่ อาการพูดจาตึงตัง จีบปากจีบคอ กรีดกรีด ขอบนินทา แต่ไม่ได้แต่งตัวเลียนแบบผู้หญิง หรือทำศัลยกรรมหน้าอกและ/หรือแปลงเพศ <li data-bbox="719 1727 1407 1944">3. “แบบผู้หญิง” หมายถึง มีการแสดงออกเลียนแบบเพศหญิงในด้านการแต่งกาย เช่น แต่งหน้าทาปาก แต่งตัวเป็นผู้หญิง อาจจะมีเสริมหน้าอก และรวมถึงอาจเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศเรียบร้อยแล้ว

ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรม

หมายถึง ภาพเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศซึ่งสะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์ และไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้โดยตรง ได้แก่ ทักษะคิด ความคิด ความเชื่อ ประกอบด้วยลักษณะที่คนส่วนใหญ่คิดว่าน่าจะมีอยู่ในชายรักร่วมเพศ โดยอนุมานจากคำ วลี ประโยค หรือข้อความใดๆ ที่สะท้อนให้เห็นคุณลักษณะบวก ลบ และเป็นกลางของกลุ่มชายรักร่วมเพศ

ด้านบวก ภาพเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศซึ่งสะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์ซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ โดยอนุมานจากคำ วลี ประโยคในเนื้อหา เช่น

1. ฉลาด มีความสามารถ มีความคิดสร้างสรรค์
2. ช่วยเหลือสังคม มีความรับผิดชอบต่อสังคม
3. ไม่ล่าสอน ตระหนักถึงพิษภัยของโรคเอดส์
4. ตลก มีอารมณ์ขัน พุดเก่ง คุยสนุก เป็นมิตรกับทุกคน
5. มีอารมณ์ละเอียดละไม อ่อนโยน อ่อนไหว
6. มีความสุขกับชีวิต พอใจกับชีวิตที่เป็นอยู่
7. ไม่คดโกง เอาเปรียบผู้อื่น
8. ถ่อมตัว

ด้านลบ ได้แก่ ภาพเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศซึ่งสะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์ซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ โดยอนุมานจากคำ วลี ประโยคในเนื้อหา เช่น

1. วิดถาร ล่าสอน หมกมุ่นแต่เรื่องกามารมณ์
2. ประกอบอาชีพหรือมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย
3. ชอบล่อลวงเด็ก ชักจูงให้เด็กมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
4. เป็นผู้แพร่เชื้อเอชไอวี/เอดส์ หรือกามโรค
5. เป็นผู้ป่วยทางจิต เก็บกด มีอารมณ์รุนแรง ไม่สามารถควบคุมตนเองได้

6. มีชีวิตที่เหงาและโดดเดี่ยว เพราะไม่สามารถมีชีวิตคู่ที่ยั่งยืนเหมือนชายหญิงรักต่างเพศได้
7. เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีต่อเยาวชน
8. ไม่เอาใจใส่เรื่องงาน ไม่รับผิดชอบ ผลงานไม่มีคุณภาพ

เป็นกลาง ได้แก่ ภาพเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศซึ่งสะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์ซึ่งไม่ทำให้เกิดความรู้สึกทั้งเป็นบวกและลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ โดยอนุมานจากคำ วลี ประโยคในเนื้อหาข่าวที่ให้แต่ข้อเท็จจริง ไม่ได้ให้ภาพลักษณ์ใดๆ

การนำเสนอเนื้อหา

หมายถึง สาร หรือเรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ถ่ายทอดไปสู่ผู้อ่านผ่านทางงานเขียน

ในการวิจัยนี้ จะแบ่งออกเป็น การนำเสนอประเด็นเนื้อหา ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว และสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศในทางการแพทย์

ประเด็นเนื้อหา

หมายถึง แก่นเรื่องหรือเนื้อหาหลักโดยวิเคราะห์และสรุปจากประเด็นหลักของชิ้นงาน มักปรากฏข้อความหรือประโยคที่สะท้อน หรือแสดงทัศนคติที่มีต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ แบ่งได้เป็นสามด้าน ดังนี้

ด้านบวก ได้แก่ การเสนอเนื้อหาที่มีวลี ประโยค หรือคำที่มีการแสดงทัศนคติในทางที่ดีต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ เช่น คำที่แสดงว่าเห็นอกเห็นใจ สนับสนุน เนื่องจากพวกรักร่วมเพศก็มีสิทธิเท่าเทียมกับผู้อื่น ชื่นชม ไม่ปิดกั้นความสามารถของกลุ่มชายรักร่วมเพศ มองว่าเป็นกลุ่มที่มีประโยชน์กับสังคม รวมถึงเนื้อหาที่แสดงถึงภาพลักษณ์ด้านบวก เช่น ข่าวกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มชายรักร่วมเพศ ข่าวการแต่งงานของ

ชายรักร่วมเพศ ตัวอย่างการนำเสนอประเด็นหลักในด้านบวก เช่น “กรีดสุดฤทธิ์! วิวาร์ชาวเกย์”, “ผ้าป่ากะเทย” เป็นต้น

ด้านลบ ได้แก่ การเสนอเนื้อหาที่มีวลี ประโยค หรือคำที่มีการแสดงทัศนคติในทางที่ไม่ดีต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ เช่น เป็นปัญหาสังคม เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี รวมถึงเนื้อหาที่แสดงถึงภาพลักษณ์ด้านลบ เช่น ข่าวจี้ปล้นนักท่องเที่ยวต่างชาติ ชาวชายรักร่วมเพศถูกคู่ฆาตกรรม ข่าวการฆ่าตัวตายของชายรักร่วมเพศเนื่องจากผิดหวังในความรัก ตัวอย่างการนำเสนอประเด็นหลักในด้านลบ เช่น “เกย์ใหญ่อึดคาหกกะชวกชิง 6 หมื่น!”, “รวบ 'กะเทยแสบ' ประวัติไซก มอมยารูดทรัพย์ฝรั่งเมืองผู้ดี” เป็นต้น

เป็นกลาง ได้แก่ การเสนอเนื้อหาที่มุ่งเน้นให้ข้อเท็จจริงหรือความรู้โดยไม่เสนอข้อคิดเห็น และไม่มีคำใดๆ ที่แสดงออกในด้านบวกและลบ เช่น การรายงานถึงสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ การป้องกัน แก้ไขพฤติกรรมรักร่วมเพศต่างๆ หรือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับหน้าที่การงาน ผลงานของพวกเขาชายรักร่วมเพศ ตัวอย่างการนำเสนอประเด็นหลักแบบเป็นกลาง เช่น “ประเทืองบวชได้หรือไม่”, “นิ้วมือฟ้องรสนิยมทางเพศ บ่งบอกเป็นเกย์-เลสเบียน” เป็นต้น

ข้อมูลความคิดเห็น

หมายถึง ทัศนคติ ความเชื่อ ความรู้สึก ความรู้ หรือประสบการณ์จากการพบเห็น โกลัซติดสนิทสนมของบุคคลเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ แบ่งเป็นสามด้าน ดังนี้

ด้านบวก ได้แก่ การให้ข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นว่าไม่ควรต่อต้านหรือรังเกียจ ควรสงสาร เห็นใจ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความผิดปกติทางจิต ควรให้ออกาส สนับสนุนพวกเขา

ชายรักร่วมเพศ เนื่องจากพวกเขาไม่มีสิทธิเท่าเทียมกับผู้อื่น และเป็นกลุ่มคนที่มีความสามารถ หรือเป็นสิทธิส่วนบุคคล ไม่ควรไปก้าวก่าย หากพวกเขาไม่ก่อความเดือดร้อนต่อผู้อื่น รวมถึงคำกล่าวที่เป็นไปในทางที่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในแง่บวก เช่น มีความสามารถ เอาใจใส่งาน มีความรับผิดชอบสูง ฯลฯ

ด้านลบ ได้แก่ การให้ข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นต่อด้านรั้งเกียจ ไม่สนับสนุนพวกชายรักร่วมเพศ เนื่องจากเห็นว่ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อาจก่อให้เกิดการเลียนแบบ เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี มองว่าเป็นสิ่งที่แปลกพิสดาร รวมถึงคำกล่าวที่เป็นไปในทางที่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในแง่ลบ เช่น สำนอน มักจะพาเด็กหนุ่มมาหลบนอนอยู่เสมอ ชอบจับกลุ่มนินทา ฯลฯ

เป็นกลาง ได้แก่ การไม่แสดงความคิดเห็น หรือแสดงความคิดเห็นที่ไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่ายอมรับหรือไม่ยอมรับ เป็นการแบ่งรับแบ่งสู้ เช่น กล่าวที่ไม่รั้งเกียจพวกชายรักร่วมเพศแต่ก็ไม่สนับสนุน หรือเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับรักร่วมเพศในทางการแพทย์

แหล่งข่าว

หมายถึง บุคคลที่แสดงข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึกของตนเองต่อชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศคนใดคนหนึ่ง หรือต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศโดยรวม แหล่งข่าวสามารถแบ่งได้เป็นสามกลุ่ม คือ

1. แหล่งข่าวกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ ได้แก่ แพทย์ และจิตแพทย์
2. แหล่งข่าวกลุ่มชายรักร่วมเพศ คือ ผู้ชายที่มีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลที่มีเพศชายด้วยกันเพียงอย่างเดียว หรือส่วนใหญ่ โดยอาจจะมีหรือไม่มีความสัมพันธ์ทาง

กายต่อกันก็ได้ แต่ไม่นับรวมบุคคลในกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ตกเป็นข่าว

- แหล่งข่าวกลุ่มบุคคลทั่วไป คือ ชายหญิงรักต่างเพศทั่วไปที่ไม่มีความรู้เชี่ยวชาญเป็นพิเศษในเรื่องทางการแพทย์เกี่ยวกับรักร่วมเพศ

สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ	หมายถึง มูลเหตุที่ก่อให้เกิดความเป็นรักร่วมเพศของบุคคลซึ่งทางการแพทย์ในปัจจุบันยังไม่สามารถสรุปได้แน่ชัดว่าเกิดมาจากสาเหตุด้านชีววิทยา หรือเกิดจากสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม
สาเหตุด้านชีววิทยา	หมายถึง การนำเสนอสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าเกิดจากธรรมชาติ หรือสภาพทางร่างกายของมนุษย์แต่ละคน
สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม	หมายถึง การนำเสนอสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าเกิดจากการอบรมสั่งสอน การเลี้ยงดู
การให้ความสำคัญกับเนื้อหา	หมายถึง ปริมาณความถี่ของเรื่องราวและภาพข่าวที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ ประเด็นเรื่อง รูปแบบการนำเสนอ ตำแหน่งหน้าที่ลงตีพิมพ์ และขนาดพาดหัวข่าวในหน้าหนึ่ง
ประเภทเนื้อหา	หมายถึง หัวข้อการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ แบ่งเป็น อาชญากรรม บันเทิง ปุณฺชนสนใจ เป็นต้น
รูปแบบการนำเสนอ	หมายถึง ลักษณะของเนื้อหาที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ แบ่งเป็นสองส่วน คือ <ol style="list-style-type: none"> ส่วนที่เป็นข่าว ได้แก่ ส่วนที่เป็นการเสนอข้อเท็จจริงโดยปราศจากการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นของสื่อมวลชน จะปรากฏในรูปของข่าวและภาพข่าว

- ชาว ได้แก่ ชาวพาดหัว ชาวรอง ทั้งที่ปรากฏในหน้าหนึ่งและหน้าอื่นๆ ของหนังสือพิมพ์
 - ภาพข่าว ได้แก่ ภาพที่ตีพิมพ์ในหน้าต่างๆ ของหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีข้อความแสดงว่าเป็นเหตุการณ์อะไรก็ตามก็ได้ เหตุการณ์ในภาพอาจได้รับการนำเสนอเป็นข่าวที่มีเนื้อข่าวบรรยายไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้
2. ส่วนที่เป็นความคิดเห็น ได้แก่ ส่วนที่เป็นการนำเสนอข้อคิดเห็นของสื่อมวลชนต่อข้อเท็จจริงของบุคคลหรือต่อเรื่องราวที่เกิดขึ้น จะปรากฏในรูปแบบของ สารคดี บทความประจำ บทบรรณาธิการ และบทสัมภาษณ์
- สารคดี ได้แก่ ข้อเขียนของบุคคลต่างๆ อาจเป็นสื่อมวลชนเอง นักวิชาการ หรือผู้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องบางเรื่องโดยเฉพาะ โดยมุ่งแสดงข้อเท็จจริงในเชิงของการให้ความรู้ เพื่อเป็นการตัดสินใจเป็นสิ่งสำคัญ
 - บทความประจำ ได้แก่ ข้อเขียนที่แสดงทรรศนะส่วนตัวของผู้เขียนเอง จะปรากฏในตำแหน่งหน้าเดิม
 - บทบรรณาธิการ ได้แก่ บทนำของหนังสือพิมพ์และข้อเขียนที่แทนความเห็นของหนังสือพิมพ์ข้อฉบับนั้นๆ
 - บทสัมภาษณ์ ได้แก่ ข้อเขียนที่เป็นการเสนอบทสนทนาระหว่างผู้สื่อข่าวกับบุคคลที่ร่วมสนทนาเกี่ยวกับความคิดเห็นของเขาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

พื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง

หมายถึง จำนวนตารางนิ้วที่นำเสนอข้อความทั้งในส่วนพาดหัวใหญ่และรองเฉพาะในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์

แบบฉบับ

หมายถึง ความเชื่อของคนในสังคมส่วนใหญ่เกี่ยวกับลักษณะท่าทาง บุคลิก และพฤติกรรมการแสดงออกของคน

กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการที่สื่อมวลชนนำเสนอ
ภาพลักษณ์ด้านใดด้านหนึ่งซ้ำๆ ซากๆ

ทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ หมายถึง ความรู้สึกรังเกียจ ไม่ยอมรับกลุ่มชายที่มีพฤติ-
กรรมรักร่วมเพศ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยช่วงปี พ.ศ. 2508-2543” จะใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา โดยศึกษาจากเอกสารเป็นหลัก

ประชากร

หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่วางจำหน่ายทั่วประเทศ ในช่วงวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2508 – 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2543 รวมระยะเวลาทั้งหมด 35 ปี

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกไทยรัฐเป็นตัวแทนของหนังสือพิมพ์รายวันเชิงปริมาณ และสยามรัฐเป็นตัวแทนของหนังสือพิมพ์รายวันเชิงคุณภาพ โดยมีสาเหตุในการคัดเลือกหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับดังนี้

1. ด้านระยะเวลาในการวางจำหน่าย

หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับเริ่มผลิตออกวางจำหน่ายแล้วในปีที่ผู้วิจัยจะเริ่มศึกษาคือ ปี พ.ศ. 2508 และออกวางจำหน่ายต่อเนื่องมาจากถึงปี พ.ศ. 2543 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายที่ทำการศึกษา

2. ด้านยอดจำหน่าย

ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ที่มียอดจำหน่ายสูงติดอันดับต้นๆ ในการสำรวจความนิยมของผู้อ่านมาโดยตลอด โดยเฉพาะไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ที่มียอดจำหน่ายสูงสุดในประเทศ ดังจะเห็นได้จากผลการสำรวจของหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ (2538: 33) ที่พบว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีจำนวนผู้อ่านมากเป็นอันดับหนึ่งถึง 11,439,000 คน ฉะนั้น ภาพลักษณ์และเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์ไทยทั้งสองชื่อฉบับนั้นย่อมจะเข้าถึงผู้อ่านได้เป็นจำนวนมาก

3. ด้านการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ

Peter A. Jackson (1995: 197) และ E.G. Allyn and Samorn Chaiyana (1999: 135) กล่าวว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ มักจะนำเสนอเรื่องราวเหตุการณ์เกี่ยวกับชายรักร่วมเพศอยู่บ่อยครั้งและส่วนใหญ่เป็นไปในด้านลบ (Homophobic Daily Newspaper)

ส่วนสาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกสยามรัฐเป็นตัวแทนของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ เนื่องจากเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีจุดเริ่มต้นชัดเจนว่าเป็นหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ และยังคงจุดยืนดังกล่าวต่อมาอีกเป็นระยะเวลาหลายปี ทำให้ผู้อ่านให้ความเชื่อถือว่าเป็นหนังสือพิมพ์ที่น่าเสนอข่าวอย่างเที่ยงตรง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงคาดว่าภาพลักษณ์และเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่หนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทนำเสนอขึ้นนั้นอาจมีความแตกต่างกัน

ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

ผู้วิจัยเลือกทำการศึกษาหนังสือพิมพ์รายวันไทยที่ออกจำหน่ายช่วงปี พ.ศ. 2508-2543 โดยจะศึกษาเปรียบเทียบช่วงเวลาที่มิประเด็นข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สำคัญและเป็นที่น่าสนใจในสังคมไทยเปรียบเทียบกับช่วงที่ไม่มีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ โดยจะทำการศึกษาช่วงละ 75 วัน

จุดเริ่มต้นของการทำวิจัย ผู้วิจัยเลือกเหตุการณ์ที่ นายดาเรล เบอริแกน บรรณาธิการหนังสือพิมพ์บางกอกเวิลด์ชาวอเมริกันที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศถูกฆาตกรรมในประเทศไทย เนื่องจาก Peter A. Jackson ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า เหตุการณ์ดังกล่าวนับเป็นข่าวเกี่ยวกับ "เกย์" หรือ "ชายรักชาย" เรื่องแรกที่ตกเป็น "ข่าวใหญ่" ในหน้าหนังสือพิมพ์ไทย มีการนำเสนอความคืบหน้าของข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์หลายฉบับนานถึง 2-3 สัปดาห์ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ตายเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงมาก โดยก่อนหน้านี้ เท่าที่ Peter A. Jackson เคยพบ จะเป็นชายชาวไทยรักร่วมเพศที่ล่อลวงเด็กชายให้มีเพศสัมพันธ์ด้วยและบังคับให้ค้าประเวณีในหนังสือพิมพ์ศรีกรุง ฉบับวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2478 และในเนื้อข่าวเรียกชายผู้นั้นว่า "ถั่วดำ"

หลังจากคดีฆาตกรรมนายดาเรล เบอริแกน คดีคลายลง ได้มีการจัดสัมมนาในกลุ่มตำราวจข้าราชการ และอาจารย์ กล่าวถึงกลุ่มชายรักร่วมเพศว่าเป็นตัวอันตรายต่อสังคม (สายพิณ ศุภุทธิมงคล, 2540: 62) และในช่วงเวลาดังกล่าว เริ่มมีการวิจัยสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในวงการแพทย์ไทยอย่างจริงจัง (สยามนิกรวันจันทร์, 18 ตุลาคม พ.ศ. 2508:1) นับจากนั้น หนังสือพิมพ์ก็เริ่มให้ความสนใจนำเสนอข่าวคราวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ เช่น ไทยรัฐ เดลินิวส์ และพิมพ์ไทย มักเสนอข่าวเกี่ยวกับ "กะเทย" (สายพิณ ศุภุทธิมงคล, 2540: 60) จึงอาจกล่าวได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยเริ่มนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศอย่างชัดเจนในปี พ.ศ. 2508 ภายหลังจากคดีฆาตกรรมนายดาเรล เบอริแกน

ผู้วิจัยจะแบ่งช่วงเวลาในการวิเคราะห์เนื้อหาออกเป็น 4 ช่วง โดยใช้เหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศเป็นเกณฑ์ในการแบ่งช่วง เพื่อเปรียบเทียบภาพลักษณ์และเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าหนังสือพิมพ์ ดังนี้

ช่วงที่หนึ่ง (พ.ศ. 2508–2514) ได้แก่ ช่วงที่ยังไม่มีการเปิดตัวอย่างชัดเจนของกลุ่มชายรักร่วมเพศในสังคมไทย โดยพบการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศบ้างตามหน้าหนังสือพิมพ์ หรือการเขียนปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศกับคอลัมน์ซิสต์

ช่วงที่สอง (พ.ศ. 2515–2526) ได้แก่ ช่วงที่มีการเปิดตัวอย่างชัดเจนของกลุ่มชายรักร่วมเพศ คือ มีการจัดงานประกวดกะเทยในปี พ.ศ. 2515 ซึ่งนับเป็นงานที่ชาวรักร่วมเพศจำนวนมากเปิดเผยตนเองอย่างเป็นทางการ และเป็นการชุมนุมคนรักร่วมเพศครั้งใหญ่ (อริน พินิจวรารักษ์, 2527: 36) ช่วงนี้จะรวมถึงเหตุการณ์ที่มีการรายงานว่า ค้นพบโรคเอดส์เป็นครั้งแรกในประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2524 แต่ยังไม่แพร่ระบาดเข้าสู่ประเทศไทย (กุศล สุนทรธาดา, 2538: 215)

ช่วงที่สาม (พ.ศ. 2527–2533) ได้แก่ ช่วงที่โรคเอดส์แพร่ระบาดเข้าสู่ประเทศไทย และสิ้นสุดในปี พ.ศ. 2533 เนื่องจากผู้ป่วยโรคเอดส์ที่เป็นชายรักร่วมเพศมีจำนวนน้อยลงมากเมื่อพิจารณาจำนวนผู้ป่วยทั้งหมดในประเทศ ดังนั้น Bruce Weniger ซึ่งรายงานเรื่องสถานการณ์โรคเอดส์ในประเทศไทย ในงานการประชุมนานาชาติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ณ ศูนย์วิจัยจุฬารักษณ์ ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2533 จึงตัดพวกชายรักร่วมเพศออกจากการจัดลำดับกลุ่มที่มีการแพร่กระจายเชื้อเอชไอวี/เอดส์ในประเทศไทย (วีระสิทธิ์ และคณะ, 1992: 10 อ้างถึงใน Peter A. Jackson, 1995: 284-285)

ช่วงที่สี่ (พ.ศ. 2534–2543) ได้แก่ ช่วงหลังจากที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ที่เป็นชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก จนถึงปี พ.ศ. 2543

การแบ่งช่วงเวลาออกเป็น 4 ช่วงดังกล่าว เนื่องจาก ผู้วิจัยเชื่อว่าทั้ง 4 ช่วงนี้จะสามารถสะท้อนให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของภาพลักษณ์และเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในสังคมไทยได้อย่างชัดเจนตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งหากจะแบ่งช่วงเวลาตามเหตุการณ์การเกิดโรคเอดส์ ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศจะได้ 2 ช่วงเวลา คือ

1. ช่วงก่อนการเกิดโรคเอดส์ในประเทศไทย ได้แก่ ช่วงที่หนึ่ง (พ.ศ. 2508–2514) และช่วงที่สอง (พ.ศ. 2515–2526)
2. ช่วงหลังจากที่มีการพบผู้ป่วยโรคเอดส์ในประเทศไทย ได้แก่ ช่วงที่สาม (พ.ศ. 2527–2533) และช่วงที่สี่ (พ.ศ. 2534–2543)

แต่เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าการแบ่งช่วงเวลาตามสถานการณ์โรคเอดส์ในประเทศไทยนั้น อาจเห็นความเปลี่ยนแปลงของภาพลักษณ์ในแต่ละช่วงเวลาไม่ชัดเจน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแบ่งย่อยช่วงเวลาออกเป็น 4 ช่วงดังที่ได้กล่าวไว้ช่วงแรก

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยจะเลือกศึกษาหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพและปริมาณทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ ซึ่งก่อให้เกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์และมีผลต่อภาพลักษณ์กลุ่มชายรักร่วมเพศในสังคมไทย

ในช่วงที่ไม่มีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ ผู้วิจัยจะเลือกศึกษาช่วงระยะเวลา 75 วัน ก่อนเกิดเหตุการณ์สำคัญ ส่วนช่วงที่มีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ จะศึกษาเนื้อหาในแต่ละเหตุการณ์เป็นระยะเวลาติดต่อกัน 75 วัน และในช่วงเวลาดังกล่าว หากพบเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักร่วมเพศก็จะนำมาศึกษาด้วย เหตุการณ์ที่ผู้วิจัยคัดเลือกไว้มีดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

	เหตุการณ์สำคัญ	ช่วงที่ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ (75 วัน)	ช่วงที่มีเหตุการณ์สำคัญ (75 วัน)
1	คดีฆาตกรรมนายดาเรล เบอริแกน	21 ก.ค. - 3 ต.ค. 2508	4 ต.ค. - 17 ธ.ค. 2508
2	การประกวด “นางสาวสยามประเภทสอง”	7 ต.ค. - 20 ธ.ค. 2515	21 ธ.ค. 2515 - 5 มี.ค. 2516
3	พบผู้ป่วยโรคเอดส์รายแรกเป็นชาย รักร่วมเพศ	18 ก.ค. 2527 - 30 ก.ย. 2527	1 ต.ค. - 14 ธ.ค. 2527
4	ช่วงข่าวโรค อดันป่วยด้วยโรคเอดส์	13 พ.ค. - 26 ก.ค. 2528	27 ก.ค. - 9 ต.ค. 2528
5	ช่วงที่มีการฉายภาพยนตร์เรื่อง “เพลงสุดท้าย”***	22 ม.ค. - 6 เม.ย. 2529	8 พ.ย. 2528 - 21 ม.ค. 2529
6	ช่วงที่รัฐบาลไทยรณรงค์เผยแพร่ความรู้เพื่อป้องกัน การแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวี/เอดส์ และ หนังสือพิมพ์ไทยเป็นสื่อหนึ่งที่ช่วยรณรงค์	17 เม.ย. - 30 มิ.ย. 2530	1 ก.ค. - 13 ก.ย. 2530
7	ทีมวอลเลย์บอล “สตรีเหล็ก” ลงแข่งขันในกีฬา แห่งชาติ	2 เม.ย. - 15 มิ.ย. 2539	16 มิ.ย. - 29 ส.ค. 2539
8	กรณีสถาบันราชภัฏออกกฎหมายห้ามผู้มีพฤติกรรม รักร่วมเพศเข้าศึกษาต่อในคณะศึกษาศาสตร์	6 พ.ย. 2539 - 19 ม.ค. 2540	20 ม.ค. - 14 เม.ย. 2540
9	คดี “ตุ้ย ซี 8” นายพรเทพ ช่มชื่นกระทำชำเรา เด็กชาย	29 พ.ย. 2540 - 11 ก.พ. 2541	12 ก.พ. - 27 เม.ย. 2541
10	คดีฆาตกรรม ดร. พูลสวัสดิ์	8 มิ.ย. - 21 ส.ค. 2541	22 ส.ค. - 30 ต.ค. 2541
11	ช่วงที่มีการฉายภาพยนตร์เรื่อง “สตรีเหล็ก”	19 ธ.ค. 2542 - 3 มี.ค. 2543	4 มี.ค. - 17 พ.ค. 2543

*** หมายถึง: เนื่องจากเหตุการณ์ดังกล่าวอยู่ในช่วงเวลาต่อจากเหตุการณ์ข่าวการป่วยด้วยโรคเอดส์ของ ร็อค อดัน ผู้วิจัยจึงเลือกเก็บตัวอย่าง 75 วันที่เป็นช่วงที่ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ภายหลังจากช่วงที่มีเหตุการณ์สำคัญ แทน

ในการค้นหาข่าวที่เกี่ยวข้องในหนังสือพิมพ์ ผู้วิจัยได้รวบรวม “คำสำคัญ” (Key Words) ซึ่งคาดว่าจะปรากฏในหัวข้อ หัวเรื่อง หรือความนำ (Lead) ของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ แบ่งได้สองกลุ่ม ดังนี้

1. คำที่ใช้เรียกหมายถึงกลุ่มชายรักร่วมเพศ เช่น “กะเทย”, “รักร่วมเพศ”, “ลักร่วมเพศ”, “เพศที่สาม”, “ตุ๊ด”, “ตุ๊ดซี”, “ตุ๊ดตุ้”, “แต้ว”, “แต้วแหวน”, “เกย์”, “เกย์คิง”, “เกย์ควีน”, “ไม้ป่าเดี่ยว-

กัน”, “ผู้ชายนะยะ”, “ชายไม่จริงหญิงไม่แท้”, “ชาวสีม่วง”, “ชาวดอกไม้”, “น้องเตย”, “ตุ้ย”, “ประเทือง”, “ถั่วดำ”, “ประตูลัง”, “นางฟ้าจำแลง”, “สาวประเภทสอง”, “สาวดาวเทียม” หรือ “สาวเทียม” เป็นต้น

2. ชื่อของบุคคลที่เปิดเผยมุม และเป็นที่ยอมรับในสังคมทั่วไปว่ามีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เช่น ปาน บุณนาค, ดร. เสรี วงษ์มณฑา, นที วีระโรจนพงษ์ ฯลฯ

เมื่อพบคำสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นปรากฏในหัวข้อข่าว หัวเรื่อง หรือความนำของเนื้อหา (Lead) ผู้วิจัยจะพิจารณาเนื้อหาอย่างละเอียดว่าเกี่ยวข้องกับกลุ่มรักร่วมเพศโดยตรงหรือไม่ หากเกี่ยวข้องกับโดยตรง จึงจะนำมาวิเคราะห์ต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. จากข้อจำกัดในการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องบุคคลสาธารณะ (ดูรายละเอียดในบทที่หนึ่ง) ดังนั้น การเก็บตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จึงจะเลือกเฉพาะเนื้อหาเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นที่ทราบกันในสังคมว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือโดยนัยอื่นๆ เช่น มี “คำสำคัญ” ปรากฏในหัวข้อข่าว หัวเรื่อง หรือความนำ และเมื่อพิจารณาเลือกเห็นว่าเกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ จึงจะนำมาศึกษา

2. ในการคัดเลือกเนื้อหาข่าว ผู้วิจัยจะเลือกศึกษาทั้งข่าวที่เกี่ยวข้องกับทั้ง “เกย์” และ “กะเทย” เนื่องจากสังคมไทยในอดีต ยังไม่มีมีโนทัศน์หรือแนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายกับชาย หรือเกย์ สังคมไทยจะมีคำเรียกชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพียงคำเดียวคือ “กะเทย” ซึ่งมีความหมายที่ใช้ทั่วไปหมายถึง ชายที่มีบุคลิกกระเดียดไปทางผู้หญิง ชอบแต่งตัวคล้ายผู้หญิง ส่วนคำว่า “เกย์” เริ่มมีการใช้ในสังคมไทยเมื่อปี พ.ศ. 2508 (E.G. Allyn, and Samorn Chaiyana: 1999: 116) ทว่า ยังมีการสับสนระหว่างคำว่า “เกย์” กับ “กะเทย” (Peter A. Jackson, 1995, 229) ในช่วงแรก สังคมไทยยังมองเกย์ว่าเป็นกลุ่มเดียวกับกะเทย (ชัด เย็นสบาย, หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ จุดประกาย, 21 ตุลาคม 2542: 1) อีกทั้ง ในการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยก็ยังไม่มีการแยกแยะกะเทยและเกย์ออกจากกันอย่างชัดเจน (สายพิณ ศุภุทธิมงคล, 2540: 66) ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกเก็บข้อมูลเนื้อหาข่าวทั้งที่เกี่ยวกับเกย์และกะเทย โดยจะเรียกทั้งสองกลุ่มนี้รวมกันว่า “กลุ่มชายรักร่วมเพศ”

ขอบเขตในการศึกษา

1. การศึกษาครั้งนี้จะเน้นศึกษาถึงภาพลักษณ์และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันไทยเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยจะเจาะศึกษาเฉพาะในช่วงที่สังคมให้ความสนใจกับประเด็นเรื่องกลุ่มชายรักร่วมเพศในช่วงปี พ.ศ. 2508-2543 และเลือกศึกษาหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและสยามรัฐเป็นตัวแทนของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณและคุณภาพตามลำดับ ส่วนเนื้อหาที่ไม่ปรากฏชัดเจนว่าเกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักร่วมเพศหรืออาจจะมีข้อความที่มึนยแห่งความเกี่ยวข้อง แต่ไม่ได้เชื่อมโยงโดยตรง เช่น ข่าวลือเกี่ยวกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งว่ามีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ข่าวการปฏิเสธการเป็นรักร่วมเพศของผู้มีชื่อเสียงในสังคม ข่าวการรับแสดงบทเกย์หรือกะเทยของดารานักแสดง ข่าวหรือรายงานเกี่ยวกับโศกณิชาต เหล่านี้จะไม่นำมาศึกษา

2. ในการคัดเลือกตัวอย่างที่จะศึกษา ผู้วิจัยจะเลือกวิเคราะห์เนื้อหาข่าว ภาพข่าว สารคดี บทบรรณาธิการ หรือคอลัมน์วิจารณ์แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักร่วมเพศโดยตรงในหน้าหนึ่งและหน้าในทูกหน้า ส่วนข้อความหรือภาพที่ปรากฏเป็นโฆษณา ภาพประกอบบทความ หรือข่าวที่ไม่มีข้อความแสดงเหตุการณ์กำกับ ภาพการ์ตูน นวนิยาย คอลัมน์หาคู่ คอลัมน์ตอบจดหมายของผู้อ่าน คอลัมน์ข่าวสังคม-ซุบซิบ เช่น คัทลียาจะจำ คอลัมน์ประมวลข่าว ในหน้าต่างๆ เช่น บุคคลในข่าว, คลื่นรบกวน, ขบกัดสะบัดเคี้ยว เป็นต้น เหล่านี้จะไม่นำมาศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่องนี้ คือ แบบบันทึกข้อมูล สำหรับบันทึกข้อมูลจากเนื้อหาข่าว และภาพถ่ายที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ โดยใช้แบบบันทึกข้อมูลหนึ่งแผ่น สำหรับชิ้นงานเขียนแต่ละชิ้น ในแบบบันทึกข้อมูลนั้นจะประกอบด้วยข้อมูลดังนี้

- วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ชื่อหนังสือพิมพ์.....
- ช่วงที่..... เหตุการณ์สำคัญ เป็นช่วงมีหรือไม่มีเหตุการณ์สำคัญ
- ตำแหน่งของชิ้นงานที่ตีพิมพ์ แบ่งเป็น หน้าหนึ่งและหน้าใน
- รูปแบบการนำเสนอ เช่น ข่าว ภาพข่าว สารคดี บทความประจำ บทบรรณาธิการ ฯลฯ
- ประเภทเนื้อหาที่นำเสนอ เช่น อาชญากรรม โรคเอดส์ สังคม ปุณชนสนใจ ฯลฯ
- ขนาดของพาดหัวเฉพาะข่าวหน้าหนึ่ง (ตารางนี้)

- ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศ สามารถแบ่งได้ดังนี้
 - 1) ด้านบุคลิก จะศึกษาจากเนื้อหาในข่าว แบ่งออกเป็น แบบผู้ชาย แบบก้ำกึ่ง และแบบผู้หญิง และหากไม่มีการเสนอภาพลักษณ์จะลงรหัสในช่องไม่ปรากฏภาพลักษณ์ด้านบุคลิก
 - 2) ด้านพฤติกรรม จะศึกษาจากเนื้อหาในข่าว แบ่งออกเป็น ทิศทางด้านบวก ด้านลบ และเป็นกลาง
- การนำเสนอประเด็นเนื้อหา เป็นในด้านบวก ลบ หรือเป็นกลาง และการเลือกนำเสนอในตำแหน่งหน้าหนึ่งและหน้าใน
- การนำเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว ว่าเป็นความเห็นของแหล่งข่าวกลุ่มใด (แหล่งข่าวบุคคลทั่วไป แหล่งข่าวกลุ่มชายรักร่วมเพศ หรือแหล่งข่าวกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์) และมีทิศทางในด้านบวก ลบ หรือเป็นกลาง
- การนำเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ จะเสนอทั้งสาเหตุด้านชีววิทยาและด้านสิ่งแวดล้อม หรือนำเสนอเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง

หน่วยของการวิเคราะห์

ในงานวิจัยเรื่องนี้ มีหน่วยการวิเคราะห์ดังนี้

1. คำ (Word) ซึ่งแสดงถึงความคิด ความรู้ ทักษะคติ ค่านิยม ความเชื่อของผู้เขียนที่มีต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศได้
2. รูปภาพ
3. ประเด็นเนื้อหา คือ ความคิดหลักหรือแนวเรื่องที่คุณเขียนแสดงเจตนาในความคิดนั้นอย่างชัดเจน มักเป็นข้อความหรือประโยคที่สะท้อน หรือแสดงทัศนคติที่มีต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ
4. รูปแบบของเนื้อหา ได้แก่ ข่าว และความคิดเห็น
5. ตำแหน่งหน้าที่นำเสนองานชิ้นนั้นๆ (Placement)
6. ประเภทของเนื้อหา แบ่งเป็น อาชญากรรม บันเทิง โรคเอดส์ ปุณชนสนใจ ฯลฯ
7. ตารางนำของเนื้อที่ส่วนพาดหัวข่าวในหน้าหนึ่ง (Headlines)

การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะเนื้อหาและภาพข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและสยามรัฐ ตามช่วงเวลาที่ประเด็นข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศเป็นที่สนใจของสังคมในระหว่างปี พ.ศ. 2508–2543 ซึ่งหนังสือพิมพ์ที่จะศึกษานั้นสามารถค้นได้จากหอสมุดแห่งชาติ หอสมุดปริทัศน์ พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หอสมุดสำนักงานหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและสยามรัฐ หรือแหล่งอื่นๆ โดยจะใช้ “คำสำคัญ” ในหัวข้อข่าวและหัวเรื่องช่วยในการรวบรวมข้อมูล
2. อ่านงานเขียนที่คัดเลือกแล้วว่าเกี่ยวข้องโดยตรงกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ
3. วิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาและภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนในงานเขียนแต่ละชิ้น จากนั้น จึงลงรหัสในแบบบันทึกข้อมูลตามที่ได้กำหนดไว้
4. วิเคราะห์ผลข้อมูลที่ได้ โดยจะนำมารวบรวมสร้างตารางแจกแจงความถี่และเปรียบเทียบผลการศึกษา
5. อภิปรายและวิเคราะห์ผลวิจัย

เกณฑ์ในการบันทึกข้อมูล

1. ด้านภาพลักษณ์
 - ภาพลักษณ์ด้านบุคลิก หมายถึง ภาพลักษณ์ของชายรักร่วมเพศที่สามารถมองเห็นได้หรือสัมผัสได้ เช่น กิริยาท่าทาง การแต่งกาย รูปร่างสรีระ โดยศึกษาจากเนื้อความที่มีการกล่าวถึงในชิ้นงาน สามารถแบ่งได้ 3 ประเภทดังต่อไปนี้
 - “แบบผู้ชาย” คือ มีกิริยาท่าทางเหมือนผู้ชาย ไม่ปรากฏให้เห็นชัดเจนว่าแสดงกิริยาคัลยาณูถุญ แต่อาจมีกิริยานุ่มนวลมึนผิปกติ เรียบร้อยผิปกติ แต่งตัวเนียบผิปกติ
 - “แบบกำกึ่ง” คือ มีการแสดงกิริยาท่าทางต่างๆ เลียนแบบผู้หญิงอย่างเต็มที่ เช่น มีอาการพูดจาตุงตุง จีบปากจิบคอ กรีดกรีด ขอบนินทา แต่ไม่ได้แต่งตัวเลียนแบบผู้หญิง ทำหน้าอก หรือทำคัลยกรรรมแปลงเพศ
 - “แบบผู้หญิง” คือ มีการแสดงกิริยาท่าทางเลียนแบบเพศหญิงในด้านการแต่งกาย เช่น แต่งหน้าทาปาก แต่งตัวเป็นผู้หญิง หรืออาจจะเสริมหน้าอก รวมถึงผู้ที่เข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศเรียบร้อยแล้ว

หากไม่พบข้อความที่แสดงถึงภาพลักษณ์ด้านบุคลิก ผู้วิจัยจะลงรหัสในช่องไม่ปรากฏภาพลักษณ์ด้านบุคลิก

กรณีที่มีการกล่าวถึงชายรักร่วมเพศในเนื้อหามากกว่าหนึ่งคน และมีภาพลักษณ์ด้านบุคลิกที่แตกต่างกัน จะพิจารณาว่าเนื้อหานั้นมีประเด็นหลักเกี่ยวกับผู้ใด และลงรหัสให้กับภาพลักษณ์ด้านบุคลิกตามเนื้อหาที่บรรยายเกี่ยวกับผู้นั้นคนเดียว หากเนื้อหามุ่งเน้นไปที่บุคคลมากกว่าหนึ่งคนที่มีภาพลักษณ์ด้านบุคลิกที่แตกต่างกันและเนื้อหาให้ความสำคัญเท่าเทียมกัน สามารถลงรหัสได้มากกว่าหนึ่งช่อง

- ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรม หมายถึง ภาพลักษณ์ของชายรักร่วมเพศที่ไม่สามารถมองเห็นได้หรือสัมผัสได้ เช่น ลักษณะนิสัยต่างๆ โดยศึกษาจากเนื้อความที่มีการกล่าวถึงในชิ้นงาน

- ด้านบวก หมายถึง ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์ เช่น
 1. มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถ
 2. ช่วยเหลือสังคม มีความรับผิดชอบต่อสังคม
 3. ไม่ล่าส่อน ตระหนักถึงพิษภัยของโรคเอดส์
 4. ตลก มีอารมณ์ขัน พุดเก่ง คุยสนุก เป็นมิตรกับทุกคน
 5. มีอารมณ์ละเอียดละไม อ่อนโยน อ่อนไหว
 6. มีความสุขกับชีวิต พอใจกับชีวิตที่เป็นอยู่
 7. ไม่คดโกง เอาเปรียบผู้อื่น
 8. ถ่อมตัว
- ด้านลบ หมายถึง ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์ เช่น
 1. วิดถาร ล่าส่อน หมกมุ่นแต่เรื่องกามารมณ์
 2. ประกอบอาชีพหรือมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย
 3. ชอบล่อลวงเด็ก พยายามชักจูงให้เด็กมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
 4. เป็นผู้แพร่เชื้อเอชไอวี/เอดส์ หรือกามโรค

5. เป็นผู้ป่วยทางจิต เก็บกด มีอารมณ์รุนแรง แปรปรวน ซ้ำหึง ขุนเคี้ยว ไม่สามารถควบคุมตนเองได้
 6. มีชีวิตที่เหงาและโดดเดี่ยว เพราะไม่สามารถมีชีวิตคู่ที่ยั่งยืนเหมือนชายหญิงรักต่างเพศได้
 7. เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีต่อเยาวชน
 8. ไม่เอาใจใส่เรื่องงาน ไม่รับผิดชอบ ผลงานไม่มีคุณภาพ
- ด้านเป็นกลาง หมายถึง หนังสือพิมพ์ไม่ได้เสนอเนื้อหาที่สะท้อนภาพลักษณ์ด้านบวกหรือลบในงานชิ้นนั้นๆ

ในกรณีที่ปรากฏเนื้อหาภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศทั้งด้านบวกและลบในชิ้นงานเดียวกัน สามารถรหัสได้ทั้งสองด้าน และได้มากกว่าหนึ่งข้อ

2. ด้านเนื้อหา

การนำเสนอประเด็นเนื้อหา

- ด้านบวก ได้แก่ การเสนอเนื้อหาที่มีวลี ประโยค หรือคำที่มีการแสดงทัศนคติในทางที่ดีต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ เช่น คำที่แสดงว่าเห็นอกเห็นใจ สนับสนุน เนื่องจากพวกรักร่วมเพศก็มีสิทธิเท่าเทียมกับผู้อื่น ชื่นชม ไม่ปิดกั้นความสามารถของกลุ่มชายรักร่วมเพศ มองว่าเป็นกลุ่มที่มีประโยชน์กับสังคม รวมถึงเนื้อหาที่แสดงถึงภาพลักษณ์ด้านบวก เช่น ข่าวกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มชายรักร่วมเพศ ข่าวการแต่งงานของชายรักร่วมเพศ ตัวอย่างการนำเสนอประเด็นเนื้อหาในด้านบวก เช่น “กรี๊ดสุดฤทธิ์! จิวาห์ชาวเกย์” และ “ผ้าป่ากะเทย”
- ด้านลบ ได้แก่ การเสนอเนื้อหาที่มีวลี ประโยค หรือคำที่มีการแสดงทัศนคติในทางที่ไม่ดีต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ เช่น เป็นปัญหาสังคม เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี รวมถึงเนื้อหาที่แสดงถึงภาพลักษณ์ด้านลบ เช่น ข่าวจับปล้นนักท่องเที่ยวต่างชาติ ข่าวชายรักร่วมเพศถูกคู่ชาฆาตกรรม ข่าวการฆ่าตัวตายของชายรักร่วมเพศเนื่องจากผิดหวังในความรัก ตัวอย่างการนำเสนอประเด็นเนื้อหาในด้านลบ เช่น “เกย์ใหญ่ฮึดคาหอกะซวกซิง 6 หมื่น!” และ “รวบ ‘กะเทยแสบ’ ประวัติไซกมอมยา รูดทรัพย์ฝรั่งเมืองผู้ดี”
- เป็นกลาง ได้แก่ การเสนอเนื้อหาที่มุ่งเน้นให้ข้อเท็จจริงหรือความรู้โดยไม่เสนอข้อคิดเห็น และไม่มีคำใดๆ ที่แสดงออกในด้านบวกและลบ เช่น การรายงานถึงสาเหตุของ

พฤติกรรมรักร่วมเพศ การป้องกัน แก๊ไขพฤติกรรมรักร่วมเพศต่างๆ หรือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับหน้าที่ การงาน ผลงานของพวกชายรักร่วมเพศ ตัวอย่างการนำเสนอประเด็นเนื้อหาแบบเป็นกลาง เช่น “ประเทืองบวชได้หรือไม่” และ “นิ้วมือฟ่องรสนิยมทางเพศ บ่งบอกเป็นเกย์-เลสเบียน”

ในกรณีที่มีการเสนอประเด็นเนื้อหาทั้งในด้านบวก ลบ หรือเป็นกลางในชิ้นงานเดียวกัน จะใช้วิธีการวัดตารางนี้ ด้านใดมากกว่า หรือเป็นส่วนใหญ่จะลงรหัสให้ด้านนั้น

การนำเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว

- ด้านบวก ได้แก่ การให้ข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นว่าไม่ควรต่อต้านหรือรังเกียจ ควร สงสาร เห็นใจ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความผิดปกติทางจิต ควรให้ออกาส สนับสนุนพวกชายรักร่วม- เพศ เนื่องจากพวกเขามีสิทธิเท่าเทียมกับผู้อื่น และเป็นกลุ่มคนที่มีความสามารถ หรือเป็นสิทธิส่วนบุคคล ไม่ควรไปก้าวก่าย หากพวกเขาไม่ก่อความเดือดร้อนต่อผู้อื่น รวมถึงคำกล่าวที่เป็นไปในทาง ที่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในแง่บวก เช่น มีความสามารถ เอาใจใส่งาน ฯลฯ
- ด้านลบ ได้แก่ การให้ข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นต่อต้าน รังเกียจ ไม่สนับสนุนพวก ชายรักร่วมเพศ เนื่องจากเห็นว่ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อาจก่อให้เกิดการเลียนแบบ เป็นตัว- อย่างที่ไม่ดี มองว่าเป็นสิ่งที่แปลกพิสดาร รวมถึงคำกล่าวที่เป็นไปในทางที่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ ด้านพฤติกรรมในแง่ลบ เช่น ส่ำสอน มักจะพาเด็กหนุ่มมาหลบนอนอยู่เสมอ ฯลฯ
- เป็นกลาง ได้แก่ การไม่แสดงความคิดเห็น หรือแสดงความคิดเห็นที่ไม่สามารถระบุได้ ชัดเจนว่ายอมรับหรือไม่ยอมรับ เป็นการแบ่งรับแบ่งสู้ เช่น กล่าวว่ามีรังเกียจพวกชายรักร่วมเพศ แต่ก็ไม่สนับสนุน หรือเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับรักร่วมเพศในทางการแพทย์

ในข่าวหนึ่งชิ้น อาจประกอบด้วยข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวบุคคลหลายคนที่มีทั้ง ในด้านบวก ลบ และเป็นกลาง กรณีนี้สามารถลงรหัสได้มากกว่าหนึ่งด้าน

แหล่งข่าวจะแบ่งออกเป็นสามกลุ่ม คือ

1. กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้หรือมีความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะเกี่ยวกับ กลุ่มชายรักร่วมเพศ เช่น จิตแพทย์ นักจิตวิทยา แพทย์ เป็นต้น
2. กลุ่มชายรักร่วมเพศ หมายถึง ผู้ชายที่มีอารมณ์หรือมีความรู้สึกทางเพศ และมีเพศสัมพันธ์กับ เพศชายด้วยกัน แต่ไม่นับรวมบุคคลในกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ตกเป็นข่าว

3. กลุ่มบุคคลทั่วไป หมายถึง กลุ่มชายหญิงรักต่างเพศ รวมถึงกลุ่มหญิงรักร่วมเพศที่ไม่มีควมรู้
ลึกซึ้ง ไม่ได้ทำงานหรือเชี่ยวชาญโดยเฉพาะเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ

การเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศในทางการแพทย์

- เสนอเฉพาะสาเหตุด้านชีววิทยา ได้แก่ การนำเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ว่าเกิดจากธรรมชาติ หรือสภาพทางร่างกายของมนุษย์แต่ละคน
- เสนอเฉพาะสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การนำเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วม-
เพศว่าเกิดจากสิ่งแวดล้อม เป็นเรื่องของจิตใจ การอบรมเลี้ยงดู หรือการลอกเลียนแบบ
- เสนอสาเหตุทั้งสองด้าน ได้แก่ เสนอทั้งสาเหตุด้านชีววิทยาและด้านสิ่งแวดล้อม

หากไม่พบการเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ จะลงรหัสในช่องไม่พบการเสนอ
สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ

การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของเครื่องมือ

ในการวิเคราะห์เนื้อหาจำเป็นต้องมีการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของตารางลง
รหัสจำแนกประเภทของภาพลักษณ์และเนื้อหา โดยผู้วิจัยและผู้ร่วมวิเคราะห์อีก 2 คน ร่วมกันลง
รหัสตรวจสอบโดยอาศัยหลักการคำนวณความน่าเชื่อถือด้วยสูตรของ Holsti

$$R = \frac{N(C1, 2, 3, \dots, n)}{C1+C2+C3+\dots+Cn}$$

$$C1+C2+C3+\dots+Cn$$

เมื่อ R คือ ค่าความน่าเชื่อถือ

N คือ จำนวนผู้ลงรหัส

C1, 2, 3, ..., n คือ จำนวนรายการที่ผู้ลงรหัสมีความเห็นตรงกัน

C1+C2+C3+...+Cn คือ จำนวนรายการทั้งหมดที่ผู้ลงรหัสใช้พิจารณา

ในการคำนวณด้วยสูตรนี้ ค่าที่คำนวณได้ไม่ควรต่ำกว่า 0.75 จึงจะนับว่าเครื่องมือที่ใช้มี
ความน่าเชื่อถือ

การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ กระทำโดยผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างชาวและบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและสยามรัฐ ซึ่งผลการคำนวณในแต่ละประเด็นมีดังนี้

ภาพลักษณ์ด้านบุคลิก	ค่าที่ได้คือ 0.85
ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรม	ค่าที่ได้คือ 0.78
ประเด็นเนื้อหา	ค่าที่ได้คือ 0.8
ทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว	ค่าที่ได้คือ 0.77
สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ	ค่าที่ได้คือ 0.9

จากผลการทดสอบข้างต้นนี้จึงเชื่อได้ว่า เครื่องมือที่ใช้ในนี้มีความน่าเชื่อถือ เพราะค่าที่คำนวณได้มีจำนวนสูงกว่า 0.75

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย หนังสือพิมพ์รายวันไทยในช่วงปี พ.ศ. 2508-2543 มีลักษณะการเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิกและด้านพฤติกรรม และเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในด้านประเด็นเนื้อหา ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว และสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นการสร้าง ดำรง และตอกย้ำแบบฉบับและทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศในสังคมไทย

- ทดสอบโดยนำผลจากปัญหานำวิจัยย่อยมาวิเคราะห์ โดยอ้างอิงปริมาณตัวเลขและความสม่ำเสมอจากการเสนอภาพลักษณ์และวิเคราะห์ลักษณะเนื้อหาที่น่าเสนอ พร้อมยกตัวอย่างเหตุการณ์

ส่วนสมมติฐานย่อยเกี่ยวกับภาพลักษณ์ด้านบุคลิกและด้านพฤติกรรม และลักษณะการนำเสนอเนื้อหาในด้านประเด็นเนื้อหา ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว และสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ จะใช้การทดสอบด้วยการเปรียบเทียบค่าร้อยละ

บทที่ 4

ปริมาณการนำเสนอภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหา ในหนังสือพิมพ์รายวันไทยช่วงปี พ.ศ. 2508-2543

ในบทนี้จะแสดงปริมาณความถี่ในส่วนภาพลักษณ์และลักษณะการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศของหนังสือพิมพ์รายวันไทยในแต่ละช่วงเวลาว่าเป็นไปในทิศทางใด เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบในการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยในบทต่อไป

ผู้วิจัยได้รวบรวมชิ้นงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศได้ทั้งหมด 702 ชิ้น แยกเป็น 416 ชิ้นในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและ 286 ชิ้นในหนังสือพิมพ์สยามรัฐจากช่วงเหตุการณ์ 11 เหตุการณ์ ระหว่างปี พ.ศ. 2508-2543 โดยคัดเลือกเฉพาะเหตุการณ์ที่เป็นที่สนใจของสังคมไทยเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศและแบ่งออกเป็นสี่ช่วงเวลา ดังนี้

ช่วงที่ 1 (พ.ศ. 2508-2514)

1. คดีฆาตกรรมนาย Darrell Berrigan

ช่วงที่ 2 (พ.ศ. 2515-2526)

2. การประกวด “นางสาวสยามประเภทสอง”

ช่วงที่ 3 (พ.ศ. 2527-2533)

3. พบผู้ป่วยเอดส์คนไทยรายแรกเป็นชายรักร่วมเพศ
4. ช่วงข่าวโรค อีตส์ป่วยด้วยโรคเอดส์
5. ช่วงการฉายภาพยนตร์ “เพลงสุดท้าย”
6. ช่วงการรณรงค์ป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวี/เอดส์ในประเทศไทย

ช่วงที่ 4 (พ.ศ. 2534-2543)

7. ทีมวอลเลย์บอล “สตรีเหล็ก” ลงแข่งขันในกีฬาแห่งชาติ
8. กรณีสถาบันราชภัฏห้ามผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเข้าศึกษาต่อในคณะศึกษาศาสตร์
9. คดี “ตุ้ย ซี 8” ช่มชู้นกระทำชำเราเด็กชาย
10. คดีฆาตกรรม ดร. พูลสวัสดิ์
11. ช่วงการฉายภาพยนตร์เรื่อง “สตรีเหล็ก”

ผู้วิจัยจะแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ช่วง ในส่วนที่หนึ่ง จะเป็นการแสดงผลการวิจัยเพื่อพิสูจน์สมมติฐานการวิจัยย่อยตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ภาพลักษณ์ด้านบุคลิกและด้านพฤติกรรม
2. การนำเสนอประเด็นเนื้อหา
3. การนำเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว
4. การนำเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ
5. การให้ความสำคัญในการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และสยามรัฐ

และส่วนที่สองจะเป็นการเสนอผลการวิจัยที่พิจารณาถึงความสม่ำเสมอในการเสนอภาพลักษณ์และเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นการสร้าง ดำรง และตอกย้ำแบบฉบับและทัศนคติด้านลบของคนในสังคมต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ โดยผู้วิจัยจะแยกช่วงเวลาเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ เพื่อเปรียบเทียบปริมาณและความถี่ในการนำเสนอภาพลักษณ์และลักษณะการนำเสนอเนื้อหาของหนังสือพิมพ์รายวันไทยของทั้งสองช่วงว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

ผลการวิเคราะห์: ส่วนที่ 1

1. ภาพลักษณ์ด้านบุคลิกและด้านพฤติกรรม

● ภาพลักษณ์ด้านบุคลิก

ในตาราง 4.1 พบว่า มีจำนวนชิ้นงานที่ไม่ปรากฏการเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิกของกลุ่มชายรักร่วมเพศมากที่สุด โดยมีปริมาณสูงที่สุดถึง 74.25% ส่วนชิ้นงานที่ปรากฏภาพลักษณ์ (รวมแบบผู้หญิง แบบก้ำกึ่ง และแบบผู้ชาย) มีเพียง 25.75% เท่านั้น

และเมื่อพิจารณาเฉพาะชิ้นงานที่ปรากฏภาพลักษณ์ด้านบุคลิก ภาพลักษณ์แบบผู้หญิง จะได้รับการเสนอมากที่สุดในทุกเหตุการณ์คิดเป็น 18.53% รองลงมา คือ ภาพลักษณ์แบบก้ำกึ่ง และแบบผู้ชายคิดเป็นร้อยละ 5.04 และ 2.18 ตามลำดับ จะสังเกตว่า ภาพลักษณ์ในอันดับสองและสามจะมีจำนวนที่ห่างจากภาพลักษณ์แบบผู้หญิงในอันดับหนึ่งค่อนข้างมาก กล่าวได้ว่า หากรวมจำนวนร้อยละของอันดับสองและสามเข้าด้วยกันก็ยังมีจำนวนที่ห่างค่อนข้างมากจากอันดับ

หนึ่ง จากผลการวิจัยดังกล่าว จึงยอมรับสมมติฐานว่าภาพลักษณ์แบบผู้หญิงจะได้รับการนำเสนอมากที่สุดในห้องสื่อพิมพ์รายวันไทย

ตาราง 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในหนังสือพิมพ์รายวันไทย

ภาพลักษณ์ด้านบุคลิก	จำนวน	ร้อยละ
ชิ้นงานที่ปรากฏภาพลักษณ์ด้านบุคลิก	189	25.75
- แบบผู้หญิง	136	18.53
- แบบก้ำกึ่ง	37	5.04
- แบบผู้ชาย	16	2.18
ชิ้นงานที่ไม่ปรากฏภาพลักษณ์ด้านบุคลิก	545	74.25
รวม	734	100

ตารางต่อไปจะแบ่งช่วงเวลาเป็นสี่ช่วง และตัดชิ้นงานที่ไม่ปรากฏการเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิก ผลการศึกษาที่พบไม่แตกต่างจากตาราง 4.1 คือ ภาพลักษณ์แบบผู้หญิงมีผลรวมเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 71.96 และหากพิจารณาตามช่วงเวลาทั้งสี่ช่วง ด้านแบบผู้หญิงจะมีปริมาณสูงกว่าอีกสองด้านในทุกช่วงเวลา และมีแนวโน้มในการนำเสนอที่สม่ำเสมอ โดยในช่วงที่ 4 ภาพลักษณ์แบบผู้หญิงยังคงมีปริมาณสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.38 ส่วนอันดับรองลงมา คือ แบบก้ำกึ่ง คิดเป็นร้อยละ 19.58 และสุดท้ายคือ แบบผู้ชาย พบร้อยละ 8.46 จากผลการศึกษาที่พบนี้ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า ภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเป็นไปในลักษณะแบบผู้หญิงมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่สี่ (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเปิดเผยตัวต่อสังคมมากขึ้น เนื่องจากภาพลักษณ์แบบผู้หญิงได้รับการเสนอมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ตาราง 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา	แบบผู้หญิง		แบบกำกึ่ง		แบบผู้ชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงที่ 1 (2508-14)	5	62.5	2	25	1	12.5	8	100
ช่วงที่ 2 (2515-26)	18	94.74	-	-	1	5.26	19	100
ช่วงที่ 3 (2527-33)	37	64.91	14	24.56	6	10.53	57	100
ช่วงที่ 4 (2534-43)	76	72.38	21	20	8	7.62	105	100
รวม	136	71.96	37	19.58	16	8.46	189	100

ตัวอย่างของภาพลักษณ์ด้านบุคลิกแบบผู้หญิงที่เสนอในหนังสือพิมพ์รายวันไทย เช่น

“ผู้สื่อข่าวรายงานด้วยว่าบรรยากาศการเกณฑ์ทหารที่เขตหลักสี่ ได้เกิดความตึงเครียดสูง-สนานและมีสีสันขึ้นเมื่อมีสาวประเภทสองคนหนึ่งเดินนวยนาดเข้ามารายงานตัวรับการตรวจเลือก โดยสาวประเภทสองคนนี้แต่งตัวทันสมัยใส่เสื้อสายเดี่ยวสีฟ้า ใ้ผมยาวประบ่า ไ้หน้าเกลี้ยงเกลา สวยหวานเหมือนหญิงแท้ ทั้งเรือนร่าง กิริยามารยาทและน้ำเสียงการพูดการจาก็เหมือนผู้หญิงจริงๆ ชนิดถ้าไม่เห็นลูกกระเดือกที่คอหอยก็คงไม่เชื่อว่าเป็นผู้ชายเปลี่ยนเพศอย่างแน่นอน สร้างความฮือฮาให้แก่บรรดาชายฉกรรจ์ที่มาขอรับการตรวจเลือกต่างพากันเป่าปากกันวิว้าว” (ไทยรัฐ 2 เม.ย. 2543)

“ขณะที่สีสันของการตรวจคัดเลือกทหารก็ยังคงเหมือนเดิมกับสาวประเภทสองสร้างบรรยากาศครื้นเครงให้ชาวบ้านไม่น้อย โดยเฉพาะนายเกษมศักดิ์ จันทร์ขึ้น อายุ 21 ปี ซึ่งมีใบหน้า และทรวดทรงเป็นสาวเต็มตัว โดยบอกว่าแปลงเพศเรียบร้อยแล้วเมื่อเดือน มี.ค. ที่ผ่านมา แผลยังไม่หายดี...” (ไทยรัฐ 5 เม.ย. 2543)

“ขณะที่อีกมุมหนึ่งของถนนข้าวสาร กะเทยสาวไทยนางนี้ซึ่งขึ้นไปเล่นสงกรานต์บนเกสต์-เฮ้าส์กับฝรั่งทำทุเรศ ด้วยการถอดเสื้อยือโคร์นมแอนอกอวดอ้อมยั่วสาวตาผู้คนที่กำลังสาดน้ำเล่นสงกรานต์อย่างไม่อายและไม่สนใจต่อเสียงตะโกนด่าของผู้พบเห็น” (ไทยรัฐ 14 เม.ย. 2543)

◆ แสดงผลการวิจัยภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในไทยรัฐและสยามรัฐ

ในส่วนต่อไปนี้จะแสดงปริมาณการเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิกของกลุ่มชายรักร่วมเพศ แยกตามประเภทหนังสือพิมพ์คือ ไทยรัฐและสยามรัฐ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ไม่แตกต่างจากผล การศึกษาในภาพรวมจากตาราง 4.1 คือ หนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทมีจำนวนชิ้นงานที่ไม่ปรากฏ ภาพลักษณ์ด้านบุคลิกมากกว่าชิ้นงานที่มีการเสนอภาพลักษณ์ด้านลักษณะด้านบุคลิก โดยหาก เปรียบเทียบระหว่างไทยรัฐและสยามรัฐ พบว่า สยามรัฐมีปริมาณชิ้นงานที่ไม่เสนอภาพลักษณ์ ด้านบุคลิกสูงกว่าไทยรัฐ คิดเป็นร้อยละ 84.07 ส่วนไทยรัฐมีจำนวนร้อยละ 67.65

ส่วนชิ้นงานที่มีการเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิกพบว่า ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะเสนอ ภาพลักษณ์แบบผู้หญิงในปริมาณสูงสุด ส่วนภาพลักษณ์แบบก้ำกึ่งและแบบผู้ชายจะมีปริมาณ ตามมาเป็นลำดับที่สองและสาม โดยมีข้อสังเกตว่า ไทยรัฐจะมีจำนวนความถี่ในการเสนอภาพ- ลักษณ์แบบผู้หญิงสูงกว่าสยามรัฐอย่างมาก คือ คิดเป็นร้อยละ 25.06 ในขณะที่สยามรัฐเสนอ เพียงร้อยละ 8.81

ด้านภาพลักษณ์แบบก้ำกึ่งและแบบผู้ชายในหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับนั้นไม่มีปริมาณต่ำเมื่อ เทียบกับภาพลักษณ์แบบผู้หญิง โดยไทยรัฐเสนอภาพลักษณ์แบบก้ำกึ่งและแบบผู้ชาย คิดเป็นร้อย ละ 5.24 และ 2.05 ตามลำดับ ซึ่งจะสังเกตได้ว่าเมื่อรวมจำนวนร้อยละของภาพลักษณ์ทั้งสองเข้า ด้วยกันแล้ว ยังมีจำนวนไม่ถึงครึ่งหนึ่งของภาพลักษณ์แบบผู้หญิงที่สูงถึงร้อยละ 25.06 ส่วนสยาม- รัฐพบจำนวนภาพลักษณ์ทั้งสองด้านดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 4.75 และ 2.37 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อรวม จำนวนร้อยละของภาพลักษณ์ทั้งสองเข้าด้วยกัน จะมีจำนวนใกล้เคียงกับภาพลักษณ์แบบผู้หญิงที่ พบมีการเสนอร้อยละ 8.81

ตาราง 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในไทยรัฐและสยามรัฐ

ภาพลักษณ์ด้านบุคลิก	ไทยรัฐ		สยามรัฐ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชิ้นงานที่ปรากฏภาพลักษณ์ด้านบุคลิก	142	32.35	47	15.93
- แบบผู้หญิง	110	25.06	26	8.81
- แบบก้ำกึ่ง	23	5.24	14	4.75
- แบบผู้ชาย	9	2.05	7	2.37
ชิ้นงานที่ไม่ปรากฏภาพลักษณ์ด้านบุคลิก	297	67.65	248	84.07
รวม	439	100	295	100

ในตาราง 4.4 จะแสดงผลการศึกษาที่แบ่งออกเป็นสี่ช่วงเวลา และตัดชิ้นงานที่ไม่เสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิกออกไป ซึ่งผลปรากฏออกมาไม่แตกต่างจากตาราง 4.2 คือ หนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทนำเสนอภาพลักษณ์แบบผู้หญิงมากที่สุดในทั้งสี่ช่วงเวลา เป็นการเน้นย้ำถึงการปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า ภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในหนังสือพิมพ์จะเป็นแบบผู้หญิงมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่สี่ (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่กลุ่มชายรักร่วมเพศเปิดเผยตัวต่อสังคมมากขึ้น เนื่องจากภาพลักษณ์แบบผู้หญิงยังคงได้รับการเสนอมากที่สุดตั้งแต่ช่วงที่หนึ่งถึงช่วงที่สี่ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ตาราง 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในประเทศไทยและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา	ไทยรัฐ				สยามรัฐ			
	ผู้หญิง	ก้ากึ่ง	ผู้ชาย	รวม	ผู้หญิง	ก้ากึ่ง	ผู้ชาย	รวม
ช่วงที่ 1 (2508-14)	5 (62.5%)	2 (25%)	1 (12.5%)	8 (100%)	-	-	-	-
ช่วงที่ 2 (2515-26)	16 (94.12%)	-	1 (5.88%)	17 (100%)	2 (100%)	-	-	2 (100%)
ช่วงที่ 3 (2527-33)	29 (70.73%)	10 (24.39%)	2 (4.88%)	41 (100%)	8 (50%)	4 (25%)	4 (25%)	16 (100%)
ช่วงที่ 4 (2534-43)	60 (78.95%)	11 (14.47%)	5 (6.58%)	76 (100%)	16 (55.17%)	10 (34.48%)	3 (10.35%)	29 (100%)
รวม	110	23	9	142	26	14	7	47
ร้อยละ	77.47	16.19	6.34	100	55.32	29.785	14.895	100

- ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรม

จากตาราง 4.5 พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยโดยรวมเสนอภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมการแสดงออกในทิศทางด้านลบมากที่สุด คิดเป็น 67.34% รองลงมา คือ ด้านเป็นกลาง 18.13% และด้านบวก 14.35% สอดคล้องกับสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมของกลุ่มชายรักร่วมเพศในด้านลบมากที่สุด

ตาราง 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือพิมพ์รายวัน-ไทย

ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
- ด้านลบ	671	67.34
- ด้านเป็นกลาง	193	18.13
- ด้านบวก	150	14.35
รวม	1014	100

ในตารางต่อไปจะแสดงรายละเอียดของทิศทางภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในแต่ละด้าน เริ่มจากด้านบวก ภาพลักษณ์กลุ่มชายรักร่วมเพศว่าเป็นผู้มีความสามารถ เฉลียวฉลาด มีความคิดสร้างสรรค์ มีปริมาณมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมาคือ ภาพลักษณ์เป็นกลุ่มที่ช่วยเหลือสังคม รับผิดชอบต่อสังคม คิดเป็นร้อยละ 22.66 และอันดับที่สาม คือ ภาพลักษณ์เป็นกลุ่มที่ตระหนักถึงภัยของโรคเอดส์ มีการป้องกันตัวจากโรคเอดส์ ร้อยละ 12

ส่วนในด้านลบ อันดับหนึ่ง ได้แก่ ภาพลักษณ์เป็นกลุ่มที่สำส่อน วิตถาร คิดเป็น 32.04% รองลงมาคือ ประกอบอาชีพหรือมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย เป็นร้อยละ 18.33 และอันดับสามคือ ขอบล่อลวงเด็ก เป็นร้อยละ 15.95 ซึ่งภาพลักษณ์ในอันดับสามนี้จะมีจำนวนที่ใกล้เคียงกับอันดับสี่ คือ แพร่เชื้อเอดส์หรือกามโรค ที่มีจำนวน 15.95% โดยในสามอันดับแรกนั้นจะมีปริมาณการนำเสนอที่สม่ำเสมอและพบในแทบทุกเหตุการณ์ ส่วนภาพลักษณ์ที่เป็นกลุ่มที่แพร่เชื้อเอดส์จะพบมากในช่วงที่สาม (พ.ศ. 2527-2533) ซึ่งเป็นช่วงเหตุการณ์ที่มีการระบาดของโรคเอดส์ โดยหลังจากนั้น จะพบภาพลักษณ์ดังกล่าวในจำนวนที่ค่อนข้างน้อย

ตาราง 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือพิมพ์รายวันไทย

ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
ด้านบวก		
- ฉลาด มีความสามารถ	80	53.33
- ช่วยเหลือสังคม รับผิดชอบต่อสังคม	34	22.66
- ไม่ล่าช้าบน ตระหนักถึงโรคเอดส์	18	12
- ตลก มีอารมณ์ขัน	8	5.33
- มีชีวิตที่มีความสุข	6	4
- เอาใจเก่ง	1	0.67
- โอบอ้อมอารี	1	0.67
- ไม่คดโกง หรือเอาเปรียบ	1	0.67
- ถ่อมตัว	1	0.67
รวม	150	100
ด้านลบ		
- ล่าช้าบน วิดถาวร	215	32.04
- มีอาชีพ หรือพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย	123	18.33
- ล้อลวงเด็ก นิยมเด็กที่อายุน้อยกว่า	107	15.95
- แพร์เชื้อเอดส์ หรือกามโรค	88	13.11
- ซึ่หึ่ง อารมณ์รุนแรง	37	5.51
- มีชีวิตที่โดดเดี่ยว ทุกข์	37	5.51
- เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี	25	3.73
- ชอบนินทา ปากจัด ซึ่ไม้ ใ้อวด	24	3.58
- ไม่เอาใจใส่งาน ผลงานไม่มีคุณภาพ	9	1.34
- งก	2	0.3
- กรีดกร้าด น่าร้าคาญ	2	0.3
- ใจแคบ	1	0.15
- ซึ่ใจน้อย	1	0.15
รวม	671	100
เป็นกลาง	193	100

ตาราง 4.7 จะแบ่งภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมเป็นสี่ช่วงเวลา จะเห็นได้ว่า ด้านลบจะมีจำนวนสูงที่สุดในทุกช่วงเวลา โดยมีผลเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 67.34 ส่วนอันดับสองคือด้านเป็นกลาง

คิดเป็นร้อยละ 18.31 และด้านบวกมาเป็นอันดับสาม ร้อยละ 14.35 แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงเวลา จะพบว่าด้านบวกและเป็นกลางจะสลับอันดับกันในช่วงที่สาม ซึ่งเป็นช่วงเดียวที่ด้านบวกมีปริมาณที่สูงกว่าด้านเป็นกลาง คือ ด้านบวก 15.81% ส่วนด้านเป็นกลางจะตามมาเป็นอันดับสุดท้ายคือ 13.68%

อย่างไรก็ดี ในส่วนของอันดับหนึ่งก็ยังคงเป็นด้านลบในทุกช่วงเวลา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง และมีปริมาณมากกว่า 60% ในทุกช่วงเวลา ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือพิมพ์จะเป็นในด้านลบมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่สี่ (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก โดยในช่วงที่สี่ด้านลบยังคงมีปริมาณสูงที่สุด คือ พบถึงร้อยละ 63.25

ตาราง 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา	ด้านบวก		ด้านลบ		ด้านเป็นกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงที่ 1 (2508-14)	1	1.52	47	71.21	18	27.27	66	100
ช่วงที่ 2 (2515-26)	4	11.76	22	64.71	8	23.53	34	100
ช่วงที่ 3 (2527-32)	52	15.81	232	70.52	45	13.68	329	100
ช่วงที่ 4 (2533-43)	93	15.90	370	63.25	122	20.85	585	100
รวม	150	14.35	670	67.34	193	18.31	1013	100

ตัวอย่างภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในด้านลบในหนังสือพิมพ์รายวันไทย

“สำหรับคดีดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อเดือน ก.พ. 42 นายวิรัช ซึ่งอ้างตัวเป็นแมวมองของนิตยสารวัยรุ่นฉบับหนึ่ง มาชักชวนให้นายเป็นไทไปทดสอบหน้ากล้อง ก่อนออกอุบายใช้ปากกับอวัยวะเพศของนายเป็นไทแล้วข่มขืนทางประตูหลัง จากนั้นยังพาไปถ่ายรูปเปลือยที่อาคารชาวยุโรป” (ไทยรัฐ 9 พ.ศ. 2543)

“พ.ต. ต. ดำรัส จุลนิท สว. สส. สน. มีนบุรี พร้อมพวกได้เข้าจับกุมนายก้าน หรือเล็ก อนุกุล อายุ 38 ปี และนายเจริญ หรือแมว ภูอาจ อายุ 26 ปี หลังจากสืบทราบว่า ทั้งคู่ซึ่งเป็นกะเทย ได้ร่วมกันมอมยาปลดทรัพย์นายอาทร ทองอารีย์ อายุ 26 ปีและนายสมบัติ บุญกระจำง

อายุ 33 ปี เหตุเกิดในร้านตะเกียง ย่านมีนบุรี เมื่อปลายเดือน มี.ค. ที่ผ่านมา สามารถยึดของกลาง โทรศัพท์มือถือได้ 1 เครื่องและยานอนหลับอีก 3 เม็ด ทั้งคู่ยอมรับว่าร่วมกันเข้าไปตีสนิทและชักชวนดื่มเบียร์ โดยแอบผสมยานอนหลับ จึงแจ้งหาร่วมกันชิงทรัพย์” (ไทยรัฐ 8 เม.ย. 2543)

“ฆ่าโหดกะเทยหลังจากเสพยาวิถถาร ฆ่ากะเทยแปลงเพศคาห้องแถว ฆาตกรเป็นคู่ชานุ่มวัยรุ่นลงมือโหดสับด้วยอู่ได้จนหน้าและหลังร่วมหลับนอนกันแล้ว ก่อนหนีหรือข่าวของเกิ้ลอื่นห้องยังไม่รู้ได้จะไปบ้าง เพื่อนบ้านเผยความพิสดารของกะเทยเคราะห์ร้ายจะต้องปิดประตูขังตัวเองร่วมกับคู่ชานให้ชาวบ้านลือกกฏูญแจประตูกันของหาย คนสนิทข้างห้องได้ยินเสียงร้องไห้ช่วยแต่ไม่สนใจคิดว่าหยอกล้อกันเอง” (ไทยรัฐ 30 ส.ค. 2530)

ตัวอย่างภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในด้านบวกในหนังสือพิมพ์รายวันไทย

“ต่อมาผู้สื่อข่าวได้สอบถามถึงรายละเอียดจาก “น้องออฟ” ซึ่งเป็นเจ้าของตำแหน่งมิสปีซีซี 1999 กล่าวว่า วัตถุประสงค์อันดับแรกคือ ต้องการหาเงินเข้าวัด เพราะเห็นว่าที่วัดนางคุ่มกำลังก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์ นอกจากนี้ เงินทำบุญยังมอบเป็นทุนการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนยากจนโรงเรียนวัดนางคุ่มด้วย เงินทุกบาททุกสตางค์ที่ได้มาจะมอบถวายให้วัดและเด็กนักเรียนทั้งหมด ไม่มีการหักค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น เป้าหมายอันดับต่อมา คือ การรวมตัวของสาวประเภทสองครั้งนี้ ถือเป็นกาแสดงความสามัคคีที่อยากจะให้สังคมได้รับรู้ว่า สาวประเภทสองไม่ได้ไร้ค่า ทุกคนมีน้ำใจที่อยากจะช่วยเหลือสังคมเช่นคนทั่วไป “ที่ผ่านมา พวกหนูอาจจะถูกมองเป็นเพศที่สาม สังคมไม่ค่อยยอมรับ แต่ปัจจุบัน สังคมเริ่มยอมรับพวกเราแล้ว สิ่งไหนที่ช่วยสังคมได้พวกเรายินดีเสมอ” (ไทยรัฐ 4 มี.ค. 2543)

“เจ้าของต้นตำรับไอเดีย ‘โครงการอาหารวันเกิด’ อันลือลั่น ไม่ใช่คนอื่น เธอคือ ‘กิริติ ชนา’ หรือคุณหน่ง แต่ยังไม่สนใจข้ามทวีปมาถึงเด็กไทยผู้หิวโหยทุกคน จึงออกปากชักชวนเพื่อนฝูงในอเมริกาให้ทำบุญวันเกิดด้วยการเลี้ยงอาหารเด็กๆ ในโรงเรียนหมู่บ้านเด็กๆ ในโรงเรียนหมู่บ้านเด็กที่เมืองกาญจนบุรี เพราะโรงเรียนดังกล่าวต้องรับภาระค่าอาหาร 3 มื้อถึงวันละ 1,200-1,500 บาทต่อวัน” (สยามรัฐ 2 ก.ย. 2530)

- ◆ แสดงผลการวิจัยภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในไทยรัฐและสยามรัฐ

ผลการศึกษาแยกตามประเภทหนังสือพิมพ์ในตาราง 4.8 พบว่า ไม่แตกต่างจากผลการศึกษาภาพรวมในตาราง 4.6 คือ ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐเสนอภาพลักษณ์พฤติกรรมในด้านลบสูงที่สุด ไทยรัฐคิดเป็นร้อยละ 66.94 และสยามรัฐ ร้อยละ 65.01

ตาราง 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในไทยรัฐและสยามรัฐ

ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรม	ไทยรัฐ		สยามรัฐ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- ด้านลบ	409	66.94	262	65.01
- ด้านเป็นกลาง	117	19.15	76	18.86
- ด้านบวก	85	13.91	65	16.13
รวม	611	100	403	100

ในตาราง 4.9 จะแสดงรายละเอียดของทิศทางภาพลักษณ์พฤติกรรมในไทยรัฐและสยามรัฐ พบว่า ภาพลักษณ์ด้านบวกสามอันดับแรกที่ได้รับการนำเสนอมากที่สุดในไทยรัฐและสยามรัฐ จะเหมือนกันคือ ภาพลักษณ์เป็นบุคคลที่มีความสามารถ เฉลียวฉลาด มีความคิดสร้างสรรค์มีปริมาณสูงที่สุด ในไทยรัฐ คิดเป็น 55.2% ส่วนสยามรัฐ คิดเป็น 50.7% รองลงมาคือ ภาพลักษณ์เป็นกลุ่มที่ช่วยเหลือสังคม รับผิดชอบต่อสังคม ในไทยรัฐคิดเป็นร้อยละ 21.1 และสยามรัฐพบมีจำนวนมากกว่าไทยรัฐเล็กน้อยคือ 24.6% และอันดับที่สาม ได้แก่ ภาพลักษณ์กลุ่มที่ตระหนักถึงภัยของโรคเอดส์ มีการป้องกันตัวจากโรคเอดส์ ในไทยรัฐคิดเป็นร้อยละ 12.9 ส่วนสยามรัฐ พบร้อยละ 10.7

ส่วนภาพลักษณ์ด้านลบในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและสยามรัฐจะมีความแตกต่างกันเล็กน้อยคือ ภาพลักษณ์ด้านลบในอันดับหนึ่งและสองของทั้งสองฉบับจะเหมือนกันคือ ภาพลักษณ์กลุ่มที่ล่าสอน วิปริต หมกมุ่นทางกามารมณ์ จะมีปริมาณการนำเสนอมากที่สุดในไทยรัฐคิดเป็นร้อยละ 32.3 และในสยามรัฐพบร้อยละ 31.6 ส่วนอันดับสอง ได้แก่ ภาพลักษณ์พวกที่ประกอบอาชีพ หรือมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย เช่น โสเภณี จู้ รูดทรัพย์นักท่องเที่ยว ค้ายาบ้า เป็นต้น ในไทยรัฐคิดเป็นร้อยละ 19.3 ส่วนในสยามรัฐเท่ากับร้อยละ 18.7

ทว่า ภาพลักษณ์ด้านลบในอันดับสามของทั้งสองฉบับจะแตกต่างกัน คือ ไทยรัฐจะเสนอภาพลักษณ์กลุ่มที่ขบถล่อลวงเด็กหนุ่มไปมีเพศสัมพันธ์ กระทำมิดีมีร้ายต่อผู้เยาว์ คิดเป็นร้อยละ

16.4 ส่วนสยามรัฐจะเสนอภาพลักษณ์เป็นกลุ่มที่แพรว่เชื้อเอชไอวี/เอดส์ ร้อยละ 16.0 อย่างไรก็ตามปริมาณความถี่ของภาพลักษณ์ในอันดับสามของสยามรัฐนี้แตกต่างเพียงเล็กน้อยกับอันดับที่สี่ คือชอบล่อลวงเด็กไปทำมิดีมิร้าย ซึ่งมีจำนวน 15.2%

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในไทยรัฐและสยามรัฐ

ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรม	ไทยรัฐ		สยามรัฐ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านบวก				
- ฉลาด มีความสามารถ	47	55.2 (1)	33	50.7 (1)
- ช่วยเหลือสังคม รับผิดชอบต่อสังคม	18	21.1 (2)	16	24.6 (2)
- ไม่ล่าสอน ตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์	11	12.9 (3)	7	10.7 (3)
- มีชีวิตที่มีความสุข	4	4.7	2	3.0
- ตลก มีอารมณ์ขัน	3	3.5	5	7.6
- เอาใจเก่ง	1	1.1	-	-
- โอบอ้อมอารี	1	1.1	-	-
- ไม่คดโกง เอาเปรียบผู้อื่น	-	-	1	1.5
- ถ่อมตัว	-	-	1	1.5
รวม	85	100	65	100
ด้านลบ				
- ล่าสอน วิตถาร	132	32.3 (1)	83	31.6 (1)
- ประกอบอาชีพ/ มีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย	79	19.3 (2)	44	16.7 (2)
- ชอบล่อลวงเด็ก นิยมเด็กที่มีอายุน้อยกว่า	67	16.4 (3)	40	15.2
- แพร่เชื้อเอดส์ หรือกามโรค	46	11.2	42	16.0 (3)
- ซี้หึง อารมณ์รุนแรง	23	5.6	14	5.3
- มีชีวิตที่โดดเดี่ยว ทุทขี	22	5.3	15	5.7
- ชอบนินทา ปากจัด ซี้ไม้ ใช้อวด	17	4.1	7	2.6
- เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี	13	3.1	12	4.5
- ไม่เอาใจใส่เรื่องงาน ผลงานไม่มีคุณภาพ	5	1.2	4	1.5
- งก	2	0.4	-	-
- กริ๊งกร๊าด น่ารำคาญ	2	0.4	-	-
- ใจแคบ	1	0.2	-	-
- ซี้ใจน้อย	-	-	1	0.3
รวม	409	100	262	100
เป็นกลาง	117	100	76	100

ผลการวิจัยที่แสดงในตาราง 4.10 เป็นการเปรียบเทียบทิศทางภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมของกลุ่มชายรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและสยามรัฐในแต่ละช่วงเวลา พบว่า ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในทิศทางลบมีปริมาณการนำเสนอมากที่สุดในทั้งสี่ช่วงเวลา โดยในไทยรัฐ คิดเป็นร้อยละ 66.94 และสยามรัฐ เป็นร้อยละ 65.01

ส่วนในอันดับสองและสามจะเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นกลางและบวกในทั้งสี่ช่วงเวลาของ ไทยรัฐ เช่นเดียวกับช่วงเวลาที่หนึ่ง สอง และสี่ ในสยามรัฐ ทว่า ช่วงที่สามของสยามรัฐ พบว่า จะมีการเสนอด้านบวกมากเป็นอันดับสอง คิดเป็นร้อยละ 16.19 และด้านเป็นกลางจะลดจำนวนลงเหลือเพียงร้อยละ 8.57 ซึ่งในช่วงที่สามนี้ หากสังเกตปริมาณภาพลักษณ์ด้านบวกในไทยรัฐจะเห็นว่าภาพลักษณ์ด้านบวกมีปริมาณใกล้เคียงกับด้านเป็นกลาง โดยด้านบวกมีจำนวนร้อยละ 15.63 ส่วนด้านเป็นกลาง คิดเป็นร้อยละ 16.07

ตาราง 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา	บวก		ลบ		เป็นกลาง		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไทยรัฐ							
ช่วงที่ 1 (2508-14)	1	1.85	47	87.04	6	11.11	54 (100%)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	4	12.90	19	61.29	8	25.81	31 (100%)
ช่วงที่ 3 (2527-33)	35	15.63	153	68.30	36	16.07	224 (100%)
ช่วงที่ 4 (2534-43)	45	14.95	190	62.79	67	22.26	302 (100%)
รวม	85	13.91	409	66.94	117	19.15	611
สยามรัฐ							
ช่วงที่ 1 (2508-14)	-	-	-	-	12	100	12 (100%)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	-	-	3	100	-	-	3 (100%)
ช่วงที่ 3 (2527-33)	17	16.19	79	75.24	9	8.57	105 (100%)
ช่วงที่ 4 (2534-43)	48	16.96	180	63.60	55	19.44	283 (100%)
รวม	65	16.13	262	65.01	76	18.86	403

2. ประเด็นเนื้อหา

ในตาราง 4.11 พบว่า ทิศทางประเด็นเนื้อหาด้านลบในหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะมีปริมาณสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.99 รองลงมาคือ ด้านเป็นกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.90 และด้านบวกมีจำนวนร้อยละ 10.11 ผลการวิจัยด้านประเด็นเนื้อหาที่พบสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอประเด็นเนื้อหาในด้านลบเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากที่สุด

และเมื่อพิจารณาเป็นช่วงเวลาที่แบ่งออกเป็นสี่ช่วงพบว่า ทิศทางด้านลบยังคงมีปริมาณมากกว่าด้านอื่นๆ ในทุกช่วงเวลา และมากกว่าด้านอื่นๆ ในปริมาณที่มากกว่า 50% ของชิ้นงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศทั้งหมดในช่วงเวลาเดียวกัน และในช่วงที่สี่ ประเด็นหลักด้านลบยังคงมีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 54.99 ส่วนด้านเป็นกลางและบวกจะตามมาเป็นอันดับสองและสาม ผู้วิจัยพบจุดที่น่าสังเกตคือ ในด้านบวก จำนวนเปอร์เซ็นต์ในช่วงที่สองและสี่จะไม่แตกต่างกันมากนัก คือ จะอยู่ในระดับ 11% ทว่าในช่วงที่ 3 ที่เป็นช่วงที่เกิดโรคเอดส์ จะมีจำนวนลดลงเหลือ 8.89% จากผลการวิจัยดังกล่าว จึงปฏิเสธสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอประเด็นเนื้อหาในด้านลบเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นช่วงที่ 4 (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก เนื่องจากหนังสือพิมพ์รายวันไทยยังคงนำเสนอประเด็นเนื้อหาของชิ้นงานที่เป็นลบมากที่สุดเช่นเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ตาราง 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละของประเด็นเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา	บวก		ลบ		เป็นกลาง		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ช่วงที่ 1 (2508-14)	-	-	37	86.05	6	13.95	43 (100%)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	3	11.54	14	53.85	9	34.62	26 (100%)
ช่วงที่ 3 (2527-33)	19	8.88	113	52.80	82	38.32	214 (100%)
ช่วงที่ 4 (2534-43)	49	11.69	222	52.98	148	35.32	419 (100%)
รวม	71	10.11	386	54.99	245	34.90	702

ตัวอย่างของประเด็นเนื้อหา^{ด้านลบ}

“อีกเหตุหนึ่งที่เบือทีวี. หลังข่าวก็คือละคร บ้าบอเหมือนกันไปหมด นำที่จะคุ้มกันจริงๆ ชะ
ทีในประเด็นที่ว่า ไม่น่าเอาใจพวกเกย์ พวกกะเทยมาแสดงดีดดินแจ๋นๆ จนอยากแฟนกระบาล เจ้า
ของละครก็พยายามเน้นบทเจรจา ทำทางให้ผิดปกตินุชชย์เข้าใจ หวังให้เด่นตา แต่ผมว่าไม่เหมาะ
แค่บทผู้หญิงจัดจ้านก็เหลือรับอยู่แล้ว เอาพวกเกย์ พวกกะเทยมาเน้นให้เป็นปมเด่นทางจอ เดียว
ลูกเล็กเด็กแดงมันก็ตัดจริต เห็นดีเห็นงามตามกันไปหมดหรอก

พูดง่าย ๆ ไม่ควรส่งเสริม และไม่ควรมีให้นุชชย์ผิดเพศพวกนี้เอาความน่าอึดใจของมัน
มาใช้ทางสาธารณชนเป็นอันขาด ไม่ว่าจะแก่นักร้อง นักแสดง แม้กระทั่งพวกครูบาอาจารย์
ระดับดอกเตอร์หรือใดๆ ทั้งสิ้น” (คอลัมน์เปลวสีเงินสะบัดปากกาตีแสงหน้า : ไทยรัฐ 14 พ.ค.
2528)

“จากการต่อสู้ทางความคิดที่กำลังดำเนินอยู่นี้ เรามีท่าทีเห็นด้วยกับกฎของสภาสถาบัน
ราชภัฏดังกล่าว เพราะถือว่าผู้มีพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนเหล่านี้คือคนป่วยที่ต้องได้รับการ
รักษาและเหตุผลที่ว่าบุคคลเหล่านี้มีความรุนแรงทางอารมณ์สามารถที่จะก่อการร้ายได้อย่างไม่
คาดคิดนั้น ก็เป็นเหตุผลที่ถูกต้อง และมีตัวอย่างเกิดขึ้นให้เห็นมากมาย เช่น ในกรณีนักศึกษาแคว
หรือกะเทยฆ่าหั่นศพ นักศึกษาสาวทอมที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยเฉพาะประเด็นที่ว่า นักเรียน
ในสถาบันศึกษาที่เป็นผู้เยาว์ อาจจะถูกเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ง่ายนั้น เราเห็น
ด้วยเป็นอย่างยิ่ง” (บทบรรณาธิการ: ไทยรัฐ 25 ม.ค. 2540)

“และโรคนี้จากการวิเคราะห์และวินิจฉัยของแพทย์แล้ว ลงความเห็นว่าเป็นคนประเภทเกย์
หรือกะเทยนี้แหละ เป็นต้นเหตุของการนำโรคนี้มา นอกเหนือไปจากทางอื่น

เพราะพวกเกย์หรือพวกกะเทยที่ว่านี้ เป็นผู้ที่ชอบร่วมเพศกับผู้ชายด้วยกัน และเป็นการ
ร่วมเพศล้ำสอนอีกด้วย

ฉะนั้น ใครที่เป็นเกย์หรือกะเทย จึงเป็นคนร้าย ไม่ใช่คนดี และเหมือนกับเป็นผู้ร้ายที่อยู่
เหนือกฎหมาย

.....ผมก็เป็นผู้ชายนะยะเหมือนกัน และผมเป็นผู้ชายที่ไม่นิยมผู้ชายที่ชอบทำตัวเป็นเกย์
เพราะผมเห็นว่าคนเหล่านั้น เป็นคนวิถถาร ผิดมนุษยมนา และผมชอบบอกตรงๆ เสียในที่นี้เลยว่า
ผมเกลียดพวกเกย์เหล่านี้ยิ่งนัก

..... ก่อนอื่นผมขอออกให้รู้เสียก่อนว่า ผมนั้นไม่ชอบเกย์ ไม่ว่าเกย์นั้นจะแสดงออก
ทางกาย กิริยา หรือวาจา ตลอดจนการแสดงออกในทางสัมพันธ์ทางเพศ

ผมเห็นว่าเกย์นั้น เป็นอันตรายต่อสังคมทุกๆ อย่างที่เป็นสังคม เว้นไว้แต่สังคมของพวกเขา
เกย์โดยเฉพาะ” (คอลัมน์ที่เล่นที่จริง “ทหารเก่า”: สยามรัฐ 12 ส.ค. 2530)

ตัวอย่างของประเด็นเนื้อหา**ด้านบวก**

“ส่วน ‘น้องตุ้ม’ (นักมวยกะเทย) กลายเป็นฮีโร่ของสังคมที่หดหู่มากเพราะปัญหาเศรษฐกิจ
ยามนี้ แม้จะเป็นนักมวยที่ผิดเพศ แต่ก็ไม่ทำให้ใครเดือดร้อนเหมือนพวกนักการเมือง พ่อค้า พวก
กินป่า ฯลฯ แม้จะยากจนหาเงินให้พ่อแม่ได้ไม่กี่พันบาท เจ็บตัวอาบเลือดอาบเหงื่อ หากินด้วย
ความบริสุทธิ์” (คอลัมน์ที่วิบนึง: ไทยรัฐ 9 มี.ค. 2541)

◆ แสดงผลการวิจัยด้านประเด็นเนื้อหาใน**ไทยรัฐและสยามรัฐ**

ในตาราง 4.12 ซึ่งแยกผลการศึกษาด้านประเด็นเนื้อหาตามประเภทหนังสือพิมพ์ พบว่า
ประเด็นเนื้อหาด้านลบเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศจะมีจำนวนสูงสุดในทั้งไทยรัฐและสยามรัฐ โดย
คิดเป็น 56.25% ในไทยรัฐ และ 53.15% ในสยามรัฐ ส่วนด้านเป็นกลางและลบตามมาเป็นอันดับ
สองและสาม

และหากพิจารณาตามช่วงเวลาสี่ช่วง พบว่า อันดับของทิศทางด้านประเด็นเนื้อหาไม่แตก-
ต่างจากภาพรวมในตาราง 4.11 คือ ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะเสนอประเด็นเนื้อหาด้านลบมากที่สุด
รองลงมาคือด้านเป็นกลางและลบตามลำดับในทุกช่วงเวลา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ใดๆ ก็ดี
ผู้วิจัยพบข้อสังเกตว่า ในช่วงที่สามของสยามรัฐ ทิศทางประเด็นหลักด้านเป็นกลางมีปริมาณที่
ใกล้เคียงกับด้านลบ คือ ด้านเป็นกลางมีจำนวน 41.43% ส่วนด้านลบมี 47.14% และในส่วนด้าน
ลบของไทยรัฐ จะสังเกตได้ว่าจะมีปริมาณที่สูงมากกว่า 50% ในทุกช่วงเวลา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละของประเด็นเนื้อหาในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา	บวก		ลบ		เป็นกลาง		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไทยรัฐ							
ช่วงที่ 1 (2508-14)	-	-	28	90.32	3	9.68	31 (100%)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	3	12.5	12	50	9	37.5	24 (100%)
ช่วงที่ 3 (2527-33)	11	7.64	80	55.56	53	36.80	144 (100%)
ช่วงที่ 4 (2534-43)	27	12.44	114	52.54	76	35.02	217 (100%)
รวม	41	9.86	234	56.25	141	33.89	416 (100%)
สยามรัฐ							
ช่วงที่ 1 (2508-14)	-	-	9	75	3	25	12 (100%)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	-	-	2	100	-	-	2 (100%)
ช่วงที่ 3 (2527-33)	8	11.43	33	47.14	29	41.43	70 (100%)
ช่วงที่ 4 (2534-43)	22	10.89	108	53.47	72	35.64	202 (100%)
รวม	30	10.49	152	53.15	104	36.36	286 (100%)

- ทิศทางประเด็นเนื้อหาและตำแหน่งหน้าที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันไทย

ในส่วนต่อไปจะแสดงผลการวิจัยระหว่างการเสนอประเด็นเนื้อหา กับตำแหน่งหน้าที่ในการเสนอชิ้นงาน ซึ่งมีข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับจำนวนชิ้นงานแยกตามประเภทหนังสือพิมพ์และตำแหน่งหน้าที่โดยสรุปดังนี้ คือ พบชิ้นงานในหน้าหนึ่งของไทยรัฐทั้งสิ้น 188 ชิ้น และพบชิ้นงานจำนวน 228 ชิ้นในหน้าใน ส่วนสยามรัฐจะพบชิ้นงานในหน้าหนึ่ง 74 ชิ้น และในหน้าใน 212 ชิ้น

จำนวนชิ้นงาน	ไทยรัฐ	สยามรัฐ	รวม
- หน้าหนึ่ง	188	74	262
- หน้าใน	228	212	440
รวม	416	286	702

จากตาราง 4.13 เมื่อพิจารณาถึงประเด็นเนื้อหาด้านลบในหน้าหนึ่งและหน้าในพบว่า ในส่วนหน้าหนึ่ง ประเด็นเนื้อหาด้านลบจะมีจำนวนสูงที่สุด คิดเป็น 75.19% ส่วนหน้าใน ด้านลบจะมีจำนวนเพียง 43.18% น้อยกว่าด้านเป็นกลางได้รับการเสนอมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.09 ด้วย

ผลดังกล่าวสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเลือกเสนอประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่เป็นด้านลบในหน้าหนึ่งมากกว่าในหน้าใน

ส่วนประเด็นเนื้อหาในด้านเป็นกลางและบวกของหน้าหนึ่งและหน้าใน พบว่า ในหน้าหนึ่ง ทิศทางด้านเป็นกลางจะมีจำนวน 19.08% และด้านบวกคิดเป็น 5.73% ซึ่งจะมีจำนวนน้อยกว่าด้านเป็นกลางและบวกของหน้าใน ที่มีปริมาณเท่ากับ 44.09% และ 12.73% ตามลำดับ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่เป็นด้านบวกและเป็นกลางในหน้าในมากกว่าในหน้าหนึ่ง

ตาราง 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางประเด็นเนื้อหาและตำแหน่งหน้าที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันไทย

ทิศทาง ประเด็นเนื้อหา	หน้าหนึ่ง		หน้าใน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- ด้านลบ	197	75.19 (1)	190	43.18
- ด้านเป็นกลาง	50	19.08	194	44.09 (1)
- ด้านบวก	15	5.73	56	12.73
รวม	262	100	440	100

◆ แสดงผลการวิจัยด้านทิศทางประเด็นเนื้อหาและตำแหน่งหน้าที่ของไทยรัฐและสยามรัฐ

ผลการวิจัยที่ศึกษาแยกตามประเภทหนังสือพิมพ์ในตาราง 4.14 พบว่า ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐมีปริมาณการนำเสนอชิ้นงานในหน้าหนึ่งไม่ต่างกัน โดยทั้งสองฉบับจะเสนอชิ้นงานที่มีประเด็นเนื้อหาด้านลบในหน้าหนึ่งมากกว่าหน้าใน ไทยรัฐพบการเสนอชิ้นงานที่มีประเด็นเนื้อหาด้านลบในหน้าหนึ่งถึง 75.53% ส่วนหน้าใน พบเพียง 40.79% และสยามรัฐ พบในหน้าหนึ่ง 81.08% ส่วนหน้าใน 47.17%

ในส่วนของประเด็นเนื้อหาด้านเป็นกลางและบวก ผลจากการพิจารณาแยกตามประเภทหนังสือพิมพ์ก็ไม่พบความแตกต่างเช่นเดียวกัน คือ ประเด็นเนื้อหาด้านเป็นกลางและบวกของชิ้นงานในหน้าในของทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะมีจำนวนมากกว่าประเด็นหลักที่เป็นกลางและบวกของชิ้นงานที่เสนอในหน้าหนึ่ง ไทยรัฐมีด้านเป็นกลางและบวกในหน้าในเท่ากับ 46.49% และ 12.72%

ส่วนหน้าหนึ่งเป็น 18.09% และ 6.38% ตามลำดับ ส่วนด้านเป็นกลางและบวกลงในหน้าในของสยามรัฐมีจำนวน 40.57% และ 12.26% และหน้าหนึ่งเท่ากับ 14.87% และ 4.05% ตามลำดับ

หากพิจารณาแยกตามตำแหน่งหน้าของหนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภท พบว่า ในตำแหน่งหน้าหนึ่ง หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับจะเสนอด้านลบมากที่สุดเหมือนกัน รองลงมาคือด้านเป็นกลางและบวก โดยไทยรัฐเสนอด้านลบคิดเป็น 75.53% ส่วนสยามรัฐคิดเป็น 81.08% ซึ่งประเด็นเนื้อหาด้านลบที่นำเสนอมีปริมาณมากจนแม้จะรวมประเด็นเนื้อหาด้านเป็นกลางและบวกเข้าด้วยกันก็ยังไม่เท่ากับด้านลบเพียงด้านเดียว

ส่วนในหน้าใน ทั้งสองฉบับจะแตกต่างกัน คือ ไทยรัฐจะเสนอประเด็นเนื้อหาด้านเป็นกลางมากที่สุดคิดเป็น 46.49% และด้านลบตามมาเป็นอันดับสอง 40.79% สุดท้ายเป็นด้านบวก 12.72% จะเห็นได้ว่าลำดับในส่วนของหน้าในของไทยรัฐนี้จะแตกต่างกับหน้าหนึ่ง ส่วนสยามรัฐจะยังคงเสนอประเด็นเนื้อหาด้านลบมากกว่าเป็นกลางและบวกเช่นเดียวกับหน้าหนึ่ง คือ ด้านลบมีจำนวน 47.17% รองมาคือ ด้านเป็นกลาง 40.57% และด้านบวก 12.26%

ตาราง 4.14 แสดงจำนวนและร้อยละของประเด็นเนื้อหาและตำแหน่งหน้าที่นำเสนอในไทยรัฐและสยามรัฐ

ประเด็นเนื้อหา/ ตำแหน่งหน้า	หน้าหนึ่ง				หน้าใน			
	บวก	ลบ	กลาง	รวม	บวก	ลบ	กลาง	รวม
ไทยรัฐ	12	142	34	188	29	93	106	228
ร้อยละ	6.38	75.53	18.09	100	12.72	40.79	46.49	100
สยามรัฐ	3	60	11	74	26	100	86	212
ร้อยละ	4.05	81.08	14.87	100	12.26	47.17	40.57	100

- แสดงผลการวิจัยด้านทิศทางประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอ (ข่าวและความคิดเห็น) ในหนังสือพิมพ์รายวันไทย

ในตาราง 4.15 พบว่า ประเด็นเนื้อหาด้านลบจะมีปริมาณสูงสุดทั้งในส่วนที่เป็นข่าวและความคิดเห็น โดยในส่วนเป็นข่าว คิดเป็น 57.07% และส่วนความคิดเห็น คิดเป็น 47.55% อันดับรองลงมาของทั้งส่วนที่เป็นข่าวและความคิดเห็นจะเป็นด้านเป็นกลางและบวกตามลำดับ

หากพิจารณาปริมาณของรูปแบบการนำเสนอ (ข่าวและความคิดเห็น) และประเด็นเนื้อหา ของชิ้นงานในหนังสือพิมพ์รายวันไทยในช่วงเวลาสี่ช่วง พบว่า ในส่วนที่เป็นข่าว ทิศทางด้านลบจะมีปริมาณสูงที่สุดในทุกช่วงเวลา รองลงมาคือ ด้านเป็นกลางและบวก ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ทว่า ในส่วนชิ้นงานที่เป็นความคิดเห็นพบว่า ในช่วงเวลาสามช่วงแรก จะมีทิศทางประเด็น เนื้อหาของชิ้นงานในทางลบมากที่สุด แต่จะมีการเปลี่ยนแปลงในช่วงที่สี่ คือ ทิศทางที่เป็นกลางจะมีจำนวนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.74% สูงมากกว่าด้านลบที่มีจำนวนลดลงเหลือ 39.47%

ตาราง 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการนำเสนอและประเด็นเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา	ข่าว				ความคิดเห็น			
	บวก (%)	ลบ (%)	เป็นกลาง (%)	รวม (%)	บวก (%)	ลบ (%)	เป็นกลาง (%)	รวม (%)
ช่วงที่ 1 (2508-14)	-	28 (84.85)	5 (15.15)	33 (100)	-	9 (90)	1 (10)	10 (100)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	2 (9.09)	11 (50)	9 (40.91)	22 (100)	1 (25)	3 (75)	-	4 (100)
ช่วงที่ 3 (2527-33)	12 (7.45)	87 (54.04)	62 (38.51)	161 (100)	7 (13.21)	26 (49.05)	20 (37.74)	53 (100)
ช่วงที่ 4 (2534-43)	37 (10.79)	193 (56.27)	113 (32.94)	343 (100)	12 (15.79)	30 (39.47)	34 (44.74)	76 (100)
รวม	51	319	189	559	20	68	55	143
ร้อยละ	9.12	57.07	33.81	100	13.99	47.55	38.46	100

- ◆ แสดงผลการวิจัยด้านประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอ (ข่าวและความคิดเห็น) ในไทย-
รัฐและสยามรัฐ

ส่วนที่เป็นข่าว

ในตาราง 4.16 เป็นผลการศึกษารูปแบบการนำเสนอในส่วนที่เป็นข่าวและทิศทางประเด็นเนื้อหาของชิ้นงานที่เป็นข่าวในไทยรัฐและสยามรัฐ ซึ่งผลที่พบไม่แตกต่างจากภาพรวมของหนังสือพิมพ์รายวันไทยในตาราง 4.15 คือ ในส่วนที่เป็นข่าว ไทยรัฐและสยามรัฐจะมีประเด็นเนื้อหาในด้านลบมากเป็นอันดับหนึ่ง โดยจำนวนร้อยละของทั้งสองฉบับจะใกล้เคียงกัน คือ ไทยรัฐคิดเป็น 56.59% ส่วนสยามรัฐ คิดเป็น 57.18% อันดับสองจะเป็นด้านเป็นกลาง ไทยรัฐคิดเป็น 33.53% ส่วนสยามรัฐ 34.22% สุดท้ายคือ ด้านบวก ไทยรัฐจะมีจำนวนมากกว่าสยามรัฐเล็กน้อย คือ 9.88% ในขณะที่สยามรัฐพบเพียง 8%

หากพิจารณาตามช่วงเวลา พบว่า ทิศทางด้านลบจะมีปริมาณสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านเป็นกลางและบวก เหมือนกันทั้งสองฉบับ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง และเป็นที่น่าสังเกตว่าในช่วงที่หนึ่งและสองนั้นในหนังสือพิมพ์สยามรัฐจะไม่มีการเสนอประเด็นหลักที่เป็นบวกเลย เช่นเดียวกับช่วงที่หนึ่งในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ตาราง 4.16 แสดงจำนวนและร้อยละของประเด็นเนื้อหาในส่วนที่เป็นข่าวในประเทศไทยและสยามรัฐ แบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา	ไทยรัฐ				สยามรัฐ			
	บวก (%)	ลบ (%)	เป็นกลาง (%)	รวม (%)	บวก (%)	ลบ (%)	เป็นกลาง (%)	รวม (%)
ช่วงที่ 1 (2508-14)	-	19 (86.36)	3 (13.64)	22 (100)	-	9 (81.82)	2 (18.18)	11 (100)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	2 (10)	9 (45)	9 (45)	20 (100)	-	2 (100)	-	2 (100)
ช่วงที่ 3 (2527-33)	10 (8.33)	66 (55)	44 (36.67)	120 (100)	2 (4.88)	21 (51.22)	18 (43.90)	41 (100)
ช่วงที่ 4 (2534-43)	21 (12.21)	95 (55.23)	56 (32.56)	172 (100)	16 (9.36)	98 (57.31)	57 (33.33)	171 (100)
รวม	33	189	112	334	18	130	77	225
ร้อยละ	9.88	56.59	33.53	100	8	57.18	34.22	100

ส่วนที่เป็นความคิดเห็น

ในตาราง 4.17 ซึ่งแสดงผลการวิจัยส่วนของความคิดเห็น พบความแตกต่างระหว่างหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและสยามรัฐดังนี้ ไทยรัฐจะเสนอประเด็นเนื้อหาในด้านลบมากเป็นอันดับหนึ่ง เป็นร้อยละ 54.88 รองลงมาคือ ด้านเป็นกลาง 35.36% และด้านบวกเพียง 9.76% ส่วนสยามรัฐ จะต่างจากไทยรัฐ คือจะเสนอทิศทางประเด็นเนื้อหาด้านเป็นกลางมากที่สุด คือ 42.68% รองมาเป็นด้านลบ 37.71% และสุดท้ายคือ ด้านบวก 19.67% ซึ่งมีจำนวนมากกว่าด้านบวกของไทยรัฐ อย่างชัดเจน

หากพิจารณาผลการวิจัยตามช่วงเวลาแต่ละช่วง จะพบว่า ในช่วงที่หนึ่งถึงสาม ไทยรัฐจะมีทิศทางด้านลบจะมีปริมาณสูงที่สุด เช่นเดียวกับสยามรัฐในช่วงที่สาม (ไม่นับรวมในช่วงที่หนึ่งซึ่งพบชิ้นงานด้านความคิดเห็นเพียงชิ้นเดียวในสยามรัฐ และช่วงที่สองที่ไม่พบเลย) ทว่า จะพบการเปลี่ยนแปลงในช่วงที่สี่ คือ ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะเสนอชิ้นงานด้านความคิดเห็นที่มีประเด็นเนื้อหาเป็นกลางมากกว่าด้านลบ โดยในไทยรัฐ ด้านเป็นกลาง (44.45%) จะมีปริมาณมากกว่าด้านลบ (42.22%) และสยามรัฐมีปริมาณทิศทางที่เป็นกลาง (45.16%) สูงกว่าด้านลบ (35.48%) ค่อนข้างมาก ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า แนวโน้มของทิศทางประเด็นเนื้อหาในชิ้นงานที่เป็นความคิดเห็น

ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐมีแนวโน้มนำเสนอชิ้นงานที่มีประเด็นเนื้อหาด้านลบลดน้อยลงและด้านเป็นกลางจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นแทน

ตาราง 4.17 แสดงจำนวนและร้อยละของประเด็นเนื้อหาในส่วนที่เป็นความคิดเห็นในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา	ไทยรัฐ				สยามรัฐ			
	บวก (%)	ลบ (%)	เป็นกลาง (%)	รวม (%)	บวก (%)	ลบ (%)	เป็นกลาง (%)	รวม (%)
ช่วงที่ 1 (2508-14)	-	9 (100)	-	9 (100)	-	-	1 (100)	1 (100)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	1 (25)	3 (75)	-	4 (100)	-	-	-	-
ช่วงที่ 3 (2527-33)	1 (4.17)	14 (58.33)	9 (37.5)	24 (100)	6 (20.69)	12 (41.38)	11 (37.93)	29 (100)
ช่วงที่ 4 (2534-43)	6 (13.33)	19 (42.22)	20 (44.45)	45 (100)	6 (19.36)	11 (35.48)	14 (45.16)	31 (100)
รวม	8	45	29	82	12	23	26	61
ร้อยละ	9.76	54.88	35.36	100	19.67	37.71	42.68	100

4. ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว

- แหล่งข่าว

ในตาราง 4.18 จะแสดงผลการศึกษาการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว พบชิ้นงานที่เสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว คิดเป็นร้อยละ 55.56 ส่วนชิ้นงานที่ไม่ปรากฏการเสนอ ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวคิดเป็นร้อยละ 44.44 โดยในส่วนชิ้นงานที่มีการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวนั้น พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปมากที่สุด คิดเป็น 35.96% รองลงมาคือ กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ 13.39% และสุดท้าย กลุ่มชายรักร่วมเพศ 6.21% ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะนำเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์มากที่สุด

ตาราง 4.18 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในหนังสือพิมพ์รายวัน-ไทย

ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว	จำนวน	ร้อยละ
ชิ้นงานที่ปรากฏความคิดเห็น	465	55.56
- กลุ่มบุคคลทั่วไป	301	35.96
- กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์	112	13.39
- กลุ่มชายรักร่วมเพศ	52	6.21
ชิ้นงานที่ไม่ปรากฏความคิดเห็น	372	44.44
รวม	837	100

ตาราง 4.19 แสดงจำนวนข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันไทยในสี่ช่วงเวลา และตัดชิ้นงานที่ไม่พบการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวบุคคลทั่วไปมากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็น 64.73% กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์จะพบรองลงมา 24.09% และกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 11.18%

ทว่า หากพิจารณาแยกเป็นช่วงเวลา พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปมีปริมาณการเสนอมากที่สุดในช่วงที่ 1, 2 และ 4 ส่วนช่วงที่ 3 ซึ่งเป็นช่วงที่พบการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ในประเทศไทย หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์มากที่สุดและผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ในช่วงเวลาที่ 1 และ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มชายรักร่วมเพศจะมีจำนวนมากกว่ากลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ แต่ในช่วงที่ 3 และ 4 หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเลือกเสนอข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์มากกว่ากลุ่มชายรักร่วมเพศ

จากผลการวิจัยดังกล่าว จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเลือกเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์มากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่ 4 (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก เนื่องจากหนังสือพิมพ์รายวันไทยเลือกเสนอข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปมากเป็นอันดับหนึ่งในช่วงเวลา 1, 2 และ 4 ส่วนข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์จะได้รับการเสนอมากที่สุดในช่วงที่ 3 เพียงช่วงเดียวเท่านั้น

ตาราง 4.19 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในหนังสือพิมพ์รายวัน-ไทยแบ่งตามช่วงเวลา

ข้อมูลความคิดเห็น ของแหล่งข่าว	กลุ่มบุคคลทั่วไป (%)	กลุ่มนักวิชาการ ทางการแพทย์ (%)	กลุ่มชาย- รักร่วมเพศ (%)	รวม (%)
ช่วงที่ 1 (2508-14)	16 (64)	2 (8)	7 (28)	25 (100)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	12 (48)	3 (12)	10 (40)	25 (100)
ช่วงที่ 3 (2527-33)	54 (32.53)	90 (54.22)	22 (13.25)	166 (100)
ช่วงที่ 4 (2534-43)	219 (87.95)	17 (6.83)	13 (5.22)	249 (100)
รวม	301	112	52	465
ร้อยละ	64.73	24.09	11.18	100

- ทิศทางของข้อมูลความคิดเห็น

ตาราง 4.20 แสดงทิศทางของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวโดยรวม พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอข้อมูลความคิดเห็นด้านเป็นกลางมากที่สุด คิดเป็น 52.26% รองลงมาคือ ด้านลบ 35.91% และสุดท้ายคือ ด้านบวก 11.83% ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเลือกนำเสนอข้อมูลความคิดเห็นที่มีทิศทางเป็นลบต่อกลุ่มรักร่วมเพศมากที่สุด

และหากพิจารณาแบ่งตามสี่ช่วงเวลา พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวไปในทิศทางที่เป็นกลางมากที่สุดในทุกสี่ช่วงเวลา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง และจะเห็นว่าจำนวนปริมาณทิศทางที่เป็นกลางจะมีระดับเกินร้อยละ 50 เสมอในทุกช่วงเวลา ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเลือกนำเสนอข้อมูลความคิดเห็นที่มี ทิศทางเป็นลบต่อกลุ่มรักร่วมเพศมากกว่าด้านบวกและเป็นกลางในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่ 4 (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก เนื่องจากทิศทางของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวนั้นจะไปในลักษณะเป็นกลางมากที่สุดในทุกช่วง ไม่มีการเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบข้อสังเกตว่า ทิศทางข้อมูลความคิดเห็นด้านบวกที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในช่วงที่ 3 และ 4 อย่างเห็นได้ชัด

ตาราง 4.20 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวโดยรวมในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา/ทิศทาง ข้อมูลความคิดเห็น	บวก (%)	ลบ (%)	เป็นกลาง (%)	รวม (%)
ช่วงที่ 1 (2508-14)	1 (4)	9 (36)	15 (60)	25 (100)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	2 (8)	10 (40)	13 (52)	25 (100)
ช่วงที่ 3 (2527-33)	21 (12.65)	55 (33.13)	90 (54.22)	166 (100)
ช่วงที่ 4 (2534-43)	31 (12.45)	93 (37.35)	125 (50.20)	249 (100)
รวม	55	167	243	465
ร้อยละ	11.83	35.91	52.26 (1)	100

ตัวอย่างของข้อมูลความคิดเห็นในทิศทางต่างๆ

- ด้านเป็นกลาง

“พระอริการชาตรี อนุตโร เจ้าอาวาสวัดนางคุ่ม และพระนริศ ตีสว่างไส ร่องเจ้าอาวาสร่วมกันเปิดเผยว่า ทางวัดกำลังก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์สำหรับให้ประชาชนมาทำบุญ พอดีทางกลุ่มโยมจากกรุงเทพฯ ต้องการจะมาทำบุญก็ไม่ขัดข้อง อย่างไรก็ตาม ได้พูดคุยกับคณะผู้จัดงานแล้วว่าจะไม่มีการแสดงที่ไม่เหมาะสม เพราะเกรงจะมีข้อครหาตามมา” (ไทยรัฐ 4 มี.ค. 2543)

- ด้านลบ

“นายสุชวิช รังสิตพล รองนายกรัฐมนตรี และรมว. ศึกษาธิการ เปิดเผยวานนี้ (24 ม.ค.) ว่า คนมีพฤติกรรมเช่นนี้ควรอยู่เฉยๆ ไม่ควรแสดงพฤติกรรมให้คนอื่นเห็น หากเป็นไปได้ตนมีแนวคิดอยากตั้ง ร.ร. การศึกษาพิเศษ เพื่อให้คนกลุ่มนี้ได้เรียน เพราะตนถือว่าเป็นคนป่วย อย่างไรก็ตาม เป็นเพียงความคิดเห็นเท่านั้น หากสังคมมองว่า การสกัดกั้นไม่ถูกต้อง ก็ไม่ว่าอะไร แต่ถ้าถามตน ตนก็จะพูดเช่นนี้...” (ไทยรัฐ 25 ม.ค. 2540)

- ด้านบวก

“นายชูพงษ์ สุวรรณเสถียร นักธุรกิจส่งออก ซึ่งเดินทางผ่านหน้าบริเวณวาน และต้องหยุดยืนมองดูกลุ่มชาวโลกสีม่วงในชุดแฟนตาซีหลุดโลกด้วยความสนใจ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานดังกล่าวว่า ต้องยอมรับว่าสังคมเริ่มเปิดกว้าง กระทั่งกลุ่มที่มีจิตใจรักร่วมเพศ กล้าเปิดเผยตัวและแสดงออก กล้าที่จัดงานในโรงแรมหรูกลางกรุง สำหรับคนที่ไปเมื่อนอกมาบ่อยๆ ก็เห็นว่าที่ต่างประเทศก็ให้เกียรติคนทุกกลุ่มเพศ รวมทั้งที่มีจิตใจรักร่วมเพศ ในเมืองเราก็ควรจะให้เกียรติ เพราะเขาก็เป็นคนดีและไม่ได้ทำอะไรผิดต่อสังคม แม้โดยส่วนตัวไม่ได้รู้จักเจ้าของงานแต่ก็ขอแสดงความชื่นชม” (ไทยรัฐ 13 เม.ย. 2543)

“นพ. พหล วงศาโรจน์ อดีตนายกสมาคมจิตแพทย์ กล่าวว่า ในความเห็นส่วนตัว ตนไม่เห็นด้วยกับการออกกฎครั้งนี้ เพราะถือเป็นการลิดรอนสิทธิ สังคมคนพิการ คนปัญญาอ่อนให้เรียนร่วมกับคนปกติ แล้วทำไมจะไปกีดกันคนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่ให้มีโอกาสเข้าศึกษาในสาขาที่ต้องการ เรื่องของการเป็นตุ๊ดนั้นไปเปลี่ยนแปลงไม่ได้ เพราะสาเหตุส่วนใหญ่มาจากกรรมพันธุ์ ไม่ใช่สิ่งแวดล้อม ผลวิจัยในต่างประเทศระบุว่าพวกเขาถูกบังคับให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนโดยยีนส์ ไม่ใช่เพราะอยากเป็น สิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องรอง กรณีอย่างนี้ ตนคิดว่าบางทีจิตแพทย์อาจต้องเผด็จการบ้างก็ได้ เพราะไม่สามารถจะทำพฤติกรรมบำบัดให้เขาเปลี่ยนแปลงได้” (ไทยรัฐ 27 ม.ค. 2540)

- ทิศทางของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่ม

ในตาราง 4.21 พบว่า แหล่งข่าวทั้ง 3 กลุ่มแสดงทิศทางข้อมูลความคิดเห็นในด้านเป็นกลางมากที่สุด ในกลุ่มบุคคลทั่วไป ข้อมูลความคิดเห็นที่เป็นกลางมีจำนวนสูงสุดคิดเป็น 53.49% ตามมาด้วยด้านลบ 37.21% และด้านบวกที่พบเพียง 9.30% เช่นเดียวกับกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ ที่ด้านเป็นกลางมีจำนวนสูงสุด คือ 54.46% รองลงมาคือด้านลบ 37.5% และด้านบวกจะมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 8.04%

ส่วนกลุ่มชายรักร่วมเพศจะเหมือนกับแหล่งข่าวสองกลุ่มแรกในส่วนข้อมูลความคิดเห็นที่เป็นกลางจะมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็น 40.38% ทว่า ส่วนที่แตกต่างกับสองกลุ่มแรก ได้แก่ ด้านบวกจะมีจำนวนตามมาเป็นอันดับสอง คิดเป็น 34.62% และด้านลบมีจำนวนน้อยที่สุด 25% ดัง-

นั้น จึงสรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวทั้งสามกลุ่มในด้านเป็นกลางมากที่สุด

ตาราง 4.21 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่มในหนังสือพิมพ์รายวันไทย

ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว		จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มบุคคลทั่วไป	บวก	28	9.30
	ลบ	112	37.21
	กลาง	161	53.49 (1)
	รวม	301	100
กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์	บวก	9	8.04
	ลบ	42	37.5
	กลาง	61	54.46 (1)
	รวม	112	100
กลุ่มชายรักร่วมเพศ	บวก	18	34.62
	ลบ	13	25
	กลาง	21	40.38 (1)
	รวม	52	100

ตาราง 4.22 แสดงทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่มใน 4 ช่วงเวลา พบว่า ช่วงเวลาที่ 1 และ 2 มีการเสนอทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวบางกลุ่มในด้านลบเป็นจำนวนมาก เช่น ในช่วงที่ 1 ของกลุ่มบุคคลทั่วไป และกลุ่มชายรักร่วมเพศเอง หรือในช่วงที่ 2 ของกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ ทว่าในช่วงที่ 3 และ 4 จำนวนข้อมูลความคิดเห็นส่วนใหญ่ของแหล่งข่าวกลุ่มบุคคลทั่วไปและกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์จะเป็นไปในด้านที่เป็นกลางมากขึ้น ส่วนในกลุ่มชายรักร่วมเพศจะเป็นไปในด้านบวก

ตาราง 4.22 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่มในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงเวลา

ข้อมูล ความคิดเห็นของแหล่งข่าว	บวก (%)	ลบ (%)	กลาง (%)	รวม (%)
ช่วงที่ 1 (2508-14)				
กลุ่มบุคคลทั่วไป	1 (6.25)	4 (25)	11 (68.75)	16 (100)
กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์	-	1 (50)	1 (50)	2 (100)
กลุ่มชายรักร่วมเพศ	-	4 (57.14)	3 (42.86)	7 (100)
ช่วงที่ 2 (2515-26)				
กลุ่มบุคคลทั่วไป	1 (8.33)	6 (50)	5 (41.67)	12 (100)
กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์	-	2 (66.67)	1 (33.33)	3 (100)
กลุ่มชายรักร่วมเพศ	1 (10)	2 (20)	7 (70)	10 (100)
ช่วงที่ 3 (2527-32)				
กลุ่มบุคคลทั่วไป	5 (9.26)	14 (25.93)	35 (64.81)	54 (100)
กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์	5 (5.55)	35 (38.89)	50 (55.56)	90 (100)
กลุ่มชายรักร่วมเพศ	11 (50)	6 (27.97)	5 (22.73)	22 (100)
ช่วงที่ 4 (2533-43)				
กลุ่มบุคคลทั่วไป	21 (9.59)	88 (40.18)	110 (50.23)	219 (100)
กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์	4 (23.53)	4 (23.53)	9 (52.94)	17 (100)
กลุ่มชายรักร่วมเพศ	6 (46.15)	1 (7.70)	6 (46.15)	13 (100)

◆ แสดงผลการวิจัยด้านการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในไทยรัฐและสยามรัฐ

- แหล่งข่าว

จากตาราง 4.23 พบว่า มีการนำเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวของไทยรัฐในชิ้นงานทั้งสิ้นจำนวน 296 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 58.27 และไม่ปรากฏการเสนอข้อมูลความคิดเห็น 212 ชิ้น ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.73 และในกลุ่มชิ้นงานที่ปรากฏการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวนั้น กลุ่มบุคคลทั่วไปมีจำนวนสูงสุด คิดเป็น 36.21% อันดับสองคือ กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ 13.78% และกลุ่มชายรักร่วมเพศตามมาเป็นอันดับสุดท้าย 8.28%

ด้านสยามรัฐมีการนำเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวทั้งสิ้น 169 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 51.37 และชิ้นงานที่ไม่ปรากฏการเสนอข้อมูลความคิดเห็น 160 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 48.63 ในส่วนชิ้นงานที่ปรากฏการเสนอข้อมูลความคิดเห็นในสยามรัฐ พบว่า ไม่แตกต่างจากไทยรัฐ คือ กลุ่มบุคคลทั่วไปมีจำนวนสูงสุด 35.57% อันดับสองคือ กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ 12.77% และกลุ่มชายรักร่วมเพศตามมาเป็นอันดับสุดท้าย พบเพียง 3.02% ซึ่งน้อยกว่าจำนวนที่พบในไทยรัฐที่เสนอข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มชายรักร่วมเพศถึง 8.28%

ตาราง 4.23 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในไทยรัฐและสยามรัฐ

ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว	ไทยรัฐ		สยามรัฐ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชิ้นงานที่ปรากฏความคิดเห็น	296	58.27	169	51.37
- กลุ่มบุคคลทั่วไป	184	36.21	117	35.57
- กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์	70	13.78	42	12.77
- กลุ่มชายรักร่วมเพศ	42	8.28	10	3.02
ชิ้นงานที่ไม่ปรากฏความคิดเห็น	212	41.73	160	48.63
รวม	508	100	329	100

ตาราง 4.24 จะแสดงผลการศึกษาศึกษาทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแบ่งตามช่วงเวลาสี่ช่วง พบว่า ทั้งสองฉบับมีลักษณะการนำเสนอที่ไม่แตกต่างกัน คือ เสนอข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปมากที่สุดในช่วงที่ 1, 2 และ 4 ส่วนช่วงที่ 3 จะเป็นกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์

แพทย์ที่มีปริมาณการนำเสนอมากที่สุด ในไทยรัฐคิดเป็นร้อยละ 48.28 ส่วนสยามรัฐ พบมีจำนวนสูงถึง 68% ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปจะพบเพียง 18%

ตาราง 4.24 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในไทยรัฐและสยามรัฐ แบ่งตามช่วงเวลา

ข้อมูลความคิดเห็นของ แหล่งข่าว	กลุ่มบุคคลทั่วไป		กลุ่มนักวิชาการทาง การแพทย์		กลุ่ม ชายรักร่วมเพศ		รวม (%)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไทยรัฐ							
ช่วงที่ 1 (2508-14)	15	62.5	2	8.33	7	29.17	24 (100)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	12	48	3	12	10	40	25 (100)
ช่วงที่ 3 (2527-33)	45	38.79	56	48.28	15	12.93	116 (100)
ช่วงที่ 4 (2534-43)	112	85.50	9	6.87	10	7.63	131 (100)
รวม	184	62.16	70	23.65	42	14.19	296 (100)
สยามรัฐ							
ช่วงที่ 1 (2508-14)	1	100	-	-	-	-	1 (100)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	-	-	-	-	-	-	-
ช่วงที่ 3 (2527-33)	9	18	34	68	7	14	50 (100)
ช่วงที่ 4 (2534-43)	107	90.68	8	6.78	3	2.54	118 (100)
รวม	117	69.23	42	24.85	10	5.92	169 (100)

- ทิศทางข้อมูลความคิดเห็น

ตาราง 4.25 แสดงทิศทางของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวโดยรวมทุกกลุ่มแยกตามประเภทหนังสือพิมพ์ พบว่า ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐเสนอข้อมูลความคิดเห็นด้านเป็นกลางมากที่สุด ในไทยรัฐคิดเป็น 51.35% และสยามรัฐคิดเป็น 53.85% รองลงมาคือ ด้านลบ และสุดท้ายคือ ด้านบวก

และหากพิจารณาแบ่งตามสี่ช่วงเวลา พบว่า ทั้งสองฉบับจะเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวไปในทิศทางที่เป็นกลางมากที่สุดในทุกสี่ช่วงเวลา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ตาราง 4.25 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวโดยรวมในประเทศไทย-รัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา

ทิศทางข้อมูล ความคิดเห็นของ แหล่งข่าว	ไทยรัฐ				สยามรัฐ			
	บวก (%)	ลบ (%)	กลาง (%)	รวม (%)	บวก (%)	ลบ (%)	กลาง (%)	รวม (%)
ช่วงที่ 1 (2508-14)	1 (4.17)	9 (37.50)	14 (58.33)	24 (100)	-	-	1 (100)	1 (100)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	2 (8)	10 (40)	13 (52.25)	25 (100)	-	-	-	-
ช่วงที่ 3 (2527-33)	13 (11.21)	42 (36.21)	61 (52.58)	116 (100)	8 (16)	13 (26)	29 (58.50)	50 (100)
ช่วงที่ 4 (2534-43)	19 (14.50)	48 (36.64)	64 (48.86)	131 (100)	12 (10.17)	45 (38.14)	61 (51.69)	118 (100)
รวม	35	109	152	296	20	58	91	169
ร้อยละ	11.82	36.83	51.35	100	11.83	34.32	53.85	100

- ทิศทางของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่ม

ในตาราง 4.26 แสดงทิศทางของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่มที่น่าเสนอในประเทศไทยรัฐและสยามรัฐ พบว่าทั้งสองฉบับนำเสนอข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปและกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ที่มีทิศทางเป็นกลางมากที่สุด โดยในกลุ่มบุคคลทั่วไป ไทยรัฐเสนอทิศทางด้านเป็นกลางสูงสุด คิดเป็น 53.26% ส่วนสยามรัฐ คิดเป็น 53.85% และมีอันดับรองลงมาคือด้านลบ พบในประเทศไทยรัฐ คิดเป็นร้อยละ 37.5 และในสยามรัฐ ร้อยละ 36.75 สุดท้ายได้แก่ ด้านบวก มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ในไทยรัฐ พบเพียง 9.24% และ ในสยามรัฐพบ 9.40% และในกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ ด้านเป็นกลางในประเทศไทยรัฐมีปริมาณสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 50 เช่นเดียวกับสยามรัฐ ที่มีจำนวนด้านเป็นกลางสูงถึงร้อยละ 61.91 อันดับสองคือ ด้านลบ ไทยรัฐคิดเป็น 41.43% สยามรัฐจะน้อยกว่าไทยรัฐพอสมควร คิดเป็นร้อยละ 30.95 และด้านบวกเป็นอันดับสุดท้าย ในไทยรัฐพบเพียงร้อยละ 8.57 และสยามรัฐพบร้อยละ 7.14

พบว่า จะพบความแตกต่างในเรื่องทิศทางการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวระหว่างไทยรัฐและสยามรัฐในแหล่งข่าวกลุ่มชายรักร่วมเพศ คือ ไทยรัฐเสนอข้อมูลความคิดเห็น

ของกลุ่มชายรักร่วมเพศในด้านเป็นกลางมากที่สุด คิดเป็น 45.24% รองมาคือ ด้านบวก 28.57% และด้านลบมีจำนวนน้อยที่สุด 26.19% ทว่า ในสยามรัฐจะเสนอทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มชายรักร่วมเพศในด้านบวกมากที่สุดถึง 60% รองมาคือ ด้านลบและเป็นกลางที่มีจำนวนเท่ากันที่ 20%

ตาราง 4.26 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่มในประเทศไทยและสยามรัฐ

ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว		ไทยรัฐ		สยามรัฐ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มบุคคลทั่วไป	บวก	17	9.24	11	9.4
	ลบ	69	37.5	43	36.75
	กลาง	98	53.26 (1)	63	53.85 (1)
	รวม	184	100	117	100
กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์	บวก	6	8.57	3	7.14
	ลบ	29	41.43	13	30.95
	กลาง	35	50 (1)	26	61.91 (1)
	รวม	70	100	42	100
กลุ่มชายรักร่วมเพศ	บวก	12	28.57	6	60 (1)
	ลบ	11	26.19	2	20
	กลาง	19	45.24 (1)	2	20
	รวม	42	100	10	100

ในตาราง 4.27 แสดงทิศทางของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่มในแต่ละช่วงเวลา พบว่า ทั้งสองฉบับมีการนำเสนอแสดงทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวที่แตกต่างกันเล็กน้อย คือ ในช่วงเวลาที่หนึ่งและสองของไทยรัฐ จะพบการเสนอทิศทางในด้านลบในปริมาณที่สูง เช่น ในช่วงที่หนึ่งของกลุ่มชายรักร่วมเพศ หรือในช่วงที่สองของกลุ่มบุคคลทั่วไป และกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ ทว่า ในช่วงที่สามและสี่ ทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปและกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์จะเปลี่ยนจากเดิม มาเป็นด้านเป็นกลางมากที่สุด ในขณะที่ทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มชายรักร่วมเพศในช่วงที่สามจะเปลี่ยนเป็นด้านบวกมีจำนวนมากที่สุด และช่วงที่สี่ จะเป็นด้านบวกและด้านเป็นกลางสูงที่สุดเท่ากัน

ส่วนในสยามรัฐ พบว่า ในช่วงที่หนึ่งและสอง มีการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวเพียงหนึ่งครั้งเท่านั้นในกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยเริ่มพบชิ้นงานที่เสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวมากขึ้นในช่วงที่สามเป็นต้นมา และทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวกลุ่มบุคคลทั่วไป และกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์จะเป็นไปในทิศทางเป็นกลางมากที่สุดทั้งในช่วงที่สามและสี่เช่นเดียวกับไทยรัฐ ส่วนกลุ่มชายรักร่วมเพศ สยามรัฐจะเสนอทิศทางด้านบวกมากที่สุดในช่วงที่สาม ส่วนช่วงที่สี่ ด้านบวก ลบ และเป็นกลางจะมีจำนวนเท่ากัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4.27 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่มของ
ไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา

ข้อมูล ความคิดเห็นของ แหล่งข่าว	ไทยรัฐ				สยามรัฐ			
	บวก (%)	ลบ (%)	กลาง (%)	รวม (%)	บวก (%)	ลบ (%)	กลาง (%)	รวม (%)
ช่วงที่ 1 (2508-14)								
กลุ่มบุคคลทั่วไป	1 (6.66)	4 (26.67)	10 (66.67)	15 (100)	-	-	1 (100)	1 (100)
กลุ่มนักวิชาการทาง การแพทย์	-	1 (50)	1 (50)	2 (100)	-	-	-	-
กลุ่มชายรักร่วมเพศ	-	4 (57.14)	3 (42.86)	7 (100)	-	-	-	-
ช่วงที่ 2 (2515-26)								
กลุ่มบุคคลทั่วไป	1 (8.33)	6 (18.75)	5 (41.67)	12 (100)	-	-	-	-
กลุ่มนักวิชาการทาง การแพทย์	-	2 (75)	1 (25)	3 (100)	-	-	-	-
กลุ่มชายรักร่วมเพศ	1 (10)	2 (20)	7 (70)	10 (100)	-	-	-	-
ช่วงที่ 3 (2527-32)								
กลุ่มบุคคลทั่วไป	4 (8.89)	13 (7.60)	28 (62.22)	45 (100)	1 (11.11)	1 (11.11)	7 (77.78)	9 (100)
กลุ่มนักวิชาการทาง การแพทย์	3 (5.36)	24 (42.86)	29 (51.78)	56 (100)	2 (5.88)	11 (32.35)	21 (61.77)	34 (100)
กลุ่มชายรักร่วมเพศ	6 (40)	5 (33.33)	4 (26.67)	15 (100)	5 (71.44)	1 (11.43)	1 (11.43)	7 (100)
ช่วงที่ 4 (2533-43)								
กลุ่มบุคคลทั่วไป	11 (9.82)	46 (17.29)	55 (49.11)	112 (100)	10 (9.34)	42 (39.25)	55 (51.40)	107 (100)
กลุ่มนักวิชาการทาง การแพทย์	3 (3.33)	2 (22.22)	4 (44.45)	9 (100)	1 (12.5)	2 (25)	5 (62.5)	8 (100)
กลุ่มชายรักร่วมเพศ	5 (50)	-	5 (50)	10 (100)	1 (33.33)	1 (33.33)	1 (33.33)	3 (100)

5. สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตาราง 4.28 แสดงทิศทางการเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์รายวันไทย พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยมักไม่นำเสนอเนื้อหาเรื่องนี้ โดยพบชิ้นงานที่ไม่ปรากฏการเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศถึง 95.01% ส่วนชิ้นงานที่พบมีการเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศมีเพียง 4.99% และในจำนวนนี้ส่วนใหญ่จะเสนอสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุด รองมาคือสาเหตุด้านชีววิทยา และชิ้นงานที่เสนอสาเหตุทั้งด้านชีววิทยาและสิ่งแวดล้อมพบมีจำนวนน้อยที่สุด

ตาราง 4.28 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์รายวันไทย

สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชิ้นงานที่ปรากฏการเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ	35	4.99
- ด้านสิ่งแวดล้อม	25	3.56
- ด้านชีววิทยา	7	1.0
- เสนอทั้งสองด้าน (สิ่งแวดล้อม+ชีววิทยา)	3	0.43
ชิ้นงานที่ไม่ปรากฏการเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ	667	95.01
รวม	702	100

เมื่อพิจารณาแบ่งเป็นช่วงเวลาและตัดชิ้นงานที่ไม่ปรากฏการเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศในตาราง 4.29 พบว่า โดยรวมแล้ว สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมจะได้รับการเสนอมากที่สุดถึงร้อยละ 71.43 โดยมีข้อสังเกตว่า ในช่วงที่หนึ่งและสองจะพบชิ้นงานที่เสนอเพียงด้านสิ่งแวดล้อมเพียงด้านเดียวถึง 100% โดยจะเริ่มพบการเสนอสาเหตุด้านชีววิทยาในช่วงที่สามและสี่ ถึงกระนั้น ในช่วงที่สามและสี่ สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมก็ยังคงได้รับการเสนอในจำนวนสูงมากกว่าสาเหตุด้านชีววิทยาหรือชิ้นงานที่เสนอสาเหตุทั้งสองด้านซึ่งมีปริมาณมากเป็นอันดับสองและสามอยู่มาก โดยสาเหตุด้านชีววิทยาพบมีการเสนอ 20% และชิ้นงานที่เสนอสาเหตุทั้งสองด้านพบเพียง 8.57%

อย่างไรก็ดี แม้ว่าสาเหตุด้านชีววิทยาและชิ้นงานที่เสนอสาเหตุทั้งชีววิทยาและสิ่งแวดล้อม จะมีจำนวนน้อยกว่าสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม แต่มีแนวโน้มจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากจำนวนที่เพิ่มขึ้นในช่วงที่สามและสี่

ตาราง 4.29 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอสาเหตุพฤติกรรมร่วมกันในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา	สิ่งแวดล้อม		ชีววิทยา		ทั้งสองด้าน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงที่ 1 (2508-14)	2	100	-	-	-	-	2	100
ช่วงที่ 2 (2515-26)	2	100	-	-	-	-	2	100
ช่วงที่ 3 (2527-33)	16	76.19	4	19.05	1	4.76	21	100
ช่วงที่ 4 (2534-43)	5	50	3	30	2	20	10	100
รวม	25	71.43	7	20	3	8.57	35	100

ตัวอย่างชิ้นงานที่เสนอสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม

“ดร. เสรี ยังได้กล่าวถึงสาเหตุของการเป็นเกย์อีกว่า พ่อมีส่วนสำคัญมาก เช่น พ่อดูมากจนเกินเหตุ ดุจนไม่รู้เรื่อง ลูกจึงหลบหลังแม่ กลียดบุคลิกพ่อ และเลียนแบบบุคลิกของแม่ไป พ่อกลับบ้านไม่ตรงเวลา ไม่ชอบกลับบ้านโดยทิ้งแม่ไป ลูกหาแบบอย่างไม่ได้ ถ้าลูกกำลังโตก็จะเลียนแบบแม่แทนพ่อ และพ่อตามใจเกินไปจนพ่อก็ไม่มีสิทธิเสียงในบ้าน แม่จึงมาตามใจลูกทุกอย่าง

ส่วนสาเหตุจากแม่ก็มี เช่น แม่รักลูกมากจนเกินจริง แสดงความเป็นเจ้าของลูก ไม่ให้ลูกตัดสินใจด้วยตัวเอง ลูกชายตั้งเอาใจใครไม่เป็น พ่อโตเป็นหนุ่มก็เอาใจแฟนไม่ได้ เกย์ซึ่งเอาใจเก่งเลยสวมรอยเข้ามาแทนผู้หญิง และแม่ที่พ่อทิ้งไป จำหันมาเก็บตัวลูกชายแทนพ่อ เวลาลูกจะมีแฟนแม่จะคอยติติงทุกอย่าง ชอบอ้อนลูก ให้คบหาผู้ชายด้วยกัน ลูกจึงกลายเป็นเกย์ไปเลย

และสาเหตุจากพ่อแม่ร่วมกัน เช่น เลี้ยงลูกผิดเพศ ลูกชายเลี้ยงให้เป็นหญิง ตอนยังเด็กยังไม่มีเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง พ่อแม่จะดูว่าน่ารัก พ่อโตแล้วเริ่มมีเรื่องเพศ พ่อแม่ก็จะชิงชังรังเกียจนิสัยของคนไทยนั้นชอบเลี้ยงลูกผู้หญิงตอนเด็ก เพราะไม่ชนหรือตีอรั้น และชอบเลี้ยงลูกชายตอนโตเพราะไม่ต้องคอยระวังมาก อยากมีลูกกันแต่ไม่อยากมีภรรยา พ่อแม่จึงควรให้บทบาทที่ถูกต้องกับลูกของตน” (สยามรัฐ 20 ก.ค. 2530)

“นายวัลลภ กล่าวต่อว่า สำหรับสาเหตุที่เด็กจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้น ตามหลักจะมาจากการเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้อง เช่น พ่อไม่สนใจเลี้ยงดูลูก เพราะเห็นว่าการเลี้ยงลูกเป็นของแม่อย่างเดียว จึงปล่อยให้ลูกใกล้ชิดแม่จนเกินไป ลูกจึงเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆ ของแม่ ไม่ว่าจะ เป็นท่าทางการแสดงออกต่างๆ และระบบความคิด นอกจากนี้บางครั้งบอกรับยั้งหนักกว่านี้ ปล่อยให้เด็กอยู่กับพี่ป้าที่น่าอาที่ เป็นผู้หญิง เด็กจึงเลียนแบบมาทุกอย่าง เมื่อญาติพูดว่าผู้ชายคนนั้นหล่อ อย่างนั้นหล่ออย่างนี้ เด็กผู้ชายก็จะสนใจและตั้งใจตามไปด้วย ทำให้ชอบเพศเดียวกันเมื่อโตขึ้น” (สยามรัฐ 24 ม.ค. 2540)

ตัวอย่างชิ้นงานที่นำเสนอสาเหตุด้านชีววิทยา

“ผลการศึกษาของคณะวิจัยมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียในเบิร์กลีย์ซึ่งตีพิมพ์ในนิตยสารการแพทย์ฉบับวันพฤหัสบดีที่ผ่านมา ระบุว่า โครงสร้างสัณฐานนิ้วมือของพวกเลสเบียนจะมีลักษณะใกล้เคียงกับนิ้วของผู้ชายคือ มีนิ้วชี้สั้นกว่านิ้วนางและยังมีระดับฮอร์โมนสูงกว่าปกติ ในทางกลับกันพวกเกย์จะมีโครงสร้างนิ้วคล้ายกับผู้หญิง คือ มีนิ้วชี้ยาวเท่ากับนิ้วนาง...” (สยามรัฐ 31 มี.ค. 2543)

ตัวอย่างชิ้นงานที่นำเสนอสาเหตุทั้งด้านชีววิทยาและสิ่งแวดล้อม

“น.พ. อาคม สรสุชาติ จิตแพทย์ชื่อดังได้กล่าวถึงปัญหาดังกล่าวว่า เกิดจากความวิตกกังวลทางด้านจิตใจ และน่าจะโทษสังคมซึ่งมีส่วนทำให้เกิดการแพร่ระบาด เพราะสังคมไทยขณะนี้ เป็นสังคมที่วิตกกังวล สาเหตุของการเกิดปัญหาหลักเพศหรือกะเทยเพศนี้ น.พ. อาคมระบุว่า นอกจากความผิดปกติทางกายแล้ว ปัจจัยอันหนึ่งเกิดจากครอบครัวที่ผิดปกติ พวกที่เป็นเกย์มักมาจากครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นคนอ่อนแอและไร้สมรรถภาพ ไม่มีความรับผิดชอบ ในขณะที่แม่จะเลี้ยงลูกอย่างปกป้องจนเกินไป หรือแม่ที่ต้องทนทุกข์กับปัญหาถูกสามีทิ้งไปไม่มีภรรยาใหม่ เลยหันมายึดติดลูกแจ นอกจากนี้สาเหตุของการฝังลึกด้านจิตใจ ถูกเลี้ยงแบบลูกสาวมาโดยตลอด ก็มีสวนด้วย” (ไทยรัฐ 18 ก.ค. 2530)

◆ แสดงผลการวิจัยการเสนอสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศในประเทศไทยและสยามรัฐ

จากผลการวิจัยในตาราง 4.30 จะเห็นได้ชัดเจนว่า เนื้อหาเกี่ยวกับสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศแทบจะไม่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับ โดยในประเทศไทย พบการกล่าวให้ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือข่าวการค้นคว้าทางการแพทย์ถึงสาเหตุต่างๆ เพียง 22 ชิ้น

คิดเป็น 5.9% ส่วนชิ้นงานที่ไม่ปรากฏการเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศมีสูงถึง 94.71% ส่วนสยามรัฐพบ 4.55% และชิ้นงานที่ไม่ปรากฏการเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศมีจำนวนสูงถึง 95.45%

ส่วนในชิ้นงานที่ปรากฏการเสนอเนื้อหาด้านสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ ด้านสิ่งแวดล้อมจะมีสูงที่สุดในทั้งไทยรัฐและสยามรัฐ คือ 3.85% และ 3.15% ตามลำดับ

ตาราง 4.30 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศในไทยรัฐและสยามรัฐ

สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ	ไทยรัฐ		สยามรัฐ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชิ้นงานที่พบการเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ	22	5.29	13	4.55
- ด้านสิ่งแวดล้อม	16	3.85	9	3.15
- ด้านชีววิทยา	3	0.72	4	1.40
- ทั้งสองด้าน (สิ่งแวดล้อมและชีววิทยา)	3	0.72	0	0
ชิ้นงานที่ไม่พบการเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ	394	94.71	273	95.45
รวม	416	100	286	100

ในตารางที่ 4.31 จะแสดงเฉพาะชิ้นงานที่มีการกล่าวถึงสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งสรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับจะเน้นเสนอสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุด ไทยรัฐคิดเป็นร้อยละ 72.727 และสยามรัฐคิดเป็นร้อยละ 69.23 ส่วนสาเหตุด้านชีววิทยาจะมีปริมาณตามมาเป็นอันดับสองในสยามรัฐ ส่วนไทยรัฐสาเหตุด้านชีววิทยาจะมีจำนวนเท่ากับชิ้นงานที่นำเสนอสาเหตุทั้งสองด้าน (สิ่งแวดล้อมและชีววิทยา) ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้วิจัยพบชิ้นงานที่เสนอทั้งสองด้านใน ไทยรัฐเป็นร้อยละ 13.636 ทว่า ไม่พบชิ้นงานที่กล่าวถึงสาเหตุทั้งสองด้านในสยามรัฐเลย ผลการศึกษาที่พบจะสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะเสนอสาเหตุทางด้านสิ่งแวดล้อมเพียงด้านเดียวมากที่สุด ทว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพจะนำเสนอเนื้อหาทั้งสองด้าน (ด้านชีววิทยาและสิ่งแวดล้อม) มากที่สุด

ในส่วนแนวโน้มการเสนอสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ พบว่า ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐมีแนวโน้มจะเสนอสาเหตุด้านชีววิทยา หรือชิ้นงานที่เสนอสาเหตุทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและชีววิทยาเพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากจำนวนที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในช่วงที่สามและสี่

ตาราง 4.31 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา	ไทยรัฐ				สยามรัฐ			
	สิ่งแวดล้อม (%)	ชีววิทยา (%)	ทั้ง 2 ด้าน (%)	รวม (%)	สิ่งแวดล้อม (%)	ชีววิทยา (%)	ทั้ง 2 ด้าน (%)	รวม (%)
ช่วงที่ 1 (2508-14)	2 (100)	-	-	2 (100)	-	-	-	-
ช่วงที่ 2 (2515-26)	2 (100)	-	-	2 (100)	-	-	-	-
ช่วงที่ 3 (2527-33)	11 (78.57)	2 (14.29)	1 (7.14)	14 (100)	5 (71.43)	2 (28.57)	-	7 (100)
ช่วงที่ 4 (2534-43)	1 (25)	1 (25)	2 (50)	4 (100)	4 (66.67)	2 (33.33)	-	6 (100)
รวม	16	3	3	22	9	4	-	13
ร้อยละ	72.727 (1)	13.636	13.636	100	69.23 (1)	30.77	-	100

4. การให้ความสำคัญต่อเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ

ในการแสดงผลการวิจัยด้านการให้ความสำคัญต่อเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจะพิจารณาผลที่พบจากในช่วงเวลาที่หนึ่งถึงสามเท่านั้น เพราะช่วงเวลาดังกล่าว กลุ่มตัวอย่าง คือ ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐมีจุดยืนในการเป็นหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณและคุณภาพแตกต่างกันอย่างชัดเจน ส่วนสาเหตุที่ไม่นับรวมช่วงที่สี่เนื่องจากในช่วงปี พ.ศ. 2537-2540 จากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในประเทศไทยส่งผลให้หนังสือพิมพ์บางฉบับต้องปิดตัว หรือมีการเปลี่ยนผู้บริหารและนโยบายต่างๆ เพื่อความอยู่รอด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดผลกระทบไม่มากนักน้อยต่อรูปแบบและลักษณะการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ และอาจทำให้ลักษณะการเสนอเนื้อหาต่างๆ ของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณและคุณภาพมีความแตกต่างกันน้อยลง

ไม่เหมือนเช่นในอดีต ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงตัดสินใจเลือกพิจารณาผลการศึกษากারให้ความสำคัญ ของเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศเพื่อศึกษาความเหมือนและความแตกต่างระหว่างหนังสือ- พิมพ์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเฉพาะช่วงที่หนึ่งถึงสาม (หรือเหตุการณ์ที่ 1-6) เท่านั้น

ผู้วิจัยจะแบ่งประเด็นในการเสนอผลการศึกษา ดังนี้

- จำนวนชิ้นงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ
 - รูปแบบการนำเสนอ แบ่งเป็น ส่วนที่เป็นข่าว และส่วนที่เป็นความคิดเห็น
 - ส่วนที่เป็นข่าว แบ่งเป็น 1. ข่าว 2. ข่าว+ภาพข่าว 3. ภาพข่าว
 - ส่วนที่เป็นความคิดเห็น แบ่งเป็น 1. บทความประจำ 2. สารคดี
 - 3. บทบรรณาธิการ 4. บทสัมภาษณ์
 - ตำแหน่งหน้าที่นำเสนอ แบ่งเป็น หน้าหนึ่งและหน้าใน
 - พื้นที่ในการพาดหัวข่าวในหน้าหนึ่ง
 - ตำแหน่งหน้าในที่นำเสนอ เช่น หน้าข่าวในประเทศ บ้านถึง สตรี-สังคม ฯลฯ
 - ประเภทเนื้อหาที่นำเสนอ
- จำนวนชิ้นงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ

จากตาราง 4.32 พบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐจะให้ความสำคัญและนำเสนอเนื้อหาข่าวใน ปริมาณที่มากกว่าหนังสือพิมพ์สยามรัฐในแทบทุกช่วงเหตุการณ์ที่ศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หาก พิจารณาปริมาณชิ้นงานในเหตุการณ์ที่ 1 คดีฆาตกรรมนายดาเรล เบอริแกน หรือเหตุการณ์ที่ 2 ช่วงการประกวดนางสาวสยามประเภทสอง สยามรัฐแทบไม่เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มชายรัก- ร่วมเพศเลย

ในตาราง 4.32 ผู้วิจัยยังได้จัดอันดับเหตุการณ์ที่หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับให้ความสำคัญ พบ ว่า ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะให้ความสำคัญกับเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในเหตุการณ์ที่ 6 ที่มีการรณรงค์โรคเอดส์มากที่สุด ในไทยรัฐคิดเป็น 35.18% และสยามรัฐพบสูงถึง 52.38% อันดับรองลงมาได้แก่ ช่วงเหตุการณ์ที่ 4 ตอนข่าวดาราสอสิวตริอค ฮัดสันป่วยด้วยโรคเอดส์ พบใน ไทยรัฐ ร้อยละ 20.6 และสยามรัฐ ร้อยละ 19.05 อันดับสาม ได้แก่ เหตุการณ์ที่ 1 คดีฆาตกรรม นายดาเรล เบอริแกน ในไทยรัฐ คิดเป็นร้อยละ 15.58 ส่วนสยามรัฐ 14.29 หากสังเกตสามอันดับ

แรกที่หนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทเสนอมากที่สุดจะพบว่า ล้วนแต่เป็นเหตุการณ์ในด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศทั้งสิ้น

ตาราง 4.32 แสดงจำนวนและร้อยละของชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในประเทศไทยและสยามรัฐแบ่งตามเหตุการณ์

เหตุการณ์	ไทยรัฐ			สยามรัฐ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับที่	จำนวน	ร้อยละ	อันดับที่
1. ดาเวด เบอริแกน	31	15.58	3	12	14.29	3
2. ประกวดกะเทย	24	12.06	4	2	2.38	5
3. พบผู้ป่วยโรคเอดส์คนไทยรายแรก	12	6.03	6	8	9.52	4
4. ร็อค ฮัดสัน	41	20.6	2	16	19.05	2
5. ภาพยนตร์ “เพลงสุดท้าย”	21	10.55	5	2	2.38	5
6. การรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์	70	35.18	(1)	44	52.38	(1)
รวม	199	100			100	

หากพิจารณาจำนวนชิ้นงานโดยแบ่งตามช่วงเวลาซึ่งอยู่ในตาราง 4.33 พบว่า ไทยรัฐมีปริมาณชิ้นงานที่นำเสนอสูงกว่าหนังสือพิมพ์สยามรัฐอย่างมากในทั้งสามช่วง โดยเฉพาะช่วงที่หนึ่งและสอง ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณมีจำนวนชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในช่วงเวลาที่หนึ่งถึงสาม

ตาราง 4.33 แสดงจำนวนและร้อยละของชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในประเทศไทยและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา	ไทยรัฐ		สยามรัฐ		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ช่วงที่ 1 (2508-14)	31	72.09	12	27.91	43 (100%)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	24	92.31	2	7.69	26 (100%)
ช่วงที่ 3 (2527-33)	144	67.29	70	32.71	214 (100%)
รวม	199	70.32	84	29.68	283 (100%)

- รูปแบบการนำเสนอ

จากตาราง 4.34 ผู้วิจัยพบว่า ในช่วงที่หนึ่งถึงสาม ไทยรัฐมีจำนวนชิ้นงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศทั้งในส่วนที่เป็นข่าวและความคิดเห็นมากกว่าสยามรัฐ โดยไทยรัฐแยกเป็นข่าว 162 ชิ้น ส่วนสยามรัฐพบเพียง 54 ชิ้น และส่วนที่เป็นความคิดเห็น ทั้งสองฉบับจะพบปริมาณชิ้นงานที่ใกล้เคียงกัน ไทยรัฐมี 37 ชิ้น และสยามรัฐพบ 30 ชิ้น

เมื่อพิจารณาสัดส่วนโดยเฉลี่ย ทั้งสองฉบับจะมีจำนวนส่วนที่เป็นข่าวมากกว่าความคิดเห็น โดยเฉพาะไทยรัฐจะให้ความสำคัญกับส่วนที่เป็นข่าวสูงกว่าด้านความคิดเห็นคิดมาก คิดเป็นสัดส่วน 81.40% ต่อ 18.60% ส่วนสยามรัฐจะมีสัดส่วนด้านความคิดเห็นสูงมากกว่าไทยรัฐเล็กน้อย คือ 35.71% ส่วนด้านข่าวจะมีจำนวน 64.29%

และหากพิจารณาตามช่วงเวลาที่แบ่งออกเป็นสามช่วง จะพบได้ชัดเจนว่า ไทยรัฐมีจำนวนการเสนอข่าวและความคิดเห็นมากกว่าสยามรัฐในทุกช่วง เช่น ในช่วงที่สอง ไทยรัฐเสนอรูปแบบที่เป็นข่าว 20 ชิ้น และส่วนที่เป็นความคิดเห็นจำนวน 4 ชิ้น ส่วนสยามรัฐเสนอส่วนที่เป็นข่าวในช่วงเวลาเดียวกันเพียง 2 ชิ้น และไม่พบส่วนที่เป็นความคิดเห็นเลย จะมียกเว้นเพียงในช่วงที่สาม ที่หนังสือพิมพ์สยามรัฐจะมีปริมาณการเสนอเนื้อหาในส่วนของความคิดเห็นที่มากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ โดยสยามรัฐเสนอชิ้นงานส่วนความคิดเห็นในช่วงที่สามเป็นจำนวน 29 ชิ้น ส่วนไทยรัฐเสนอ 24 ชิ้น

ส่วนสัดส่วนของรูปแบบชิ้นงานที่เป็นข่าวและความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับไม่พบความแตกต่าง คือ ทั้งสองฉบับจะให้ความสำคัญกับข่าวมากกว่าความคิดเห็นในทั้งสามช่วงเวลา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง แต่มีจุดที่สังเกตว่า ในช่วงที่สาม สยามรัฐมีปริมาณการเสนอส่วนความคิดเห็นในปริมาณที่สูงขึ้นมาจากในช่วงหนึ่งและสอง โดยพบถึงร้อยละ 41.43

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4.34 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการนำเสนอในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา	ไทยรัฐ			สยามรัฐ		
	ข่าว (%)	ความเห็น (%)	รวม (%)	ข่าว (%)	ความเห็น (%)	รวม (%)
ช่วงที่ 1 (2508-14)	22 (70.97)	9 (29.03)	31 (100)	11 (91.67)	1 (8.33)	12 (100)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	20 (83.33)	4 (16.67)	24 (100)	2 (100)	-	2 (100)
ช่วงที่ 3 (2527-33)	120 (83.33)	24 (16.67)	144 (100)	41 (58.87)	29 (41.43)	70 (100)
จำนวน	162	37	199	54	30	84
ร้อยละ	81.40	18.60	100	64.29	35.71	100

◆ ผลการวิจัยรูปแบบการนำเสนอในส่วนข่าวและความคิดเห็นในไทยรัฐและสยามรัฐ

- ส่วนข่าว

จากตาราง 4.35 พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมีรูปแบบการนำเสนอส่วนที่เป็นข่าวไม่แตกต่างกัน คือ จะเสนอส่วนที่เป็นเนื้อข่าวเพียงอย่างเดียวมากที่สุด สยามรัฐพบมีจำนวนสูงถึง 92.59% ส่วนไทยรัฐ คิดเป็น 74.07% ส่วนชิ้นงานที่เป็นเนื้อข่าวพร้อมภาพข่าวประกอบ โดยไทยรัฐจะมีปริมาณการนำเสนอทั้งเนื้อข่าวพร้อมกับภาพข่าวมากกว่าสยามรัฐอย่างชัดเจน คือ ไทยรัฐคิดเป็น 23.46% ส่วนสยามรัฐมีเพียง 1.85% และสุดท้ายคือ การเสนอภาพข่าวเพียงอย่างเดียว ไทยรัฐคิดเป็น 2.47% ส่วนสยามรัฐ 5.56%

หากพิจารณาการเสนอส่วนที่เป็นข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับในแต่ละช่วงเวลา พบว่า ไทยรัฐในช่วงที่หนึ่งและสองจะพบการเสนอเนื้อข่าวพร้อมกับภาพข่าวมากที่สุด และต่อมาช่วงที่สามจะเปลี่ยนมาเป็นเสนอข่าวเพียงอย่างเดียวเป็นอันดับหนึ่ง ต่างกับสยามรัฐที่จะเลือกนำเสนอแต่เนื้อข่าวเพียงอย่างเดียวมากที่สุดในทุกสามช่วงเวลา

ตาราง 4.35 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการนำเสนอส่วนที่เป็นข่าวของไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา	ไทยรัฐ				สยามรัฐ			
	ข่าว (%)	ข่าว+ภาพ (%)	ภาพข่าว (%)	รวม (%)	ข่าว (%)	ข่าว+ภาพ (%)	ภาพข่าว (%)	รวม (%)
ช่วงที่ 1 (2508-14)	8 (36.36)	14 (63.64)	-	22 (100)	10 (90.01)	-	1 (9.09)	11 (100)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	9 (45)	10 (50)	1 (5)	20 (100)	2 (100)	-	-	2 (100)
ช่วงที่ 3 (2527-33)	103 (85.83)	14 (11.67)	3 (2.5)	120 (100)	38 (92.68)	1 (2.44)	2 (4.88)	41 (100)
รวม	120	38	4	162	50	1	3	54
ร้อยละ	74.07	23.46	2.47	100	92.59	1.85	5.56	100

- ส่วนความคิดเห็น

จากตาราง 4.36 พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับจะเสนอชิ้นงานในความคิดเห็นในลักษณะของบทความประจำมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยไทยรัฐพบร้อยละ 67.57 และสยามรัฐ 60%

ส่วนอันดับรองลงมาของไทยรัฐและสยามรัฐจะแตกต่างกัน คือ ไทยรัฐจะเสนอบทบรรณาธิการมากเป็นอันดับสอง พบร้อยละ 24.32 โดยสังเกตพบว่า ไทยรัฐเสนอบทบรรณาธิการเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากที่สุดในช่วงที่หนึ่งถึงร้อยละ 88.89 และอันดับสามในไทยรัฐ คือ สารคดี คิดเป็นร้อยละ 8.11 ส่วนสยามรัฐจะเสนอสารคดีมากที่สุดรองจากบทความประจำ คิดเป็นร้อยละ 36.67 และอันดับสามคือ บทสัมภาษณ์ พบร้อยละ 3.33

และเมื่อพิจารณาเป็นช่วงเวลาพบว่า ผลการศึกษาไม่แตกต่างจากผลรวมที่กล่าวไปข้างต้น คือ ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐก็ยังเสนอส่วนที่เป็นบทความประจำมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่หนึ่งของไทยรัฐเพียงช่วงเดียวที่บทบรรณาธิการจะมีจำนวนมากที่สุด

ตาราง 4.36 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการนำเสนอส่วนความคิดเห็นในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา	บทความ ประจำ (%)	บทบ.ก. (%)	สารคดี (%)	บทสัมภาษณ์ (%)	รวม (%)
ไทยรัฐ					
ช่วงที่ 1 (2508-14)	1 (11.11)	8 (88.89)	-	-	9 (100)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	3 (75)	-	1 (25)	-	4 (100)
ช่วงที่ 3 (2527-33)	21 (87.5)	1 (4.17)	2 (8.33)	-	24 (100)
รวม	25	9	3	-	37
ร้อยละ	67.57	24.32	8.11	-	100
สยามรัฐ					
ช่วงที่ 1 (2508-14)	1 (100)	-	-	-	1 (100)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	-	-	-	-	-
ช่วงที่ 3 (2527-33)	17 (58.62)	-	11 (37.93)	1 (3.45)	29 (100)
รวม	18	-	11	1	30
ร้อยละ	60	-	36.67	3.33	100

- ตำแหน่งหน้าที่นำเสนอ

ผลการวิจัยในตาราง 4.37 แสดงถึงปริมาณชิ้นงานที่นำเสนอในหน้าหนึ่งและหน้าในของหนังสือพิมพ์รายวันไทยทั้งสองฉบับ พบว่า ทั้งสองฉบับมีความแตกต่างกันในด้านตำแหน่งหน้าในการเสนอชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ โดยไทยรัฐจะเสนอชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าหนึ่งมากกว่าหน้าใน คือ หน้าหนึ่ง คิดเป็น 50.75% และหน้าใน 49.25% ส่วนสยามรัฐจะเสนอชิ้นงานในหน้าในมากกว่าหน้าหนึ่ง โดยพบเสนอในหน้าหนึ่งเพียง 20.24% และหน้าในสูงถึง 79.76%

และหากเปรียบเทียบหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับในส่วนการเสนอเนื้อหาในหน้าหนึ่ง พบว่า ไทยรัฐเสนอชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าหนึ่งมากกว่าสยามรัฐเกือบหนึ่งเท่าตัว โดย ไทยรัฐ คิดเป็นร้อยละ 50.75 ส่วนสยามรัฐมีเพียงร้อยละ 20.24 และในแทบทุกเหตุการณ์ที่ศึกษานั้น พบว่า ไทยรัฐนำเสนอชิ้นงานในตำแหน่งหน้าหนึ่งในทุกเหตุการณ์ ส่วนสยามรัฐ พบว่ามีเหตุการณ์ที่ไม่ได้ถูกนำเสนอในหน้าหนึ่งถึงสองเหตุการณ์ ได้แก่ เหตุการณ์ที่ 2 ที่มีการประกวด “นางสาวสยามประเภทสอง” และเหตุการณ์ที่ 5 ที่มีการฉายภาพยนตร์เรื่อง “เพลงสุดท้าย”

ส่วนหน้าใน พบการเสนอชิ้นงานในหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับในทุกเหตุการณ์ แต่มีจุดที่น่าสนใจก็คือ สัดส่วนการเสนอชิ้นงานระหว่างหน้าหนึ่งและหน้าในของสยามรัฐจะโอนเอียงมาเป็นส่วนหน้าในมากกว่าหน้าหนึ่งในทุกเหตุการณ์ ต่างจากไทยรัฐที่พบว่า ในเหตุการณ์ที่ 1-3 ไทยรัฐจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าหนึ่งมากกว่าหน้าใน แต่ในเหตุการณ์ 4-6 จะเสนอในหน้าในมากกว่าหน้าหนึ่ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4.37 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอเนื้อหาในตำแหน่งหน้าที่ต่างๆ ของไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามเหตุการณ์

เหตุการณ์	ไทยรัฐ			สยามรัฐ		
	หน้าหนึ่ง (%)	หน้าใน (%)	รวม	หน้าหนึ่ง (%)	หน้าใน (%)	รวม
1. ดาเวลด เบอริแกน	18 (58.06)	13 (41.94)	31	1 (8.33)	11 (91.67)	12
2. ประทศกษัตริย์	17 (70.83)	7 (29.17)	24	-	2 (100)	2
3. ผู้ป่วยโรคเอดส์คนไทย รายแรก	7 (58.33)	5 (41.67)	12	2 (25)	6 (75)	8
4. ร็อบ ฮัตสัน	18 (43.90)	23 (56.10)	41	2 (12.5)	14 (87.5)	16
5. ภาพยนตร์ “เพลงสุดท้าย”	8 (38.10)	13 (61.90)	21	-	2 (100)	2
6. ทรนงค์ป้องกันโรคเอดส์	33 (47.14)	37 (52.86)	70	12 (27.27)	32 (72.73)	44
รวม	101	98	199	17	67	84
ร้อยละ	50.75	49.25	100	20.24	79.76	100

หากพิจารณาในรายละเอียดในตาราง 4.38 ที่แสดงผลการศึกษาในทั้งสามช่วงเวลาพบว่า ในหน้าหนึ่ง ไทยรัฐจะเสนอจำนวนชิ้นงานสูงกว่าสยามรัฐในทุกช่วงเวลา โดยเฉพาะในช่วงที่สอง จะเห็นได้ชัดเจนว่า สยามรัฐไม่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศเลย ในขณะที่ไทยรัฐพบ มีการเสนอถึง 17 ชิ้น ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะมีจำนวนชิ้นงาน เกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่เสนอในหน้าหนึ่งมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในช่วงเวลาที่หนึ่ง ถึงสาม

ส่วนหน้าใน พบว่า ในทั้งสามช่วงเวลา ไทยรัฐมีปริมาณชิ้นงานที่เสนอในหน้าในมากกว่า สยามรัฐ คือ ในช่วงที่หนึ่ง ไทยรัฐมีจำนวนชิ้นงานในหน้าใน 16 ชิ้น สยามรัฐพบ 11 ชิ้น ช่วงที่สอง ไทยรัฐพบ 7 ชิ้น ส่วนสยามรัฐพบเพียง 2 ชิ้น และช่วงที่สาม ไทยรัฐพบ 78 ชิ้น สยามรัฐพบ 54 ชิ้น

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะมีจำนวนชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าในมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในช่วงเวลาที่หนึ่งถึงสาม

ส่วนข้อสังเกตด้านสัดส่วนการเลือกตำแหน่งหน้าในการนำเสนอพบว่า ในช่วงเวลาที่หนึ่งและสอง ไทยรัฐมีการเสนอชิ้นงานในหน้าหนึ่งมากกว่าหน้าใน ส่วนช่วงที่สามจะพบความเปลี่ยนแปลง คือ ไทยรัฐจะเลือกเสนอในหน้าในมากกว่าหน้าหนึ่ง ต่างจากสยามรัฐที่จะเสนอชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าในมากกว่าหน้าหนึ่งในทั้งสามช่วงเวลา

ตาราง 4.38 แสดงจำนวนและร้อยละของการนำเสนอเนื้อหาในตำแหน่งหน้าต่างๆ ของไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา

ช่วงเวลา	ไทยรัฐ			สยามรัฐ		
	หน้าหนึ่ง (%)	หน้าใน (%)	รวม (%)	หน้าหนึ่ง (%)	หน้าใน (%)	รวม (%)
ช่วงที่ 1 (2508-14)	18 (58.06)	13 (41.94)	31 (100)	1 (8.33)	11 (91.67)	12 (100)
ช่วงที่ 2 (2515-26)	17 (70.83)	7 (29.17)	24 (100)	-	2 (100)	2 (100)
ช่วงที่ 3 (2527-33)	66 (45.83)	78 (54.17)	144 (100)	16 (22.86)	54 (77.14)	70 (100)
รวม	101	98	199	17	67	84
ร้อยละ	50.75	49.25	100	20.24	79.76	100

- พื้นที่การพาดหัวข่าวในหน้าหนึ่ง

ในตาราง 4.39 พบว่า ในแทบทุกเหตุการณ์ ไทยรัฐจะให้พื้นที่ในการพาดหัวข่าวในหน้าหนึ่งแก่เนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากกว่าสยามรัฐ มียกเว้นเพียงเหตุการณ์เดียวคือ เหตุการณ์ที่ 4 ที่มีข่าวโรค ไข้หวัดใหญ่ด้วยโรคเอดส์ ซึ่งสยามรัฐให้พื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งคิดเป็น 175.98 ตารางนิ้ว มากกว่าไทยรัฐที่พบเพียง 114.46 ตารางนิ้ว ทั้งนี้ เนื่องจากในขณะนั้น สยามรัฐจะเสนอสื่อบข่าวก่่ากำลังเป็นที่สนใจของประชาชนในหน้าหนึ่งของฉบับวันอาทิตย์เต็มหน้า จึงทำให้จำนวนพื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งในเหตุการณ์ดังกล่าวสูงกว่าไทยรัฐ

ตาราง 4.39 แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามเหตุการณ์ (ตารางนี้)

เหตุการณ์	ไทยรัฐ		สยามรัฐ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ดาเรล เบอริแกน	793.75	100	-	-	793.75	100
2. ประทศกษะเทย	407.26	100	-	-	407.26	100
3. ผู้ป่วยเอดส์คนไทยรายแรก	45.61	80.30	11.19	19.70	56.8	100
4. ร็อค ฮัตสัน	114.46	39.41	175.98	60.59	290.44	100
5. ภาพยนตร์ “เพลงสุดท้าย”	150.56	100	-	0	150.56	100
6. รณรงค์ป้องกันเอดส์	393.21	69.24	174.24	30.71	567.45	100
รวม	1904.85	84.05	361.41	15.95	2266.26	100

ในตาราง 4.40 พบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐให้จำนวนเนื้อที่ในส่วนพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากกว่าสยามรัฐในทุกช่วงเวลา โดยในช่วงที่หนึ่งและสองนั้น ไม่พบการพาดหัวข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าหนึ่งของสยามรัฐเลย จะเริ่มพบการพาดหัวข่าวในหน้าหนึ่งตอนช่วงที่สาม อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบสัดส่วนพื้นที่การพาดหัวข่าวของทั้งสองฉบับในช่วงที่สาม สยามรัฐยังคงให้พื้นที่พาดหัวข่าวในหน้าหนึ่งน้อยกว่าไทยรัฐมาก ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะให้พื้นที่พาดหัวข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าหนึ่งมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในช่วงเวลาที่หนึ่งถึงสาม

ตาราง 4.40 แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา (ตารางนี้)

ช่วงเวลา	ไทยรัฐ		สยามรัฐ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงที่ 1 (2508-14)	793.75	100	-	-	793.75	100
ช่วงที่ 2 (2515-26)	407.26	100	-	-	407.26	100
ช่วงที่ 3 (2527-33)	703.84	66.07	361.41	33.93	1065.25	100
รวม	1904.85	84.05	361.41	15.95	2266.26	100

- ตำแหน่งหน้าในที่น่าสนใจ

ในตาราง 4.41 ซึ่งแสดงผลการศึกษาตำแหน่งหน้าในที่น่าสนใจเกี่ยวกับกลุ่มชายรัก-ร่วมเพศของไทยรัฐและสยามรัฐ พบว่า มีความคล้ายคลึงกัน คือ ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะเสนอตำแหน่งหน้าในเล่มในตำแหน่งหน้าข่าวในประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีเนื้อหาเป็นข่าวสั้นต่างๆ มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 45.92 ในไทยรัฐ และร้อยละ 52.24 ในสยามรัฐ

ส่วนอันดับรองลงมา ไทยรัฐจะแตกต่างกับสยามรัฐ คือ ไทยรัฐจะเสนอในหน้าบันเทิงมากเป็นอันดับสอง คิดเป็นร้อยละ 38.77 และอันดับสาม ได้แก่ หน้าสตรีและสังคม คิดเป็นร้อยละ 12.25 ในขณะที่สยามรัฐ จะเสนอในหน้าสตรีและสังคมมากเป็นอันดับสอง คิดเป็นร้อยละ 19.40 และรองลงมา คือ หน้าต่างประเทศ ร้อยละ 10.45

ตาราง 4.41 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอเนื้อหาในตำแหน่งหน้าในของไทยรัฐและสยามรัฐ

หน้า	ไทยรัฐ		สยามรัฐ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. หน้าข่าวในประเทศ	45	45.92 (1)	35	52.24 (1)
2. หน้าบันเทิง	38	38.77 (2)	4	5.97
3. หน้าสตรี-สังคม	12	12.25 (3)	13	19.40 (2)
4. หน้าต่างประเทศ	3	3.06	7	10.45 (3)
5. หน้าการศึกษาและศาสนา	-	-	5	7.46
6. หน้า กทม.	-	-	1	1.49
7. หน้าเศรษฐกิจ	-	-	2	2.99
รวม	98	100	67	100

จากตาราง 4.42 พบว่า ในช่วงเวลาที่หนึ่งและสอง ไทยรัฐและสยามรัฐนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าข่าวในประเทศมากที่สุด และสยามรัฐก็ยังคงมีการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากที่สุดในหน้าข่าวในประเทศตอนช่วงที่สาม แต่ไทยรัฐจะมีการเปลี่ยนแปลง โดยจะพบการเสนอเนื้อหาในหน้าบันเทิงมากเป็นอันดับหนึ่งในช่วงที่สามคิดเป็นร้อยละ 46.16 ส่วนหน้าข่าวในประเทศจะตกเป็นอันดับสอง พบร้อยละ 38.46

ตาราง 4.42 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอเนื้อหาในตำแหน่งหน้าในห้าอันดับแรกของไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา

หน้า	ช่วงที่ 1 (พ.ศ. 2508-14)		ช่วงที่ 2 (พ.ศ. 2515-26)		ช่วงที่ 3 (พ.ศ. 2527-33)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไทยรัฐ						
- หน้าข่าวในประเทศ	11	84.62	3	42.86	30	38.46
- หน้าบันเทิง	1	7.69	1	14.28	36	46.16
- หน้าสตรี-สังคม	-	-	3	42.86	9	11.54
- หน้าต่างประเทศ	1	7.69	-	-	2	2.56
- อื่นๆ	-	-	-	-	1	1.28
รวม	13	100	7	100	78	100
สยามรัฐ						
- หน้าข่าวในประเทศ	11	100	2	100	22	40.74
- หน้าบันเทิง	-	-	-	-	6	11.11
- หน้าสตรี-สังคม	-	-	-	-	13	24.08
- หน้าต่างประเทศ	-	-	-	-	7	12.96
- อื่นๆ	-	-	-	-	6	11.11
รวม	11	100	2	100	54	100

- ประเภทเนื้อหาที่นำเสนอ

ตาราง 4.43 พบว่า ประเภทเนื้อหาที่หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับนำเสนอไม่น่าแตกต่างกันมากนัก คือ จะเน้นเรื่องอาชญากรรม บันเทิง โรคเอดส์ สังคมและกฎหมายเป็นหลัก และในทุกประเภทเนื้อหาทั้งหกด้านที่กล่าวมานี้ ไทยรัฐจะนำเสนอจำนวนชิ้นงานในแต่ละประเภทเนื้อหา มากกว่าสยามรัฐในทุกเรื่อง และมีข้อสังเกตว่า สยามรัฐในช่วงที่หนึ่งถึงสามนี้ จะไม่มีการเสนอเนื้อหาชิ้นงานประเภทปुरुชนสนใจที่เกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศเลย

ในส่วนอันดับประเภทเนื้อหา ทั้งสองฉบับจะแตกต่างกัน โดยไทยรัฐจะให้ความสำคัญกับเนื้อหาด้านอาชญากรรมมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็น 35.10% รองลงมาคือเรื่องโรคเอดส์ คิดเป็น 22.11% และอันดับสามเป็นเนื้อหาประเภทสังคมและกฎหมาย คิดเป็น 20.6% จุดที่น่าสังเกต

คือ ไทยรัฐจะให้ความสนใจเนื้อหาประเภทปฏุนสนใจค่อนข้างมาก โดยพบมีการเสนอถึงร้อยละ 11.06 ในขณะที่สยามรัฐไม่มีการเสนอเนื้อหาประเภทนี้เลย

ด้านสยามรัฐจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับโรคเอดส์มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นจำนวนสูงถึง 51.19% รองลงมาได้แก่เนื้อหาด้านสังคมและกฎหมาย ร้อยละ 23.81 และอันดับสามเป็นเนื้อหา ด้านอาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 17.86

ตาราง 4.43 แสดงจำนวนและร้อยละของประเภทเนื้อหาข่าวในไทยรัฐและสยามรัฐ

ประเภทเนื้อหา	ไทยรัฐ		สยามรัฐ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. อาชญากรรม	52	26.13 (1)	15	17.86 (3)
2. โรคเอดส์	44	22.11 (2)	43	51.19 (1)
3. สังคมและกฎหมาย	41	20.6 (3)	20	23.81 (2)
4. บันเทิง	36	18.09	6	7.14
5. ปฏุนสนใจ	22	11.06	-	-
6. การแพทย์	3	1.51	-	-
7. ศาสนา	1	0.5	-	-
รวม	199	100	84	100

จากตาราง 4.44 ซึ่งแสดงประเภทเนื้อหาที่เสนอในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและสยามรัฐโดยแบ่งตามช่วงเวลาสามช่วง พบว่า ในช่วงที่หนึ่ง ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะเสนอเนื้อหาด้านอาชญากรรมมากที่สุดเหมือนกัน ส่วนช่วงที่สอง ไทยรัฐจะเสนอเนื้อหาด้านปฏุนสนใจมากที่สุด ด้านสยามรัฐยังเสนอเนื้อหาด้านอาชญากรรมมากที่สุดเช่นเดิม และในช่วงที่สาม ทั้งสองฉบับจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับโรคเอดส์สูงสุด

หากพิจารณาเปรียบเทียบจำนวนชิ้นงานในแต่ละประเภทเนื้อหาในไทยรัฐและสยามรัฐ พบว่า ไทยรัฐมีจำนวนชิ้นงานมากกว่าสยามรัฐในแทบทุกประเภทเนื้อหาเฉพาะช่วงที่หนึ่งและสอง แต่ในช่วงที่สาม ซึ่งเป็นช่วงที่มีเกิดการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ สยามรัฐจะเสนอชิ้นงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโรคเอดส์เป็นจำนวนมากกว่าไทยรัฐ โดยพบมีการเสนอในสยามรัฐ 43 ชิ้น ส่วนไทยรัฐพบเพียง 40 ชิ้น ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะมีจำนวนชิ้นงานเกี่ยวกับ

กลุ่มชายรักร่วมเพศในทุกประเภทเนื้อหามากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในช่วงเวลาที่หนึ่งถึงสาม

ตาราง 4.44 แสดงจำนวนและร้อยละของประเภทเนื้อหาในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงเวลา

ประเภทเนื้อหา	ไทยรัฐ			สยามรัฐ		
	ช่วง 1 (2508-14)	ช่วง 2 (2515-26)	ช่วง 3 (2527-33)	ช่วง 1 (2508-14)	ช่วง 2 (2515-26)	ช่วง 3 (2527-33)
1. อาชญากรรม	20 (64.52)	2 (8.33)	30 (20.83)	12 (100)	2 (100)	1 (1.43)
2. โรคเอดส์	-	4 (16.67)	40 (27.78)	-	-	43 (61.43)
3. สังคม/ กฎหมาย	9 (29.30)	1 (4.17)	31 (21.53)	-	-	20 (28.57)
4. บ้านเทิง	-	2 (8.33)	34 (23.61)	-	-	6 (8.57)
5. ปุ่ชชนสนใจ	-	14 (58.33)	8 (5.56)	-	-	-
6. การแพทย์	2 (6.45)	1 (4.17)	-	-	-	-
7. ศาสนา	-	-	1 (0.69)	-	-	-
รวม	31	24	144	12	2	70
ร้อยละ	100	100	100	100	100	100

ส่วนที่ 2

ผู้วิจัยจะพิจารณาถึงความสม่ำเสมอในการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์รายวันไทย โดยจะแบ่งช่วงเหตุการณ์ 11 เหตุการณ์ ออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วง 75 วันที่มีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ และช่วง 75 วันที่ไม่มีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ เพื่อศึกษาปริมาณความสม่ำเสมอและเปรียบเทียบลักษณะการเสนอข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร อันจะนำไปสู่การตอบสมมติฐานข้อใหญ่ของการศึกษาคั้งนี้ที่ว่า “หนังสือพิมพ์รายวันไทยในช่วงปี พ.ศ. 2508-2543 มีลักษณะการเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิกและด้านพฤติกรรม และการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในด้านประเด็นเนื้อหา การเสนอความคิดเห็นของแหล่งข่าว และสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นการสร้าง ดำรง และตอกย้ำแบบฉบับและทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศในสังคมไทยหรือไม่”

ผู้วิจัยจะแสดงผลการวิจัยตามหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ปริมาณการนำเสนอชิ้นงาน
2. ตำแหน่งหน้าที่ลงตีพิมพ์ชิ้นงาน (หน้าหนึ่งและหน้าใน)
 - การให้พื้นที่พาดหัวข่าวในหน้าหนึ่ง
3. การเน้นย้ำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงด้านเดียว
 - สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ
 - ภาพลักษณ์ด้านบุคลิก
4. การเน้นย้ำ ให้ความสำคัญในด้านลบ
 - ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมที่เป็นลบ
 - ประเด็นเนื้อหาด้านลบ
 - ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวที่เป็นลบ
 - ประเภทเนื้อหาด้านลบ

1. ปริมาณการนำเสนอชิ้นงาน

ในช่วงแรกจะกล่าวถึงจำนวนชิ้นงานที่พบในหนังสือพิมพ์รายวันไทยในภาพรวม พบว่าหนังสือพิมพ์รายวันไทยให้ความสำคัญในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศอย่างสม่ำเสมอ ดังจะเห็นได้จากการพบชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในทุกเหตุการณ์ที่ศึกษาทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญอย่างน้อยหนึ่งชิ้น

และหากจัดอันดับเหตุการณ์ห้าอันดับแรกที่หนังสือพิมพ์รายวันไทยให้ความสำคัญมากที่สุด โดยแบ่งออกเป็นสองช่วง ได้แก่ ช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ พบว่า เหตุการณ์ในห้าอันดับแรกของทั้งสองช่วงจะเป็นเหตุการณ์เดียวกันเป็นส่วนใหญ่ คือ จะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดในช่วงที่สาม (พ.ศ. 2527-2533) และช่วงที่สี่ (พ.ศ. 2534-2543) ทั้งหมด นอกจากนั้น ยังสังเกตพบว่าในห้าอันดับของทั้งช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญนั้น เหตุการณ์ส่วนใหญ่จะเป็นในด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ เช่น ในเหตุการณ์ที่ 6 ที่เป็นช่วงการรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์ ซึ่งในขณะนั้นมีอัตราการติดเชื้อในกลุ่มชายรักร่วมเพศสูงมาก หรือช่วงเหตุการณ์คดีฆาตกรรม ดร. พูลสวัสดิ์ หรือคดีตุ๋ย ซี 8 เป็นต้น

ตาราง 4.45 แสดงจำนวนและร้อยละของชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศแบ่งตามเหตุการณ์ และช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญในหนังสือพิมพ์รายวันไทย

เหตุการณ์	มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		รวม	
	จำนวน	อันดับ	จำนวน	อันดับ	จำนวน	อันดับ
ช่วงที่ 1 (พ.ศ. 2508-2515)						
1. คดีฆาตกรรมดาเวด เบอริแกน	42		1		43	
ช่วงที่ 2 (พ.ศ. 2515-2526)						
2. ประทศกษะเทย	12		14		26	
ช่วงที่ 3 (พ.ศ. 2527-2533)						
3. ผู้ป่วยโรคเอดส์คนไทยรายแรก	13		7		20	
4. ร็อค ฮัตสัน	46	5	11		57	
5. ภาพยนตร์ “เพลงสุดท้าย”	16		7		23	
6. การรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์	89	1	25	3	114	2
ช่วงที่ 4 (พ.ศ. 2534-2543)						
7. ทีมวอลเลย์บอล “สตรีเหล็ก”	30		11		41	
8. สถาบันราชภัฏ	45		22	4	67	5
9. ตู๋ย ซี 8	86	2	20	5	106	3
10. คดีฆาตกรรม ดร. พูลสวัสดิ์	79	3	39	1	118	1
11. ภาพยนตร์ “สตรีเหล็ก”	58	4	29	2	87	4
รวม	516		186		702	
ร้อยละ	73.50		26.50		100	
จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	11		11			

- ◆ ผลการวิจัยด้านจำนวนชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญในไทยรัฐและสยามรัฐ

เมื่อศึกษาแยกตามประเภทหนังสือพิมพ์ พบว่า ไทยรัฐให้ความสำคัญและเสนอชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมาเสมอมากกว่าสยามรัฐ ดังจะเห็นได้จากตาราง 4.46 ว่า ในทุกช่วงเหตุการณ์ที่เลือกศึกษานั้น จะพบชิ้นงานที่เกี่ยวข้องกลุ่มชายรักร่วมเพศในไทยรัฐในทุกเหตุการณ์อย่างน้อยหนึ่งชิ้น ทั้งในช่วงเวลาที่มีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ ตรง

ข้ามกับสยามรัฐที่พบว่าในช่วงที่ไม่มีเหตุการณ์สำคัญบางช่วงก็ไม่มีการนำเสนอชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศเลย ได้แก่ ช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญของเหตุการณ์ที่ 1 และ 5

ตาราง 4.46 แสดงจำนวนและร้อยละของชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศแบ่งตามเหตุการณ์ และช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญในไทยรัฐและสยามรัฐ

เหตุการณ์	ไทยรัฐ			สยามรัฐ		
	มีเหตุการณ์สำคัญ	ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	รวม	มีเหตุการณ์สำคัญ	ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	รวม
ช่วงที่ 1 (พ.ศ. 2508-2514)						
1. ดาเรล เบอริแกน	30	1	31	12	-	12
ช่วงที่ 2 (พ.ศ. 2515-2526)						
2. ประทศกษเทย	11	13	24	1	1	2
ช่วงที่ 3 (พ.ศ. 2527-2533)						
3. ผู้ป่วยโรคเอดส์คนไทย รายแรก	7	5	12	6	2	8
4. ร็อค ฮัดสัน	34	7	41	12	4	16
5. ภาพยนตร์ “เพลงสุดท้าย”	14	7	21	2	-	2
6. การรณรงค์ป้องกันเอดส์	50 (1)	20 (2)	70	39 (3)	5	44
ช่วงที่ 4 (พ.ศ. 2534-2543)						
7. ทีมวอลเลย์บอล “สตรี เหล็ก”	18	7	25	12	4	16
8. สถาบันราชภัฏ	24	16 (3)	40	21	6	27
9. ตู๋ ชี 8	41 (2)	8	49	45 (1)	12 (3)	57
10. ดร. พูลสวัสดิ์	36 (3)	24 (1)	60	43 (2)	15 (2)	58
11. ภาพยนตร์ “สตรีเหล็ก”	32	11	43	26	18 (1)	44
รวม	297	119	416	219	67	286
ร้อยละ	71.39	28.61	100	76.57	23.43	100
จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	11	11		11	9	

2. ตำแหน่งหน้าที่ลงตีพิมพ์ชิ้นงาน

จากตาราง 4.47 พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอชิ้นงานในหน้าในสมำเสมอมากกว่าหน้าหนึ่ง โดยพบชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศเสนอในตำแหน่งหน้าในตอนทั้ง 11 เหตุการณ์ทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

หากพิจารณาเฉพาะหน้าหนึ่ง ในช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ จะพบการเสนอใน 10 เหตุการณ์ และในช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ จะพบใน 9 เหตุการณ์เท่านั้น ไม่พบใน 2 เหตุการณ์คือ เหตุการณ์ที่ 1 ตอนคดีฆาตกรรมนายดาเรล เบอริแกน และเหตุการณ์ที่ 7 ชาวทีมวอลเลย์บอล “สตรีเหล็ก” แข่งขันในกีฬาแห่งชาติ

ด้านสัดส่วนของการเสนอชิ้นงานในตำแหน่งหน้าเปรียบเทียบในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ พบว่า ไม่แตกต่างกัน คือ หน้าในมีปริมาณมากกว่าหน้าหนึ่งในทั้งสองช่วง โดยในช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญจำนวนชิ้นงานในหน้าในจะเพิ่มสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 74.73

ตาราง 4.47 แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่งหน้าที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ตำแหน่งหน้า	มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	มีเหตุการณ์สำคัญ	ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ
- หน้าหนึ่ง	212	41.09	47	25.27	10	9
- หน้าใน	304	58.91	139	74.73	11	11
รวม	516	100	186	100		

- ◆ แสดงผลการวิจัยแสดงตำแหน่งหน้าที่เสนอชิ้นงานแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญใน ไทยรัฐและสยามรัฐ

ผลการวิจัยในตาราง 4.48 แสดงถึงปริมาณและความสมำเสมอในการเสนอชิ้นงานของหน้าหนึ่งและหน้าในของไทยรัฐและสยามรัฐ พบว่า ไทยรัฐมีจำนวนชิ้นงานและความสมำเสมอในการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากกว่าสยามรัฐทั้งในหน้าหนึ่งและหน้าใน

ในส่วนหน้าหนึ่ง ตอนมีเหตุการณ์สำคัญ ไทยรัฐนำเสนอข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ ถึง 10 เหตุการณ์จากทั้งหมด 11 เหตุการณ์ ขาดไปเพียงเหตุการณ์เดียวคือ เหตุการณ์ที่ 7 ช่วงข่าวที่มวอลเลย์บอล “สตรีเหล็ก” แข่งขันในกีฬาแห่งชาติ และตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ไทยรัฐก็นำเสนอข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าหนึ่งถึง 9 เหตุการณ์จากทั้งหมด 11 เหตุการณ์ ขาดไปสองเหตุการณ์ ตรงข้ามกับสยามรัฐที่พบว่า มีหลายเหตุการณ์ที่ไม่พบการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศแม้จะเป็นช่วงมีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ คือ พบการเสนอข่าวนั้นในหน้าหนึ่งตอนมีเหตุการณ์สำคัญเพียง 8 เหตุการณ์เท่านั้น และพบเพียง 4 เหตุการณ์เท่านั้นตอนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ส่วนตำแหน่งหน้าใน ตอนช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะมีปริมาณความสม่ำเสมอในการเสนอข่าวนั้นเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในทั้ง 11 เหตุการณ์เหมือนกัน ทว่า จะต่างกันตรงช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ คือ ไทยรัฐมีการเสนอข่าวนั้นเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในทั้ง 11 เหตุการณ์เช่นเดียวกับช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ ทว่าสยามรัฐพบการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศเพียง 9 เหตุการณ์เท่านั้น

ด้านสัดส่วนของจำนวนข่าวนั้นในหน้าหนึ่งและหน้าในเปรียบเทียบช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญของไทยรัฐและสยามรัฐพบว่า มีข้อแตกต่างกันพอสมควร ดังนี้ ในช่วงที่มีเหตุการณ์สำคัญ ไทยรัฐจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศในหน้าหนึ่ง (50.17%) มากกว่าหน้าใน (49.83%) แต่ผลจะกลับกันในช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ คือ หน้าในจะมีปริมาณสูงกว่าหน้าหนึ่งเป็นจำนวนที่สูงมาก คือ หน้าในคิดเป็นร้อยละ 68.07 และหน้าหนึ่งลดเหลือเพียง 31.93% ซึ่งตรงข้ามกับสยามรัฐที่เสนอเนื้อหาในตำแหน่งหน้าในมากกว่าหน้าหนึ่งทั้งช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์ โดยในหน้าหนึ่งคิดเป็นร้อยละ 28.77 ในช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ และลดลงตอนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญเหลือเพียงร้อยละ 13.43

ตาราง 4.48 แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่งหน้าที่เสนอของไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ตำแหน่งหน้าที่	มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	มีเหตุการณ์สำคัญ	ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ
ไทยรัฐ						
- หน้าหนึ่ง	149	50.17	38	31.93	10	9
- หน้าใน	148	49.83	81	68.07	11	11
รวม	297	100	119	100		
สยามรัฐ						
- หน้าหนึ่ง	63	28.77	9	13.43	8	4
- หน้าใน	156	71.23	58	86.57	11	9
รวม	219	100	67	100		

- การให้พื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง

จากตาราง 4.49 พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยมีความสม่ำเสมอในการให้พื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งทั้งตอนมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญในปริมาณที่ใกล้เคียงกันคือ ในช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ พบการให้พื้นที่ในหน้าหนึ่งถึง 10 เหตุการณ์ ขาดไปเพียงหนึ่งเหตุการณ์ คือ เหตุการณ์ที่ 7 ตอนข่าวที่มวอลเลย์บอล “สตรีเหล็ก” ลงแข่งขันในกีฬาแห่งชาติ ส่วนตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญพบการให้พื้นที่ในหน้าหนึ่ง 9 เหตุการณ์ ขาดไป 2 เหตุการณ์

ด้านสัดส่วนระหว่างช่วงที่มีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญในการให้พื้นที่การพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง พบว่า ช่วงมีเหตุการณ์สำคัญจะเท่ากับ 86.08% สูงกว่าช่วงไม่มี เหตุการณ์สำคัญที่คิดเป็น 13.92% เท่านั้น

ตาราง 4.49 แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามเหตุการณ์และช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

เหตุการณ์	จำนวนเนื้อที่ในการพาดหัวข่าว (ตารางนิ้ว)	
	มีเหตุการณ์สำคัญ	ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ
1. คดีฆาตกรรม ดาเรล เบอริแกน	793.75	-
2. ประทศกษัตริย์	130.11	272.2
3. พบผู้ป่วยโรคเอดส์คนไทยรายแรก	29.55	27.25
4. รัชช ักัดสัน ป่วยด้วยโรคเอดส์	285.30	5.14
5. ภาพยนตร์ “เพลงสุดท้าย”	32.38	118.18
6. การรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์	416.93	105.52
7. ทีมวอลเลย์บอล “สตรีเหล็ก”	-	-
8. สถาบันราชภัฏ	207.08	20.18
9. ตู๋ย ซี 8	751.63	73.44
10. คดีฆาตกรรม ดร. พูลสวัสดิ์	1287.34	53.44
11. ภาพยนตร์ “สตรีเหล็ก”	285.96	14.58
รวม	4265.03	689.98
ร้อยละ	86.08	13.92
จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	10	9

◆ แสดงผลการวิจัยด้านพื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งแบ่งตามเหตุการณ์และช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญในไทยรัฐและสยามรัฐ

ตาราง 4.50 แสดงความสม่ำเสมอในการเสนอพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับ ซึ่งพบว่าไทยรัฐมีความสม่ำเสมอมากกว่าสยามรัฐอย่างชัดเจน โดยตอนที่ไม่มีเหตุการณ์สำคัญของไทยรัฐจะพบการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งถึง 10 เหตุการณ์ ขาดเพียงเหตุการณ์เดียว และตอนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ไทยรัฐก็มีการให้พื้นที่พาดหัวข่าวในหน้าหนึ่ง 9 เหตุการณ์ โดยเหตุการณ์ที่ไม่พบการให้พื้นที่ คือ เหตุการณ์ที่ 1 คดีฆาตกรรมดาเรล เบอริแกน และเหตุการณ์ที่ 7 ช่วงทีมวอลเลย์บอล “สตรีเหล็ก” แข่งขันในกีฬาแห่งชาติ

ส่วนสยามรัฐจะมีจำนวนความสม่ำเสมอในการให้พื้นที่พาดหัวข่าวในหน้าหนึ่งน้อยกว่าไทยรัฐค่อนข้างมาก ในช่วงที่มีเหตุการณ์สำคัญ พบการพาดหัวข่าวในหน้าหนึ่งเพียง 7 เหตุการณ์

ขาดไปถึง 4 เหตุการณ์ ส่วนช่วงที่ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ พบการพาดหัวข่าวในหน้าหนึ่งเพียง 3 เหตุการณ์เท่านั้น น่าสังเกตว่า เหตุการณ์ในสยามรัฐที่ได้รับการหยิบยกให้นำมาพาดหัวข่าวในหน้าหนึ่งจะเป็นเหตุการณ์ด้านลบต่อกลุ่มรักร่วมเพศทั้งสิ้น เช่น เหตุการณ์ที่ 6 ช่วงการรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์ซึ่งขณะนั้นกลุ่มรักร่วมเพศเป็นกลุ่มที่มีปริมาณการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์สูงที่สุด หรือช่วงที่มีข่าวคดีอาชญากรรม เช่น เหตุการณ์คดีฆาตกรรม ดร. พูลสวัสดิ์ หรือคดีตุ๋ย ซี 8 เป็นต้น

ตาราง 4.50 แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามเหตุการณ์และช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

เหตุการณ์	ไทยรัฐ		สยามรัฐ	
	มีเหตุการณ์สำคัญ	ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	มีเหตุการณ์สำคัญ	ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ
1. คดีฆาตกรรม ดาเรล เบอริแกน	793.75	-	-	-
2. ประทศกษัตริย์	130.11	272.2	-	-
3. พบผู้ป่วยโรคเอดส์คนไทยรายแรก	18.36	27.25	11.19	-
4. ร็อค ฮัดสัน ป่วยด้วยโรคเอดส์	109.32	5.14	175.98	-
5. ภาพยนตร์ “เพลงสุดท้าย”	32.38	118.18	-	-
6. การรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์	317.09	76.12	144.84	29.4
7. ทีมวอลเลย์บอล “สตรีเหล็ก”	-	-	-	-
8. สถาบันราชภัฏ	123.83	20.18	83.25	-
9. ตุ๋ย ซี 8	576.59	11.99	175.04	61.5
10. คดีฆาตกรรม ดร. พูลสวัสดิ์	836.2	32.38	451.14	21.06
11. ภาพยนตร์ “สตรีเหล็ก”	263.15	14.58	22.81	-
รวม	3200.78	578.02	1064.25	111.96
ร้อยละ	64.60	11.66	21.48	2.26
จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	10	9	7	3

- พื้นที่การพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งและประเด็นเนื้อหาของชิ้นงาน

ในตาราง 4.51 แสดงทิศทางของประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับการให้พื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งว่าเป็นในทิศทางใดสม่าเสมอมากที่สุด ผลปรากฏว่า ด้านลบจะมีจำนวนการนำเสนอที่สม่าเสมอมากที่สุดทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ และพบใน 10 เหตุการณ์ตอนช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ โดยไม่พบการเสนอประเด็นเนื้อหาด้านลบในช่วงเหตุการณ์ที่ 7 ที่ทีมวอลเลย์บอล “สตรีเหล็ก” ลงแข่ง-

ชั้นในกีฬาแห่งชาติเพียงช่วงเดียว ส่วนตอนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ พบการเสนอพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งในด้านลบถึง 8 เหตุการณ์ ส่วนอันดับรองลงมา ได้แก่ ด้านเป็นกลาง และบวกตามลำดับ

ส่วนความแตกต่างระหว่างช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ พบว่า ไม่แตกต่างกัน คือ ด้านลบยังคงมีปริมาณมากเป็นอันดับหนึ่งในทั้งสองช่วง ตามมาด้วยด้านเป็นกลางและบวก ผู้วิจัยสังเกตพบว่า ช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ประเด็นเนื้อหาด้านลบของขั้วงานจะมีจำนวนน้อยลงเหลือ 71.80% จากช่วงมีเหตุการณ์สำคัญที่พบมากถึง 83.25% และด้านเป็นกลางจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเป็น 27.28% ต่างจากช่วงมีเหตุการณ์สำคัญที่พบเพียง 12.95%

ตาราง 4.51 แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งและประเด็นเนื้อหาของขั้วงานในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ประเด็นหลัก	มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	มีเหตุการณ์สำคัญ	ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ
- ด้านบวก	162.16	3.80	6.36	0.92	6	1
- ด้านลบ	3550.53	83.25	495.37	71.80	10	8
- เป็นกลาง	552.34	12.95	188.25	27.28	9	5
รวม	4265.03	100	689.98	100		

- ◆ แสดงผลการวิจัยด้านพื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งและประเด็นเนื้อหาของขั้วงานแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญในประเทศไทยและสยามรัฐ

ในตาราง 4.52 ซึ่งพิจารณาแยกตามประเภทหนังสือพิมพ์ พบว่า มีผลไม่แตกต่างจากในตาราง 4.51 คือ ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะเสนอทิศทางประเด็นเนื้อหาของขั้วงานในด้านลบสม่ำเสมอมากที่สุดทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ รองลงมาจะเป็นด้านกลางและบวกตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความสม่ำเสมอในการให้พื้นที่ในหน้าหนึ่งระหว่างหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับจะเห็นได้ชัดเจนว่า ไทยรัฐเสนอพาดหัวข่าวเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าหนึ่งสม่ำเสมอมากกว่าสยามรัฐ โดยในช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ ไทยรัฐเสนอด้านลบใน 10 เหตุการณ์ขาดเพียงเหตุการณ์เดียว ส่วนสยามรัฐพบเพียง 7 เหตุการณ์เท่านั้น และในช่วงไม่มีเหตุการณ์

สำคัญ ไทยรัฐมีการให้พื้นที่พาดหัวข่าวชิ้นงานที่มีประเด็นเนื้อหาด้านลบถึง 8 เหตุการณ์ ในขณะที่สยามรัฐจะพบการเสนอด้านลบเพียง 3 เหตุการณ์

ด้านความแตกต่างระหว่างช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญของไทยรัฐและสยามรัฐจะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ ด้านลบมีปริมาณสูงที่สุดในทั้งสองช่วง แต่ในช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ด้านเป็นกลางจะเพิ่มจำนวนสูงขึ้นมากจากช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ ในไทยรัฐพบการเสนอชิ้นงานที่มีประเด็นเนื้อหาด้านเป็นกลางในการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งเพียง 8.13% ตอนมีเหตุการณ์สำคัญ แต่จะเพิ่มสูงขึ้นเป็น 26.51% ตอนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ เช่นเดียวกับสยามรัฐที่พบการเสนอประเด็นเนื้อหาที่เป็นกลาง ร้อยละ 27.45 และเพิ่มขึ้นเป็น 31.29 ในช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ตาราง 4.52 แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งและประเด็นเนื้อหาของชิ้นงานในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ทิศทาง ประเด็นเนื้อหา	มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	มีเหตุการณ์ สำคัญ	ไม่มีเหตุการณ์ สำคัญ
ไทยรัฐ						
- ด้านบวก	134.04	4.19	6.36	1.10	6	1
- ด้านลบ	2806.51	87.68	418.44	72.39	10	8
- เป็นกลาง	260.23	8.13	153.22	26.51	8	4
รวม	3200.78	100	578.02	100		
สยามรัฐ						
- ด้านบวก	28.12	2.64	-	-	1	-
- ด้านลบ	744.02	69.91	76.93	68.71	7	3
- เป็นกลาง	292.11	27.45	35.03	31.29	6	1
รวม	1064.25	100	111.96	100		

3. การจำกัดเนื้อหาและประเภทเนื้อหา

- สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ

จากตาราง 4.53 พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยโดยรวมมักไม่นำเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศสม่ำเสมอมากที่สุด ส่วนชิ้นงานที่มีการเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศพบเพียงใน 6 เหตุการณ์เท่านั้นทั้งในตอนมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

หากพิจารณาเฉพาะชิ้นงานที่เสนอถึงสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ พบว่า สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมและด้านชีววิทยามีความสม่ำเสมอในการนำเสนอเท่ากันในช่วงมีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ โดยจะพบใน 4 เหตุการณ์

ส่วนตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมจะพบมากที่สุด ใน 4 เหตุการณ์ และสาเหตุด้านชีววิทยาจะพบใน 2 เหตุการณ์เท่านั้น อันดับสุดท้าย ได้แก่ ชิ้นงานที่นำเสนอสาเหตุทั้งสองด้านจะพบในปริมาณที่สม่ำเสมอที่น้อยที่สุด คือ ใน 3 ช่วงเหตุการณ์เท่านั้น และจะพบในตอนมีเหตุการณ์สำคัญ

ตาราง 4.53 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ	มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	มีเหตุการณ์สำคัญ	ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ
พบการเสนอ	27	5.23	8	4.30	6	6
- สิ่งแวดล้อม	19	3.68	6	3.23	4	4
- ชีววิทยา	5	0.97	2	1.07	4	2
- เสนอ 2 ด้าน	3	0.58	-	-	2	-
ไม่พบการเสนอ	489	94.77	178	95.70	11	11
รวม	516	100	186	100		

- ◆ แสดงผลการวิจัยด้านการเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญในไทยรัฐและสยามรัฐ

ในตาราง 4.54 แสดงความสม่ำเสมอในการเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศในไทยรัฐและสยามรัฐ ซึ่งผลก็ไม่ได้แตกต่างจากตาราง 4.53 ที่ศึกษาภาพรวมของหนังสือพิมพ์รายวันไทยในการเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศนัก คือ ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐไม่เสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศสม่ำเสมอมากที่สุด โดยจะพบในทุกเหตุการณ์ทั้งตอนมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ส่วนชิ้นงานเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศของทั้งสองฉบับพบมีปริมาณความสม่ำเสมอที่ค่อนข้างต่ำ คือ ในไทยรัฐพบใน 5 เหตุการณ์ตอนมีเหตุการณ์สำคัญ และใน 5 เหตุการณ์ตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ส่วนสยามรัฐจะมีปริมาณความสม่ำเสมอน้อยกว่าไทยรัฐ คือ พบใน 4 เหตุการณ์ตอนมีเหตุการณ์สำคัญ และพบเพียง 2 เหตุการณ์ตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

รายละเอียดของชิ้นงานที่เสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ พบว่า ทั้งสองฉบับมีความแตกต่างกัน ไทยรัฐจะเสนอสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมสม่ำเสมอมากที่สุด คือ จะพบในตอนมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญอย่างละ 3 เหตุการณ์ ส่วนสาเหตุด้านชีววิทยาจะพบใน 1 เหตุการณ์ตอนมีเหตุการณ์สำคัญ และอีก 2 เหตุการณ์ตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ด้านสยามรัฐ ในตอนมีเหตุการณ์สำคัญจะเสนอสาเหตุด้านชีววิทยามากที่สุด คือ พบใน 4 เหตุการณ์ ส่วนด้านสิ่งแวดล้อมพบเพียง 2 เหตุการณ์ ทว่า ในช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ จะพบสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมสม่ำเสมอใน 2 เหตุการณ์มากกว่าด้านธรรมชาติที่ไม่พบการเสนอเลย

และสุดท้ายคือ ชิ้นงานที่เสนอสาเหตุทั้งสองด้าน (สิ่งแวดล้อมและชีววิทยา) พบว่า ไทยรัฐพบช่วงที่เสนอชิ้นงานลักษณะดังกล่าวใน 2 เหตุการณ์ตอนมีเหตุการณ์สำคัญ ส่วนสยามรัฐไม่พบการเสนอชิ้นงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสาเหตุทั้งสองด้านในชิ้นงานเดียวกันเลย

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของปริมาณการนำเสนอสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญของไทยรัฐและสยามรัฐ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันมากนักคือ ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐเสนอสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมมากกว่าสาเหตุด้านชีววิทยาในทั้งสองช่วง

ตาราง 4.54 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ประเด็นหลัก	มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	มีเหตุการณ์สำคัญ	ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ
ไทยรัฐ						
พบการเสนอ	16	5.39	6	5.04	5	5
- สิ่งแวดล้อม	12	4.04	4	3.36	3	3
- ชีววิทยา	1	0.34	2	1.68	1	2
- เสนอ 2 ด้าน	3	1.01	-	-	2	-
ไม่พบการเสนอ	281	94.61	113	94.96	11	11
รวม	297	100	119	100		
สยามรัฐ						
พบการเสนอ	11	5.02	2	2.99	4	2
- สิ่งแวดล้อม	7	3.19	2	2.99	2	2
- ชีววิทยา	4	1.83	-	-	4	-
- เสนอ 2 ด้าน	-	-	-	-	-	-
ไม่พบการเสนอ	208	94.98	65	97.01	11	11
รวม	219	100	67	100		

- ภาพลักษณ์ด้านบุคลิก

ในตาราง 4.55 พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอภาพลักษณ์แบบผู้หญิงสม่ำเสมอมากที่สุด โดยพบใน 10 เหตุการณ์เท่ากันทั้งในตอนมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ รองลงมาคือแบบก้ำกึ่งและแบบผู้ชาย

ส่วนความแตกต่างของปริมาณการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ไม่พบความแตกต่าง คือ ภาพลักษณ์แบบผู้หญิงจะมีปริมาณการนำเสนอมากที่สุด ในทั้งสองช่วง โดยมีข้อสังเกตว่า ในช่วงมีเหตุการณ์สำคัญพบปริมาณการเสนอภาพลักษณ์แบบผู้หญิงน้อยกว่าช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ตาราง 4.55 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ภาพลักษณ์ ด้านบุคลิก	มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	มีเหตุการณ์ สำคัญ	ไม่มีเหตุการณ์ สำคัญ
พบภาพลักษณ์	118	21.61	71	37.77	10	10
- แบบผู้หญิง	80	14.65	56	29.79	10	10
- แบบกึ่ง	26	4.76	11	5.85	8	4
- แบบผู้ชาย	12	2.20	4	2.13	4	4
ไม่พบภาพลักษณ์	428	78.39	117	62.23	11	10
รวม	546	100	188	100		

◆ แสดงผลการวิจัยด้านภาพลักษณ์ด้านบุคลิกแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญในไทยรัฐ
และสยามรัฐ

ตารางที่ 4.56 พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมีลักษณะการเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิกไม่แตกต่างจากผลการวิจัยของหนังสือพิมพ์รายวันไทยโดยรวมในตาราง 4.61 คือ จะเสนอภาพลักษณ์แบบผู้หญิงสม่ำเสมอมากกว่าด้านอื่น ในไทยรัฐพบการนำเสนอภาพลักษณ์แบบผู้หญิงสม่ำเสมอมากที่สุดเป็น 9 เหตุการณ์ตอนช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ และพบมากขึ้นเป็น 10 เหตุการณ์ตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ส่วนสยามรัฐจะมีการเสนอที่สม่ำเสมอน้อยกว่าไทยรัฐอย่างเห็นได้ชัด โดยพบว่า มีการเสนอภาพลักษณ์แบบผู้หญิงในช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ 6 เหตุการณ์ และเพิ่มขึ้นเป็น 7 เหตุการณ์ตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ จะเห็นได้ว่า ความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศของทั้งสองฉบับจะพบมากในช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญแทนที่จะเป็นช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ

ส่วนความแตกต่างของปริมาณการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญของไทยรัฐและสยามรัฐ พบว่า ภาพลักษณ์แบบผู้หญิงในทั้งสองฉบับจะมีปริมาณการนำเสนอมากที่สุดในทั้งสองช่วง โดยสังเกตพบว่า ในช่วงมีเหตุการณ์สำคัญของทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะพบปริมาณการเสนอภาพลักษณ์แบบผู้หญิงน้อยกว่าช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ตาราง 4.56 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ภาพลักษณ์ ด้านบุคลิก	มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	มีเหตุการณ์ สำคัญ	ไม่มีเหตุการณ์ สำคัญ
ไทยรัฐ						
พบภาพลักษณ์	87	27.44	55	45.08	9	10
- แบบผู้หญิง	66	20.82	44	36.07	9	10
- แบบกึ่ง	14	4.41	9	7.38	6	4
- แบบผู้ชาย	7	2.21	2	1.63	4	2
ไม่พบภาพลักษณ์	230	72.56	67	54.92	11	10
รวม	317	100	122	100		
สยามรัฐ						
พบภาพลักษณ์	31	13.54	16	24.24	6	7
- แบบผู้หญิง	14	6.12	12	18.18	6	7
- แบบกึ่ง	12	5.24	2	3.03	6	1
- แบบผู้ชาย	5	2.18	2	3.03	2	2
ไม่พบภาพลักษณ์	198	86.46	50	75.76	10	7
รวม	229	100	66	100		

4. การเน้นย้ำเนื้อหา หรือให้ความสำคัญภาพลักษณ์ที่เป็นลบ

- ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรม

ในตาราง 4.57 แสดงผลการศึกษาภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมที่เสนอในหนังสือพิมพ์รายวันไทยโดยรวม พบว่า ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในทิศทางบวก ลบและเป็นกลาง ล้วนมีการเสนออย่างสม่ำเสมอในทั้ง 11 เหตุการณ์เฉพาะตอนมีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ ทว่า ตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ภาพลักษณ์ด้านลบจะเป็นด้านเดียวที่พบการเสนออย่างสม่ำเสมอในทั้ง 11 เหตุการณ์ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ในส่วนภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรม ทิศทางด้านลบจะมีความสม่ำเสมอในการนำเสนอในหน้าหนังสือพิมพ์รายวันไทยมากที่สุด

ตาราง 4.57 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือพิมพ์รายวัน-ไทยแบ่งตามช่วงที่มีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ภาพลักษณ์ ด้านพฤติกรรม	มีเหตุการณ์สำคัญ			ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนช่วง- เหตุการณ์ที่พบ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนช่วง- เหตุการณ์ที่พบ
- ด้านบวก	112	14.40	11	38	16.17	9
- ด้านลบ	536	68.89	11	134	57.02	11
- ด้านเป็นกลาง	130	16.71	11	63	26.81	10
รวม	778	100		235	100	

หากพิจารณารายละเอียดของทิศทางการเสนอภาพลักษณ์พฤติกรรมในแต่ละด้านจากตาราง 4.58 จะพบว่า ภาพลักษณ์ด้านลบที่ได้รับการนำเสนอบ่อยครั้งและสม่ำเสมอที่สุด ได้แก่ ส่าสอน วิตถาร โดยพบในทั้ง 11 เหตุการณ์ตอนช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ และลดลงเล็กน้อยเหลือ 10 เหตุการณ์ตอนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ส่วนภาพลักษณ์ด้านบวกที่ได้รับการนำเสนอบ่อยครั้งและสม่ำเสมอที่สุด ได้แก่ ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศเป็นบุคคลฉลาด มีความสามารถ พบใน 9 เหตุการณ์ตอนช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ และลดเหลือ 8 เหตุการณ์ ตอนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ส่วนความแตกต่างของปริมาณการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ พบว่า ไม่แตกต่างกัน โดยภาพลักษณ์เป็นบุคคลฉลาด มีความสามารถ และภาพลักษณ์ด้านลบคือ ส่าสอน วิตถาร จะมีปริมาณสูงสุดทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ในส่วนภาพลักษณ์ด้านบวก จะพบว่า ตอนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ภาพลักษณ์เป็นบุคคลที่ฉลาด มีความสามารถจะมีปริมาณสูงขึ้น ทิ้งห่างภาพลักษณ์ด้านบวกอื่นๆ และน่าสังเกตว่า ภาพลักษณ์เป็นผู้มีความสุขในชีวิตตอนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญมีปริมาณเพิ่มขึ้นเป็น 10.53% จากช่วงมีเหตุการณ์สำคัญที่พบเพียง 1.79%

ตาราง 4.58 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือพิมพ์รายวันไทย แบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรม	มีเหตุการณ์สำคัญ			ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ช่วงที่พบ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ช่วงที่พบ
ด้านบวก						
- ฉลาด มีความสามารถ	56	50.0	9	24	63.16	8
- ช่วยเหลือสังคม รับผิดชอบต่อสังคม	30	26.79	7	4	10.53	3
- ไม่ล่าสอน ตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์	15	13.40	5	3	7.89	3
- ตลก มีอารมณ์ขัน	5	4.46	4	3	7.89	3
- มีชีวิตที่มีความสุข	2	1.79	2	4	10.53	4
- เอาใจเก่ง	1	0.89	1	-	-	-
- โอบอ้อมอารี	1	0.89	1	-	-	-
- ไม่คดโกง เอาเปรียบ	1	0.89	1	-	-	-
- ถ่อมตัว	1	0.89	1	-	-	-
รวม	112	100	11	38	100	9
ด้านลบ						
- ล่าสอน วิตถาร	173	32.22	11	42	31.34	10
- ประกอบอาชีพ มีพฤติกรรมที่ผิด กม.	90	16.76	9	33	24.63	10
- ชอบล่อลวงเด็ก นิยมเด็กอายุน้อยกว่า	93	17.32	10	14	10.45	7
- แพร่เชื้อเอดส์ หรือกามโรค	75	13.17	6	13	9.70	6
- ซี้หึง อารมณ์รุนแรง	27	5.03	8	10	7.46	5
- มีชีวิตที่โดดเดี่ยว ทุกข์	26	4.84	6	11	8.21	5
- ชอบนินทา ปากจัด ซี้ไม้ ใ้อวด	20	3.73	3	4	2.98	2
- เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี	22	4.10	6	3	2.24	3
- ไม่เอาใจใส่เรื่องงาน ผลงานไม่ดี	6	1.12	3	3	2.24	1
- งก	2	0.37	1	-	-	-
- กริ๊งกร๊าด นำราคาขาย	1	0.18	1	1	0.75	1
- ซี้ใจน้อย	1	0.18	1	-	-	-
- ใจแคบ	1	0.18	1	-	-	-
รวม	536	100	11	134	100	11
เป็นกลาง	130		11	63		10

◆ แสดงผลการวิจัยการเสนอภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ
ในไทยรัฐและสยามรัฐ

ในตาราง 4.59 พบว่า ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะเสนอทิศทางภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมด้านลบในปริมาณและความสม่ำเสมอมากกว่าด้านเป็นกลางและบวก ในไทยรัฐพบการนำเสนอด้านลบใน 11 เหตุการณ์ ทั้งตอนมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ส่วนสยามรัฐพบใน 9 เหตุการณ์ตอนมีเหตุการณ์สำคัญ และลดเหลือ 8 เหตุการณ์ตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ และหากเปรียบเทียบความสม่ำเสมอในการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมระหว่างไทยรัฐและสยามรัฐจะพบว่า ไทยรัฐมีความสม่ำเสมอในด้านลบ และเป็นกลางมากกว่าสยามรัฐ

ตาราง 4.59 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในไทยรัฐและสยามรัฐ แบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ภาพลักษณ์ ด้านพฤติกรรม	ไทยรัฐ				สยามรัฐ			
	มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	
	จำนวน (%)	จำนวน ช่วง	จำนวน (%)	จำนวน ช่วง	จำนวน (%)	จำนวน ช่วง	จำนวน (%)	จำนวน ช่วง
- ด้านบวก	71 (15.37)	11	14 (9.40)	6	41 (12.94)	8	24 (27.91)	7
- ด้านลบ	322 (69.70)	11	87 (58.39)	11	215 (67.82)	9	47 (54.65)	8
- เป็นกลาง	69 (14.93)	11	48 (32.21)	10	61 (19.24)	8	15 (17.44)	5
รวม	462 (100)		149 (100)		317 (100)		86 (100)	

รายละเอียดของภาพลักษณ์ด้านลบที่ได้รับการนำเสนอสม่ำเสมอมากที่สุดในทั้งสองฉบับไม่แตกต่างกันมากนัก ในไทยรัฐ ตอนมีเหตุการณ์สำคัญ ภาพลักษณ์ด้านลบที่ถูกเสนอสม่ำเสมอที่สุด คือ ส้ำสอน วิตถาร พบว่ามีการนำเสนอในทั้ง 11 เหตุการณ์ ส่วนตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญจะเป็นภาพลักษณ์เป็นกลุ่มที่ประกอบอาชีพ หรือมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย มีการนำเสนอมากที่สุดโดยพบใน 10 เหตุการณ์ ส่วนภาพลักษณ์ที่เป็นกลุ่มที่ล้ำสอน วิตถาร พบในเพียง 7 เหตุการณ์

ส่วนในสยามรัฐ ภาพลักษณ์ด้านลบที่เสนอสม่าเสมอที่สุดทั้งช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ได้แก่ ภาพลักษณ์ล่าสอน วิตถาร พบตอนมีเหตุการณ์สำคัญใน 9 เหตุการณ์ และตอนไม่มีเหตุการณ์ใน 8 เหตุการณ์

ด้านภาพลักษณ์ด้านบวก พบว่า โดยรวม ไทยรัฐมีการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านบวกตอนมีเหตุการณ์สำคัญครบทั้ง 11 เหตุการณ์ ส่วนตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญพบเพียง 6 เหตุการณ์ และสยามรัฐ พบใน 8 เหตุการณ์ตอนมีเหตุการณ์สำคัญ และ 7 เหตุการณ์ตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

รายละเอียดของภาพลักษณ์ด้านบวกของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่เสนอมากที่สุดในไทยรัฐ และสยามรัฐไม่แตกต่างกัน คือ ภาพลักษณ์ที่เป็นบุคคลที่ฉลาด มีความสามารถ จะมีปริมาณการเสนอที่สม่าเสมอมากที่สุดเหมือนกันทั้งสองฉบับ โดยไทยรัฐพบใน 9 เหตุการณ์ตอนมีเหตุการณ์สำคัญ และพบใน 4 เหตุการณ์ ตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ส่วนสยามรัฐ พบใน 6 เหตุการณ์ตอนมีเหตุการณ์สำคัญ และเพิ่มสูงขึ้นตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญเป็น 7 เหตุการณ์

ด้านความแตกต่างของปริมาณการเสนอภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญของไทยรัฐและสยามรัฐ พบว่า ไม่แตกต่างกัน โดยภาพลักษณ์ที่เป็นบุคคลที่ฉลาด มีความสามารถ และภาพลักษณ์ด้านลบคือ ล่าสอน วิตถาร จะมีปริมาณสูงที่สุดทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญในทั้งสองฉบับ

ตาราง 4.60 แสดงจำนวนและร้อยละของภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพลักษณ์ ด้านพฤติกรรม	ไทยรัฐ				สยามรัฐ			
	มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	
	จำนวน (%)	จำนวน ช่วง	จำนวน (%)	จำนวน ช่วง	จำนวน (%)	จำนวน ช่วง	จำนวน (%)	จำนวน ช่วง
ด้านบวก								
- ฉลาด มีความ สามารถ	39 (54.93)	9	8 (57.14)	4	17 (41.46)	6	16 (66.67)	7
- ช่วยเหลือสังคม รับ ผิดชอบต่อสังคม	17 (23.94)	6	1 (7.14)	1	13 (31.71)	6	3 (12.5)	3
- ไม่ล่าสอน ตระหนักถึงเอตส์	10 (14.08)	4	1 (7.14)	1	5 (12.19)	2	2 (8.33)	2
- มีชีวิตที่มีความสุข	2 (2.82)	2	2 (14.29)	2	-	-	2 (8.33)	2
- ตลก มีอารมณ์ขัน	1 (1.41)	1	2 (14.29)	2	4 (9.76)	3	1 (4.17)	1
- เอาใจเก่ง	1 (1.41)	1	-	-	-	-	-	-
- โอบอ้อมอารี	1 (1.41)	1	-	-	-	-	-	-
- ไม่คดโกง เอา เปรียบ	-	-	-	-	1 (2.44)	1	-	-
- ถ่อมตัว	-	-	-	-	1 (2.44)	1	-	-
รวม	71 (100)	11	14 (100)	6	41 (100)	8	24 (100)	7
ด้านลบ								
- ล่าสอน วิตถาร	104 (32.30)	11	28 (32.18)	7	69 (32.09)	9	14 (29.76)	8
- ประกอบอาชีพ มี พฤติกรรมที่ผิด กม.	53 (16.46)	9	26 (29.89)	10	37 (17.21)	7	7 (14.89)	5

ภาพลักษณ์ ด้านพฤติกรรม	ไทยรัฐ				สยามรัฐ			
	มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	
	จำนวน (%)	จำนวน ช่วง	จำนวน (%)	จำนวน ช่วง	จำนวน (%)	จำนวน ช่วง	จำนวน (%)	จำนวน ช่วง
(ต่อ)								
- ล่อลวงเด็ก นิยม เด็กอายุน้อยกว่า	58 (18.01)	10	9 (10.34)	5	35 (16.28)	7	5 (10.64)	3
- แพร่เชื้อเอชไอวี กามโรค	41 (12.73)	4	5 (5.75)	3	34 (15.82)	5	8 (17.02)	5
- ชี้อิง อารมณ์รุนแรง	15 (4.66)	7	8 (9.19)	4	12 (5.58)	5	2 (4.255)	2
- มีชีวิตที่โดดเดี่ยว	16 (4.97)	5	6 (6.90)	4	10 (4.65)	5	5 (10.64)	2
- ชอบนินทา ปากจัด	16 (4.97)	2	1 (1.15)	1	4 (1.86)	2	3 (6.38)	2
- เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี	11 (3.42)	6	2 (2.30)	2	11 (5.12)	3	1 (2.13)	1
- ไม่เอาใจใส่งาน	4 (1.24)	2	1 (1.15)	1	2 (0.93)	2	2 (4.255)	1
- งก	2 (0.62)	1	-	-	-	-	-	-
- กรีดกรีด นำ ราคาแพง	1 (0.31)	1	1 (1.15)	1	-	-	-	-
- ใจแคบ	1 (0.31)	1	-	-	-	-	-	-
- ชี้อ่อนแอ	-	-	-	-	1 (0.46)	1	-	-
รวม	322 (100)	11	87 (100)	11	215 (100)	9	47 (100)	8
เป็นกลาง	69	11	48	10	61	8	15	5

- ประเด็นเนื้อหา

ในตาราง 4.61 พบว่า ประเด็นเนื้อหาของชิ้นงานในด้านลบและเป็นกลางจะได้รับการเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันไทยอย่างสม่ำเสมอใน 11 เหตุการณ์ ทั้งตอนมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ แต่หากเปรียบเทียบปริมาณในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญพบว่า ทิศทางด้านลบมีจำนวนมากกว่าด้านเป็นกลางในทั้งสองช่วง ส่วนด้านบวกจะพบใน 9 เหตุการณ์ตอนมีเหตุการณ์สำคัญ และลดเหลือ 7 เหตุการณ์ตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ส่วนความแตกต่างของปริมาณการนำเสนอประเด็นเนื้อหาในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ พบว่า ไม่มีความแตกต่าง โดยด้านลบยังคงมีปริมาณมากที่สุดในทั้งสองช่วง รองลงมาคือด้านเป็นกลาง และด้านบวกตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบข้อสังเกตว่า ในช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ปริมาณชิ้นงานที่มีประเด็นเนื้อหาเป็นกลาง (11.68%) จะมีจำนวนใกล้เคียงกับด้านลบ (12.54%)

ตาราง 4.61 แสดงจำนวนและร้อยละของประเด็นเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ประเด็นเนื้อหา	มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	มีเหตุการณ์สำคัญ	ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ
- ด้านบวก	51	9.96	20	10.52	9	7
- ด้านลบ	298	58.20	88	46.32	11	11
- เป็นกลาง	163	31.84	82	43.16	11	11
รวม	512	100	190	100		

◆ แสดงผลการวิจัยด้านประเด็นเนื้อหาแบ่งตามเหตุการณ์และช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญใน ไทยรัฐและสยามรัฐ

ในตาราง 4.62 พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับจะเสนอประเด็นเนื้อหาในด้านลบมากที่สุด โดยไทยรัฐจะพบการเสนอชิ้นงานที่มีประเด็นเนื้อหาด้านลบในทุกเหตุการณ์ทั้งตอนมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ในขณะที่สยามรัฐ ตอนช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ จะพบประเด็นเนื้อหาด้านลบใน 10 เหตุการณ์ และลดลงเหลือ 7 เหตุการณ์ตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ด้านปริมาณการนำเสนอชิ้นงานระหว่างช่วงที่มีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชาวยุโรปร่วมเพศของไทยรัฐและสยามรัฐ หากพิจารณาในตอนมีเหตุการณ์สำคัญ ทั้งสองฉบับจะมีลักษณะเหมือนกัน คือ ประเด็นเนื้อหาด้านลบจะมีปริมาณสูงที่สุด รองลงมาคือด้านเป็นกลาง และบวกตามลำดับ ทว่า ตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ในขณะที่ไทยรัฐยังนำเสนอประเด็นเนื้อหาของชิ้นงานในด้านลบมากที่สุดเช่นเดียวกับตอนมีเหตุการณ์สำคัญ สยามรัฐกลับพบความเปลี่ยนแปลง คือ มีปริมาณชิ้นงานที่มีประเด็นเนื้อหาด้านเป็นกลางมากที่สุด ส่วนด้านลบจะตกไปเป็นอันดับสอง

ตาราง 4.62 แสดงจำนวนและร้อยละของประเด็นเนื้อหาในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ทิศทาง ประเด็นเนื้อหา	มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	มีเหตุการณ์สำคัญ	ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ
ไทยรัฐ						
- ด้านบวก	31	10.58	10	8.13	9	4
- ด้านลบ	173	59.04	61	49.59	11	11
- เป็นกลาง	89	30.38	52	42.28	10	11
รวม	293	100	123	100		
สยามรัฐ						
- ด้านบวก	20	9.13	10	14.92	7	6
- ด้านลบ	125	57.08	27	40.30	10	7
- เป็นกลาง	74	33.79	30	44.78	9	8
รวม	219	100	67	100		

- ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว

ก. ทิศทางข้อมูลความคิดเห็น

ตาราง 4.63 จะแสดงทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวโดยรวมทุกกลุ่ม พบว่า ในตอนมีเหตุการณ์สำคัญ ข้อมูลความคิดเห็นด้านเป็นกลางจะมีการเสนอสม่ำเสมอมากที่สุด โดยพบในทั้ง 11 เหตุการณ์เช่นเดียวกับด้านลบและบวก แต่ทิศทางข้อมูลความคิดเห็นด้านเป็นกลาง

ได้รับการเสนอในปริมาณมากที่สุดถึงร้อยละ 52.47 ส่วนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ แม้ว่าด้านเป็น-กลางและลบจะมีความสม่ำเสมอเท่ากันคือ พบใน 10 เหตุการณ์ ทว่า ในด้านปริมาณโดยรวม ด้านเป็นกลางจะมีจำนวนสูงกว่าด้านลบ คิดเป็นร้อยละ 51.25 ส่วนด้านลบพบเพียงร้อยละ 40 จึงสรุปได้ว่า ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวด้านเป็นกลางจะมีปริมาณความสม่ำเสมอสูงที่สุด

ตาราง 4.63 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ทิศทางข้อมูล ความคิดเห็น ของแหล่งข่าว	มีเหตุการณ์สำคัญ				ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ			
	บวก	ลบ	เป็นกลาง	รวม	บวก	ลบ	เป็นกลาง	รวม
จำนวนรวม	48	135	202	385	7	32	41	80
ร้อยละ	12.47	35.06	52.47	100	8.75	40	51.25	100
จำนวนช่วง เหตุการณ์ที่พบ	11	11	11		4	10	10	

ข. แหล่งข่าว

จากตาราง 4.64 พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะกล่าวอ้างถึงข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปสม่ำเสมอมากที่สุดทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ รองลงมาคือ กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์และกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนน้อยที่สุด และหากพิจารณาในส่วนความสม่ำเสมอ พบว่า ในช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปสม่ำเสมอมากที่สุด โดยพบในทั้ง 11 เหตุการณ์ที่ศึกษา แต่ช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ กลุ่มบุคคลทั่วไปและกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์จะมีปริมาณการเสนอสม่ำเสมอเท่ากัน คือ พบใน 9 เหตุการณ์ แต่ปริมาณร้อยละของกลุ่มบุคคลทั่วไปในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญจะมีสูงกว่ากลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปมีปริมาณการเสนอสม่ำเสมอมากที่สุดทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ตาราง 4.64 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในหนังสือพิมพ์รายวัน-ไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ข้อมูลความคิดเห็น ของแหล่งข่าว	ช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ			ช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนช่วง เหตุการณ์	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนช่วง เหตุการณ์
กลุ่มบุคคลทั่วไป	259	67.27	11	42	52.5	9
กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์	88	22.86	8	24	30	9
กลุ่มชายรักร่วมเพศ	38	9.87	9	14	17.5	6
รวม	385	100		80	100	

ในตาราง 4.65 ซึ่งแสดงทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่ม พบว่าหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปและกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ในด้านเป็นกลางสม่ำเสมอมากที่สุดทั้งตอนมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ โดยตอนมีเหตุการณ์สำคัญของกลุ่มบุคคลทั่วไป จะพบด้านเป็นกลางใน 11 เหตุการณ์ และกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์พบด้านเป็นกลางใน 8 เหตุการณ์ ส่วนตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ หนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ในด้านเป็นกลางสม่ำเสมอมากที่สุด คือ พบใน 8 เหตุการณ์ ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปจะพบความสม่ำเสมอในการเสนอด้านเป็นกลางเท่ากับด้านลบ คือ พบใน 8 เหตุการณ์เท่ากัน แต่จำนวนร้อยละของด้านเป็นกลางจะสูงกว่าด้านลบในทั้งช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ จึงสรุปได้ว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปจะมีทิศทางข้อมูลความคิดเห็นในด้านเป็นกลางสม่ำเสมอที่สุดทั้งช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ด้านกลุ่มชายรักร่วมเพศจะมีทิศทางข้อมูลความคิดเห็นต่างจากอีกสองกลุ่ม คือ ในช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ ทิศทางข้อมูลความคิดเห็นในด้านบวกจะได้รับการเสนอสม่ำเสมอมากที่สุด พบใน 8 เหตุการณ์ ทว่า ตอนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ หนังสือพิมพ์จะเสนอข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มในด้านเป็นกลางสม่ำเสมอมากที่สุด คือ พบใน 4 เหตุการณ์

ในส่วนความแตกต่างของปริมาณทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวระหว่างช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปและกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์จะมีทิศทางด้านเป็นกลางมากที่สุดทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ส่วนกลุ่มชายรักร่วมเพศจะต่างจาก

ทั้งสองกลุ่มแรก คือ ในช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ ทิศทางด้านบวกจะมีปริมาณสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.74 และจะเปลี่ยนเป็นด้านเป็นกลางมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.15 ในตอนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ตาราง 4.65 แสดงจำนวนและร้อยละทิศทางการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่ม ในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ข้อมูลความคิดเห็น ของแหล่งข่าว	มีเหตุการณ์สำคัญ				ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ			
	บวก	ลบ	เป็น กลาง	รวม	บวก	ลบ	เป็น กลาง	รวม
กลุ่มบุคคลทั่วไป	24	95	140	259	4	17	21	42
ร้อยละ	9.27	36.68	54.05	100	9.52	40.48	50	100
จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	10	10	11	11	3	8	8	8
กลุ่มนักวิชาการทางการ แพทย์	7	32	49	88	2	10	12	24
ร้อยละ	7.96	36.36	55.68	100	8.33	41.67	50	100
จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	3	7	8	8	2	5	8	9
กลุ่มชายรักร่วมเพศ	17	8	13	38	1	5	8	14
ร้อยละ	44.74	21.05	34.21	100	7.14	35.71	57.15	100
จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	8	3	5	9	1	3	4	6

- ◆ แสดงผลการวิจัยด้านการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญใน ไทยรัฐและสยามรัฐ

ก. ทิศทางข้อมูลความคิดเห็น

ตาราง 4.66 แสดงถึงทิศทางข้อมูลความคิดเห็นโดยรวมแยกตามประเภทของหนังสือพิมพ์พบว่า ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐเสนอทิศทางข้อมูลความคิดเห็นในด้านเป็นกลางสม่ำเสมอมากที่สุด ทั้งตอนมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ โดยช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ ในไทยรัฐพบข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในด้านเป็นกลางในทั้ง 11 เหตุการณ์ และสยามรัฐพบใน 9 เหตุการณ์ ส่วนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ไทยรัฐพบด้านเป็นกลางใน 9 เหตุการณ์ และสยามรัฐพบใน 6 เหตุการณ์เท่ากับด้านลบ แต่จำนวนของด้านเป็นกลางจะมีสูงกว่า

ส่วนความแตกต่างในปริมาณการเสนอทิศทางข้อมูลความคิดเห็นระหว่างตอนมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญในไทยรัฐและสยามรัฐ พบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างสองช่วงเวลาในทั้งสองฉบับ คือ ทิศทางด้านเป็นกลางจะมีจำนวนมากที่สุดในทั้งสองช่วง ในไทยรัฐ ตอนมีเหตุการณ์สำคัญ พบด้านเป็นกลางร้อยละ 51.47 และตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ พบร้อยละ 50.85 ส่วนสยามรัฐตอนมีเหตุการณ์สำคัญพบด้านเป็นกลางร้อยละ 54.05 และตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญพบร้อยละ 52.38

ตาราง 4.66 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ข้อมูลความคิดเห็น ของแหล่งข่าว	ช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ				ช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ			
	บวก	ลบ	เป็น กลาง	รวม	บวก	ลบ	เป็น กลาง	รวม
ไทยรัฐ	29	86	122	237	6	23	30	59
ร้อยละ	12.24	36.29	51.47	100	10.17	38.98	50.85	100
จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	10	10	11		3	8	9	
สยามรัฐ	19	49	80	148	1	9	11	20
ร้อยละ	12.84	33.11	54.05	100	4.36	42.86	52.38	100
จำนวนช่วงเหตุการณ์ที่พบ	5	7	9		1	6	6	

ข. แหล่งข่าว

ในตาราง 4.67 พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปได้รับการนำเสนอสม่าเสมอที่สุดในหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับทั้งช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ โดยจะพบในไทยรัฐและสยามรัฐทั้ง 11 เหตุการณ์ตอนช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ ส่วนตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ไทยรัฐพบใน 8 เหตุการณ์ และสยามรัฐพบใน 5 เหตุการณ์เท่ากับกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์

ส่วนความแตกต่างในปริมาณการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวตอนช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญในไทยรัฐและสยามรัฐ พบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างสองช่วงในทั้งสองฉบับ โดยกลุ่มบุคคลทั่วไปจะมีปริมาณการเสนอมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ และสุดท้ายคือ กลุ่มชายรักร่วมเพศ

ตาราง 4.67 แสดงจำนวนและร้อยละของการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่มในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ข้อมูลความคิดเห็น ของแหล่งข่าว	มีเหตุการณ์สำคัญ			ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		
	จำนวน	ร้อยละ	ช่วงที่พบ	จำนวน	ร้อยละ	ช่วงที่พบ
ไทยรัฐ						
- กลุ่มบุคคลทั่วไป	153	64.55	11	31	52.54	8
- กลุ่มนักวิชาการทาง การแพทย์	55	23.21	6	15	25.42	6
- กลุ่มชายรักร่วมเพศ	29	12.24	9	13	22.04	5
รวม	237	100		59	100	
สยามรัฐ						
- กลุ่มบุคคลทั่วไป	106	71.62	11	11	52.38	5
- กลุ่มนักวิชาการทาง การแพทย์	33	22.30	6	9	42.86	5
- กลุ่มชายรักร่วมเพศ	9	6.08	3	1	4.76	1
รวม	148	100		21	100	

ในตาราง 4.68 แสดงทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่มแยกตามประเภทหนังสือพิมพ์ พบว่า ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะเสนอทิศทางข้อมูลความคิดเห็นในกลุ่มบุคคลทั่วไปและกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ในด้านเป็นกลางสม่ำเสมอมากที่สุดทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ เช่น ตอนมีเหตุการณ์สำคัญของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในไทยรัฐจะพบด้านเป็นกลางในทั้ง 11 เหตุการณ์ ในสยามรัฐ พบใน 9 เหตุการณ์ และกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐ พบใน 6 เหตุการณ์ ส่วนตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับก็ยังเสนอทิศทางข้อมูลความเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปและกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ในด้านเป็นกลางสม่ำเสมอมากที่สุด

ด้านกลุ่มชายรักร่วมเพศ พบว่า ในช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะเสนอทิศทางด้านบวกสม่ำเสมอมากที่สุด คือ พบใน 7 เหตุการณ์ในไทยรัฐ และ 3 เหตุการณ์ในสยามรัฐ แต่ตอนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ทั้งสองฉบับจะแตกต่างกัน คือ ไทยรัฐจะเสนอข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มชายรักร่วมเพศในด้านเป็นกลางสม่ำเสมอมากที่สุด โดยพบใน 4 เหตุการณ์ ส่วนสยามรัฐจะพบการเสนอข้อมูลความคิดเห็นเพียงหนึ่งครั้งเท่านั้น และเป็นในด้านลบ โดยพบในช่วง

เหตุการณ์ที่ 8 ที่เป็นข่าวสถาบันราชภัฏออกกฎไม่รับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเข้าศึกษาต่อ
ในคณะศึกษาศาสตร์

ในส่วนความแตกต่างของปริมาณทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวระหว่างช่วงมี
และไม่มีเหตุการณ์สำคัญในไทยรัฐและสยามรัฐ พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปและกลุ่มนักวิชาการทาง
การแพทย์ในทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะเป็นในทิศทางด้านเป็นกลางมากที่สุดทั้งในช่วงมีและไม่มี
เหตุการณ์สำคัญ ส่วนกลุ่มชายรักร่วมเพศจะต่างจากทั้งสองกลุ่มแรก และพบว่าไทยรัฐจะต่างจาก
สยามรัฐ คือ ในไทยรัฐ ตอนมีเหตุการณ์สำคัญ ทิศทางด้านบวกจะมีปริมาณสูงที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 37.93 เท่ากับด้านเป็นกลาง ส่วนสยามรัฐจะเสนอด้านบวกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67
ส่วนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ไทยรัฐจะเสนอด้านเป็นกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.54 ต่าง
กับสยามรัฐที่เสนอด้านลบมากที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4.68 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวแต่ละกลุ่มใน ไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ข้อมูลความคิดเห็น ของแหล่งข่าว		ช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ				ช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ			
		บวก	ลบ	เป็น กลาง	รวม	บวก	ลบ	เป็น กลาง	รวม
กลุ่ม บุคคล ทั่วไป	ไทยรัฐ	14	56	83	153	3	13	15	31
	ร้อยละ	9.15	36.60	54.25	100	9.68	41.94	48.39	100
	จำนวน ช่วงที่พบ	8	9	11	11	2	7	7	8
	สยามรัฐ	10	39	57	106	1	4	6	11
	ร้อยละ	9.43	36.79	53.78	100	9.09	36.36	54.55	100
	จำนวน ช่วงที่พบ	4	6	9	9	1	3	4	5
นักวิชา- การทาง การแพทย์	ไทยรัฐ	4	23	28	55	2	6	7	15
	ร้อยละ	7.27	41.82	50.91	100	13.33	40	46.67	100
	จำนวน ช่วงที่พบ	3	6	6	6	2	4	6	6
	สยามรัฐ	3	9	21	33	-	4	5	9
	ร้อยละ	9.09	27.27	63.64	100	-	44.44	55.56	100
	จำนวน ช่วงที่พบ	2	3	6	6		2	4	5
กลุ่มชาย รักร่วม เพศ	ไทยรัฐ	11	7	11	29	1	4	8	13
	ร้อยละ	37.93	24.14	37.93	100	7.69	30.77	61.54	100
	จำนวน ช่วงที่พบ	7	3	4	9	1	2	4	5
	สยามรัฐ	6	1	2	9	-	1	-	1
	ร้อยละ	66.67	11.11	22.22	100	-	100	-	100
	จำนวน ช่วงที่พบ	3	1	2	3		1		1

- ประเภทเนื้อหา

ในตาราง 4.69 แสดงผลการเสนอประเภทเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศโดยรวมในหนังสือพิมพ์รายวันไทย พบว่า ตอนที่มึเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ เนื้อหาด้านอาชญากรรมจะมีปริมาณชิ้นงานและความถี่ในการเสนอสม่าเสมอมากที่สุด โดยพบในทั้ง 11 เหตุการณ์ที่ศึกษา ส่วนตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญพบใน 10 เหตุการณ์ ขาดไปเพียงช่วงเหตุการณ์เดียว อันดับรองลงมา คือ ด้านบันเทิง ที่พบชิ้นงานในช่วงมีเหตุการณ์สำคัญใน 9 เหตุการณ์ และตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญใน 8 เหตุการณ์

ด้านสัดส่วนในการเสนอประเภทเนื้อหาในช่วงที่มีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ พบว่า มีความแตกต่างกันในสองช่วง คือ ตอนช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ หนังสือพิมพ์จะเสนอเนื้อหาด้านอาชญากรรมมากที่สุด ร้อยละ 38.37 ส่วนตอนไม่มีช่วงเหตุการณ์สำคัญ จะเป็นเนื้อหาด้ำนบันเทิงสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.02

ตาราง 4.69 แสดงจำนวนและร้อยละของประเภทเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ประเภทเนื้อหา	ช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ			ช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนช่วง	จำนวน	ร้อยละ	จำนวนช่วง
1. อาชญากรรม	198	38.37	11	52	27.96	10
2. บันเทิง	99	19.19	9	67	36.02	8
3. ปุ่ชชนสนใจ	58	11.24	8	22	11.83	8
4. สังคม/กฎหมาย	73	14.15	9	23	12.36	4
5. โรคเอดส์	83	16.08	5	12	6.45	4
6. การแพทย์	3	0.58	2	7	3.76	5
7. ศาสนา	-	-	-	2	1.08	2
8. เศรษฐกิจ	2	0.39	1	-	-	-
9. การเมือง	-	-	-	1	0.54	1
รวม	516	100	11	186	100	11

- ◆ แสดงผลการวิจัยด้านประเภทเนื้อหาแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญในไทยรัฐและสยามรัฐ

ตาราง 4.70 แสดงรายละเอียดของประเภทเนื้อหาแยกตามชื่อฉบับ พบว่า ไทยรัฐจะเสนอเนื้อหาประเภทอาชญากรรมส่ม่าเสมอมากที่สุดทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ โดยพบใน 10 เหตุการณ์ ทั้งช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ส่วนในสยามรัฐ พบว่าตอนช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ เนื้อหาด้านอาชญากรรมจะมีปริมาณการเสนอส่ม่าเสมอมากที่สุด คือ พบใน 8 เหตุการณ์เท่ากับด้านบันเทิง แต่ด้านบันเทิงมีปริมาณชิ้นงานน้อยกว่าด้านอาชญากรรม ทว่า หากพิจารณาตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ด้านบันเทิงจะมีปริมาณชิ้นงานและการนำเสนอ ส่ม่าเสมอมากที่สุด คือ พบใน 6 เหตุการณ์ ส่วนด้านอาชญากรรมจะพบใน 5 เหตุการณ์และมีปริมาณชิ้นงานน้อยกว่าด้านบันเทิงอีกด้วย

ด้านความแตกต่างด้านประเภทเนื้อหาในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญระหว่างไทยรัฐ และสยามรัฐ พบว่า มีความแตกต่างกันพอสมควร คือ ไทยรัฐตอนช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ จะเสนอเนื้อหาด้านอาชญากรรมสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 36.70 ส่วนตอนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ด้านอาชญากรรมและบันเทิงมีจำนวนสูงสุดเท่ากันคือ ร้อยละ 31.09 ส่วนสยามรัฐตอนช่วงมีเหตุการณ์สำคัญจะเหมือนไทยรัฐ คือ เสนอด้านอาชญากรรมสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 40.64 ทว่า ตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญ สยามรัฐจะเสนอเนื้อหาประเภทบันเทิงมากที่สุดถึงร้อยละ 44.78 ส่วนด้านอาชญากรรมที่ตามมาเป็นอันดับสอง ร้อยละ 22.39

ตาราง 4.70 แสดงจำนวนและร้อยละของประเภทเนื้อหาในไทยรัฐและสยามรัฐแบ่งตามช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

ตำแหน่งหน้า	ไทยรัฐ				สยามรัฐ			
	มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ		มีเหตุการณ์สำคัญ		ไม่มีเหตุการณ์สำคัญ	
	จำนวน (ร้อยละ)	ช่วงที่ พบ	จำนวน (ร้อยละ)	ช่วงที่ พบ	จำนวน (ร้อยละ)	ช่วงที่ พบ	จำนวน (ร้อยละ)	ช่วงที่ พบ
1. อาชญากรรม	109 (36.70)	10	37 (31.09)	10	89 (40.64)	8	15 (22.39)	5
2. บันเทิง	54 (18.18)	9	37 (31.09)	8	45 (20.55)	8	30 (44.78)	6
3. ปุถุชนสนใจ	46 (15.49)	8	18 (15.13)	8	12 (5.48)	2	4 (5.97)	3
4. สังคม/ กม.	44 (14.82)	9	15 (12.61)	7	29 (13.24)	6	8 (11.94)	5
5. โรคเอดส์	40 (13.47)	4	4 (3.36)	2	43 (19.63)	4	8 (11.94)	4
6. การแพทย์	2 (0.67)	1	6 (5.04)	4	1 (0.46)	1	1 (1.49)	1
7. ศาสนา	-	-	2 (1.68)	2	-	-	-	-
8. เศรษฐกิจ	2 (0.67)	1	-	-	-	-	-	-
9. การเมือง	-	-	-	-	-	-	1 (1.49)	1
รวม	297 (100)	11	119 (100)	11	219 (100)	11	67 (100)	9

จากผลการวิจัยในส่วนที่สองซึ่งพิจารณาปริมาณความสม่ำเสมอในการนำเสนอและเปรียบเทียบลักษณะการเสนอภาพลักษณ์และเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ เพื่อตอบสนองมติฐานการวิจัยว่า “หนังสือพิมพ์รายวันไทยในช่วงปี พ.ศ. 2508-2543 มีลักษณะการเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิกและด้านพฤติกรรมของกลุ่มชายรักร่วมเพศ และ

การนำเสนอเนื้อหาด้านประเด็นเนื้อหา การเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว และสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นการสร้าง ดำรง และต่อยุ่แบบฉบับและทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศในสังคมไทย หรือไม่ อย่างไร” โดยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. ปริมาณการนำเสนอชิ้นงาน

หนังสือพิมพ์รายวันไทยมีความสม่ำเสมอในการนำเสนอชิ้นงาน (ทั้งส่วนที่เป็นข่าวและความคิดเห็น) โดยพบชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญทั้ง 11 เหตุการณ์ ซึ่งเมื่อพิจารณาแยกตามประเภทหนังสือพิมพ์ พบว่า ไทยรัฐจะเสนอชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศสม่ำเสมอมากกว่าสยามรัฐ

2. ตำแหน่งหน้าที่ลงตีพิมพ์ชิ้นงาน (หน้าหนึ่งและหน้าใน)

หนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอชิ้นงานในหน้าในสม่ำเสมอมากกว่าหน้าหนึ่ง โดยปริมาณชิ้นงานในหน้าในจะมีมากกว่าชิ้นงานในหน้าหนึ่งทั้งช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ อย่างไรก็ตามหากพิจารณาแยกตามประเภทหนังสือพิมพ์ พบความแตกต่างระหว่างไทยรัฐและสยามรัฐคือ ไทยรัฐจะเสนอปริมาณชิ้นงานในหน้าหนึ่งตอนมีเหตุการณ์สำคัญมากกว่าหน้าใน ส่วนสยามรัฐมีปริมาณชิ้นงานในหน้าในมากกว่าหน้าหนึ่งทั้งช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

- การให้พื้นที่ในการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง

หนังสือพิมพ์รายวันไทยมีความสม่ำเสมอในการให้พื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งทั้งตอนมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน โดยในช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ พบการให้พื้นที่ในหน้าหนึ่งถึง 10 เหตุการณ์ มากกว่าตอนไม่มีเหตุการณ์สำคัญที่พบการให้พื้นที่ในหน้าหนึ่ง 9 เหตุการณ์ และหากพิจารณาแยกตามประเภทหนังสือพิมพ์ พบว่า ไทยรัฐให้พื้นที่พาดหัวข่าวในหน้าหนึ่งสม่ำเสมอมากกว่าสยามรัฐอย่างชัดเจน

- การพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งและทิศทางของประเด็นหลัก

ทิศทางประเด็นหลักของชิ้นงานที่ได้รับการเสนอพาดหัวข่าวในหน้าหนึ่งสม่ำเสมอมากที่สุด ได้แก่ ทิศทางด้านลบ โดยพบเสนอสม่ำเสมอมากที่สุดทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ และเมื่อพิจารณาแยกตามประเภทหนังสือพิมพ์ พบว่า ทั้งสองฉบับจะเสนอชิ้นงานที่มีประเด็นเนื้อหาด้านลบพาดหัวข่าวในหน้าหนึ่งมากที่สุดเหมือนกันทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

เกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ โดยไทยรัฐจะเสนอพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งเนื้อหาที่มีทิศทางด้านลบ สม่่าเสมอมากกว่าสยามรัฐ

3. การเน้นย้ำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงด้านเดียว หรือให้ความสำคัญ เน้นย้ำด้านลบ

- สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ

หนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศด้านสิ่งแวดล้อมในปริมาณที่ สม่่าเสมอมากกว่าด้านชีววิทยา โดยในช่วงมีเหตุการณ์สำคัญ แม้จะพบการเสนอสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม สม่่าเสมอเท่ากับสาเหตุด้านชีววิทยา คือ พบใน 4 เหตุการณ์ ทว่า ปริมาณชิ้นงานที่เสนอ สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมจะมีมากกว่า ส่วนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมจะได้รับการเสนอ สม่่าเสมอทางด้านชีววิทยา ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การที่หนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอ สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศในด้านสิ่งแวดล้อม สม่่าเสมอ จึงเป็นการตอกย้ำแบบฉบับที่ว่า กลุ่มชายรักร่วมเพศเป็นผู้ที่ป่วยทางจิต

- ภาพลักษณ์ด้านบุคลิก

หนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอภาพลักษณ์แบบผู้หญิง สม่่าเสมอมากกว่าภาพลักษณ์ด้าน บุคลิกอื่นๆ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การนำเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิกแบบผู้หญิงของหนังสือพิมพ์ รายวันไทยเป็นการตอกย้ำแบบฉบับที่ว่า เป็นการง่ายที่จะสังเกตว่าผู้ใดมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และหากพิจารณาแยกตามประเภทของหนังสือพิมพ์ จะพบข้อสังเกตว่า ไทยรัฐมีปริมาณและ ความ สม่่าเสมอในการเสนอภาพลักษณ์แบบผู้หญิงมากกว่าสยามรัฐอย่างชัดเจน

- ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรม

หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอภาพลักษณ์พฤติกรรมในด้านลบ สม่่าเสมอมากที่สุด และมีปริมาณมากที่สุด โดยจะพบในทุกเหตุการณ์ทั้งช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่ม ชายรักร่วมเพศ รองลงมาได้แก่ ด้านเป็นกลางและบวก

ภาพลักษณ์ด้านลบที่มีการเสนอ สม่่าเสมอที่สุดสามอันดับแรก ได้แก่ 1) ส่าสอน วิตถาร 2) ประกอบอาชีพ หรือมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายหรือศีลธรรม และ 3) ชอบล่อลวงเด็ก โดยทั้งสาม อันดับนี้จะมีการสลับตำแหน่งระหว่างช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ การเสนอภาพลักษณ์ด้าน ลบทั้งสามข้ออย่าง สม่่าเสมอ เป็นการตอกย้ำแบบฉบับด้านลบเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ว่า

กลุ่มชายรักร่วมเพศจะหมกมุ่นแต่เรื่องกามารมณ์ สำส่อน มีความต้องการทางเพศสูงและวิตถาร เป็นพวกที่มีการดำเนินชีวิตไร้ศีลธรรม เสเพล เป็นบุคคลอันตราย และชอบล่อลวงเด็ก

- ประเด็นเนื้อหา

หนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอประเด็นเนื้อหาด้านลบสม่าเสมอมากที่สุดเท่ากับด้านเป็นกลาง แต่ด้านลบจะมีปริมาณทั้งในตอนมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญมากกว่าด้านเป็นกลาง ส่วนประเด็นเนื้อหาด้านบวกจะมีปริมาณความสม่าเสมอน้อยที่สุด เป็นการตอกย้ำทัศนคติด้านลบเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ว่า กลุ่มชายรักร่วมเพศเป็นบุคคลที่น่ากลัว อันตราย

- ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว

หนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในด้านเป็นกลางสม่าเสมอที่สุดในช่วงมีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ ส่วนช่วงไม่มีเหตุการณ์สำคัญ แม้จะพบว่า ข้อมูลความคิดเห็นด้านลบมีปริมาณความสม่าเสมอขึ้นมาเท่ากับด้านเป็นกลาง คือพบใน 10 เหตุการณ์เท่ากัน แต่ปริมาณชิ้นงานที่มีประเด็นหลักเป็นกลางจะพบมากกว่า ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ทิศทางข้อมูลความคิดเห็นโดยรวมของแหล่งข่าวจะเป็นในด้านเป็นกลางสม่าเสมอมากที่สุด ฉะนั้น การเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันไทยจึงไม่เป็นการตอกย้ำทัศนคติด้านลบของคนในสังคมเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ

ส่วนแหล่งข่าวที่หนังสือพิมพ์รายวันไทยกล่าวอ้างถึงสม่าเสมอที่สุด ทั้งตอนมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ได้แก่ กลุ่มบุคคลทั่วไป รองลงมาคือ กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ และสุดท้ายคือ กลุ่มชายรักร่วมเพศ

- ประเภทเนื้อหา

หนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอประเภทเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในด้านอาชญากรรมสม่าเสมอมากที่สุดทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ เป็นการตอกย้ำแบบฉบับด้านลบเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ว่า กลุ่มชายรักร่วมเพศเป็นคนที่น่ากลัว อันตราย

จากผลการวิจัยที่กล่าวสรุปมานี้ จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า ภาพลักษณ์ด้านบุคคลิกและด้านพฤติกรรม และลักษณะการนำเสนอเนื้อหาในส่วนประเด็นเนื้อหาและสาเหตุของพฤติกรรม-รักร่วมเพศที่เสนอในหนังสือพิมพ์รายวันไทยมีลักษณะเป็นการเสริมสร้าง ตอกย้ำ ดำรง

แบบฉบับและทัศนคติด้านลบของสังคมต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ **ยกเว้น** ในส่วนการเสนอข้อมูล
ความคิดเห็นของแหล่งข่าว เนื่องจากหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเลือกนำเสนอในด้านเป็นกลาง ไม่ได้
ได้ต่อย้ำ ทัศนคติด้านลบของคนในสังคม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง “ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยช่วงปี พ.ศ. 2508-2543” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษา และเปรียบเทียบภาพลักษณ์และลักษณะการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์รายวันไทยในช่วงปี พ.ศ. 2508-2543 ว่ามีลักษณะเป็นการสร้าง ดำรง หรือตอกย้ำแบบฉบับและทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศของคนในสังคมหรือไม่ อย่างไร

สรุปผลการวิจัย

จากปริมาณผลการวิจัยในบทที่สี่สรุปได้ว่า ภาพลักษณ์ด้านบุคลิกและด้านพฤติกรรมของกลุ่มชายรักร่วมเพศ และเนื้อหาในส่วนประเด็นเนื้อหาและสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศของหนังสือพิมพ์รายวันไทยมีลักษณะเป็นการสร้าง ดำรง และตอกย้ำภาพลักษณ์และทัศนคติด้านลบของสังคมต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ **ยกเว้น**ในส่วนการเสนอเนื้อหาด้านข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว เนื่องจากหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเลือกนำเสนอในด้านเป็นกลาง ไม่ได้ตอกย้ำทัศนคติด้านลบของคนในสังคม โดยส่วนสมมติฐานย่อยจะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ภาพลักษณ์ด้านบุคลิก

ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานว่า ภาพลักษณ์ด้านบุคลิกที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเป็นแบบผู้หญิงมากที่สุด แต่ปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า ภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเป็นแบบผู้หญิงมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่สี่ (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่กลุ่มชายรักร่วมเพศเปิดเผยตัวต่อสังคมมากขึ้น โดยหนังสือพิมพ์รายวันไทยยังคงเสนอภาพลักษณ์แบบผู้หญิงในปริมาณสูงสุด และมีความสม่ำเสมอในการนำเสนอมากกว่าภาพลักษณ์ด้านบุคลิกอื่นๆ ในทั้งสี่ช่วงเวลา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง โดยพบข้อสังเกตว่า ไทยรัฐจะมีปริมาณและความสม่ำเสมอในการเสนอภาพลักษณ์แบบผู้หญิงสูงกว่าสยามรัฐมาก

2. ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรม

ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานว่า ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเป็นในด้านลบมากที่สุด แต่ปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือ-

พิมพ์รายวันไทยจะเป็นในด้านลบมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่สี่ (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก เนื่องจากหนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในทิศทางลบมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ไม่เปลี่ยนแปลงเฉลี่ยแล้วสูงถึงร้อยละ 67.34 และยังพบว่าด้านลบเป็นด้านที่มีการเสนออย่างสม่ำเสมอมากที่สุด โดยพบในทุกเหตุการณ์ ทั้งช่วงที่มีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ รองลงมา ได้แก่ ด้านเป็นกลาง และสุดท้ายคือ ด้านบวก

ภาพลักษณ์ด้านลบที่มีการเสนอมากที่สุด ได้แก่ ส่าสอน วิดถาวร รองลงมาคือ เป็นพวกประกอบอาชีพหรือมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย เช่น โสเภณี รูดทรัพย์ชาวต่างชาติ ค้ายาเสพติด หรือเป็นเอเยนต์จัดหาผู้หญิงบริการทางเพศ และอันดับสาม ได้แก่ ขอบล้อลวงเด็กมามีเพศสัมพันธ์ ซึ่งหากพิจารณาในด้านความสม่ำเสมอในการนำเสนอ ภาพลักษณ์ทั้งสามก็ยังเป็นภาพลักษณ์ที่มีการเสนอสม่ำเสมอที่สุดสามอันดับแรกของในทั้งสี่ช่วงเวลา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ส่วนภาพลักษณ์ด้านบวก ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศเป็นพวกที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์ จะมีปริมาณการนำเสนอสูงสุด รองลงมาคือ ช่วยเหลือสังคม ทำประโยชน์ให้สังคม และอันดับสาม ไม่ส่าสอน ตระหนักถึงพิษภัยของโรคเอดส์ ในส่วนความสม่ำเสมอในการนำเสนอ ภาพลักษณ์ทั้งสามข้อนี้พบมีการเสนอมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง และพบข้อสังเกตว่า ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะนำเสนอภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในทั้งด้านบวกและลบที่คล้ายคลึงกัน

3. ประเด็นเนื้อหา

ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอประเด็นเนื้อหาในด้านลบเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากที่สุด แต่ปฏิเสธสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอประเด็นเนื้อหาในด้านลบเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่ 4 (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก เนื่องจากหนังสือพิมพ์รายวันไทยยังคงนำเสนอประเด็นเนื้อหาของชิ้นงานด้านลบมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง รองลงมาคือ ด้านเป็นกลางและด้านบวก

ส่วนเรื่องความสม่ำเสมอในการเสนอชิ้นงานที่มีประเด็นเนื้อหาด้านลบ จะพบชิ้นงานที่มีทิศทางของประเด็นเนื้อหาด้านลบและเป็นกลางในทั้ง 11 เหตุการณ์เท่ากัน ทว่า เมื่อแยกพิจารณา

ผลรวมในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญแล้ว ด้านลบจะมีปริมาณมากกว่าด้านเป็นกลางในทั้งสองช่วง ดังนั้น จึงถือว่า ประเด็นเนื้อหาด้านลบมีความสม่ำเสมอและปริมาณสูงกว่าด้านเป็นกลาง หากพิจารณาแยกตามประเภทหนังสือพิมพ์ พบว่า ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐต่างเสนองานที่มีประเด็นเนื้อหาด้านลบในจำนวนที่มากและสม่ำเสมอมากที่สุด

- ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าในการนำเสนอ

ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่มีประเด็นเนื้อหาด้านลบในตำแหน่งหน้าหนึ่งมากกว่าหน้าใน อีกทั้งยังสอดคล้องกับสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่มีประเด็นเนื้อหาด้านเป็นกลางและบวกในตำแหน่งหน้าในมากกว่าหน้าหนึ่ง

หากพิจารณาแยกตามประเภทหนังสือพิมพ์ พบว่า ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะเสนองานที่มีประเด็นเนื้อหาด้านลบในตำแหน่งหน้าหนึ่งมากกว่าหน้าใน และเสนองานที่มีประเด็นเนื้อหาเป็นกลางและบวกในหน้าในมากกว่าหน้าหนึ่ง ทว่า ทั้งสองฉบับจะต่างกันในส่วนอันดับของทิศทางประเด็นเนื้อหาเมื่อพิจารณาแยกตามตำแหน่งหน้าที่เสนอ สยามรัฐจะเสนอประเด็นเนื้อหาด้านลบมากที่สุดทั้งในตำแหน่งหน้าหนึ่งและหน้าใน ส่วนไทยรัฐจะเสนอด้านลบมากที่สุดในตำแหน่งหน้าหนึ่ง แต่ในหน้าในจะเป็นด้านเป็นกลางที่มีปริมาณสูงที่สุด

4. ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว

- แหล่งข่าว

จากการวิจัยครั้งนี้ ปฏิเสธสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์มากที่สุด โดยหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปมากที่สุด และปฏิเสธสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์มากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นช่วงที่ 4 (2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก เนื่องจากในช่วงที่หนึ่ง สอง และสี่ หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวกลุ่มบุคคลทั่วไปมากที่สุด ส่วนข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์จะได้รับการเสนอมากที่สุดเฉพาะในช่วงเวลาที่สามคือ พ.ศ. 2527-2533 เพียงช่วงเดียว

ด้านความสม่ำเสมอในการเสนอ พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปสม่ำเสมอมากที่สุด

- ทิศทางของข้อมูลความคิดเห็น

จากการวิจัยครั้งนี้ ปฏิเสธสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอข้อมูลความคิดเห็นในทิศทางเป็นลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศมากที่สุด และปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า หนังสือพิมพ์จะเลือกนำเสนอข้อมูลความคิดเห็นที่มีทิศทางเป็นลบต่อกลุ่มรักร่วมเพศมากที่สุดในทุกช่วงเวลายกเว้นในช่วงที่ 4 (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก เนื่องจาก ผลการศึกษาพบว่า ทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะมีลักษณะเป็นกลางมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ส่วนด้านความสม่ำเสมอ ด้านเป็นกลางจะมีปริมาณชิ้นงานและการเสนอสม่ำเสมอมากที่สุดทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

หากพิจารณาทิศทางของข้อมูลความคิดเห็นแยกตามแหล่งข่าว พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวทุกกลุ่ม (กลุ่มบุคคลทั่วไป กลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์ และกลุ่มชายรักร่วมเพศ) ในลักษณะที่เป็นกลางมากที่สุด

5. สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ

หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศในด้านสิ่งแวดล้อมในปริมาณมากกว่าสาเหตุด้านชีววิทยาในทุกช่วงเวลา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ส่วนสาเหตุด้านชีววิทยาจะมีปริมาณตามมาเป็นอันดับสอง และชิ้นงานที่เสนอสาเหตุทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและด้านชีววิทยาจะพบน้อยที่สุด ด้านความสม่ำเสมอในการเสนอชิ้นงานด้านสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศพบว่า สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมมีปริมาณและความสม่ำเสมอในการเสนอมากที่สุดทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญ

หากแยกศึกษาตามประเภทหนังสือพิมพ์ ผลการศึกษาที่พบสอดคล้องกับสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณคือ ไทยรัฐ จะนำเสนอสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมเพียงด้านเดียวมากที่สุด ทว่า จะปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพคือ สยามรัฐ จะนำเสนอเนื้อหาทั้งสองด้าน (ด้านสิ่งแวดล้อมและชีววิทยา) มากที่สุด โดยปรากฏว่า ไม่พบชิ้นงานที่เสนอสาเหตุทั้งด้านชีววิทยาและด้านสิ่งแวดล้อมในชิ้นงานเดียวกันในสยามรัฐเลยแม้แต่ชิ้นเดียว

6. การให้ความสำคัญต่อเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ

การให้ความสำคัญต่อเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศจะศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเภทของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยเลือกไทยรัฐและสยามรัฐเป็นตัวแทนของหนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภท และจะพิจารณาความเหมือนและความแตกต่างในการให้ความสำคัญต่อการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเฉพาะช่วงที่หนึ่งถึงสาม (หรือเหตุการณ์ที่ 1-6) เท่านั้น เนื่องจากเป็นช่วงที่หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมีจุดยืนในความเป็นหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณและคุณภาพอย่างชัดเจน ผู้วิจัยได้ผลสรุปในแต่ละหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- จำนวนชิ้นงาน

ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะเสนอชิ้นงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในช่วงเวลาที่หนึ่งถึงสาม เนื่องจากพบว่า ไทยรัฐมีจำนวนชิ้นงานและยังมีการนำเสนอสม่ำเสมอมากกว่าสยามรัฐในทุกช่วงเวลา ทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ

- ตำแหน่งหน้าที่ตีพิมพ์

ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าหนึ่งมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในช่วงเวลาที่หนึ่งถึงสาม โดยพบว่า มีหลายเหตุการณ์ที่สยามรัฐไม่ได้เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศเลยทั้งที่ขณะนั้นเป็นช่วงที่มีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ และในส่วนของหน้าใน พบว่า ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะมีจำนวนชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าในมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในทั้งสามช่วงเวลา

- การให้พื้นที่พาดหัวข่าวในหน้าหนึ่ง

ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะให้พื้นที่พาดหัวข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าหนึ่งมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในช่วงเวลาที่หนึ่งถึงสาม โดยไทยรัฐให้ปริมาณพื้นที่พาดหัวข่าวในหน้าหนึ่งมากกว่าและสม่ำเสมอมากกว่าสยามรัฐในทั้งสามช่วงเวลาทั้งในช่วงมีและไม่มีเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ

- ประเภทเนื้อหา

จากการวิจัยครั้งนี้ ปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะเสนอข่าวนานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในทุกประเภทเนื้อหา มากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในช่วงเวลาที่หนึ่งถึงสาม เนื่องจากพบว่า ในช่วงที่สาม (พ.ศ. 2527-2533) สยามรัฐมีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับโรคเอดส์มากกว่าไทยรัฐ

เมื่อพิจารณาแยกตามชื่อบุคคลในเรื่องอันดับของประเภทเนื้อหาที่เสนอในช่วงที่หนึ่งถึงสาม พบว่า ไทยรัฐจะเสนอเนื้อหาด้านอาชญากรรมมากที่สุด รองลงมาคือ เนื้อหาเกี่ยวกับโรคเอดส์และด้านสังคมและกฎหมาย ส่วนสยามรัฐจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับโรคเอดส์มากที่สุด รองลงมาคือด้านสังคมและกฎหมาย และด้านอาชญากรรม

อภิปรายผล

ตราประทับของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่เสนอผ่านเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยช่วงปี พ.ศ. 2508-2543

1. ภาพลักษณ์ด้านบุคลิก

- ผลการศึกษาสอดคล้องกับสมมติฐานว่า ภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเป็นแบบเหมือนผู้หญิงมากที่สุด
- จากการศึกษ ปฏิเสธสมมติฐานว่า ภาพลักษณ์ด้านบุคลิกในหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเป็นแบบเหมือนผู้หญิงมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่สี่ (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่กลุ่มชายรักร่วมเพศเปิดเผยตัวต่อสังคมมากขึ้น

จากการศึกษาภาพลักษณ์ด้านบุคลิกของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทย พบว่า ภาพลักษณ์แบบผู้หญิงได้รับการเสนอมากและสม่ำเสมอที่สุดในทั้งสี่ช่วงเวลา ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจากการที่บุคคลมีกิริยาท่าทางเหมือนผู้หญิง เช่น แต่งหน้าทาปาก ใส่เสื้อผ้า เครื่องประดับของผู้หญิง รวมไปถึงผ้าตัดเสริมหน้าอกหรือแปลงเพศนั้น เป็นเสมือน “ตราประทับ” ที่ชัดเจนว่า บุคคลผู้นั้นมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และจากการมีกิริยาท่าทางแสดงออกอย่างโจ่งแจ้งโดยแต่งกายเลียนแบบผู้หญิงเช่นนั้น สังคมอาจตีความการกระทำดังกล่าวว่า บุคคลนั้นเปิดเผยความเป็นรักร่วมเพศต่อสังคม ดังนั้น สื่อมวลชนจึงสามารถ “ตีตรา” เนื้อหาที่จะนำเสนอได้ทันทีว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ สอดคล้องกับความเห็นของ Peter A. Jackson

(1995: 68) ที่กล่าวว่าชายที่มีบุคลิกลักษณะกระตือรือร้น แต่งกายเลียนแบบผู้หญิง มักจะถูกกล่าวถึง หรือโดนวิพากษ์วิจารณ์ในสังคมไทยมากกว่ากลุ่มอื่นๆ เนื่องมาจากการแสดงออกที่ชัดเจนว่าเป็นพวกรักร่วมเพศ

และหากพิจารณาถึงหลักเกณฑ์เรื่องคุณค่าข่าว ภาพลักษณ์ด้านบุคลิกแบบผู้หญิงนับว่ามีคุณค่าข่าวทั้งในเรื่องความแปลกประหลาด และเรื่องเพศ อีกทั้งยังถือเป็นเรื่องปฏุนชนสนใจสามารถนำมาเป็น “จุดขาย” ดึงดูดความสนใจแก่ผู้อ่านได้อีกด้วย โดยผู้วิจัยสังเกตพบว่า การเสนอภาพลักษณ์แบบผู้หญิงของชายรักร่วมเพศได้กลายเป็น “สีสัน” ในการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันไทย เช่น ในช่วงเดือนเมษายนของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงการตรวจเกณฑ์ทหาร นอกจากนี้หนังสือพิมพ์จะเสนอข่าวดารานักแสดงหนุ่มผู้ใดที่ต้องถูกเกณฑ์เข้ารับใช้ชาติในแต่ละปีแล้ว มักพบการรายงานข่าวถึงบรรดาสาวประเภทสองที่ได้ผ่านการทำศัลยกรรมร่างกายเข้ามารายงานตัวอยู่เสมอ และหนังสือพิมพ์มักเสนอเนื้อหาดังกล่าวในลักษณะหยอกล้อ ขบขัน ตรงกับที่ Peter A. Jackson & Nerida M. Cook (1999: 231) กล่าวไว้โดยได้ชี้เฉพาะลงไปว่ามักพบเนื้อหาลักษณะดังกล่าวในหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ และบ่อยครั้งที่มีการลงภาพข่าวของบรรดาสาวประเภทสองที่แต่งตัวเป็นผู้หญิงไปรายงานตัวเข้ารับการตรวจเกณฑ์ทหารในหน้าหนึ่งอีกด้วย

นอกจากนี้ ภายหลังจากความสำเร็จของ “น้องไฉ่ ภักิรียา” ที่สามารถไปคว้ามงกุฏนางงามสาวประเภทสองในเวทีระดับโลกกลับมาสู่ประเทศไทยได้ ดูเหมือนจะยิ่งทำให้หนังสือพิมพ์สนใจติดตามนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการประกวดสาวประเภทสองมากขึ้น ทั้งในเวทีใหญ่อย่างมิสทิฟฟานี หรือมิสอัลคาซาร์ หรือการจัดประกวดนางงามกลุ่มชายรักร่วมเพศตามเวทีเฉพาะกิจในเทศกาลต่างๆ เช่น การจัดประกวดเทพีสงกรานต์ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ เป็นต้น โดยหนังสือพิมพ์อาจจะเสนอในรูปแบบข่าวหรือสื่อบริการจะลึกถึงบรรดาผู้เข้าร่วมประกวดที่เป็นชายรักร่วมเพศที่ส่วนใหญ่จะมีภาพลักษณ์ด้านบุคลิกแบบผู้หญิง

ผู้วิจัยสังเกตพบว่า ชิ้นงานส่วนมากที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศที่มีภาพลักษณ์แบบผู้หญิงในด้านบวกหรือเป็นกลาง หนังสือพิมพ์มักจะกล่าวชื่นชมบุคคลผู้นั้นว่ามีความสวยเหมือนผู้หญิงจริงๆ หรือมีกิจกรรมร่าเริงเหมือนกุลสตรี ตรงกับที่ Peter A. Jackson and Nerida M. Cook (1999: 230) กล่าวไว้ว่า กะเทยที่สามารถละทิ้งความเป็นผู้ชายได้ ปรับตัวให้มีบุคลิกเหมือนผู้หญิงได้เต็มตัว และมีกิจกรรมร่าเริงจะได้รับการชื่นชม เอ็นดู ดังจะเห็นได้จากการกล่าวถึงกลุ่มชายรักร่วมเพศที่มีภาพลักษณ์เหมือนผู้หญิงโดยใช้คำว่า “น้อง” นำหน้าชื่อ ซึ่งมัก

ใช้กับผู้หญิงหรือเด็กเท่านั้น โดยมากจะพบในชิ้นงานเกี่ยวกับการประกวดสาวประเภทสองในช่วงที่สี่ (พ.ศ. 2534-2543) เช่น น้องโธ่ ภทรียา มิสทิพฟานีของประเทศไทยคนแรกที่เคยคว้ามงกุฎมิสทิพฟานี ยูนิเวิร์สมาครองได้เป็นคนแรก หรือในกรณี ปริญญา เกียรติบุษบา “นักมวยนะยะ” ซึ่งมีกิริยาท่าทางเหมือนผู้หญิงและแต่งหน้าทาปากก่อนขึ้นชก หนังสือพิมพ์ก็เรียกขานโดยใช้คำว่า “น้อง” นำหน้าชื่อแสดงถึงความเอ็นดู

จาก ผลการศึกษาที่พบว่า หนังสือพิมพ์เสนอภาพลักษณ์แบบผู้หญิงในปริมาณที่มากและสม่ำเสมอ นั้น หากพิจารณาถึงแนวคิดดั้งเดิมเกี่ยวกับเรื่องเพศในสังคมไทย ซึ่ง Peter A. Jackson ได้พบว่า มีการใช้คำกล่าวถึง “กะเทย” (หรืออาจสะกดว่า “กระเทย”) มาตั้งแต่ในกฎหมายตราสามดวง และเขายังได้อ้างถึงการศึกษานี้ของ Guillion (1991) และ Peltier (1991) ที่พบตำนานความเชื่อทางพุทธศาสนาของทางตอนเหนือของไทยและมอญ ซึ่งเชื่อว่า มนุษย์แบ่งเป็นสามเพศ คือ เพศชาย เพศหญิง และกะเทย โดยกะเทยจะเป็นเพศที่แยกออกมาต่างหากโดยเฉพาะ ซึ่ง Rosalind Morris (1994) เรียกแนวคิดนี้ว่า “ระบบสามเพศ” หรือ “ระบบเพศที่สาม” ผลการศึกษาคั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า แนวคิดเรื่องเพศที่สามหรือกะเทยที่มองว่า กะเทยหรือกลุ่มชายรักร่วมเพศที่มีภาพลักษณ์ด้านบุคลิกแบบผู้หญิงเป็นอีกเพศหนึ่ง ยังคงฝังแน่นอยู่ในความคิดของคนในสังคมไทย ดังจะเห็นได้จากคำเรียกกลุ่มกะเทย หรือกลุ่มชายรักร่วมเพศที่มีภาพลักษณ์แบบผู้หญิงว่า “สาวประเภทสอง” (1995: 193-194)

แนวคิดเรื่องระบบสามเพศในสังคมไทยจะพบได้ชัดเจนมากขึ้นหากศึกษาการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศของหนังสือพิมพ์รายวันไทยในช่วงเหตุการณ์ที่สองที่เป็นช่วงการประกวดนางสาวสยามประเภทสอง พบว่า มีการกล่าวเรียกชื่อผู้เข้าร่วมประกวดในเนื้อหาข่าวโดยใช้คำนำหน้าแสดงเพศของผู้เข้าร่วมประกวดว่า “กะเทย” เช่น กะเทยปาน บุนนาค กะเทยตีมกาญจนา ศิริกาญจนา หรือ กะเทยบุญตา ภาณุมาศ ฯลฯ เหล่านี้ ชี้ให้เห็นว่า ในอดีต สังคมไทยมีแนวคิดเรื่องการแบ่งแยกทางเพศออกเป็นสามเพศ คือ ชาย หญิง และกะเทยอย่างชัดเจน ถึงกับมีการใช้คำว่า “กะเทย” เป็นคำนำหน้าในหนังสือพิมพ์รายวันไทยเพื่อเน้นย้ำให้ผู้อ่านทราบว่าบุคคลในข่าวเป็นพวกรักร่วมเพศ

ส่วนภาพลักษณ์แบบกำกึ่งและแบบผู้ชายซึ่งพบมีปริมาณรองจากภาพลักษณ์แบบผู้หญิงเป็นลำดับที่สองและสามนั้น น่าจะมีสาเหตุมาจากการที่ไม่สามารถระบุได้ว่า บุคคลใดมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพราะมีชายรักร่วมเพศจำนวนไม่น้อยที่ไม่แสดงออกเลยว่ามีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และ

ในด้านสรีระร่างกายหรือการแต่งกายของกลุ่มชายรักร่วมเพศทั้งสองกลุ่มนี้โดยปกติไม่แตกต่างกับผู้ชายรักต่างเพศทั่วไป อาจจะมีเพียงท่าทางที่แสดงออกบ้าง แต่มิได้แต่งหน้าทาปาก หรือแต่งตัวเลียนแบบผู้หญิง ดังนั้น จึงเป็นการยากที่จะระบุได้แน่ชัดว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหรือไม่ อีกทั้งในด้านคุณค่าข่าว เนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศแบบก้ำกึ่งและแบบผู้ชายจะขาดเรื่อง “ความแปลก” มีผลให้ “สีสัน” ของข่าวในการดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจลดน้อยลง ไม่สูงเท่ากับข่าวเกี่ยวกับกลุ่มที่มีภาพลักษณ์แบบผู้หญิง

หากพิจารณาจำนวนชิ้นงานที่ไม่พบการเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิก พบว่า มีจำนวนสูงถึงร้อยละ 74.25 ซึ่งแม้ว่าในการคัดเลือกชิ้นงานเหล่านี้มาศึกษา จะต้องมีการ “คัดสรร” ที่ระบุถึงว่าเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ ซึ่งคำสำคัญที่ผู้วิจัยเลือกล้วนเป็น “ตราประทับ” ที่สื่อมวลชนใช้กล่าวถึงบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศทั้งสิ้น เช่น “กะเทย” “เกย์” “เกย์คิง” “เกย์ควีน” “ตุ๊ด” “ประเทือง” หรือ “ตุ้ย” ซึ่งบางคำสามารถบ่งชี้ถึงบุคลิกลักษณะท่าทางของผู้นั้นได้ในระดับหนึ่ง

ทว่า หลังจากได้ศึกษาเนื้อหาที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแล้ว ผู้วิจัยพบปัญหาสำคัญที่ทำให้ไม่สามารถสรุบทราภาพลักษณ์ด้านบุคลิกได้โดยพิจารณาจากถ้อยคำที่หนังสือพิมพ์ใช้เรียกกลุ่มชายรักร่วมเพศได้ เนื่องจากหนังสือพิมพ์มักใช้คำเรียกพวกชายรักร่วมเพศปะปนกัน เช่น “ตุ๊ด” “ตุ้ย” หรือ “ประเทือง” ฯลฯ ซึ่งเป็นคำแสลงและมักใช้ในภาษาพูดจึงไม่ได้มีความหมายแน่ชัดตายตัวว่าหมายถึงกลุ่มชายรักร่วมเพศที่มีลักษณะท่าทางอย่างไร อีกทั้ง หนังสือพิมพ์มักจะใช้คำเรียกบุคคลรักร่วมเพศผสมปนเปกัน โดยไม่ได้พิจารณาถึงความหมายของคำนั้นๆ ว่าหมายถึงกลุ่มชายรักร่วมเพศกลุ่มใด ทำให้พบการใช้คำกล่าวถึงกลุ่มชายรักร่วมเพศในเนื้อหาข่าวซึ่งมีความหมายขัดแย้งกับคำอื่นๆ ที่พบในเนื้อหาข่าวและ/หรือพาดหัวข่าว

และหากเป็นกรณีข่าวของบุคคลที่มีภาพลักษณ์แบบผู้ชายหรือแบบก้ำกึ่งก็มักไม่พบการให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะท่าทางเหมือนกับภาพลักษณ์แบบผู้หญิงที่มีการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งกายหรือรูปลักษณ์ภายนอกอื่นๆ ให้ผู้อ่านเห็นภาพ ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าวนี้จึงทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถสรุบทราภาพลักษณ์ด้านบุคลิกได้ และเป็นสาเหตุที่ปริมาณชิ้นงานที่ไม่ปรากฏการเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิกมีจำนวนสูง ผู้วิจัยเชื่อว่า หากหนังสือพิมพ์รายวันไทยมีการใช้ถ้อยคำที่ชัดเจนหรืออธิบายเพิ่มเติมเมื่อเสนอรายละเอียดถึงบุคลิกลักษณะของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่มีภาพลักษณ์แบบก้ำกึ่งและแบบผู้ชาย ก็จะมีจำนวนการเสนอภาพลักษณ์ทั้งสองด้านนี้เพิ่มมากขึ้น

ตัวอย่างของความสับสนในการเลือกใช้คำที่กล่าวถึงกลุ่มชายรักร่วมเพศที่พบมากที่สุด ได้แก่ การใช้คำว่า “เกย์” และ “กะเทย” หรือ “สาวประเภทสอง” ในเนื้อหาข่าวขึ้นเดียวกัน ในประเด็นนี้ตรงกับข้อสังเกตของ Peter A. Jackson ที่กล่าวไว้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยยังไม่แยกแยะการเสนอข่าวและความหมายของ “เกย์” และ “กะเทย” อย่างชัดเจน (1995: 275) ทั้งๆ ที่ทั้งสองคำนี้หมายถึงกลุ่มคนที่มีลักษณะแตกต่างกัน โดย เกย์ จะหมายถึง ผู้ชายที่ชอบผู้ชายด้วยกัน ทว่ายังพึงพอใจในเพศชายของตน ส่วนกะเทย หมายถึง ผู้ชายที่ต้องการเป็นผู้หญิง จึงแต่งตัวเลียนแบบหรือทำศัลยกรรมให้เหมือนผู้หญิง

สาเหตุของความผิดพลาดดังกล่าวอาจเกิดจากความสับสนของผู้รายงานข่าวที่ไม่เข้าใจความแตกต่างของกลุ่ม “เกย์” และ “กะเทย” หรืออาจเนื่องมาจากต้องการประหยัดพื้นที่ในการพาดหัวข่าวโดยใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับรัด สามารถสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้รวดเร็ว ทว่าผู้รายงานควรตระหนักถึงการตีความสารของผู้อ่านด้วย เพราะการเลือกคำที่แสดงความหมายถึงกลุ่มเกย์และกะเทยที่ขัดแย้งกันเองในชิ้นงานเดียวกันจะสร้างความคลุมเครือเกี่ยวกับลักษณะท่าทางของบุคคลรักร่วมเพศที่ตกเป็นข่าว และเมื่อผู้อ่านหรือผู้รับสารได้รับเนื้อหาในหนังสือพิมพ์ที่ไม่มีการแยกแยะคำที่ใช้เรียกกลุ่มชายรักร่วมเพศอย่างชัดเจน การตีความสารเกี่ยวกับภาพลักษณ์ด้านบุคลิกจากคำว่า “เกย์” “กะเทย” หรือ “ตุ๊ด” ในข่าวหรือบทความจึงขึ้นกับผู้รับสารแต่ละคนว่ามีภาพในจิตใจ หรือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากน้อยเพียงใด ซึ่งจากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า บุคคลในแต่ละกลุ่มที่มีปัจจัยต่างๆ เช่น อายุ อาชีพ ฯลฯ แตกต่างกันก็จะมีภาพเกี่ยวกับลักษณะบุคลิกการแสดงออกของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่แตกต่างกัน เช่น จากงานวิจัยของเพ็ญมาศ กำเนิดโทน (2528) ที่สำรวจความคิดเห็นของครูพบว่า เกย์จะมีลักษณะท่าทางที่นุ่มนวล ทว่า รวมพล สายอรุณ (2541) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มองว่า ภาพลักษณ์ของเกย์คือเหมือนผู้ชายทั่วไป ฉะนั้น การตีความหมายของคำว่า เกย์ ตุ้ย กะเทย หรือตุ๊ด ของผู้รับสารจะแตกต่างกันไปตามความคิด ความเชื่อของผู้รับสารหากเนื้อหาในข่าวมิได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ด้านบุคลิกที่ชัดเจน

ส่วนต่อมาจะพิจารณาถึงการเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิกแยกตามชื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า ไทยรัฐซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะมีปริมาณชิ้นงานและความสม่ำเสมอในการเสนอภาพลักษณ์แบบผู้หญิงมากกว่าสยามรัฐ ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพอย่างชัดเจน ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนคือ ในช่วงเหตุการณ์ที่สองที่มีข่าวการจัดประกวด “นางสาวสยามประเภทสอง” ไทยรัฐจะเสนอเนื้อหาความเคลื่อนไหวและรายละเอียดของผู้เข้าประกวดในหน้าหนึ่งก่อนการ

ประกวดแทบทุกวัน ในขณะที่สยามรัฐไม่เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการประกวดนี้เลยแม้แต่ชิ้นเดียว หรือในช่วงเหตุการณ์คดีฆาตกรรมนายดาเรล เบอริแกน ลักษณะการนำเสนอข่าวของไทยรัฐจะเน้นการขุดคุ้ยถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศของผู้ตาย มีการเสนอข่าวเจาะลึกถึงแหล่งที่พวกเขาจะรักร่วมเพศรวมตัวกัน ตรงกันข้ามกับสยามรัฐที่ไม่พบการกล่าวถึง หรือขุดคุ้ยถึงพฤติกรรมทางเพศของผู้ตายเลย โดยสยามรัฐจะเน้นเสนอประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการสืบหาตัวฆาตกร เช่น การดำเนินการสืบสวนจับกุมฆาตกรของตำรวจ การแต่งตั้งทนาย หรือจัดการมรดกทรัพย์สินของผู้ตาย มากกว่าจะขุดคุ้ยถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ในประเด็นนี้อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากรูปแบบการเขียนข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทที่แตกต่างกัน โดยไทยรัฐซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณย่อมจะมีการเขียนข่าวที่เน้นสีสันเร้าอารมณ์ มีการเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตาย และขุดคุ้ยไปถึงกลุ่มชายรักร่วมเพศซึ่งดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจติดตามอ่าน ส่วนสยามรัฐซึ่งขณะนั้นมีจุดยืนเป็นหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณที่ชัดเจน จึงเสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมา จากความแตกต่างในเรื่องประเภทของหนังสือพิมพ์ จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ไทยรัฐมีการเสนอภาพลักษณ์แบบผู้หญิงมากกว่าสยามรัฐ ทั้งนี้ เนื่องจาก “ความแปลก” ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่มีการแต่งหน้า แต่งตัวเลียนแบบผู้หญิงมี “คุณค่าข่าว” ที่หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณอย่างไทยรัฐสนใจนำเสนอ ทั้งในคุณค่าข่าวเรื่องความแปลกประหลาดผิดธรรมชาติ เรื่องปุกฤษณสนใจ หรือเรื่องเพศ ซึ่งจะให้ผลตอบแทนของผู้อ่านกลุ่มเป้าหมายของไทยรัฐได้ทันที ในขณะที่สยามรัฐซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพไม่มีใครนิยมจะเลือกรายงานข่าวที่มีคุณค่าข่าวในลักษณะดังกล่าว

2. ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมและประเด็นเนื้อหา

- ผลการศึกษาสอดคล้องกับสมมติฐานว่า ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเป็นด้านลบมากที่สุด
- จากการศึกษา ปฏิเสธสมมติฐานว่า ภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมในหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเป็นด้านลบมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่สี่ (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก
- ผลการศึกษาสอดคล้องกับสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอประเด็นเนื้อหาในด้านลบเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากที่สุด

- จากการศึกษา ปฏิเสธสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอประเด็นเนื้อหาในด้านลบเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากที่สุด ในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่ 4 (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก

จากผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยเสนอภาพลักษณ์พฤติกรรมของกลุ่มชายรักร่วมเพศและประเด็นเนื้อหาในด้านลบในปริมาณที่มากและสม่ำเสมอที่สุดในทุกช่วงเวลา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ตรงกับที่ Peter A. Jackson ซึ่งได้ทำการศึกษาเอกสารและหนังสือตำราภาษาไทยที่เสนอข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศ พบว่า ส่วนใหญ่จะเสนอมุมมองต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศในด้านลบ และเสนอภาพลักษณ์ด้านลบของเกย์และกะเทย (Peter A. Jackson & Nerida M. Cook, 1999: 240) ซึ่งจากการศึกษาการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศขึ้นนี้ แสดงผลเพิ่มเติมว่า เนื้อหาของหนังสือพิมพ์รายวันไทยก็ไม่แตกต่างจากเอกสารอื่นๆ ผู้วิจัยเชื่อว่าน่าจะมีสาเหตุดังต่อไปนี้

สาเหตุประการแรก มาจากการคัดเลือกข่าวของหนังสือพิมพ์ซึ่งโดยปกติจะคัดเลือกเฉพาะข่าวที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านมานำเสนอโดยพิจารณาจากคุณค่าข่าวเป็นสิ่งสำคัญ Gaultung และ Ruge (Bohie อ้างถึงใน ธนิตา แสนคำ, 2543: 28) ได้กล่าวว่า ปัจจัยเรื่องความเป็นลบของข่าวก็นับเป็นหนึ่งในปัจจัยของการคัดเลือกข่าวของสื่อมวลชน โดยทั้งคู่ได้ให้เหตุผลไว้ว่า เนื่องจากข่าวในเชิงลบมักจะกระจายไปสู่ผู้อ่านได้รวดเร็วกว่าข่าวในเชิงบวก และเข้าใจได้ง่าย เมื่อผู้อ่านไม่แน่ใจว่าเหตุการณ์ที่อ่านนั้นเป็นด้านลบหรือบวก ผู้อ่านมักจะตัดสินใจว่าเป็นเรื่องเชิงลบไว้ก่อนอีกทั้ง ข่าวในเชิงลบมักจะสอดคล้องกับช่วงเวลาที่มีปัญหาของผู้อ่าน ข่าวในลักษณะนี้ก็จะสามารถตอบสนองความต้องการข่าวร้ายที่แฝงอยู่ของผู้อ่านได้ด้วย

จากคำกล่าวของ Gaultung และ Ruge นี้สะท้อนให้เห็นถึงธรรมชาติของมนุษย์ในการบริโภคข่าวสารที่มักจะอยากรู้ข่าวคราวด้านลบ เรื่องอื้อฉาว มากกว่าด้านบวก และถือเป็นสาเหตุสำคัญที่พบว่า ในหน้าหนังสือพิมพ์มักจะประกอบไปด้วยข่าวด้านลบเสียเป็นส่วนใหญ่ ไม่เพียงเฉพาะแต่ข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศเท่านั้นที่จะเป็นไปในด้านลบ แต่หมายรวมได้ถึงเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายหญิงรักต่างเพศที่พบในหน้าหนังสือพิมพ์ที่มักพบว่า ส่วนใหญ่จะเป็นในแง่ลบ

อย่างไรก็ดี หากเปรียบเทียบเนื้อหาระหว่างเรื่องของกลุ่มชายรักร่วมเพศกับชายหญิงรักต่างเพศ เนื้อหาและภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมของกลุ่มชายรักร่วมเพศจะสามารถเรียกร้องความ

สนใจจากผู้อ่านได้มากกว่า อันเนื่องมาจากพฤติกรรมรักร่วมเพศยังถูกมองจากสังคมไทยว่าเป็นสิ่งที่เบี่ยงเบนจากบรรทัดฐานของสังคม พวกรักร่วมเพศมักจะถูกมองจากสังคมว่า เป็นพวกที่ผิดปกติ ผิดธรรมชาติเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ฉะนั้น เมื่อเกิดประเด็นข่าวด้านลบหรือมีเนื้อหาที่สะท้อนถึงภาพลักษณ์ด้านลบของกลุ่มชายรักร่วมเพศ หนังสือพิมพ์จึงมักให้ความสนใจนำเสนอ โดยใช้ถ้อยคำที่หือหวาช่วยในการพาดหัวข่าวดึงดูดใจผู้อ่านสนใจ

สาเหตุประการสอง หากพิจารณาถึงอำนาจและบทบาทของหนังสือพิมพ์ต่อสังคมซึ่งปัจจุบันพบว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลอย่างสูงโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อกุมเด็กและเยาวชน หนังสือพิมพ์อาจเกรงว่า หากนำเสนอเนื้อหาที่มีประเด็นเนื้อหา หรือภาพลักษณ์ด้านลบของกลุ่มชายรักร่วมเพศบ่อยครั้ง อาจเป็นการส่งเสริม กระตุ้นให้เกิดการเลียนแบบ เด็กและเยาวชนอาจเกิดความประทับใจ และเลียนแบบเป็นแฟชั่น เพื่อความโก้เก๋ (Peter A. Jackson, 1995: 259) ดังนั้น หนังสือพิมพ์จึงพยายามหลีกเลี่ยงไม่นำเสนอภาพลักษณ์หรือประเด็นเนื้อหาด้านลบ โดยจะเลี่ยงเสนอเนื้อหาในลักษณะที่เป็นกลางแทน ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ก็พบว่า ทิศทางด้านเป็นกลางของภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมและประเด็นเนื้อหาจะมีจำนวนมากเป็นอันดับสอง รองจากด้านลบ

ประการที่สาม หากวิเคราะห์จากแนวคิดเรื่องการประทับตราของสื่อมวลชนที่ว่า ผู้รายงานข่าวอาจได้รับอิทธิพลจากรูปแบบหรือประเด็นข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่มีการนำเสนอมาก่อนหน้าและ/หรือที่ได้รับการเสนอซ้ำๆ บ่อยครั้ง (Herbert Strentz, 1989: 43-44) จากการที่คนในสังคมส่วนใหญ่ยังมองกลุ่มชายรักร่วมเพศในด้านลบ ผู้รายงานข่าวจำนวนไม่น้อยก็อาจจะรับความรู้สึกดังกล่าวมาโดยไม่รู้ตัวจากการหล่อหลอมทางความคิดของสังคม หรือจากรูปแบบการเสนอข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในอดีต ทำให้ลักษณะการเสนอเนื้อหาหรือภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมของกลุ่มชายรักร่วมเพศมีแนวโน้มที่จะเอนเอียงไปในทิศทางที่เป็นลบ

ตัวอย่างเช่น เนื้อหาข่าวอาชญากรรมซึ่งเป็นประเภทข่าวเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศที่พบมากที่สุดจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเกตพบว่า ในเนื้อข่าวด้านอาชญากรรม ไม่ว่าจะบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะเป็นผู้เสียชีวิต หรือเป็นฆาตกร การนำเสนอรายละเอียดของหนังสือพิมพ์มักจะให้ภาพชายรักร่วมเพศผู้ตกเป็นข่าวนั้นในด้านลบ เช่น มีพฤติกรรมล่าสอน ชอบหิวเด็กหนุ่มมาร่วมหลับนอน หรือหากสาเหตุการฆาตกรรมยังคลุมเครือ มักจะพบการลงท้ายว่า ทางตำรวจสันนิษฐานว่าเป็นเหตุจากรื่องชู้สาว หึงหวง ซึ่งแม้ว่าเนื้อหาในลักษณะดังกล่าวเป็นเพียงการ

คาดการณ์ของทางเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งอาจจะเป็นความจริงหรือเท็จก็ได้ แต่ก็ถือว่า ได้ต่อย้ำภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมหรือประเด็นเนื้อหาด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศให้ติดลบมากขึ้นไปอีก

- ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่นำเสนอ
 - ผลการศึกษาสอดคล้องกับสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอประเด็นเนื้อหาเรื่องกลุ่มชายรักร่วมเพศที่เป็นด้านลบในหน้าหนึ่งมากกว่าหน้าใน
 - ผลการศึกษาสอดคล้องกับสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเสนอประเด็นเนื้อหาเรื่องกลุ่มชายรักร่วมเพศที่เป็นด้านบวกและเป็นกลางในหน้าในมากกว่าหน้าหนึ่ง

จากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยมักนำเสนอข่าวนานที่มีประเด็นเนื้อหาด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าหนึ่ง ส่วนข่าวนานที่มีประเด็นเนื้อหาเป็นกลางและบวกจะเลือกเสนอในหน้าใน ซึ่งหากพิจารณาจากเหตุผลด้านการตลาด หน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ถือเป็นหน้าที่มีความสำคัญ มีเนื้อที่จำกัด และมีผลต่อการตัดสินใจซื้อหนังสือพิมพ์ ดังนั้น เนื้อหาที่จะนำเสนอในหน้าหนึ่งจึงจำเป็นต้องคัดเลือกเรื่องที่น่าสนใจอยากรู้ ซึ่งแน่นอนว่า ย่อมต้องเป็นประเด็นเรื่องอื้อฉาวมากกว่าจะเป็นเรื่องที่นำเสนอในแง่บวก โดยหนังสือพิมพ์จะคัดเลือกเนื้อหาที่มีประเด็นเนื้อหาเป็นกลางและบวกไว้นำเสนอภายในเล่ม ซึ่งมีการแบ่งแยกตำแหน่งหน้าไว้อย่างชัดเจน และมีพื้นที่เพียงพอสำหรับเนื้อหาที่มีความน่าสนใจลงไป

- ประเด็นเนื้อหาและรูปแบบของข่าวนาน

ด้านประเด็นเนื้อหาและรูปแบบของข่าวนาน ซึ่งแบ่งเป็น ส่วนที่เป็นข่าวและความคิดเห็น แม้ผลการศึกษาโดยรวมจะพบว่า ในทั้งส่วนข่าวและความคิดเห็นจะมีทิศทางประเด็นเนื้อหาด้านลบมากที่สุด ซึ่งในส่วนรูปแบบที่เป็นข่าว ผลที่ได้รับเป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ คือ เสนอประเด็นเนื้อหาในด้านลบมากที่สุด เนื่องมาจากกระบวนการคัดเลือกข่าวของหนังสือพิมพ์จะต้องเลือกข่าวนานที่มีเนื้อหาดึงดูดความสนใจของผู้อ่านเสมอ โดยพิจารณาจากคุณค่าข่าวเป็นหลัก และเนื้อหาด้านลบก็มักจะได้รับ ความสนใจจากผู้อ่านมากกว่าด้านบวกดังที่ได้อภิปรายผลไปแล้ว

พบว่า ผู้วิจัยพบผลการศึกษาน่าสนใจคือ ในส่วนเนื้อหาที่เป็นความคิดเห็น ผู้วิจัยสังเกตเห็นแนวโน้มความเปลี่ยนแปลงของทิศทางประเด็นเนื้อหา จากเดิมในช่วงที่หนึ่งถึงสาม ทิศทางประเด็นเนื้อหาของชิ้นงานที่เป็นความคิดเห็นจะเป็นด้านลบสูงที่สุด แต่ในช่วงที่สี่ (พ.ศ. 2534-2543) ทิศทางด้านเป็นกลางจะแซงขึ้นมามีจำนวนมากที่สุดแทน แสดงให้เห็นว่า ทักษะคติของหนังสือพิมพ์รายวันไทยที่มีต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศเริ่มมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น แม้ว่าจะไม่ใช่เป็นไปในทางบวก แต่ก็ไม่ได้ประณาม หรือตำหนิติเตียนอย่างรุนแรงดังเช่นในอดีต ผู้วิจัยเชื่อว่าน่าจะมีสาเหตุมาจากการที่ชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหลายคนเปิดตัวต่อสังคม และแสดงให้เห็นถึงความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์ของพวกเขา ทำให้สังคมเริ่มมองกลุ่มชายรักร่วมเพศในทางที่ดีขึ้น อีกทั้งผู้คนในสังคมก็เริ่มมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศมากขึ้น จึงมีความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ และมองกลุ่มรักร่วมเพศในทิศทางที่ดีขึ้นกว่าในอดีต

3. การเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว

3.1 ทิศทางข้อมูลความคิดเห็น

- จากการศึกษานโยบายสมมติฐาน หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเลือกนำเสนอข้อมูลความคิดเห็นในทิศทางเป็นลบต่อกลุ่มรักร่วมเพศมากที่สุด
- จากการศึกษานโยบายสมมติฐาน หนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเลือกนำเสนอข้อมูลความคิดเห็นในทิศทางเป็นลบต่อกลุ่มรักร่วมเพศมากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นในช่วงที่ 4 (พ.ศ. 2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ทิศทางข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวโดยรวมจะเป็นในทิศทางเป็นกลางมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่ามีสาเหตุสองประการ คือ หนึ่ง ลักษณะนิสัยของคนไทยที่เป็นมิตรกับผู้อื่น มักจะหลีกเลี่ยงความขัดแย้งหรือปัญหา ไม่ชอบการวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่น หรือแสดงความก้าวร้าว ซึ่งเป็นแนวคิดที่คนไทยอาจได้รับจากพุทธศาสนาที่มีได้ต่อต้านพวกรักร่วมเพศรุนแรงดังเช่นในคริสต์ศาสนา อย่างไรก็ตาม คนไทยก็ไม่ได้สนับสนุนพวกรักร่วมเพศเสียทีเดียว ซึ่งตรงกับที่ นูฎล เบญจมาศ อดีตบรรณาธิการนิตยสารนีออน กล่าวให้สัมภาษณ์ไว้ว่า แม้คนไทยส่วนใหญ่จะคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่จะไม่มีผู้ใดกล่าวตำหนิออกมาตรงๆ ว่า พวกชายรักร่วมเพศว่าเป็นคนไม่ดี คนเลว (Neil Miller, 1992: 114-115 อ้างถึงใน Peter A. Jackson, 1995: 69) ฉะนั้น ในการแสดงความคิดเห็นของแหล่งข่าวจึงมักจะเป็นการให้ข้อมูลความคิดเห็นที่เป็นกลางมากกว่าจะแสดงการต่อต้านอย่างชัดเจน และในขณะเดียวกันก็ไม่ได้สนับสนุนพวก

รักร่วมเพศ ซึ่งแม้แต่กลุ่มชายรักร่วมเพศเองก็จะมี การแสดงความคิดเห็นที่เป็นกลางมากที่สุดด้วยเช่นกัน โดยมักพบการกล่าวลงท้ายในการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มชายรักร่วมเพศในลักษณะว่า ไม่ต้องการให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งหนังสือพิมพ์ก็มักจะนำมาถ่ายทอดเป็นการเตือนผู้รับสารทางอ้อม

ส่วนอีกเหตุหนึ่งที่ทำให้พบการแสดงข้อมูลความคิดเห็นที่เป็นกลางของแหล่งข่าวมากที่สุดคือ ประเภทเนื้อหาที่พบเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่พบมากที่สุดคือ ด้านอาชญากรรม ซึ่งแหล่งข่าวส่วนใหญ่ในข่าวอาชญากรรมมักเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ และการให้ข้อมูลความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจก็มักจะเป็นแบบเป็นกลาง เนื่องจากไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลใดๆ ได้ ด้วยเกรงว่าจะเสียรูปคดีต่างๆ จึงทำให้ข้อมูลความคิดเห็นที่พบมีลักษณะเป็นกลางมากที่สุด และมากกว่าด้านลบและบวกในทุกช่วงเวลา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

3.2 แหล่งข่าว

- จากการศึกษ านิติเวชสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์จะเลือกนำเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์มากที่สุด
- จากการศึกษ านิติเวชสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์จะเลือกนำเสนอข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์มากที่สุดในทุกช่วงเวลา ยกเว้นช่วงที่ 4 (2534-2543) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศมีจำนวนลดน้อยลงมาก

หนังสือพิมพ์รายวันไทยทั้งสองฉบับจะเลือกนำเสนอข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งในช่วงเวลาที่หนึ่ง สองและสี่ ทั้งนี้เนื่องจากเหตุการณ์ในสามช่วงเวลาดังกล่าวที่เกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศเกี่ยวข้องกับคดีอาชญากรรมเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น จึงพบการเสนอข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ พยาน บุคคลที่เสียหายต่างๆ มากกว่าแหล่งข่าวกลุ่มอื่นๆ ทว่า ในช่วงที่สามที่มีการรณรงค์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มนักวิชาการทางการแพทย์จะได้รับการเสนอมากที่สุด เพราะเป็นกลุ่มที่เป็นแหล่งข้อมูลโดยตรง เป็นกลุ่มที่หนังสือพิมพ์คาดว่าจะสามารถให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ ซึ่งในขณะนั้นถือเป็นโรคใหม่สำหรับสังคมไทยได้

ส่วนข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มชายรักร่วมเพศจะได้รับการตีพิมพ์ในหน้าหนังสือพิมพ์น้อยที่สุด อาจเนื่องมาจากจำนวนผู้ที่เปิดเผยตัวว่ามีพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทยนั้นมีจำนวน

ไม่มากนัก จึงพบว่า เมื่อเกิดประเด็นปัญหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ บุคคลที่หนังสือพิมพ์มัก จะติดต่อขอสัมภาษณ์ความคิดเห็นจะมีซ้ำๆ เพียงไม่กี่คน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีชื่อเสียงในวงการ บันเทิง เช่น ปาน บุณนาค ดร. เสรี วงษ์มณฑา หรือวราวุธ มลิณฑจินดา เป็นต้น

4. สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ

- ผลการศึกษาสอดคล้องกับสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะนำเสนอสาเหตุด้าน สิ่งแวดล้อมเพียงด้านเดียวมากที่สุด
- จากการศึกษา ปฏิเสธสมมติฐานว่า หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพจะนำเสนอเนื้อหาทั้งสองด้าน (ชีววิทยาและสิ่งแวดล้อม) มากที่สุด

ผู้วิจัยพบว่า ชิ้นงานที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันไทยส่วนใหญ่จะไม่ค่อยเสนอถึง สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยจะพบมีการเสนอบ่อยครั้งเฉพาะในบางช่วงเหตุการณ์ที่เกิด ประเด็นเกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศในทางสังคม เช่น ในเหตุการณ์ที่หนึ่ง คดีฆาตกรรมดาเรล เบอริแกนที่เป็นเสมือนการเปิดเผยถึงกลุ่มชายรักร่วมเพศในสังคมไทย ทำให้ปัญหารักร่วมเพศได้ รับการตีแผ่สู่สังคม รวมถึงช่วงเหตุการณ์ที่ทกที่มีการรณรงค์โรคเอดส์ และในช่วงเหตุการณ์ที่แปด กรณีสถาบันราชภัฏไม่รับพวกรักร่วมเพศเข้าศึกษาต่อในคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งมีความคิดเห็นแบ่ง แยกออกมาเป็นหลายฝ่ายทั้งที่เห็นด้วยและคัดค้าน โดยในเหตุการณ์อื่นๆ จะพบการเสนอสาเหตุ การเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศเพียงประปรายเท่านั้น

ในส่วนชิ้นงานที่พบการเสนอสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศ พบว่า ทั้งไทยรัฐและสยามรัฐจะ เสนอเนื้อหาของสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมสูงสุด รองลงมาคือ ด้านชีววิทยา และสุดท้ายคือ ชิ้นงานที่ เสนอทั้งสองด้าน จากผลการศึกษาที่สอดคล้องกับคำกล่าวของ Peter A. Jackson ว่า สาเหตุด้าน สิ่งแวดล้อมมักจะได้รับ การเสนอผ่านทางสื่อมวลชนอยู่เสมอ (1995: 83) ทั้งนี้ เนื่องมาจากในอดีต การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นเชื่อกันว่าเกิดมาจากสิ่งแวดล้อม อีกทั้ง ในวงการวิชาการไทยก็มีงานวิจัยและบทความต่างๆ หลายชิ้นที่ศึกษาถึงสาเหตุของพฤติกรรม รักร่วมเพศ และส่วนใหญ่จะสรุปว่า สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม เช่น บุคลิกลักษณะของพ่อแม่ วิธีการ อบรมเลี้ยงดูบุตรของพ่อแม่ มีส่วนต่อพฤติกรรมทางเพศของลูก ดังนั้น การเสนอข่าวของหนังสือ- พิมพ์และการให้ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าวเกี่ยวกับสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศมักจะ กล่าวอ้างถึงสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม หรือในกรณีชิ้นงานที่เสนอสาเหตุทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและด้าน ชีววิทยา หนังสือพิมพ์มักจะเน้นย้ำให้รายละเอียดด้านสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมมากกว่าด้านชีว-

วิทยา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมเป็นสาเหตุที่ใกล้ตัวและสามารถป้องกันได้ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมอาจจะช่วยให้พ่อแม่ได้ตระหนักถึงวิธีการเลี้ยงดูลูกให้ถูกต้องตามเพศ

ส่วนเนื้อหาสาเหตุด้านชีววิทยา ซึ่งพบว่ามี การนำเสนอน้อยกว่าสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมค่อนข้างมากนั้น น่าจะมีสาเหตุจากการที่การวิจัยศึกษาในด้านชีววิทยาเพิ่งเริ่มมีการค้นพบในช่วงระยะหลังที่มีการพัฒนาเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ในวงการแพทย์จนก้าวหน้ามากขึ้น ทว่า ผลของการวิจัยด้านชีววิทยาส่วนใหญ่ยังขาดการยืนยันและตรวจสอบอย่างแน่ชัด ดังนั้น การกล่าวอ้างถึงผลการวิจัยทางด้านชีววิทยาจึงไม่ค่อยเป็นที่เชื่อถือเท่ากับสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมที่คนในสังคมไทยจำนวนมากเชื่อมั่นว่า เป็นสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ อีกทั้งมีงานวิจัยจำนวนมากที่ตอกย้ำแนวความคิดเรื่องสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม

อย่างไรก็ดี ในการเสนอเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานวิจัยสาเหตุด้านชีววิทยา ผู้วิจัยสังเกตพบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยมักจะนำเสนอเนื้อหาดังกล่าวอย่างมีอคติ โดยพยายามชี้ให้ผู้อ่านมองว่า ผลการวิจัยดังกล่าวไม่น่าเชื่อถือ และนำเสนอมุมมองของบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่ไม่เห็นด้วยกับงานวิจัยนั้น เป็นการเน้นย้ำว่า ผลการวิจัยด้านชีววิทยานั้นยังไม่เป็นที่ยอมรับ

5. การให้ความสำคัญต่อเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศแบ่งตามประเภทของหนังสือพิมพ์

จากการศึกษาเรื่อง การให้ความสำคัญในการเสนอข่าวนั้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศเปรียบเทียบกับระหว่างหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ พบว่า ผลส่วนใหญ่จะสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ

- หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในช่วงที่หนึ่งถึงสาม
- หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะมีจำนวนข่าวนั้นเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าหนึ่งมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในช่วงที่หนึ่งถึงสาม
- หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะมีจำนวนข่าวนั้นเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าในมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในช่วงที่หนึ่งถึงสาม

- หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะให้พื้นที่พาดหัวข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหน้าหนึ่งมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในช่วงที่หนึ่งถึงสาม

ส่วนสาเหตุที่ผลการศึกษพบว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในเรื่องปริมาณชิ้นงานโดยรวม ปริมาณชิ้นงานที่เสนอในตำแหน่งหน้าหนึ่งและหน้าใน รวมถึงการให้พื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง ผู้วิจัยเชื่อว่า น่าจะมีสาเหตุมาจากความแตกต่างในเรื่องประเภทของหนังสือพิมพ์เป็นสำคัญ

ลักษณะการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยเลือกหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นตัวแทนนั้น มักจะเสนอข่าวเบา (Soft News) เน้นการเสนอข่าวประเภทเร้าอารมณ์ผู้อ่าน (Sensational) ซึ่งให้ผลตอบแทนทางอารมณ์โดยทันที (Immediate Rewards) ตรงกันข้ามกับการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์สยามรัฐที่ผู้วิจัยเลือกเป็นตัวแทนของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ โดยหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพจะมุ่งเน้นเสนอข่าวหนัก (Hard News) เช่น ข่าวเศรษฐกิจ การเมือง ซึ่งข่าวประเภทนี้จะตอบสนองของความรู้ ความคิดเห็นเป็นสำคัญ และให้ผลตอบแทนกับผู้อ่านในระยะยาว (Delayed Rewards) คือ ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจ และเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ได้

หากพิจารณาถึงประเภทเนื้อหาของชิ้นงานที่เกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่เสนอในหนังสือพิมพ์รายวันไทยโดยรวมนั้นปรากฏว่า เนื้อหาด้านอาชญากรรมมีจำนวนมากที่สุด ซึ่งเนื้อหาอาชญากรรมนั้นถือเป็นข่าวเบาประเภทหนึ่ง และเป็นประเภทเนื้อหาที่หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณมักนำเสนอ จึงเป็นเหตุผลว่า ทำไมไทยรัฐจึงเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากกว่าสยามรัฐทั้งในเรื่องจำนวนชิ้นงานโดยรวม จำนวนชิ้นงานเมื่อแยกตามตำแหน่งหน้า และการให้พื้นที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง

นอกจากนี้ การที่สยามรัฐไม่ค่อยเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่หนึ่งและสอง อาจเนื่องมาจากสาเหตุเดียวกับที่ Peter A. Jackson กล่าวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องกลุ่มชายรักร่วมเพศในวงการวิชาการไทยว่า ยังไม่มีการศึกษาอย่างจริงจัง เนื่องจากมีความคิดว่า เรื่องรักร่วมเพศเป็น “ความรู้ที่ไม่เหมาะสม” ในการศึกษาวิจัย (Peter A. Jackson & Nerida M. Cook, 1999: 240) โดยสยามรัฐอาจมองว่าประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศไม่มี “สาระ” มากพอที่จะนำเสนอในหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพได้

สยามรัฐจะเริ่มพบมีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศมากขึ้นในช่วงที่สาม ซึ่งเป็นช่วงที่มีโรคเอดส์แพร่ระบาดเข้ามาในสังคมไทย ซึ่งถือเป็นประเด็นข่าวหนัก (Hard News) เนื่องจากโรคเอดส์เป็นโรคระบาดที่สามารถแพร่ไปสู่ผู้อื่นในสังคมได้ ส่งผลกระทบต่อสังคมส่วนใหญ่ จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพอย่างสยามรัฐต้องเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ประชาชนระมัดระวังตัว

ในประเด็นเรื่องการให้ความสำคัญของเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ พบการปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะมีจำนวนชิ้นงานเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในทุกประเภทเนื้อหา มากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ ในช่วงที่หนึ่งถึงสาม เนื่องจากผลการศึกษาปรากฏว่า สยามรัฐจะเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ซึ่งนับเป็นข่าวหนักมากกว่าไทยรัฐในช่วงที่สาม ซึ่งเป็นช่วงที่มีการรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์ในสังคมไทย ส่วนเนื้อหาประเภทอื่นซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข่าวเบา เช่น อาชญากรรม บันเทิง และปฏุนสนใจ ไทยรัฐจะนำเสนอมากกว่าสยามรัฐอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาประเภทปฏุนสนใจ

วงจรรณานำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ

จากการศึกษาลักษณะการนำเสนอภาพลักษณ์และเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์รายวันไทย ผู้วิจัยพบปัจจัยที่มีผลให้หนังสือพิมพ์นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ โดยมีลักษณะเป็นวงจรรที่ต่อเนื่องกันเป็นวัฏจักร ส่งผลให้การเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศยังคงยึดติดกับภาพลักษณ์และการเสนอเนื้อหาที่สร้าง ตอกย้ำแบบฉบับและทัศนคติด้านลบของคนในสังคมต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ

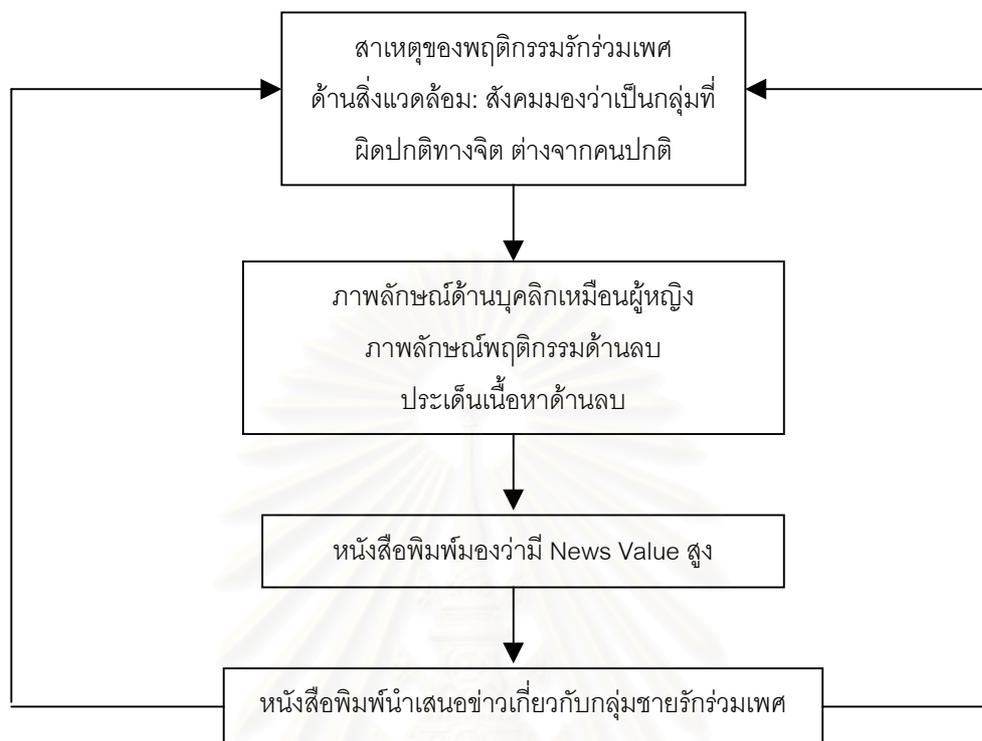
ปัจจัยแรกเริ่มเกิดจากเรื่องสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ แม้ว่าปัจจุบัน วิทยาการทางการแพทย์จะก้าวหน้าไปมาก ทว่า ประเด็นเรื่องสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศยังคงไม่สามารถชี้ชัดไปได้ว่าเกิดจากสาเหตุใด บ้างก็ว่าเกิดจากสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมที่ว่า การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของลูก บางกลุ่มก็อ้างถึงสาเหตุด้านชีววิทยาหรือธรรมชาติที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมรักร่วมเพศของบุคคล สำหรับในสังคมไทย Peter Jackson กล่าวว่า คนไทยส่วนใหญ่จะเชื่อว่าสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดจากสภาพแวดล้อมและการอบรมเลี้ยงดู อีกทั้ง นักจิตวิทยาและจิตแพทย์จำนวนมาก รวมถึงบุคคลในกลุ่มชายรักร่วมเพศบางท่านที่แสดงความคิดเห็นสนับสนุนแนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมจึงยิ่งทำให้ความเชื่อในเรื่องสาเหตุ

ด้านสิ่งแวดล้อมยังคงได้รับความเชื่อถือจากคนในสังคมอยู่มาก ส่วนสาเหตุด้านชีววิทยา แม้ว่าจะมีการเสนอผ่านทางสื่อมวลชน หรือมีการกล่าวอ้างถึงโดยนักจิตวิทยาหรือแพทย์ แต่ดูจะมีน้ำหนักไม่มากเท่ากับสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่เชื่อถือกันมาตั้งแต่อดีต

จากการที่ผู้คนในสังคมส่วนใหญ่ในสังคมเชื่อมั่นในแนวคิดสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม จึงมองกลุ่มชายรักร่วมเพศเป็นพวกที่มีความผิดปกติทางจิต หรือป่วยทางจิต จำเป็นต้องบำบัดรักษา ประกอบกับกระบวนการคัดเลือกข่าวของหนังสือพิมพ์ที่มักจะเลือกเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิก และด้านพฤติกรรมของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่เป็นในด้านลบ เนื่องจากเนื้อหาที่สะท้อนถึงภาพลักษณ์ที่แปลกประหลาดจากคนธรรมดา หรือเป็นไปในด้านลบ รวมถึงชิ้นงานที่มีประเด็นเนื้อหา ด้านลบจะมีคุณค่าข่าวสูง สามารถดึงดูดให้อ่านสนใจได้มากกว่าด้านบวก ด้วยเหตุนี้ หนังสือพิมพ์รายวันไทยจึงมักเสนอเนื้อหาด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ ซึ่งผลสะท้อนจากการเสนอเนื่อหาดังกล่าวของหนังสือพิมพ์ก็จะกลับไปย้ำแนวความคิดที่ว่า พวกชายรักร่วมเพศเป็นผู้ที่ป่วยทางจิต จำเป็นต้องเข้ารับการรักษาให้หายจากพฤติกรรมรักร่วมเพศ (ดูตาราง 5.1)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปภาพ 5.1 แสดงวงจรการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์รายวันไทย

ผลจากการเสนอเนื้อหาด้านลบเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศของหนังสือพิมพ์รายวันไทย

ผลจากการที่หนังสือพิมพ์มักนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในลักษณะวงจรดังกล่าวถือเป็นการตอกย้ำแบบฉบับและทัศนคติด้านลบของคนในสังคมที่มีต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศให้ติดแน่นมากยิ่งขึ้น จนในที่สุดจะกลายเป็นความเชื่อที่ยากจะเปลี่ยนแปลงในอนาคต แม้จะมีการเผยแพร่ข้อมูลใหม่ๆ เพื่อเปลี่ยนแปลงความเชื่อเดิม ทว่า ก็เป็นไปได้ยาก เนื่องจากคนส่วนใหญ่มีแนวโน้มจะจัดข้อมูลที่ไม่สอดคล้องกับความรู้เดิม (จิตราภรณ์ วันสพงศ์, 2539: 23-25) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ไม่รู้จักหรือไม่สนิทสนมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ รวมไปถึงพวกที่รังเกียจ ไม่ยอมรับกลุ่มรักร่วมเพศ จะยิ่งมีอคติต่อพวกรักร่วมเพศรุนแรงมากขึ้นหากพวกเขาเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศจากหนังสือพิมพ์ที่เสนอภาพลักษณ์และประเด็นเนื้อหาของชิ้นงานส่วนใหญ่ในด้านลบเพียงช่องทางเดียว (Beverly Greene and Gregory M. Herek, ed., 1994: 30)

ปัญหาในระดับสังคมที่เกิดจากการที่คนในสังคมมีทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ และ/หรือตัดสินพวกรักร่วมเพศโดยยึดถือจากแบบฉบับด้านลบที่พบเสนอในหนังสือพิมพ์ ได้แก่

ปัญหาในการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มชายรักร่วมเพศและชายหญิงรักต่างเพศ จากภาพลักษณะของพวกชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์อาจทำให้คนในสังคมอาจเกิดความรู้สึกลำบากใจ หรือหวาดกลัวที่จะติดต่อกับพวกรักร่วมเพศ จึงพยายามหลีกเลี่ยงที่จะปรึกษาหารือ หรือร่วมงานด้วย ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความผิดพลาดในการทำงาน กลายเป็นอุปสรรคต่อการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพต่อสังคม (Amy J. Zuckermann and George F. Simons, 1996: 16)

ส่วนปัญหาในระดับปัจเจกบุคคลต่อพวกชายรักร่วมเพศ นอกจากพวกเขาจะต้องเผชิญกับการไม่ยอมรับและอคติของคนในสังคมบางคนต่อพวกรักร่วมเพศแล้ว ในทางจิตวิทยา การรับรู้ภาพลักษณ์ของกลุ่มรักร่วมเพศที่หนังสือพิมพ์ให้ภาพเป็นผู้นำรังเกียจเดียดฉันท์ มองพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าเป็นสิ่งที่น่าละอาย (อรอนงค์ นิยมธรรม, 2531: 23-24) จะสร้างความรู้สึกแง่ลบต่อความเป็นรักร่วมเพศของตนเอง และกลายเป็นอัตมโนทัศน์ของพวกเขา (Gregory M. Herek, ed., 1998: 147) ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ขัดขวางกระบวนการพัฒนาทางด้านอารมณ์และความรู้สึก และก่อให้เกิดโรคหรืออาการผิดปกติบางอย่างทางจิตใจ (Maylon, 1982 อ้างถึงใน Beverly, Greene and Gregory M. Herek, ed., 1994: 177-178)

แนวโน้มในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศของหนังสือพิมพ์รายวันไทย

จากการศึกษาภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยในช่วง 35 ปีที่ผ่านมา พบว่า นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแทบไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นเลย ในอดีต ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่เป็นพวกล่าสัตว์ วิดถาวรอย่างไร ปัจจุบัน ภาพลักษณ์ดังกล่าวก็ยังคงพบนำเสนอในปริมาณและความถี่ที่มากกว่าภาพลักษณ์ด้านอื่นๆ เช่นเดิม กล่าวได้ว่า การเสนอภาพลักษณ์ของหนังสือพิมพ์รายวันไทยเป็นการตอกย้ำภาพลักษณ์เดิมๆ มากกว่าจะช่วยพัฒนาให้ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศดีขึ้น

หากพิจารณาถึงแนวโน้มในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ ผู้วิจัยเชื่อว่า ในส่วนเนื้อหาของข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศน่าจะยังคงวนเวียนเกี่ยวกับชิ้นงานที่มีประเด็นเนื้อหาด้านลบ เช่น เรื่องอาชญากรรมเป็นส่วนใหญ่เช่นเดิม และยังคงเน้นการเสนอภาพลักษณ์ด้านบุคลิกแบบผู้หญิง และภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมด้านลบ เนื่องจากเหล่านี้เป็นองค์ประกอบ

ของเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ “ชายได้” สามารถดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจติดตามอ่านได้อยู่เสมอ

อย่างไรก็ดี ผู้วิจัยหวังว่า ในอนาคต ภาพลักษณ์ด้านบวกหรือเป็นกลางของกลุ่มชายรักร่วมเพศน่าจะพบมีการเสนอในปริมาณที่เพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากปัจจุบัน มีบุคคลในกลุ่มรักร่วมเพศหลายคนได้เปิดเผยตัวต่อสังคม และแสดงให้เห็นว่า พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เป็นประชาชนที่ดี มีคุณภาพ ช่วยเหลือสังคม อีกทั้ง ยังมีการรวมตัวกันของพวกคนรักร่วมเพศก่อตั้งเป็นกลุ่มขึ้นในสังคมไทย และร่วมกันรณรงค์ จัดกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม นับเป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศในสายตาของคนในสังคมให้ดีขึ้นได้อีกทางหนึ่ง

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศซึ่งในบางประเด็นยังคงเป็นเรื่องที่เป็นที่ถกเถียงภายในสังคม และยังไม่สามารถข้อสรุปได้ชัดเจน เช่น สาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือข้อมูลความคิดเห็นของฝ่ายกลุ่มชายรักร่วมเพศ ควรจะมีการนำเสนอข้อมูลทั้งสองด้านอย่างเป็นกลาง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้รับสาร ไม่นำเสนอแต่เพียงเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง

2. ด้านการนำเสนอความคิดเห็นของบุคคลกลุ่มรักร่วมเพศในข่าวควรจะนำเสนอให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันมีผู้ที่เปิดเผยตัวว่ามีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากขึ้น การนำเสนอความคิดเห็นของบุคคลกลุ่มชายรักร่วมเพศที่หลากหลายจะช่วยให้ผู้อ่านได้รู้จักและเข้าใจคนกลุ่มนี้ในด้านอื่นๆ มิใช่จำกัดอยู่เฉพาะผู้ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก เช่น ดร. เสรี วงษ์มณฑา หรือบุคคลในวงการบันเทิงเท่านั้น เพราะบางครั้ง ความคิดเห็นหรือทัศนคติของบุคคลดังกล่าว จะมีผลต่อผู้รับสารในการประทับตราเหมารวมผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ โดยอาจนำเอาทัศนคติหรือรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้นั้นมาสร้างภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศโดยรวม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเอกสาร (Content Analysis) เท่านั้น ควรศึกษากลุ่มผู้รับสารว่ามีแบบฉบับหรือทัศนคติอย่างไรต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ โดยเฉพาะเมื่อได้รับข่าวที่มี

ประเด็นเนื้อหาหรือภาพลักษณ์ด้านลบในข่าว เพื่อทดสอบว่า สื่อมวลชนจะมีอิทธิพลมากน้อยเพียงไร

2. ควรศึกษาผู้ส่งสาร อันได้แก่ กองบรรณาธิการและนักข่าวของหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศ ทศนคติและแบบฉบับต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ ซึ่งอาจมีผลก่อให้เกิดอคติในการเสนอข่าวได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรรณิกา ศรีสวัสดิ์ชัย. การตัดสินใจซื้อและอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ (สื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

กองบรรณาธิการ. เขตปลอด “ตุ๊ด” ราชภัฏห้ามเข้า จำกัดสิทธิระยะ. ฐานสัปดาห์วิจารณ์. 3 (4), 144 (209), 20-31 มกราคม 2540: 10-12.

กาญจนา แก้วเทพ. การวิเคราะห์สื่อ: แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

การุณย์ มีถม. การคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน: ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ (สื่อสารมวลชน) คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.

กิ่งรัก อิงคะวัต. รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการบริโภค และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของกลุ่มชายรักร่วมเพศ (เกย์) ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการโฆษณา ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

กิติกร มีทรัพย์. มองเกย์ไทยจากนิตยสาร. วารสารจิตวิทยาคลินิก. ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2531: 49-66.

กิติกร มีทรัพย์. รายงานพิเศษ: ความซุกซมและสาเหตุของรักร่วมเพศ. มติชนสุดสัปดาห์. ปีที่ 18 ฉบับที่ 941, 1 กันยายน 2541: 89.

กุศล สุนทรธาดา, บรรณาธิการ. จุดเปลี่ยนนโยบายประชากรประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2538.

ขวัญใจ เอมใจ. ความเข้าใจผิดบางประการเรื่องรักร่วมเพศ. สารคดี. ปีที่ 14 ฉบับที่ 158 เมษายน 2541: 40-41.

ขวัญเรือน กิติวัฒน์. สื่อมวลชนกับการสร้างความเป็นจริงทางสังคม. วารสารนิเทศศาสตร์. ปี 8 ฉบับภาคการศึกษาต้น 2530: 48-52.

จิตรารภรณ์ วนัสพงศ์. ชาติพันธุ์นิยมในการนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับประเทศลาวในหนังสือพิมพ์ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ชนชญาณ์ จันทรวิวัฒกรกุล และคณะ. ควรหรือไม่ที่จะอนุญาตให้มีการโฆษณาที่มุ่งสื่อสารไปยังกลุ่มรักร่วมเพศในสื่อมวลชนของไทย. รายงานวิชาการโฆษณากับสังคม, 2542. (เอกสารไม่ตีพิมพ์)

ซัด เย็นสบาย. เกย์ สีเส้นที่แตกต่าง. กรุงเทพธุรกิจ จุดประกาย. 21 ตุลาคม พ.ศ. 2542: 1, 20.

ณัฐพงศ์ กระจ่าง. พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่ปรากฏทางโทรทัศน์มีผลกระทบต่อเยาวชนอย่างไร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ธุรกิจ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2541.

ทะลวงประตูหลัง "กุลเกย์". สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. 38, 7 (28 ก.ค. – 3 ส.ค. 2534): 23-25.

ทัศนทานต์ ดวงรัตน์. บทบาทของการสื่อสารในครอบครัวกับการตัดสินใจแปลงเพศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ไทยรัฐแชมป์คนอ่านสูงสุด. ฐานเศรษฐกิจ. 26 ธันวาคม 2538: 33.

ธนิดา แสนคำ. ดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ธารทิพย์ ตันศลารักษ์. พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น: กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาคลินิก คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533.

ปฐวี มกรศานต์. เช็กซีไทยยุคไอเอ็มเอฟ. ศิลปวัฒนธรรม, กุมภาพันธ์ 2542: 89-91.

ปนัดดา เฟือกพันธ์. พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ: เรื่องน่ากลัวหรือน่ารู้. ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 เมษายน-มิถุนายน 2542.

ประกอบ ศรีวัจนะ และดวงพร คำบุญวัฒน์. ผู้ชายชายตัว. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สหธรรมมิก จำกัด, 2539.

ผกา สัตยธรรม. การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ให้การอบรมเลี้ยงดูของบุคคลที่รักร่วมเพศกับบุคคลปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.

พัชนี เขยจรรยา, เมตตา วิวัฒน์านุกูล และถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: บริษัทเฮลโล่การพิมพ์. 2538.

พีระ จิรโสภณ. การสื่อสารมวลชนมีผลต่อผู้รับเพียงใด. วารสารนิเทศศาสตร์. ปีที่ 5 ฉบับเดือนสิงหาคม 2527.

เพ็ญมาศ กำเหนิดโตน. การยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์: ศึกษากรณีข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 6 โรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.

ไพบุลย์ จาตุรปัญญา. เกย์: ผลพวงของการพัฒนาทางบุคลิกที่ผิดธรรมชาติ. มติชนสุดสัปดาห์, 9: 430 (27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2531), 40.

มณฑาทิพย์ ชัยเปรม. ปัจจัยทางจิต – สังคมที่เกี่ยวข้องกับผู้ชายที่มีความผิดปกติของเอกลักษณ์ทางเพศซึ่งได้รับการผ่าตัดแปลงเพศ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

มองไปในโลกกว้าง รักร่วมเพศไม่ใช่โรค. มติชน. 30 มกราคม 2540: 9.

มาลี บุญศิริพันธ์. ภาพลักษณ์เอดส์ในสื่อมวลชน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประกายพรึก, ธันวาคม 2539.

เมื่อคู่อัญจารีหญิงมีคู่. ไทยรัฐ. 5 พฤศจิกายน 2541: 5.

รวมพล สายอรุณ. ภาพลักษณ์เกย์ในสายตานักศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

รักใจ จินตวิโรจน์. การนำเสนอภาพชายรักร่วมเพศในภาพยนตร์ไทยและอเมริกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

รายงานพิเศษ ทะลวงประตูหลัง “กุลเกย์”. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. ปีที่ 38 ฉบับ 7 (28 กันยายน - 3 สิงหาคม 2534): 23-25.

รุ่งกานดา พงศ์กรกุลพานิช. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อพวกรักร่วมเพศชาย: กรณีศึกษากลุ่มโรงเรียนที่ 1 ของกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

วิจัย “กะเทย” แก้ปัญหารักร่วมเพศ. สยามนิกรวันจันทร์. 18 ตุลาคม 2508: 1.

วิทยา นาควัชระ. รู้จักชีวิต. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์. มิถุนายน 2529.

วิรัชต์ แสงดาวฉาย. ภาพพจน์ของพล.อ. เปรม ติณสูลานนท์ในหนังสือพิมพ์ไทย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต ภาคการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2531.

สายพิณ ศุภุททมงคล. สัมภาษณ์ ดร. ปิเตอร์ แจ็คสัน กับประวัติศาสตร์ครั้งศตวรรษเกยไทย.
บุคคลวันนี้. ปีที่ 11 ฉบับ 129: กันยายน 2540. 59-67.

สิริทิพย์ ชันสุวรรณ. งานหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประกายพริก. พฤษภาคม 2539.

สุรีย์ สถาพร. เกิดเป็นเกย์. อาทิตย์, ปี 17 (1), ฉบับ 876 (19), 25-31 มีนาคม 2537: 43-44.

อนุสรณ์ บุญชิต และถิรนัช อนวัช. เอดส์: สู่ทางรักของเกย์. ชมรมศัภยพัฒนา. มีนาคม 2529.

อรอนงค์ นิยมธรรม. การเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นชายรักร่วมเพศกับวัยรุ่นชายรักต่าง-
เพศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2531.

อริน พินิจวรารักษ์. การใช้เรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายไทย พ.ศ. 2516 – พ.ศ. 2525. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต หน่วยศึกษาวรรณคดีเปรียบเทียบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

อำนวย ยัสโยธา. ปัญหาจริยศาสตร์เชิงวิพากษ์. ภาควิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา, สงขลา: มาสเตอร์พีส, ครั้งที่ 1, มิ.ย. 2541.

อุษา ศรีพานิช. ประวัติชีวิตชายแปลงเพศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชามานุษย
วิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ภาษาอังกฤษ

Allyn, E.G., and Samorn Chaiyana. The Men of Thailand. 7th ed., Bangkok: Floating
Loyus Communications, 1999

- Besner, Hilda F. and Charlotte I. Spungun. Gay and Lesbian Students: Understanding Their Needs. Washington D.C: Taylor & Francis, 1995.
- Beverly, Greene and Gregory M. Herek, ed. Lesbian and Gay Psychology: Theory, Research, and Clinical Applications. United States of America: Sage Publications, 1994.
- Firestein, Beth A., ed. Bisexuality: the Psychology and Politics of an Invisible Minority. United States of America: Sage Publications, 1996.
- Herek, Gregory M., ed. Stigma and Sexual Orientation: Understanding Prejudice Against Lesbians, Gay Men, and Bisexuals. United States of America: Sage Publications, 1998.
- Hunter, Ski, et al. Lesbian, Gay, and Bisexual Youths and Adults. United States of America: Sage Publications, 1998.
- Jackson, Peter A. Dear Uncle Go: Male Homosexuality in Thailand. 1st ed. Bangkok: Bua Luang Books, 1995.
- Jackson, Peter A. and Gerald Sullivan, ed. Lady Boys, Tom Boys, Rent Boys: Male and Female Homosexualities in Contemporary Thailand. 1st ed. NY, USA: Harrington Park Press, 1999.
- Jackson, Peter A. and Nerida M. Cook, ed. Genders and Sexualities. 1st ed. Bangkok: O.S. Printing House, 1999.
- Leyens, Jacques-Philippe et al. Stereotypes and Social Cognition. Great Britain: Sage Publications, 1994.

- Meyers, Marian. News Coverage of Violence against Women. California: Sage Publications, 1997.
- Neubeck, Kenneth J., and Mary Alice Neubeck. Social Problems: A Critical Approach. 4th ed. United States of America: the McGraw-Hill Companies, 1997.
- Paul, William. Homosexuality: Social, Psychological and Biological Issues. California: Sage Publication, 1982.
- Simpson, Ruth. From the Closet to the Court: The Lesbian Transition. United States of America: Penguin Books, 1976.
- Sinclair, John, ed. Collins Cobuild English Dictionary. Great Britain: HarperCollins Publishers, 1995.
- Spencer, Collin . The Gay Kama Sutra. 1st ed. Hong Kong: Labyrinth Publishing (UK), 1997.
- Strentz, Herbert. News Reporters and News Sources. 2nd Ed. Iowa: Iowa State University Press, 1989.
- Tan, Alexis S. and Kultida Suarchavarat. "American TV and Social Stereotypes of American in Thailand", Journalism Quarterly, Vol. 65, No. 3: Fall 1988.
- Wasant Techawongtham. Gays by Nature or Nurture? Bangkok Post: Outlook. Monday May 28,1990: 44.
- Zuckermann, Amy J. and George F. Simons. Gay Men, Lesbians, Bisexuals and Heterosexuals Working Together. California: Sage Publications, 1996.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบบันทึกข้อมูลในการศึกษาเรื่อง "ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยช่วงปี พ.ศ. 2508-2543"

วันเดือนปี	/	/	ช่วงเวลา	1	2	3	4	นสพ.	ไทยรัฐ	สยามรัฐ	เหตุการณ์ที่		มีเหตุการณ์	ไม่มีเหตุการณ์
รูปแบบการนำเสนอ			ตำแหน่งของชิ้นงาน						ประเภทเนื้อหา					
ส่วนข่าว		ส่วนความคิดเห็น	หน้าหนึ่ง	ขนาดพาดหัว						อาชญากรรม		โรคเอดส์		
ข่าว		บทความประจำ				(ตารางนิ้ว)				บันเทิง		สังคมและกฎหมาย		
		สารคดี	หน้าใน	หน้าอาชญากรรม		หน้าต่างประเทศ				ปุจฉาสนทนา		การศึกษา		
ภาพข่าว		บทบรรณาธิการ		หน้าบันเทิง		หน้าการศึกษา				การแพทย์/สาธารณสุข		ศาสนา		
		บทสัมภาษณ์		หน้าสังคม-สตรี		อื่นๆ.....				เศรษฐกิจ		อื่นๆ.....		
หมายเหตุ:														

ภาพลักษณ์															
ด้านบุคลิก	แบบผู้หญิง				แบบกึ่งๆ				แบบผู้ชาย				ไม่ปรากฏภาพลักษณ์ด้านบุคลิก		
ด้านพฤติกรรม	ด้านบวก							ด้านลบ							
☐ เป็นกลาง	ฉลาด มีความสามารถ มีความคิดสร้างสรรค์							ล่าสอน วิดถาวร ลามกอนาจาร หมกมุ่นแต่เรื่องกามารมณ์							
	ช่วยเหลือสังคม รับผิดชอบต่อสังคม							ประกอบอาชีพ หรือมีพฤติกรรมที่มีกฎหมาย							
	ไม่ล่าสอน ตระหนักถึงโรคเอดส์							ชอบล่อลวงเด็กให้มีเพศสัมพันธ์ ลวนลามเด็ก							
	ตลก มีอารมณ์ขัน ขุดแกง คุยสนุก							เป็นผู้แพร่เชื้อเอชไอวี/เอดส์							
	มีความสุขกับชีวิต พอใจกับชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน							เป็นผู้ป่วยทางจิต มีอารมณ์รุนแรง							
	มีอารมณ์ละเมียดละไม อ่อนโยน อ่อนไหว โรแมนติก							เหงา/โดดเดี่ยว เพราะไม่สามารถมีความสัมพันธ์ยั่งยืนได้							
	อื่นๆ ระบุ							อื่นๆ ระบุ							
หมายเหตุ:															

การนำเสนอเนื้อหา														
ประเด็นเนื้อหา	บวก			ลบ			เป็นกลาง			สาเหตุรักร่วมเพศ	สิ่งแวดล้อม	ชีววิทยา	ทั้งสองด้าน	ไม่ปรากฏ
ข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว	บุคคลทั่วไป			นักวิชาการทางการแพทย์			กลุ่มชายรักร่วมเพศ			หมายเหตุ:				
	บวก	ลบ	กลาง	บวก	ลบ	กลาง	บวก	ลบ	กลาง					

ฆ่า บรรณาธิการ

บางกอกเวิลด์

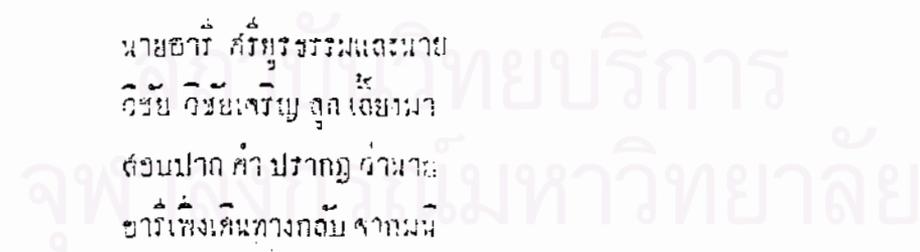
ลอบลुकเลียง

เจ้าวานนี้เจ้าหน้าทีตำรวจ

โรงพักพญาไทได้ รับแจ้งว่า
มีผู้ พบศพ ฝรั่ง ๑ คน ยิงตายอยู่
ในรถแท็กซี่ในซอยจ้อชรา เจ้า
หน้าทีตำรวจได้ไป สอบถาม
ถึงที เกิด เหตุ ได้ ทราบว่าผู้
ตายชื่อ นาย.เบอร์แกม บรร
ณา ธิการ หนังสือ สัมพันธ์
กอด เวิลด์ ถูกยิง หลัง ถกนุ
ชาย ทุเรศ หน้าผากนอน ล้อว่า
หน้าตายอยู่หลังรถแท็กซี่จอด
อยู่ห่างจากบ้านพักประมาณ
๓๐๐ เมตร

จากนั้นตำรวจได้เชิญตัว

นายฮาร์ สิริสุวรรณและนาย
วิชัย วิชัยเจริญ ลูก เลียงมา
สอบปาก คำ ปราบกฏ ผ่านมา
ฮาร์เพิ่งเห็นทางกอด จากมือ
ดาและแยกจากนายเบอร์แกม
พอถึงเมฆตอนเที่ยงกันและ
กอดบ้าน ก่อน ตัวนายวิชัย
นั้นไปพักนอนที่พศยา ตั้งแต่
บ่ายวันเสาร์ กอดมา เมื่อได้
รับแจ้งว่าพ่อถูกยิงตาย เจ้า
หน้าทีตำรวจได้สอบสวนและ
ลอบคุมตัวไว้ดำเนินคดี

ฉบับพิเศษหน้าปกพิเศษ สดุดีปวีณฉวี

ปวีณฉวี

บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
 ประจำวันเสาร์ที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2508
 ฉบับพิเศษหน้าปกพิเศษ สดุดีปวีณฉวี

กษัตริย์ของสังคม

จากชีวิตการปกครองมาหลายครั้ง ตลอดมาใน
 บรรณาราชการหนังสือพิมพ์อีกอดีต เมื่อ
 สดุดีปวีณฉวี... หนังสือพิมพ์หลายฉบับ ได้
 กษัตริย์ตามแบบอย่างของ กษัตริย์... มาเป็น
 คนหนึ่ง... เรื่องราวของกษัตริย์... ในใจเรื่อง
 กษัตริย์ของสังคม... จง... คน... คน... คน...
 ทวีต...
 ...

แต่ที่... กษัตริย์... กษัตริย์...
 กษัตริย์... ใน... กษัตริย์... กษัตริย์...
 ...

พล... กษัตริย์... กษัตริย์...
 ...

กษัตริย์... กษัตริย์... กษัตริย์...
 ...

กษัตริย์... กษัตริย์... กษัตริย์...
 ...

บริการ
 มหาวิทยาลัย

เขาขอประพาศกันอยู่กันแฉะ
ไม่จำเป็นจะต้องให้ผมอธิบาย
กันละเอียดลออจนเสียคนไป
จนได้เลยนะครับ

แล้วที่ยกขึ้นมาสร้างสรรค์กันในวันนั้นก็เพราะคุณข่าวดาวเทียมที่ไรก็มักจะมีข่าวแถมท้าย เรื่องอาการโรคของคุณโรค อัดสัน ดาราซอลลิวู้ด อยู่แทบทุกวันว่าทะเลาะกันหรือทรดลง
โรคของคุณโรคนั่น คุณก็ทรดแล้วนะครับว่า คือโรคเอดส์ ซึ่งเป็นโรคที่กำลังฆ่าเสียยิ่งกว่าโรคมะเร็งในขณะนี้ เพราะโรคมะเร็งนั้นหมอบอกว่า ยังมีทางระงับยับยั้งกันได้บ้าง แต่ไอโรคนี่ไม่มีทางเลยที่เดียว

มีแต่ทรงอยู่ประเดี้ยวประคำว แล้วก็ทรดขวบลงไปชวบๆ

คุณลองดูรูปคุณโรคเมื่อตอนก่อนเป็น และตอนที่เป็แล้วให้ดึก แล้วกันนะครับว่า ดาราซอลลิวู้ด ที่จัดว่า หล่อเหลาถึงขนาดมาหลายสิบปีไม่มีร่วงจากฟ้าได้ง่ายๆ นั้นพอโรคเอดส์จับเข้าเท่านั้นเอง ดาวร่วงลงมาจากจรูรูปแล้วไม่ถือว่าเป็นคุณโรค

หากผมเอารูปไปให้อาจารย์มหาประสกดู อาจารย์ทวนก็ต้องบอกหน้าเฉยตาเฉยว่า "ก็มันสังขารนี่ละ จะจริงไปได้ยังไง"

แต่ถึงกระนั้นก็เถอะ มันส่อให้เห็นความร้ายแรงของโรคเอดส์ได้ชัดแจ้งยิ่งนัก

ลอยทวนน้ำ

จากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันที่ 10 สิงหาคม 2528

๗๒ ตัดอันตราย ๑

กว่ารายแล้ว แม้แต่เด็ก 3 ขวบ ก็ยังอดสำหัดคิดเชื่อเข้าให้จนได้ เมืองบางกอกเราก็ดูเหมือนจะมีอยู่เหมือนกัน แต่ไม่มากนัก

ใครๆ เขาก็บอกว่า เชื่อมันติดง่าย โดยเฉพาะกับพวกโฮโมฯ

แล้วที่นี้แหล่งโฮโมฯ เมืองไทยมันน้อยเสียเมื่อไหร่เท่าที่เห็นๆ มาทั้งในส่วนที่เป็นสาธารณสถาน

ส่วนในวงการแคบๆ ลงมาเป็น

ก็น้อยเสียเมื่อไหร่ และโดยเฉพาะในเด็กวัยรุ่นเดี๋ยวนี้ะครับ เพอร์เซนต์ของชนกลุ่มที่เรียกว่า "ตุ๊ด" นั้นรู้สึกจะมากขึ้น

ไอ้หลานชายผมมันมารายงานว่า ในโรงเรียนของมันมีอยู่ประมาณร้อยกว่าคน นี่เฉพาะในโรงเรียนเด็วนะครับ และมันก็บอกว่า ในโรงเรียนรัฐบาลมีชื่อเสียงอีกโรงเรียนหนึ่งน่าเข็งมากกว่าในโรงเรียนของมันเสียอีกนะ

บ้าง คิสก็บ้าง ตามร้านฟ้าสัดที่ติดบ้านนั้นอีกมากมายนักหนา
ตุ๊ดเหล่านี้เรียกได้ว่า เดริวมพร้อมอยู่เสมอที่จะเป็นพาหะของโรคเอดส์ได้ทุกเมื่อในเมื่อพูดถึงมันก็สัมผัสกับคนที่มิเชื่ออยู่ และเมื่อติดเข้าแล้ว มันก็จะแพร่ขยายออกไปในวงการตุ๊ดทุกแห่ง

พูดแล้วก็น่ากลัวอยู่ไม่น้อย ทั้งๆ ที่เหตุยังไม่เกิดขึ้น
จะห้ามโรคก็ไม่ได้เพราะหมอบเองก็หมดปัญญา ไม่มีทั้งในรูปของวัคซีนหรือเซรัม

ห้ามไม่ให้คนเป็นตุ๊ดก็ห้ามไม่ได้เสียอีก เพราะเป็นสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล

จะประณามว่า ตุ๊ดเป็นเรื่องผิดศีลธรรมก็ไม่ได้อีก เพราะไม่เห็นมีกฎหมายที่โทษบัญญัติไว้ หรือศีลธรรมจรรยาที่โทษระบุไว้ชัดเจน เพียงแต่ผิดเพศไปนิดเดียวหรือผิดธรรมชาติไปสักหน่อยเท่านั้นเอง

จะเรียกกันว่า กลุ่มตุ๊ดเป็นกลุ่มไม่นิยมธรรมชาติก็พอได้อยู่ แต่ไม่มากไปกว่านั้น

ทางป้องกันมีอยู่ทางเดียวคือ ประชาสัมพันธ์กันเสียแต่เนิ่นๆ ให้รู้กันไว้ว่า ตุ๊ดนั้นอันตรายจริง

พ่อแม่เลี้ยงลูกตัว เก๋-ทอม-ตุ๊ด-ดี

เกิด "ก๊อม"
พวกก๊อม
กลุ่มใหม่
พ่อแม่ต้น
ตัว ก้าวสู่สังคมเพศ
☆ มีต่อหน้า 2

พ่อแม่ต้นตัว ☆ ต่อจากหน้า 1
พาไปสมัครเข้าโครงการป้องกันบุตรหลานเป็น
ทอม ตุ๊ด ดี ของ ดร.วัลลภ คู่กรณี "คณบดีคณะ"
มากมาย เสนอขณะนี้เกิดกลุ่มใหม่คือ "ก๊อม" เป็น
เด็กหญิงทำตัวเป็นเด็กชาย รวมกลุ่มกับเกย์ออก
ระรานเด็กที่ทำทางหัวอ่อนให้เกิดความไม่มั่นใจใน
เพศของตัวเอง จนคิดมากจะฆ่าตัวตายไปแล้วหนึ่งคน
หลังจากคอกเตอร์สองมหาวิทยาลัยคือ
ดร.เสรี วงษ์มณฑา แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
และ ดร.วัลลภ ปิยะมโนธรรม แห่งมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ปะทะวาที
เกี่ยวกับบทบาทเกย์ของฝ่ายแรกจบลงด้วยความ
ไม่ยินยอมรับฟังซึ่งกันและกันแล้ว ปรากฏว่า
สื่อมวลชนได้สนใจติดตามสัมภาษณ์ความเห็น
ของคู่ดีทั้งสองฝ่ายมาเสนอต่อ ซึ่งในการสัม-
ภาษณ์ออกทางโทรทัศน์ช่อง 3 นั้น ดร.เสรี
"คณบดีคณะ" ได้เปิดเผยว่า ไม่พอใจที่การได้
กันในวันนั้นถูกดร.วัลลภว่าเสียดาย และไม่หวัง
อะไรมาก นอกจากเกิดชาติหน้าขอให้บุพการี
ของดร.วัลลภอบรมสั่งสอนดร.วัลลภให้เป็นคน
ปกติดีกว่านี้

ผู้สื่อข่าวได้ถาม ดร.วัลลภ ถึงคำพูดของ
ดร.เสรี ว่ารู้สึกอย่างไร ได้รับการเปิดเผยว่า
ตนไม่ถือสาแล้ว ถึงแม้จะพูดไม่เก่งในวันได้วาที
แต่ก็พอใจที่ทำให้คนได้รู้ว่า อิทธิพลของเกย์
นั้นอันตรายแค่ไหน เพราะในขณะนี้บรรดา
ผู้ปกครองสนใจนำบุตรหลานมาสมัครเข้าโครง-
การป้องกันบุตรหลานเป็นเกย์กันมากมาย แสดงว่า
การได้ในวันนั้นได้รับความสนใจและเห็นด้วย
ไม่น้อย ซึ่งก็พอใจแล้ว

ดร.วัลลภ ปิยะมโนธรรม กล่าวต่อไปว่า
ขณะนี้ นสว.ประสานมิตร โดยศูนย์ให้คำปรึกษา
สุขภาพจิต และโครงการป้องกันบุตรฯ งานเป็น
เกย์ ทอม ตุ๊ด ดี กำลังเปิดรับสมัครผู้สนใจเข้า
ร่วมโครงการ โดยจะจัดแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ สอนความรู้
เกี่ยวกับอันตรายของการเป็นทอม ตุ๊ด ดี และยัง
สอนวิธีทดสอบให้พ่อแม่รู้จักการตรวจสอบพฤติกรรม
กรรมลูก และวิธีแก้ไขก่อนที่จะกลายเป็นทอม
ตุ๊ด ดี เต็มตัว ซึ่งโครงการนี้ ได้เริ่มมาปีกว่าแล้ว
มีสมาชิกที่ผ่านโครงการไปแล้วประมาณ 60 คน
และยังมีที่รับการรักษายู่อีกหลายคน

อย่างไรก็ดี ดร.วัลลภชี้แจงด้วยว่า จากการ
คลุกคลีรักษาเด็กที่มีพฤติกรรมโน้มน้าวไปในทาง
ที่จะเป็นทอม ตุ๊ด ดี หรือเกย์ พบว่ากลุ่มที่น่ากลัว
ซึ่งกำลังระบาดในขณะนี้ตามโรงเรียนต่าง ๆ คือ
"กลุ่มก๊อม" เป็นพวกเด็กหญิงที่ทำตัวเป็นชาย
(ทอม) ไปรวมกลุ่มกับพวกเกย์ ทำการระรานเด็ก
ที่เรียบร้อยหน้าตาดี ๆ ให้เกิดความไม่มั่นใจใน
ตัวเอง โดยจะพยายามล้อเลียน คอกย้ำความรู้สึก
ของเด็กหัวอ่อนพวกนี้เสมอ ๆ ซึ่งเด็กเหล่านี้จะ
กลัวและไม่มั่นใจตัวเองมากขึ้นเรื่อย ๆ และมี
หลายรายที่พ่อแม่ต้องพามาปรึกษาตน มีอยู่หนึ่ง
รายที่ถูกล้อมากจนคิดฆ่าตัวตาย จนพ่อแม่ต้อง
เดือดร้อนพามาปรึกษา

ดร.วัลลภกล่าวอีกว่า นอกจากจะมีโครง-
การป้องกันดังกล่าวแล้ว ก็จะมีการให้ความรู้
เกี่ยวกับโรคเอดส์ เพื่อเสริมความรู้แก่ประชาชน
ทั่วไปที่สนใจด้วย ขอให้สมัครได้ที่ตน ตั้งแต่
วันนี้เป็นต้นไป

กบว.หวัน

เกย์ทำทูเรศในจอทีวี.

**เซ็นเซอร์บั่นทอน
เกรงเด็กเลียนแบบ**

กบว.หวัน "เกย์" ในหนังและ
ละครโทรทัศน์ เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี
ของเขาชน ☆ ทั่วโลกหน้า 6

กบว.หวันเกย์ ☆ *ต่อจากหน้า 1*
บอกมีการเซ็นเซอร์อยู่แล้วสำหรับหนังและละคร
ที่แสดงจนน่าเกลียดหรือจับปากจับคอจนเกินไป
ของบรรดาเกย์ ส่วนเรื่อง "เอดส์" นั้นเริ่มมี
ปัญหามากยิ่งขึ้นในคุก นักโทษชาวต่างชาติออกข่าว
หมอในคุกใช้เข็มฉีดยาอันเดียวถึง 30 กว่าครั้ง
เป็นการเสี่ยงต่อเอดส์ ประกาศจะปฏิบัติไม่ยอม
ให้ใช้ฉีดยาพวกตัว แต่อธิบดีกรมราชทัณฑ์ปฏิเสธ
กลับ "ไม่มี" เพราะกลัวเอดส์เหมือนกัน จึงต้องทำ
ทุกวิถีทางกำจัดความเสี่ยงของโรคดังกล่าว

จากการรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์ ซึ่งมีการ
แผ่ขยายไปอย่างกว้างขวาง เนื่องจากเห็นถึงมหา
ภัยร้ายแรงของโรคดังกล่าว ทั้งนี้ได้โยงถึงการต่อ
ต้าน "เกย์" ซึ่งถือว่าเป็นพวกที่เสี่ยงต่อโรคเอดส์
มากกว่าเพื่อน และมีการวิพากษ์วิจารณ์ว่าขณะนี้
รายการโทรทัศน์มีขามเกย์มาแสดงกันเป็นจำนวนมาก
น่าจะสื่อให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ และมี
อิทธิพลต่อคนดูนั้น เมื่อวานนี้ (14 ส.ค.) ผู้สื่อข่าว
ได้ติดตามสอบถามเรื่องนี้จากนายประธาน
รังสีมากรณ์ ประธานคณะกรรมการบริหารวิทยุ
กระจายเสียงและโทรทัศน์ (กบว.) โดยนายประธาน
ได้ชี้แจงว่า ทุกวันนี้ทาง กบว.มีการตรวจสอบอยู่
ตลอดเวลาแล้ว โดยผู้รับผิดชอบประจำ อย่างไรก็ตาม
ถาม "ไม่มี" การกำหนดเป็นทางการว่าจะต้องเซ็นเซอร์
ภาพยนตร์หรือละครที่มีเกย์เป็นผู้แสดงร่วมอยู่ด้วย
แต่เรามีหลักการว่าจะต้องไม่เป็นการแสดงที่น่า
เกลียดจนเกินไป หรือไม่เหมาะสม

ประธาน กบว. กล่าวว่า เราดูจากเนื้อหาสาระและการแสดงออกด้วย หากจับปากจับคอจนเกินไป เราก็คงจะทำให้คนหนุ่ม ๆ หรือเยาวชนอาเป็นตัวอย่าง บางทีพวกเขาที่เป็นเรื่องเมื่อยร้อยเมื่อยหลวง แม่หัวลูกสะเก้ เรามองในอีกแง่หนึ่งนี่ก็คือชีวิตที่สะท้อนออกมา บางทีก็ทำให้คนเมื่อกำลังใจที่จะใช้ชีวิตอยู่ต่อไป การแสดงที่เกี่ยวกับพวกเกย์หรือเอาจ๋ายมาแสดง มองอีกแง่หนึ่งมันเพียงทำให้คนดูเพลิดเพลินเท่านั้น ไม่ได้เอาไปเลียนแบบอะไร ซึ่งถ้ามีการสอดแทรกการสอนคือว่าอย่าเลียนแบบ เพราะเป็นสิ่งไม่ดีก็จะดีขึ้น แต่ผมก็ไม่แน่ใจเหมือนกัน อาจจะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีก็ได้” นายประธานกล่าวในที่สุด

สำหรับปัญหาโรคเอดส์ที่มีการขยายตัวไปอย่างกว้างขวาง ทั้งในหมู่ประชาชนอาชีพต่าง ๆ และอาชีพพิเศษนั้น ผู้สื่อข่าวรายงานว่า นอกจาก จ.นครราชสีมา ที่มีการตื่นตัวเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ และไม่ยอมรับแขกชาวต่างประเทศแล้ว ที่พัทยา จ.ชลบุรี ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญขึ้นชื่อของไทย บรรดาหญิงอาชีพพิเศษก็ตื่นตัวเรื่องการป้องกันเอดส์เช่นกัน ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ร้านขายยาในเมืองพัทลุงเปิดเผยว่า สินค้าขายดีที่สุดในขณะนี้คือถุงยางอนามัย เพราะมีหญิงบริการจำนวนมากซื้อไป เนื่องจากระหว่าง

วันที่ 15-19 ส.ค.นี้ จะมีเรือของทหารอเมริกันเทียบท่า พร้อมด้วยลูกเรือ 3,500 คน ที่จะต้องมาหาความบันเทิงที่พัทยา ทั้งนี้ปรากฏว่าที่บริเวณท่ารถบขส.ของพัทลุง มีหญิงบริการจากต่างถิ่นทยอยไปที่พัทลุงเป็นจำนวนมาก และค้างข้ามมาได้เตรียมป้องกันโรคเอดส์ไว้แล้ว ในกรณีที่ต้องบริการทหารชาวต่างชาติ

ที่กรมราชทัณฑ์ โดยเฉพาะเรือนจำบางขวาง ก็ถูกปัญหาโรคเอดส์คุกคามเช่นกัน แม้ว่าทางกรมฯจะได้ประกาศยืนยันถึงการป้องกันอย่างพิถีพิถันก็ตาม ทั้งนี้มีรายงานข่าวว่า บรรดานักโทษชาวตะวันตกปฏิเสธที่จะให้แพทย์ของกรมราชทัณฑ์ ฉีดยาป้องกันอหิวาต์ และใช้รากสาเดให้ในวันที่ 1 ต.ค.ที่จะถึง เพราะเข็มฉีดยาที่ใช้เป็นเข็มที่เก่า ใช้มาอย่างน้อย 30 ครั้ง ซึ่งการใช้เข็มฉีดยาเก่านี้เป็นสาเหตุที่สำคัญอันหนึ่งที่ทำให้เกิดโรคเอดส์ได้

ในเรื่องนี้ผู้สื่อข่าวได้ติดตามสอบถามจากอธิบดีกรมราชทัณฑ์ นายสนธิ รุจิณรงค์ ได้ปฏิเสธอย่างหนักแน่นว่า ไม่เป็นความจริงตามการกล่าวหาของนักโทษชาวต่างประเทศแต่อย่างใด

ประการแรก ทางกรมราชทัณฑ์ไม่เคยใช้เข็มเก่าในการฉีดยาเลย ปัจจุบันมีเข็มฉีดยาใช้ครั้งเดียวก็ทิ้งทันที เพราะทางกรมฯไม่มีเครื่องต้มเข็มเสียด้วยซ้ำ ประการที่สองคือ เราไม่เคยมีการฉีดวัคซีนอหิวาต์หรือใช้รากสาเดเลย เพราะไม่จำเป็นต้องฉีดอีกแล้ว นอกจากนั้นที่สำคัญคนยังไม่เคยได้ยินเรื่องนี้เลย แต่สำหรับวันที่ 1 ต.ค.นั้น ทางกรมฯจะมีการทำความสะอาดเรือนจำ และให้กำจัดตัวเรือดและตัวหมัดต่าง ๆ และแมลงที่จะเป็นพาหะของโรคเท่านั้น ไม่ได้มีรายการฉีดวัคซีนตามที่กล่าวอ้างเลย “รับรองว่าเรากลับมารับโรคเอดส์เราก็ต้องงดูแลอย่างเต็มที่” อธิบดีย้ำในตอนท้าย

กำหนดเพศใหม่ 'ผู้ฉิ่ง'

ศัพท์บัญญัติ
ยกย่อง
ดร.นะชะ
เป็นผู้นำ
เกียรติยศ
กำหนดเพศของ
ตนเองแล้ว เป็น
"ผู้ฉิ่ง" ประการ
นี้ มีก่อนหน้า 6

กำหนดเพศ ☆ ต่อจากหน้า

เชิด "คนบดินชะชะ" ดร.เสรี วงษ์มณฑา เป็นผู้นำ ชูธงเป็นตัวอย่างเกย์ทั้งมวล ขณะนี้กำลัง "เห่อ" กับฮอว์โมนเป็นกำ ๆ เพื่อให้หน้าอกโตจนเกิดอาการเหมื่อย หอบ และชักเกร็งเป็นแถว ๆ

หลังจากมีการโต้แย้งระหว่าง ดร.วัลลภ ปิยะมโนธรรมและ ดร.เสรี วงษ์มณฑา ถึงเรื่อง บทบาทของเกย์ทำให้สังคมบิดเบี้ยวไปและจบลง ด้วยการไม่ยอมรับของ ดร.เสรี แล้ว อาจกล่าวได้ว่า สังคมของกลุ่มที่ 3 ได้เปิดกว้างขึ้น เพราะเกย์ที่นิยมในตัว ดร.เสรี มีความเห็นว่า ดร.เสรีคือผู้นำที่จะพาพวกคนเข้าสู่สังคมได้อย่างคนอื่น ๆ และในขณะที่เขวกัน ฝ่าย ดร.วัลลภ ซึ่งเป็นนักจิตบำบัด ทำการรักษาเกย์มานานก็ค่อนข้างต้องต่อสู้กับความสับสนของสังคมหลังผิดต่อไป

ผู้สื่อข่าวได้ไปควิธีการรักษาเกย์ของ ดร.วัลลภ ที่ มศว. ประสานมิตร ได้พบ "เก้" เกย์ควีนที่ครอบครัวส่งมารักษากับ ดร.วัลลภ ซึ่งได้เปิดเผยกับผู้สื่อข่าวว่า คนไม่อยากจะหายแต่อยากมาขอให้ ดร.วัลลภเซ็นอนุญาตให้แปลงเพศได้ เพราะอยากเป็นผู้หญิงมาก เกย์ยอมรับว่าสภาพแวดล้อมมีส่วนให้ตนกลายเป็นเช่นนี้เพราะ พ่อก็ไม่ค่อยอยู่บ้าน ตนต้องเล่นกับเด็กผู้หญิงมาตลอด อยู่กับแม่และพี่สาว จนอายุ 12 ปี พ่อมาเล่าว่ารู้จักกับ ดร.เสรีและชมว่าเป็นเกย์ที่เก่งเป็นคอกเตอร์ คนก็อยากเจอ ดร.เสรี มาก รีบวิ่งไปหาไปแต่พ่อตายเสียก่อนจึงไม่มีโอกาสแก่ ดร.เสรีก็กลายเป็นบุคคลตัวอย่างตั้งแต่นั้นมา

"เก้" เล่าต่อไปว่าเมื่อตนมีพฤติกรรมเป็นกะเทยแรก ๆ พ่อก็พยายามรักษา และส่งไปเรียนที่ ร.ร. ชื่อตั้งย่านท้องฟ้าจำลอง แต่ปรากฏว่ากลับเจอแก๊งใหญ่ จึงยังเป็นกันใหญ่ ในกลุ่มเดียวกันนั้น เกย์ว่าก็ยกย่องนับถือ ดร.เสรี ทุกคน เพราะเห็นว่าเป็นที่เก่งทุกอย่าง ได้แสดงละครได้พูดได้มีคนรู้จักยอมรับและเป็นถึงครูอาจารย์ แต่ตอนนี้เกย์บางคนก็เริ่มเมื่อ ดร.เสรีที่ทำได้ "เวอร์" (อยากดัง) มากไป น่าจะทำตัวเรียบร้อยกว่านี้เพราะแก่แล้ว

จากการพูดคุยกับเก้ พบว่าเกย์มักมีการมาสูมกันเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ มีการชักชวนกันกิน "ฮอว์-โมน" ซึ่งเรียกว่า "สตีว" เพื่อให้มีหน้าอก บางรายก็กินยาคุมกำเนิดวันละเป็นสิบ ๆ เม็ด แต่ปรากฏว่ามักเกิดอาการเหมื่อย หอบ ชักเกร็งกันบ่อย ๆ ชาวพวกนี้พบว่าชายกันมากแล้ว ๆ วัลได้ นอกจากนั้นเกย์ยังนิยมอ่านนิตยสารของเกย์ เช่น มิถุนา, มรกต, เกสร ฯ ซึ่งจะลงเรื่องราวของเกย์แบบพิสดารต่าง ๆ นานา และมักจะมีศัพท์แปลก ๆ ใช้กันเป็นที่เข้าใจในหมู่เดียวกัน เช่นคำว่า "แอ่ว" แปลว่าจีบผู้ชาย หรือ "กะร่อ" ก็มีความหมายเดียวกัน

จากการพูดคุยกับเก้ทราบอีกว่าขณะนี้เกย์ที่ประสบความสำเร็จคือแปลงเพศแล้วมีผู้ชายรับเลี้ยงตนเป็นเมียมักจะเป็นตัวล่องที่เกย์รับเลี้ยงเอา

"ด้อยเปล่า" นักแสดงของคณะทิฟฟานี่โชว์ก็ได้รับการยกย่องว่าเป็นเกย์ที่สวยที่สุดในขณะนี้ ซึ่งก็มีการเอาอย่างการแสดงของด้อยเปล่ากันบ้าง แต่งตัวเลียนแบบบ้าง ซึ่งความหวังของเกย์ที่เป็นเกย์ควีนทุกคนก็คือการแปลงเพศและหาคู่หล่อ ๆ หนุ่ม ๆ ซึ่งเคยยืนยันว่าผู้ชาย 50 เปอร์เซ็นต์ เดียวนี้เป็นเกย์ทั้งนั้น ดูภายนอกเห็นรูปร่างสูงใหญ่สมชายแต่จริง ๆ แล้วเป็นเกย์ โดยเกย์ด้วยกันจะมีสัญชาตญาณรู้ทันทีว่าใช่หรือไม่ ในขณะที่คนอื่นมองไม่ออก

อย่างไรก็ดี เกย์พวกนี้มักไม่คำนึงถึงอนาคตนัก และยอมรับว่าในส่วนลึกก็อยากหาผู้หญิงแท้มาจึงพยายามทุกอย่างที่จะทำให้เหมือนหรือดีกว่า และส่วนมากจะสำเร็จ ผู้ชายหลายรายทิ้งเมียมาอยู่กับเกย์ควีน เพราะคิดใจบริการทางเพศ นอกจากนั้นยังเอาใจเก่งและไม่ค่อยจุกจิกเหมือนผู้หญิงจริง ๆ สำหรับเกย์นั้นกล่าวได้ว่า ดนอยากให้คนเป็นเกย์มาก ๆ เพราะจะได้มีพวกจะได้ไม่รู้สึกตัวถูกเหยียดหยามจากคนที่เป็นผู้ชายหรือผู้หญิงแท้ ๆ โดยจะขอให้ชื่อเพศที่สามว่า "ผู้ฉิ่ง" (มาจากชายหญิงเป็น "ฉิ่ง") ซึ่งเก้เปิดเผยว่า "ผู้ฉิ่ง" อย่างพวกตนจำเป็นต้องทำส่วนเรื่องเพศ เพราะใครจะรักพวกตนจริง ต้องเสาะหาเปลี่ยนคนไปเรื่อยจนกว่าจะเจอ เฉพาะเก้งอนั้นเปลี่ยนคู่ขามาแล้วเกิน 50 คน และสถิติการเปลี่ยนคู่นี้ พวกผู้ฉิ่งก็แข่งขันกันโดยมีเกย์รุ่นพี่คนหนึ่งเปลี่ยนมาแล้วเกือบพันคนยังครองแชมป์อยู่

ท้ายสุดผู้สื่อข่าวได้สอบถามความเห็นของเก้ว่า การแสดงพฤติกรรมอย่างที่เราเรียกว่าเป็นการทำให้สังคมวิปริตหรือไม่ แต่ปรากฏว่า เก้ไม่สนใจเพราะถือว่าไม่จำเป็นที่ต้องรับผิดชอบสังคมคนเดียว ขอสนุกไปเรื่อย ๆ ก็พอใจแล้ว เมื่อผู้สื่อข่าวถามว่า หาก ดร.วัลลภจะรักษาให้หายจะเอาไหม เก้ปฏิเสธทันทีว่า "ไม่เอา" ซึ่ง ดร.วัลลภได้ชี้แจงว่า ก่อนจะอนุญาตให้เก้ผ่าตัดได้ต้องตรวจสุขภาพจิตก่อน เพราะการผ่าตัดแปลงเพศหากเกย์ยังมีความสับสนทางจิตใจสองเพศอยู่จะมีผลต่อเกย์ภายหลัง ทำให้เป็นจิตประสาทไปได้ ซึ่งขณะนี้มีเกย์ประเภทต่าง ๆ อยู่ในการรักษาหลายสิบคน แต่กลับถูก ดร.เสรีหาว่าตนต่อต้านเกย์

จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 20 สิงหาคม 2530

แจ้งจับอีกกราบ! กาน้ำใบปริต พื้ดักดำดำลวก

เด็กน้อย 4 ขวบ เป็นเหยื่อ!
ประทุหลังฉีดวัคซีน-ติดโรค
ส่วนคดีก็ยังไม่จบมขกชั้น
อาจารย์ใหญ่ โทรมแก่แล้ว

ส่งกรมตำรวจปริต คดีอบทพ
"อึดถั่วคั่ว" โพลีอิด คราวนี้
พอระยำก่อเหตุวัดถาวรกับ
ดูชายใบไม้ใบเดียว 4 ขวบ
ได้ลงคอลแบบใบไม้ใบลตย
ยาย

★ มติชน 10

แจ้งจับอึกราย ☆ ต่อจากหน้า 1

เสพรางวัลโสมมจนประสูตหลังฉีกขาด แคมติดเชื้อโรค รัยจากท่ออุทมาหรืออย่างงมนมม มูลนิธิคุ้มครอง เด็กเจ้าแก้วรทบ่าวชั่ว ยืนมือเข้าช่วยเหลือค้วน พาเข้าแจ้งตำรวจจับ แม่เหยื่อถามสุดทนความแฉะอย่าไม่ไหว บ่อลเลิกศาลาแยกทาง ให้ไปชดใช้กรรม แฉกวมวิถดาวมาแล้วชาติศต ด้านคดีฟ้องพิมพ์ "จอมอึด ถั่วดำ" ลูกศิษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา ตั้งสังกัด ลมเล็้อกระลอก ตั้งย้ายล่วนครูใหญ่โรงเรียนกามดาว ฐานพยายามหมกมืตปกปิดเรื่องลับคน

คดีอุทมาทวีปรีต "อึดถั่วดำเด็กชาย" ยังไม่หมก ไปออกสังคม สำสุดท้อระบ่ส่วเกินลูกชายในได้ เป็นคดี ความบังคับสี่สังคมอีกคดี เหตุเปิดเผยขึ้นเมื่อเวลา ๒.๐๐ น. วานนี้ (28 ก.พ.) นายมนตรี สินทวิชัย เลขานุการนิ คุ้มครองเด็ก พร้อมด้วย น.ส.พวงมา วาทีกุลการลักษณณ์ เข้าหน้าทัมูณนิธิไ้ด้าหา ค.ช.บอย (นามสมมติ) วัย 4 ขวบ เข้าแจ้งความร้องทุกข์กับ พ.ต.ต.อดิเทพ พิชาคุลย์ สวส. สนาภายัเจริญ ให้ดำเนินคดีกับนายสุเพียบ กิตชอบ อายุ 28 ปี พนักงานขับรถบรุษที่อื่นที่ ผู้เป็นพ่อของ ค.ช.บอย แม่มอง ฐานข่มขืนกระทำชำเราทางทวารหนัก โดเทภย มนตรีไ้ด้าหาหนังสือมอบอำนาจจากผู้เฒ่าเฒ่าขอมเด็ก เพื่อ ยืนยันในความประสงค์ของแม่ผู้ปกครองที่ต่อมารให้จัดการ เรื่องวีปรีต "พ่ออึดถั่วดำลูก" ถึงที่สุด มาแสดงต่อพนักงาน สอบสวนด้วย

นายมนตรีเปิดเผยเรื่องราววีปรีตสะท้อนใจถึงคม ว่า เมื่อวันที่ 29 ก.พ. ที่ฝ่ามา ได้รับแจ้งจากผู้เป็น แม่ของ ค.ช.บอย พักอยู่บ้านเช่าเลขที่ 50/11 ซอยเพชร-เกษม ๑2 แขวงบางด้วน เขตภาษีเจริญ กทม. ว่า ลูกชายซึ่งเกิดกับนายสุเพียบสามมีที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส กับ ถูกผู้เป็นพ่อแอบทำร้ายด้วยการส่งเกินประสูตหลัง ขณะที่อยู่บ้านสองคนกับลูก จนเรื่องมาแตกเมื่อ ค.ช. บอยมีอาการผิดปกติติชนิด่าง และเมื่อตรวจสอพบ ว่าทวารหนักของ ค.ช.บอยมีอาการบวมเป่ง และฉีกขาด อย่างเห็นได้ชัด สอปลานเด็กยืนยันว่าถูกนายสุเพียบ ผู้เป็นพ่อพาเข้าไปข่มขืนในห้องพัก ในห้องพัก หลายครั้ง หลายหน โดยใช้ไม้แขวนเสื้อตีบังคับไม่ให้ขจัดขิม แม้จะ ส่งสืบเรื่องเพราะทะเลความเจ็บปวดไม่ไหวก็ตาม แต่นาย สุเพียบก็ไม่ฟังเสียง พยายามข่มขืนใจติดารจนสำเร็จ ความโลว์ เลววิชาการมูลนิธิจึงเปิดเผยด้วยว่า จากการ สอปลานเพื่อนบ้านที่พ่อกู้ติดกัน ยืนยันว่าไ้ดียสืบเสียง ค.ช.บอยร้องไห้ไม่หยุดในห้องพักเป็นกระจ่างจริง และเมื่อ พาเด็กไปตรวจบาดแผลรอรอการข่มขืนชีวิตดาร นอกจาก ทวารหนักจะฉีกขาดแล้ว บริเวณแก้มกับก้นทั้งสองข้างยัง มีอาการอักเสบติดเชื้ออย่างรุนแรงอีกด้วย และทางแม่ของ ค.ช.บอยได้แจ้งความประสงค์ ยินดีให้ทางมูลนิธิคุ้มครอง เด็กยื่นมือเข้าช่วยเหลือ และรับตัว ค.ช.บอยไว้ดูแลฟื้นฟู สภาพจิตใจไประยะหนึ่งก่อน รวมทั้งจะขอเลิกกับตัว อุทมาที่ ทั้งชี้ให้หลานถั่วดำฝั่งชาติศตชอบลงมือช่วยโยให้ เจ็บตัวก่อนจึงจะมีอารมณ์ทางเพศด้วย ซึ่งอาจจะเป็เ ตาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้นายสุเพียบวีปรีตทางเพศ เนื่องจาก แม่ของ ค.ช.บอยไม่ยอมให้ร่วมหลับนอนด้วย

หลังจากรับแจ้งแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ยกกำลัง เดินทางไปยังบ้านเช่าที่เกิดเหตุ ปรากฏว่าไม่เจอตัวนาย สุเพียบพ่อวิถดารที่บ้านพัก ทราบว่าไปเล่นสนุกกับ เพื่อนๆ ช่างบริษัทย่านบางมด จึงเดินทางไปจับกุม และนำตัวมาลอบสวน ปรากฏว่านายสุเพียบให้การ ปฏิเสธเสียงแข็งในเรื่องราวอุทมาฯ ยืนยันว่าที่เด็ก ร้องไห้ร้องไห้ ก็เพราะขืนขึงไว้ในห้องน้ำ เนื่องจาก เด็กขน พุดไม่ยอมข่ข้อพิง อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้แจ้งข้อหากระทำอนาจารแก่ผู้สืบสันดาน อายุไม่เกิน 15 ปี ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน 13 ปี รวมทั้งส่งตัวไป ตรวจร่างกายเพื่อยืนยันการก่อคดีส่งละเมิดอึดถั่วดำ ลูกแล้ว

สำหรับคดีคู่ย ซี 8 ส่วนละเมิดเด็กชาย พ.ต.อ. เพชรจิต เกตุมาสุข ผกก.ต.น.บางพลัด ที่้องที่เกิดเหตุ เปิดเผยความลับหน้าว่า หลังจากที่ทำพนักงานสอบสวน ได้ทำหนังสือแจ้งไปยังนายพรเทพ บุณณเมตร์ ชำราชการ ระดับ 8 สังกัดสำนักงบประมาณ ผู้ต้องหาช่าเรเด็ก อายุไม่เกิน 15 ปี เพื่อให้เดินทางมารับทราบข้อกล่าวหา เพิ่มเติมฐานช่าเร ค.ช.สาม (นามสมมติ) อายุ 14 ปี ที่ สน.โนนวันที่ 28 ก.พ. นั้น บ่ปรากฏว่า นายพรเทพไ้ด้า หาพนักงานส่งเอกสาร นำหนังสือขอเลื่อนการข่มขอนตัว มาให้ โดยให้เหตุผลว่ามีอาการป่วยเป็นโรคไขข้อกระดูก กันหลังเคลื่อน เนื่องจากประสบอุบัติเหตุรถชน และเข้า รักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลศิริราช เมื่อวันที่ 23 ก.พ. ที่ฝ่ามา และแพทย์ได้ลงความเห็นให้นอนพักรักษา ตัวก่อน ห้ามเคลื่อนไหวตัวตัว ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วเห็น ว่าผู้ต้องหาซี 8 มีเหตุจำเป็นจริง แต่อย่างไรก็ตามจะ มอบหมายให้ พ.ต.พ.ประธาน แจ่มควม สวส.เจ้าของคดี ไปตรวจสออีกทีหนึ่ง หลังจากนั้นก็แจ้งนัดหมาย ครั้งที่ 2 ต่อไป และหากยังไม่มาติดต่อกับพนักงาน สอบสวนอีกก็จะริบเงินประกันทันที

สำหรับคดีฟ้องพิมพ์ของชาติ นายเจริญ ช่างจัดศ อาจารย์ 2 ระดับ ๕ โรงเรียนบ้านแสงพัน ต.ลำควน อ.กระสัง จ.บุรีรัมย์ ก่อเหตุบังคับสี่ประเดถึง "อึดถั่วดำ" ลูกศิษย์ชายชั้น ป. ๘ แบบขงชั้น จนลาวใจสะท้อนใจ ผู้เป็นพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีลูกอยู่ในวัยเรียน นายชุมพล ศิลปอาชา รว.ศึกษาธิการ เจ้ากระทรวงผู้ดูแลครูทั่ว ประเทศ เปิดเผยว่า ตนได้ริบรายงนการสอบสวนนาย เจริญ เรียบร้อยแล้ว และได้มีคำสั่งให้ครูวิถดารออกจากราชการไว้ก่อนไปแล้ว พร้อมกับตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทางวินัยอีกด้วย โดยมีมตินอกข้อเข้าไว้ร่วมเป็นกรรมการ สอปลานครั้งนี้ เพื่อความยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย เพื่อป้องกัน ข้อครหาเรื่องกรช่วยเหลือครูอีกด้วย รว.กระทรวง ศึกษาธิการ ยังกล่าวด้วยว่า นอกจากนี้ ยังมีหลักฐาน บางอย่างบ่งบอกให้เห็นว่า มีครูบาอาจารย์หลายราย ชัดขวางไม่ให้มีการสอบสวนทางวินัย จึงได้สั่งการให้ย้าย นายสุพจน์ พะนิรินย์ อาจารย์ใหญ่ ร.ว.บ้านแสงพัน ออกจากพื้นที่แล้ว และในวันที่ 27 ก.พ. จะเดินทาง ไปเยี่ยมเด็กชายที่ถูกละเมิดทางเพศเพื่อปลอบขวัญเด็ก ที่โรงเรียนบ้านแสงพันด้วยตัวมอง รวมทั้งจะขอข้อมูล จาก ผอ.จ.บุรีรัมย์ หากทราบว่า ยังมีครูคนอื่นๆร่วม ปกปิดความผิด หรือขัดขวางการสอบสวนก็จะดำเนินการ

อย่างเฉียบขาดต่อไป ส่วนกรณีที่ต้องกระเอกชนทำงานด้านเด็ก รวมกลุ่มกันเพื่อป้องกันสื่อถึงกระทรวงศึกษาฯ ให้ดำเนินการกับครูที่ละเมิดทางเพศเด็กอย่างจริงจังนั้น นายชุมพลกล่าวว่า กระทรวงไม่ได้มีเจตนา แต่การละเมิดทางเพศเด็ก เป็นเรื่องที่แอบลักลอบกระทำกัน ไม่มีใครรู้เรื่องล่วงหน้าก่อน อย่างไรก็ตาม เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นเราก็ต้องแก้ไข และอยากให้โรงเรียนอื่นๆ ดูกรณีนี้เป็นตัวอย่าง ไม่ให้เกิดเรื่องซ้ำแบบนี้อีก

นายสมศักดิ์ ปรีศนานันทกุล รมช.ศึกษาธิการ เผยภายหลังเรียนนายพิสิษฐ์ ศิริวิไล รองเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (กปช.) เข้าพบในวันเดียวกันว่า ตนรับทราบข้อมูลจากนายมนตรี สันทวีชัย เลขาธิการมูลนิธิคุ้มครองเด็ก ว่า ครูและเด็กในโรงเรียนได้รับความกดดันและถูกข่มขู่จากนายสุพจน์ พะนิรันดร์ อาจารย์ใหญ่ ร.ร.บ้านแสงสพหิน ประกอบกับเรื่องที่เกิดขึ้นถือเป็นความบกพร่องต่อหน้าที่อย่างรุนแรงของผู้บริหาร เพราะเป็นเรื่องที่ส่งสมมานานแล้ว ไม่ได้เกิดขึ้น 2-3 วันที่ผ่านมา และปล่อยให้บานปลาย

นายสมศักดิ์ ปรีศนานันทกุล รมช.ศึกษาธิการ เผยภายหลังเรียนนายพิสิษฐ์ ศิริวิไล รองเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (กปช.) เข้าพบในวันเดียวกันว่า ตนรับทราบข้อมูลจากนายมนตรี สันทวีชัย เลขาธิการมูลนิธิคุ้มครองเด็ก ว่า ครูและเด็กในโรงเรียนได้รับความกดดันและถูกข่มขู่จากนายสุพจน์ พะนิรันดร์ อาจารย์ใหญ่ ร.ร.บ้านแสงสพหิน ประกอบกับเรื่องที่เกิดขึ้นถือเป็นความบกพร่องต่อหน้าที่อย่างรุนแรงของผู้บริหาร เพราะเป็นเรื่องที่ส่งสมมานานแล้ว ไม่ได้เกิดขึ้น 2-3 วันที่ผ่านมา และปล่อยให้บานปลายจนผู้ปกครองโรงเรียนและมูลนิธิคุ้มครองเด็กเข้ามาดำเนินการ ดังนั้นตนจึงได้สั่งการให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สพช.) สั่งย้ายนายสุพจน์ออกนอกพื้นที่ทันทีไปแล้ว พร้อมให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยด้วย ซึ่งเรื่องดังกล่าวตนได้รายงานให้นายชุมพล ศัลยแพทย์ รมช.ศึกษาธิการทราบแล้ว รมช.ศึกษาธิการ กล่าวว่า การสั่งย้ายดังกล่าวจะทำให้ครูและเด็กไม่ถูกกดดันในการให้ปากคำและข้อเท็จจริง หากไม่ดำเนินการก็อาจจรรยาเป็นเรื่องการปกป้องได้ และเกิดความไม่เป็นธรรม นอกจากนี้ ยังเป็นการเดือดร้อนให้สังคมเพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ อีกในทุกสถานศึกษา อย่างไรก็ตาม ช่วงบ่ายวันนี้ (27 ก.พ.) นายชุมพลจะเดินทางไปถึง ร.ร.บ้านแสงสพหิน เพื่อดูสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นพร้อมไปสอบขบวนการด้วยตนเอง

~~ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ก่อนหน้านี้ สท. ได้มีคำสั่งที่ ศธ ๒๕๖/๐๓๔ เรียกผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด เรื่องให้ข้าราชการครูช่วยราชการ ตามที่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนายเจริญ ช่างจิตต์ ปรากฏว่ามีมูลว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำอาชญากรรมเด็กร้ายหลายราย แต่ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นมิได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ กลับปล่อยละเลย และจากที่ปรากฏเป็นข่าวเกรงว่าจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวน ละเว้นเพื่อให้การสอบสวนเป็นไปอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย จึงให้นายสุพจน์ พะนิรันดร์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านแสงสพหิน สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกระสัง ไปช่วยราชการเป็นการชั่วคราวในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ โดยให้ไปรายงานตัวที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ เพื่อรับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์กำหนด โดยมีนายประสิทธิ์ จันทร์ดา รองเลขาธิการ กปช. เป็นผู้ลงนามในหนังสือคำสั่ง~~

จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2541

บริการมหาวิทยาลัย

จอร์จ ไมเคิล รับเป็นเกย์และเลิกนอนกับผู้หญิงมานานแล้ว

จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 13 เมษายน 2541

นักร้องเกย์ชาวอเมริกัน "จอร์จ ไมเคิล" ยอมรับกับที่เล่นรับบทนำลูกผู้ชายยั่วๆ ตัวเอกเป็นเกย์และบิณฑลทางเพศของหนังชุดเบบวากวัก (Queer) ลึกลับโหดๆ มีเจ้าอาณัติอันมีอำนาจสุดขูดเลือดขูดเนื้อ (Order) มอดลิกบอบคอบ (ผู้แต่ง) 10 ปีหลังเขากล่าวว่า ภารกิจของเขาพิเศษเป็นครั้งสำคัญคือ บทนำชายผู้แปลกประหลาดว่า สิ่งที่เขาทำไปไม่ใช่เรื่องแปลก แต่รู้ดีว่าเป็นเรื่องมีไปมาตามตัว ก็ที่นั่นอย่างคนไทยแต่ไม่แปลกต่อเขาเพราะนี่เกิดขึ้น "ผมอยากนอนกับผู้ชายที่เป็นเกย์ ผมคนหนึ่งที่มีอาการทางเพศที่มีเนื้อเยื่อแยกออกจากตัว ผมไม่รู้สึกว่านี่เป็นเรื่อง "ไมเคิลกล่าว

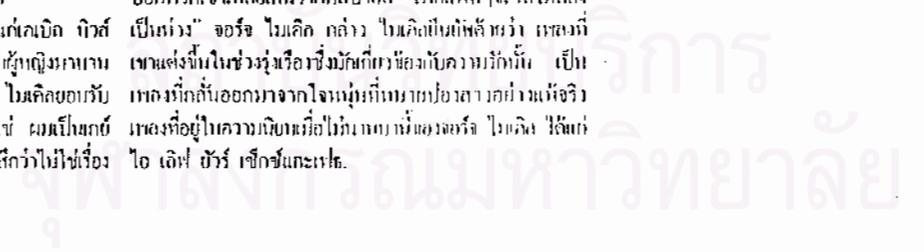
จอร์จ ไมเคิล นักร้องรูปหล่อยอดเยี่ยมชาวฮาวาย (Hawaii) ซึ่งได้เล่นมาในชุดละครเวที ชุด และเพิ่งถูกตำรวจสหรัฐจับและปรับในข้อหาหมิ่นจารในศาลสาธารณะ โดนเซอร์วี ลิตส์ ของแมนไฮม์เป็นกรรมกรด้วยเขาทำให้สัมภาษณ์ผ่านเคเบิลทีวีโทรทัศน์ซีเอ็นเอ็น ซึ่งออกอากาศเมื่อคืนวันศุกร์ที่ 10 เม.ย. (ตามเวลาในสหรัฐ) เจ้าองเขเลงตั้ง แครวิส วิลเลียมส์และลาส คริสต์มาส เมลโล่ใจออกอากาศผ่านซีเอ็นเอ็นไปทั่วโลกว่า "ผมอยากจะทำเรื่องเกี่ยวกับเกย์ โดยส่วนตัวแล้วผมไม่คิดว่าจะมีปัญหา หากประชาชนจะรู้ว่าคุณเป็นเกย์ เป็นโธโมเซ็กชวล หรือมีรสนิยมทางเพศที่ผู้ชาย"

จอร์จ ไมเคิล นักร้องแนวป๊อปกล่าวผ่านเปิด บิวส์ เนตเวิร์กต่อไปว่า ผมไม่รู้สึกว่าสิ่งที่เรากำลังทำอยู่นั้นเป็นเรื่องแปลกประหลาด 10 ปีแล้ว ซึ่งในช่วงเวลาเดียวกันนี้ ไมเคิลยอมรับว่าเขาเริ่มตระหนักว่าเขาคงไม่มีคู่ชีวิตกับ "ใช่ ผมเป็นเกย์ เพราะผมได้มีมันในสิ่งที่ผมเคยฝันมาแล้ว และรู้ดีว่าไม่มีเรื่อง

ต้องปกปิด" นักร้องวัย 34 ปี ซึ่งเคยแต่งงานครั้งเดียวกับลูก 30 เม.ย.แล้วเขาบอก ยอมรับว่า ผมมีเพื่อนผู้ชายหลายคนชื่อ ลิตส์ ในนครลอสแอนเจลิส แต่ไม่ยอมรับ ลิตส์บอกว่า จอร์จ ไมเคิลนอนจอร์ เป็นช่วงที่เขานอนอยู่กับเกย์หลายปีและกำลังจะเลิกนอนจอร์ให้ตัวเอง แต่ผมวางใจในคอมมิวนิตี รายนละเรื่องว่า ทำยังไงและแนวไหน ผมวางใจได้ ผมลงมือที่ จอร์จ ไมเคิล ตอนไปโผล่ความ (พูด) แล้ว จัดไปเกย์ ผมมีรู้จักกับศิลปินที่เป็นเกย์ของชาวเกย์

จอร์จ ไมเคิล ถูกบังคับให้ไปโรงบำบัดในลอสแอนเจลิส แต่ตำรวจให้ประกันตัวออกมาในวันที่ 30 ตุลาคม และนัดไต่สวนคดีที่ศาลแขวงในแมนฮัตตัน ในวันที่ 8 พฤษภาคม คณนี้ ไมเคิลกล่าวในตอนที่เขากลับมาให้สัมภาษณ์ว่า เขา รู้ว่าสิ่งที่เขาทำลงไปนั้นเป็นสิ่งที่ไม่มากและอาจส่งผลกระทบต่ออาชีพการงาน

อย่างไรก็ตาม เขาไม่รู้สึกเสียใจ แต่คิดว่านี่เป็นเรื่องที่ง่ายที่สุดในชีวิตและไม่ว่าเขาไปตัวเองถึงแม้ว่าจะทำและอ่อนแอจนกระทั่งต้องแสดงพฤติกรรมทางเพศออกมาในที่สาธารณะแบบนี้ นักร้องนักเสียดสีกล่าวว่าโดยที่เขาเองมาถึงเรื่องนี้อาจที่คิดขึ้นและเชื่อว่าทุกคนจะให้อภัย "ผมอยากบอกพวกคุณเรื่องเกี่ยวกับผม ผมแค่แค่อยากจะใช้ชีวิตเป็นเกย์" จอร์จ ไมเคิล กล่าว ไมเคิลยืนยันอีกว่า ผมลงมือที่ผมลงมือในช่วงรุ่งเรืองซึ่งมันเกี่ยวกับความรักกัน เป็นเพลงที่ถนัดออกมาจากใจผมที่ผมอยากพูดว่าผมอยากมีชีวิตที่อยู่ที่อยู่ในความลับเมื่อไม่ทำผมกับจอร์จ ไมเคิล ไลต์ โอ เดย์ ฮิวรี่ เซ็กซ์และเพช.

มหกรรมคนเกย์ออสซี่สิ้นหลาม

ออสซี่เปิดฉากเทศกาลมหกรรมรั้นเริงประจำปีของชาวรักร่วมเพศ เกย์-เลสเบียน วัลดลวดลายเดินขบวนอย่างคึกคักไปทั่วท้องถนนในนครซิดนีย์เหมือนทุกปีขณะที่คาดตัวเลขนักท่องเที่ยวเข้าร่วมงานจะล้นหลามเกือบ 8 แสนคน

เมื่อวันเสาร์ที่ผ่านมามอสเตรเลียได้เริ่มเทศกาล "มาร์ตี กราส" ซึ่งเป็นเทศกาลประจำปี ซึ่งปีนี้ครบรอบครั้งที่ 23 เมื่อคืนวันเสาร์ตามเวลาท้องถิ่น ซึ่งมีขึ้นในกรุงซิดนีย์ บรรยากาศเป็นไปอย่างคึกคัก ประกอบไปด้วยขบวนรถตกแต่งกว่า 200 คัน พร้อม

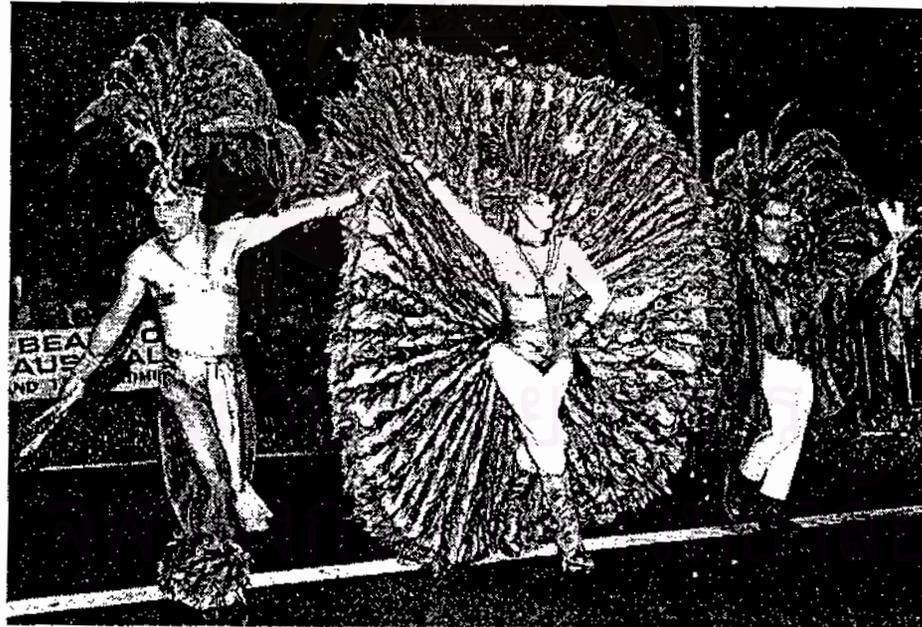
ทั้งเหล่าสมาชิกชาวเกย์และเลสเบียน 7 พันคน ซึ่งเคลื่อนขบวนไปตามท้องถนนของเมืองนี้

ขณะที่สมาชิกชาวรักร่วมเพศต่างแต่งกายกันอย่างฉูดฉาดหลากสีสัน บางรายแต่งกายเป็นสามีห้ามเลือด ประท้วงรัฐที่ขึ้นภาษีเครื่องใช้สุขภัณฑ์ของ

ผู้หญิงด้วยรวมทั้งบางกลุ่มที่แต่งกายพิสดารมีแค่ขวดหน้าเปล่าปากปิดเรื่อนร่าง

นอกจากนี้ เทศกาลนี้ยังมีชาวเกย์ของชนกลุ่มน้อยอะบอริจินเข้าร่วมด้วย สำหรับชุดที่ทรูหราตระการสุดเป็นชุดแต่งกายขนนกยง 1,500 ขน ซึ่งทำจากนักตกแต่งหกคนพร้อมๆ กันใช้เวลา 50 ชั่วโมง ทั้งนี้ประเมินว่าจะมีผู้คนเข้าร่วมมหกรรมรั้นเริงนี้เป็นจำนวน 750,000 คน

เทศกาล "มาร์ตี กราส" เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกเพื่อต้องการพลังเสรีภาพที่เท่าเทียมของชาวเกย์และเลสเบียนและกลายเป็นมหกรรมชุมนุมของชาวรักร่วมเพศที่ใหญ่ที่สุดของโลก ปัจจุบันเทศกาลนี้ เป็นงานมหกรรมที่ทำรายได้เป็นอย่างดีเป็นกอบเป็นกำแก่ออสเตรเลียโดยเมื่อปีที่แล้วประเมินว่าจะมีรายได้เป็นจำนวน 60 ล้านดอลลาร์ จากนักท่องเที่ยวต่างชาติต่างๆ ที่หลังไหลแห่เข้ามาชมเทศกาลอันสุดแปลกและตื่นตานี้

ประทีปออสซี่ : ประชาชนชาวเกย์ออสซี่วาดลีลาในชุดแต่งกายแปลกระการตระหว่งเทศกาล "มาร์ตี กราส" ซึ่งเป็นมหกรรม รั้นเริงประจำปีของชาวเกย์และเลสเบียน ที่จัดขึ้นในกรุงซิดนีย์ ออสเตรเลีย (เอพี)

นิ้วมือฟ้องรสนิยมทางเพศ บ่งบอกเป็นเกย์-เลสเบี้ยน

ผลการศึกษาของคณะวิจัยมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียในเบิร์กลีย์ซึ่งตีพิมพ์ในนิตยสารการแพทย์ฉบับวันพฤหัสบดีที่ผ่านมาระบุว่า โครงสร้างส้นฐานนิ้วมือของพวกเขาจะมีลักษณะใกล้เคียงกับนิ้วของผู้ชายคือ มีนิ้วชี้สั้นกว่านิ้วนางและยังมีระดับไฮโมนเพศชายสูงกว่าปกติ ในทางกลับกันพวกเขายังมีโครงสร้างนิ้วคล้ายกับนิ้วของผู้หญิง คือมีนิ้วชี้ยาวเท่ากับนิ้วนาง ทั้งนี้ ผลการวิจัยนี้กระทำขึ้นโดยสัมภาษณ์ผู้ใหญ่อายุ 720 คน พร้อมทั้งวัดความ

ยาวนิ้วของแต่ละคน

นักวิจัยได้อธิบายทฤษฎีนี้ว่า โดยปกติทั่วไปผู้ชายจะมีนิ้วชี้สั้นกว่านิ้วนาง ส่วนผู้หญิงนิ้วทั้งสองจะยาวเท่ากัน และระดับไฮโมนเพศ หรือ แอนโดรเจนในเพศชายและเพศหญิงจะมีคามแตกต่างกัน หากใครมีระดับแอนโดรเจนสูงกว่าปกติจะทำให้บุคคลนั้นกลายเป็นเลสเบี้ยนหรือเกย์ ซึ่งผู้ชายที่มีพี่น้องเป็นผู้ชายหลายคนจะมีโอกาสเป็นเกย์สูงเพราะได้รับแอนโดรเจนระหว่างที่อยู่ในครรภ์มารดาสูงกว่าปกติ

จากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันที่ 31 มีนาคม 2543

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายฐิติกร เตรยาภรณ์ เกิดเมื่อวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2519 ในกรุงเทพฯ จบการศึกษา
ระดับปริญญาตรีจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2541 และได้เข้า
ศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิชาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมื่อปี พ.ศ. 2541 ระหว่างศึกษา เข้าทำงานในตำแหน่ง Web Content Editor ในบริษัท Internet
Info จากนั้น เข้าทำงานในตำแหน่ง ผู้ช่วยนักวิจัย ที่วิทยาลัยการสาธารณสุข จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย